

ปริญญาานิพนธ์
โปรแกรมสมิทธชาร์ต
SMITH CHART PROGRAM

1. นายชัยเลิศ สุทธิสัตยาภรณ์
2. นายทวีศักดิ์ ชูรัตน์
3. นายเพชรรัตน์ ทัดสนธิ
4. นายอนุพงษ์ แผ้วรุณ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

ภาควิชา ครุศาสตร์วิศวกรรม

คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาควิชา วิศวกรรม
คณะ วิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองปริญญาโท

ชื่อหัวข้อปริญญาโท โปรแกรมสมิทชาร์ต

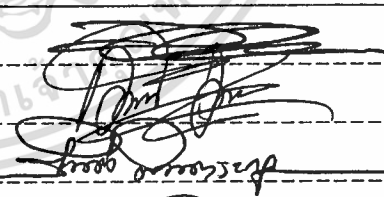

smith chart program

ชื่อนักศึกษา

1. นายชัยเลิศ สุทธิสัตยาภรณ์
2. นายทวีศักดิ์ ชูรัตน์
3. นายเพชรรัตน์ ทัดสนธิ
4. นายอนุพงษ์ แผ้วรุณ

อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท

1. อาจารย์วิสุทธิ อธิพรธรรม
2. อาจารย์วรวิทย์ สมหา
3. อาจารย์สันติ ตันตระกูล

คณะกรรมการสอบปริญญาโท	ลายมือ
อาจารย์วิสุทธิ อธิพรธรรม	
อาจารย์วรวิทย์ สมหา	
อาจารย์สันติ ตันตระกูล	
อาจารย์สุชิน อาจหาญ	
อาจารย์โกศล ตราชู	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ วันที่ 24 เดือน ธันวาคม พ.ศ.2537 เวลา 11.00 น. ถึง 12.30 น.

สถานที่สอบ ห้อง ค.301 คณะวิศวกรรมศาสตร์

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง โปรแกรมสมิทชาร์ต

SMITH CHART PROGRAM

ผู้จัดทำ

1. นายชัยเลิศ สุทธิสัตยาภรณ์
2. นายทวีศักดิ์ ชูรัตน์
3. นายเพชรรัตน์ ทัดสนธิ
4. นายอนุพงษ์ แผ้วรุณ

อาจารย์ที่ปรึกษา

ลงนาม

(อาจารย์วิสุทธิ อธิพรธรรม)

ลงนาม

(อาจารย์วรวิทย์ สมหา)

ลงนาม

(อาจารย์สันติ ตันตระกุล)

หัวหน้าภาควิชา

ลงนาม

(ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสติน ณ อยุธยา)

A021053

เลขหมู่.....	8 2
เลขทะเบียน.....	1285
วัน เดือน ปี.....	-3 WEI 2538

021053

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง โปรแกรมสมิทธาร์ต

SMITH CHART PROGRAM

จุดประสงค์

1. เพื่อศึกษาการใช้งานสมิทธาร์ต
2. เพื่อศึกษาและออกแบบการเขียนโปรแกรมทางด้านกราฟฟิกของภาษาซี
3. เพื่อออกแบบโปรแกรมสื่อการเรียนการสอนสมิทธาร์ต
4. เพื่อเขียนโปรแกรมสื่อการเรียนการสอนสมิทธาร์ต ด้วยภาษาซี
5. เพื่อนำโปรแกรมไปใช้ในการวิเคราะห์และออกแบบสายส่งสัญญาณด้วยสมิทธาร์ต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถใช้งานสมิทธาร์ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. สามารถเรียนรู้และเข้าใจการเขียนโปรแกรมกราฟฟิกของภาษาซีได้
3. สามารถนำโปรแกรมไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้
4. สามารถนำโปรแกรมสมิทธาร์ตที่เขียนขึ้นไปใช้ในการวิเคราะห์และออกแบบสายส่งสัญญาณได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น
5. สามารถนำโปรแกรมสมิทธาร์ตไปใช้งานด้านอื่นๆ ได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น
6. สามารถนำไปเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย

โปรแกรมสมิธชาร์ต

SMITH CHART PROGRAM

นายชัยเลิศ สุทธิสัตยาภรณ์

นายทวีศักดิ์ ชูรัตน์

นายเพชรรัตน์ ทัดสนธิ

นายอนุพงษ์ แผ้วรุณ

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์วิสุทธิ์ อธิพรธรรม

อาจารย์วรวิทย์ สมหา

อาจารย์สันติ ตันตระกูล

ปีการศึกษา 2537

บทคัดย่อ

ปริมาณพันธบัตรฉบับนี้ได้นำเสนอโปรแกรมสมิธชาร์ต ซึ่งใช้การออกแบบสายนำสัญญาณให้มีประสิทธิภาพสูง โดยโปรแกรมนี้ใช้ในการคำนวณหาค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ของสายนำสัญญาณ โดยผู้ใช้งานโปรแกรมจะเป็นผู้ป้อนค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ที่จำเป็นของสายนำสัญญาณ ผู้ใช้งานโปรแกรมสามารถเลือกพารามิเตอร์ต่างๆ ที่ต้องการทราบค่าได้จากตัวเลือกบนเมนู นอกจากนี้ยังสามารถใช้งานในแบบธรรมดา เช่นเดียวกับการใช้งานสมิธชาร์ตบนกระดาษทั่วๆ ไปได้อีกด้วย

โปรแกรมสมิธชาร์ตนี้เขียนขึ้นด้วยภาษาซี โปรแกรมที่เขียนขึ้นนี้ สามารถคำนวณหาค่าพารามิเตอร์ระวางรูปต่างๆ ได้อย่างถูกต้องตรงตามทฤษฎีทุกประการ

SMITH CHART PROGRAM

MR. CHAILEART SUTTISATTAYAPORN

MR. TAWEESAK CHORAT

MR. PETCHARAT TATSONTI

MR. ANUPONG PEARWAROON

ADVISOR

MR. WISUT ATIPORNTUM

MR. WORAWIT SOMHA

MR. SUNTI TUNTRAKOOL

1994

ABSTRACT

This thesis presents the smith chart program. It use to design the high efficiency transmission lines. This program is used to calculate parameters of tranmission lines. Program user will enter parameters of tranmission lines and choose unknown parameters from bottom on a menus. In addition, It can use in commonly smith chart paper style.

Smith chart program was written by C-Program. This program has ability to calculate parameters and plot a smith chart graph as well as the theory.

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการสมิธชาร์ต	2
2.1. ทำความรู้จักสมิธชาร์ต	2
2.1.1. เส้นกลางแนวนอนของสมิธชาร์ต	4
2.1.2. วงกลมแทนรีซิสแตนซ์และคอนคัคแตนซ์คงที่	5
2.1.3. เส้นโค้งแทนรีแอคแตนซ์และซัสเซพแตนซ์คงที่	8
2.2. การนำสมิธชาร์ตไปใช้งานด้านไมโครเวฟ	10
2.2.1. การพล็อตอิมพีแดนซ์เชิงซ้อนบนสมิธชาร์ต	12
2.2.2. การหาค่า VSWR เมื่อทราบค่าโวลต์ที่ต่อปลายนำสัญญาณ	14
2.2.3. การหาค่าแอดมิตแตนซ์ YL เมื่อทราบค่าอิมพีแดนซ์ ZL	16
2.2.4. การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณต่อปลายแบบปิดหรือแบบเปิด	19
2.2.5. การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณที่ระยะต่าง ๆ นับจากโวลต์	25
2.2.6. การหาตำแหน่งสูงสุดและตำแหน่งต่ำสุดตำแหน่งแรกนับจากโวลต์	29
2.2.7. การหาสตีบอนุกรมแบบเดียวเพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโวลต์	33
2.2.8. การหาสตีบขนานแบบเดียวเพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโวลต์	35
2.2.9. การหาสตีบขนานแบบคู่เพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโวลต์	40
2.3. ความสูญเสียที่เกิดจากพลังงานย้อนกลับ (Return Power Loss)	50
2.4. ความสูญเสียกำลังงานจากการมิตแมทช (Mismatch power loss)	54
2.5. การใช้เรเดี่ยลิสเกลพารามิเตอร์ในสมิธชาร์ต	55
2.5.1. การหาเรเดี่ยลิสเกลพารามิเตอร์จากวงกลมสมิธชาร์ต	59
2.6. การสร้างอิมพีแดนซ์สมิธชาร์ต	60
2.7. แอดมิตแตนซ์สมิธชาร์ต	64
2.8. การวัดอิมพีแดนซ์โดยใช้สล็อตไลน์และสมิธชาร์ต	66
2.9. การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้ชิ้นส่วนรีแอคแตนซ์	69
2.9.1. การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้สตีบชุดเดียว	70
2.9.2. การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้สตีบ 2 ชุด	71
2.9.3. การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้ชิ้นส่วนรีแอคแตนซ์แบบลัมปี	71

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการสมิธชาร์ต	2
2.1. ทำความรู้จักสมิธชาร์ต	2
2.1.1. เส้นกลางแนวนอนของสมิธชาร์ต	4
2.1.2. วงกลมแทนรีซิสแตนซ์และคอนดักแตนซ์คงที่	5
2.1.3. เส้นโค้งแทนรีแอกแตนซ์และซัสเซพแตนซ์คงที่	8
2.2. การนำสมิธชาร์ตไปใช้งานด้านไมโครเวฟ	10
2.2.1. การพล็อตอิมพีแดนซ์เชิงซ้อนบนสมิธชาร์ต	12
2.2.2. การหาค่า VSWR เมื่อทราบค่าโหนดที่ต่อปลายนำสัญญาณ	14
2.2.3. การหาค่าแอดมิตแตนซ์YL เมื่อทราบค่าอิมพีแดนซ์ ZL	16
2.2.4. การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณต่อปลายแบบปิดหรือแบบเปิด	19
2.2.5. การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณที่ระยะต่าง ๆ นับจากโหนด	25
2.2.6. การหาดำแหน่งสูงสุดและต่ำสุดตำแหน่งแรกนับจากโหนด	29
2.2.7. การหาสัดับอนุกรมแบบเดียวเพื่อแมตซ์สายนำสัญญาณกับโหนด	33
2.2.8. การหาสัดับขนานแบบเดียวเพื่อแมตซ์สายนำสัญญาณกับโหนด	35
2.2.9. การหาสัดับขนานแบบคู่เพื่อแมตซ์สายนำสัญญาณกับโหนด	40
2.3. ความสูญเสียที่เกิดจากพลังงานย้อนกลับ (Return Power Loss)	50
2.4. ความสูญเสียกำลังงานจากการมิสมแมตซ์ (Mismatch power loss)	54
2.5. การใช้เรเดียลลิสเกลพารามิเตอร์ในสมิธชาร์ต	55
2.5.1. การหาเรเดียลลิสเกลพารามิเตอร์จากวงกลมสมิธชาร์ต	59
2.6. การสร้างอิมพีแดนซ์สมิธชาร์ต	60
2.7. แอดมิตแตนซ์สมิธชาร์ต	64
2.8. การวัดอิมพีแดนซ์โดยใช้สล็อตไลน์และสมิธชาร์ต	66
2.9. การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้ชิ้นส่วนรีแอกแตนซ์	69
2.9.1. การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้สัดับชุดเดียว	70
2.9.2. การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้สัดับ 2 ชุด	71
2.9.3. การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้ชิ้นส่วนรีแอกแตนซ์แบบลัมปี	71

2.10. วงจรสมมูลย์แบบ 2 พอร์ตของสายนำสัญญาณ	74
2.11. คอมพิวเตอร์กราฟฟิก	76
2.11.1. ความหมายของกราฟฟิก	76
2.12. ฮาร์ดแวร์	76
2.12.1. จอภาพ	77
2.12.2. อุปกรณ์การพิมพ์ภาพ (Hard-Copy Device)	86
2.13. ซอฟต์แวร์	87
2.14. ระบบโคออร์ดิเนต	88
2.15. เส้นตรง	90
2.16. การสร้างเส้นตรงบนจอภาพ	91
บทที่ 3 การออกแบบ	94
3.1. การออกแบบและการทำงานของโปรแกรมในแต่ละส่วน	97
3.2. การสร้างรูปสมิทชาร์ต	98
3.3. การสร้างเมนู	100
3.4. การสร้างและเก็บรูปที่วาดบนสมิทชาร์ต	101
3.5. การแปลงค่าระหว่างคอมเพล็กซ์อิมพีแดนซ์กับค่าโคออร์ดิเนตของจอภาพ	101
3.6. การสร้างตัวอักษรภาษาไทย	102
3.7. การพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์	102
บทที่ 4 การทดลอง และผลการทดลอง	103
4.1. การทดลอง	103
4.1.1. การทดลองการพล็อตอิมพีแดนซ์เชิงซ้อนบนสมิทชาร์ต	103
4.1.2. การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณที่ระยะต่าง ๆ	106
4.1.3. การหาตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุด	110
4.1.4. การหาสัดบอนุกรมแบบเคี้ยวเพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโหลด	113
4.1.5. การหาสัดบขนานแบบคู่เพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโหลด	117
4.2. สรุปผลการทดลอง	124
บทที่ 5 บทวิจารณ์ สรุป และแนวทางพัฒนา	125
5.1. สรุป	125
5.2. ปัญหาในการเขียนโปรแกรม	125
5.3. แนวทางการพัฒนา	125

ภาคผนวก ก	แผนผังการทำงานของโปรแกรม	127
ภาคผนวก ข	โปรแกรมสมิทธศาสตร์และคำอธิบาย	136
ภาคผนวก ค	ตารางเอสที และ ตารางค่าคีย์บอร์ด	270
	บรรณานุกรม	282

สารบัญรูปลูกภาพ

รูปภาพ	หน้า
รูปที่ 2.1 ลักษณะของสมิธชาร์ต	3
รูปที่ 2.2 เส้นแนวนอนแสดงรีซีสแตนซ์และคอนคัคแตนซ์ค่าคงที่	4
รูปที่ 2.3 การพล็อตค่าที่นอร์มอลไลซ์แล้วบนสมิธชาร์ต	6
รูปที่ 2.4 วงกลม Constant R หรือ Constt G	7
รูปที่ 2.5 วงกลม Constt R ที่เท่ากับ 2.0	7
รูปที่ 2.6 เส้นโค้งแทนรีแอกแตนซ์คงที่	8
รูปที่ 2.7 (ก) แสดงสเกลรีแอกแตนซ์เป็นบวก	9
รูปที่ 2.7 (ข) แสดงสเกลรีแอกแตนซ์เป็นลบ	9
รูปที่ 2.8 ค่ารีแอกแตนซ์และซัสเซพแตนซ์ที่พล็อต	11
รูปที่ 2.9 ตำแหน่งคอมเพล็กอิมพีแดนซ์บนสมิธชาร์ต	12
รูปที่ 2.10 ตำแหน่งโพลด ZL	13
รูปที่ 2.11 ตำแหน่ง VSWR ที่อ่านจากสมิธชาร์ต	14
รูปที่ 2.12 ตำแหน่งที่อ่านค่า VSWR บน สมิธชาร์ต	15
รูปที่ 2.13 การลากเส้นตรงจากจุดโคออร์ดิเนตผ่านจุด 1.0	16
รูปที่ 2.14 ค่าคอนคัคแตนซ์ และซัสเซพแตนซ์	17
รูปที่ 2.15 ค่าแอดมิตแตนซ์ ในตัวอย่างที่ 6	18
รูปที่ 2.16 ตำแหน่งปลายปิดหรือเปิด	20
รูปที่ 2.17 สเกลความยาวคลื่นบนสมิธชาร์ต	21
รูปที่ 2.18 ระยะห่างจาก $+jX$ ถึงปลายเปิด	22
รูปที่ 2.19 ค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ ในตัวอย่างที่ 7	23
รูปที่ 2.20 ความยาวคลื่นของสายปลายเปิดที่จะให้อินพุทอิมพีแดนซ์ตามที่ต้องการ	24
รูปที่ 2.21 การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของตัวอย่างที่ 8 บนสมิธชาร์ต	26
รูปที่ 2.22 วิธีหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายต่อโพลด	27
รูปที่ 2.23 การหาอินพุทอิมพีแดนซ์	28
รูปที่ 2.24 ผลที่ได้จากตัวอย่างที่ 9	29

รูปที่ 2.25 ตำแหน่งสูงสุดและตำแหน่งต่ำสุดของคลื่นนิ่ง	29
รูปที่ 2.26 การหาระยะห่างจากโหนดถึงจุดสูงสุดและจุดต่ำสุดโดยใช้สมิทธิศาสตร์	30
รูปที่ 2.27 ตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุด	31
รูปที่ 2.28 ตำแหน่งสูงสุดและต่ำสุดที่หาได้จากตัวอย่างที่ 10	33
รูปที่ 2.29 การต่อสลับเคเบิลอนุกรมเข้ากับสายนำสัญญาณ	34
รูปที่ 2.30 จุดตัดกันของวงกลม	36
รูปที่ 2.31 ตำแหน่งจุดตัดทั้งสองบนสมิทธิศาสตร์	36
รูปที่ 2.32 สำหรับตัวอย่างที่ 11	39
รูปที่ 2.33 ระยะห่าง และความยาวของต่อสลับ	40
รูปที่ 2.34 (ก) การต่อแบบทวิระดับเบ็ลล์สตัปจูนนิ่ง	41
รูปที่ 2.34 (ข) การต่อแบบโคแอกเซียลคัมเบ็ลล์สตัปจูนนิ่ง	42
รูปที่ 2.35 โหนดแอดมิตแตนซ์และวงกลม G/Y_0	42
รูปที่ 2.36 ทำการหมุนวงกลม G/Y_0 ไปด้วยระยะเท่ากับ $3/8\lambda$	43
รูปที่ 2.37 การตัดกันของวงกลม G/Y_0 และวงกลม $R = 1.0$	43
รูปที่ 2.38 การหมุนจากจุด A มายังจุด B ด้วยระยะ $3/8\lambda$	45
รูปที่ 2.39 การใช้สมิทธิศาสตร์แก้ปัญหาในตัวอย่างที่ 12	47
รูปที่ 2.40 (ก.) การหาความยาวของสตัป 1	48
รูปที่ 2.40 (ข.) การหาความยาวของสตัป 2	49
รูปที่ 2.41 การต่อใช้งานจากผลที่หาได้ในตัวอย่างที่ 12	50
รูปที่ 2.42 ค่าของอุปกรณ์ลดทอนสัญญาณ	52
รูปที่ 2.43 ค่าสเกลแบบ (ก.), (ข.), (ค.), (ง.) และ (จ.)	58
รูปที่ 2.44 การใช้สมิทธิศาสตร์และเรเคิลลิสเกลพารามิเตอร์	60
รูปที่ 2.45 การแมปปิ้งระหว่างระนาบ Z_{in} กับระนาบ	63
รูปที่ 2.46 การอ่านค่าอิมพีแดนซ์ที่ตำแหน่งต่างๆ จากสมิทธิศาสตร์	64
รูปที่ 2.47 การเปลี่ยนแปลงของ (z') ในกรณีที่สายนำสัญญาณมีการสูญเสีย	64
รูปที่ 2.48 แอดมิตแตนซ์สมิทธิศาสตร์	66
รูปที่ 2.49 การทรานสฟอร์มค่า Y_{in} บนแอดมิตแตนซ์สมิทธิศาสตร์ และการอ่านค่า V_{SWR}	66
รูปที่ 2.50 สมิทธิศาสตร์แบบสายโคแอกเซียลและแบบท่อนำคลื่น	67
รูปที่ 2.51 ผลการวัดคลื่นยืนโดยใช้สล็อตไลน์และการหาอิมพีแดนซ์โดยใช้สมิทธิศาสตร์	68
รูปที่ 2.52 การอ้างอิงจุดต่ำสุดของกรณีปลายสายลัดวงจร	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.53 การต่อสลับแบบอนุกรมและแบบขนาน	70
รูปที่ 2.54 การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้สลับชุดเดียว	70
รูปที่ 2.55 การใช้สลับ 2 ชุด ในการแมตซ์อิมพีแดนซ์	72
รูปที่ 2.56 การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้ชิ้นส่วนรีแอคแตนซ์แบบลัมปี	72
รูปที่ 2.57 วงจรสมมูลของสายนำสัญญาณ	74
รูปที่ 2.58 วงจรสมมูลของสายนำสัญญาณกรณี $l \ll \lambda_g/4$	75
รูปที่ 2.59 การใช้ตัวอักษรมาประกอบกันเป็นรูปภาพ	77
รูปที่ 2.60 ความละเอียดของภาพ	78
รูปที่ 2.61 การเกิดอลิแอสซิ่ง (Aliasing)	79
รูปที่ 2.62 ตัวอย่างภาพจากจอภาพแบบเวกเตอร์	80
รูปที่ 2.63 ดิสเพลย์ไฟล์ของระบบ	81
รูปที่ 2.64 การสร้างพื้นที่ที่ถูกระบายสีบนจอภาพแบบเวกเตอร์	81
รูปที่ 2.65 ลักษณะของจอภาพแบบรังสีคาโทด	82
รูปที่ 2.66 โครงสร้างของจอภาพแบบเวกเตอร์	82
รูปที่ 2.67 ลักษณะของหลอดภาพ CRT	83
รูปที่ 2.68 ลักษณะของหลอดภาพของจอแบบ Flat CRT	84
รูปที่ 2.69 ลักษณะของจอ PDP	84
รูปที่ 2.70 โครงสร้างของจอ LCD	86
รูปที่ 2.71 ตำแหน่งของจุด (1,2)	88
รูปที่ 2.72 ตำแหน่งของจุดเริ่มต้นบนจอภาพบางชนิด	89
รูปที่ 2.73 ตำแหน่งของจุด (300,150) บนจอภาพที่มีความละเอียดต่างกัน	89
รูปที่ 2.74 ลักษณะของโคออร์ดิเนตของอุปกรณ์มาตรฐาน	90
รูปที่ 2.75 ตัวอย่างการกำหนดส่วนของเส้นตรง	91
รูปที่ 3.1 โครงสร้างของโปรแกรม	96
รูปที่ 3.2 มุมเริ่มต้น และมุมสุดท้ายของส่วนของวงกลม	99
รูปที่ 3.3 การวาดส่วนของเส้นโค้ง โดยใช้ทฤษฎีตรีโกณมิติ	100
รูปที่ 3.4 การนำส่วนโค้งที่สร้าง มาทำการวาดลงในวงกลมสมิธชาร์ต	100
รูปที่ 4.1 ค่าจากการคำนวณตำแหน่งโหนด ZO	104
รูปที่ 4.2 ค่าจากการทดลองหาตำแหน่งโหนด ZO โดยใช้โปรแกรมทดลองโปรแกรม	105
รูปที่ 4.3 การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ที่ได้จากการคำนวณ	108

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.4 การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ที่ได้จากการทดลอง โปรแกรม	109
รูปที่ 4.5 ตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุดจากการคำนวณ	111
รูปที่ 4.6 ตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุดจากการทดลอง โปรแกรม	112
รูปที่ 4.7 ค่าระยะห่างและความยาวของสตั๊บบแบบเดี่ยวจากการคำนวณ	115
รูปที่ 4.8 ค่าระยะห่างและความยาวของสตั๊บบแบบเดี่ยวจากการทดลอง	116
รูปที่ 4.9 การใช้สมิทชาร์ตแก้ปัญหาในตัวอย่างที่ 5	118
รูปที่ 4.10 (ก.) การหาความยาวของสตั๊บบ 1 จากการคำนวณ	120
รูปที่ 4.10 (ข.) การหาความยาวของสตั๊บบ 2 จากการคำนวณ	121
รูปที่ 4.11 (ก.) การหาความยาวสตั๊บบ 1 ที่ได้จากการทดลอง	122
รูปที่ 4.11 (ข.) การหาความยาวสตั๊บบ 2 ที่ได้จากการทดลอง	123

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันระบบการรับส่งสัญญาณที่ใช้การติดต่อสื่อสารมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะว่าจะอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการรับส่งข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน โดยในปัจจุบันระบบการติดต่อสื่อสารจะเป็นทั้งส่งภาพและเสียงไปเพียงอย่างเดียวหรือส่งทั้งสองอย่างไปพร้อมๆ กันไปยังผู้รับ การติดต่อสื่อสารที่ได้ผลจำเป็นต้องอาศัยสายนำสัญญาณที่มีค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ที่เหมาะสม เช่นค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ ของสายนำสัญญาณ ค่า VSWR ค่าสัมประสิทธิ์การสะท้อนกลับทั้งกระแส แรงดัน และกำลังงานพารามิเตอร์ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ สามารถหาได้จากสูตรการคำนวณ และวิธีการของสมิธชาร์ต หรือที่เรียกว่าโพลาร์อิมพีแดนซ์ชาร์ต โปรแกรมสมิธชาร์ตที่ได้สร้างขึ้นมานี้เป็นโปรแกรมที่จำลองการใช้งานสมิธชาร์ตหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็น "การใช้สมิธชาร์ตในคอมพิวเตอร์" โปรแกรมสมิธชาร์ตที่สร้างขึ้นมานี้มีการทำงานที่เร็วกว่า และถูกต้องมากกว่าการใช้สมิธชาร์ตธรรมดา เพราะมีการแสดงผลที่ได้จากการคำนวณบนจอภาพ โดยผู้ใช้เพียงป้อนค่าพารามิเตอร์ที่จำเป็นบางตัวลงไป โปรแกรมนอกจากนี้โปรแกรมยังสามารถพล็อตค่าต่างๆ ที่ผู้ใช้ต้องการทราบให้เห็นบนหน้าจออีกด้วย ส่วนการใช้งานก็จะไม่ยุ่งยากมากนัก เพราะจะมีคำอธิบาย (help) ประกอบ เพียงแต่ผู้ใช้มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์และมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับการใช้งานสมิธชาร์ตเพียงเล็กน้อย ก็สามารถที่จะทำให้ออกแบบสายนำสัญญาณเป็นไปอย่างรวดเร็วและถูกต้อง โปรแกรมสมิธชาร์ตนี้เขียนขึ้นด้วยโปรแกรมภาษาซี (C language) ซึ่งเป็นโปรแกรมที่มีหลักไวยากรณ์ และคำสั่งที่ง่ายต่อการศึกษา ดังนั้นการพัฒนาโปรแกรม เพื่อให้มีความสามารถเพิ่มขึ้นอีกหลายอย่างนั้นจะสามารถที่จะทำได้ง่ายเช่นกัน โดยที่แนวทางการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพต่อไปนั้น ผู้จัดทำได้เสนอแนะแนวทางพัฒนาไว้ให้แล้ว ซึ่งผู้ใช้สามารถที่จะศึกษาได้จาก บทที่ 5 สรุปและแนวทางการพัฒนา โปรแกรมสมิธชาร์ตนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับการสื่อสารทางด้านโทรคมนาคม ในเรื่องการออกแบบสายอากาศให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อการรับส่งสัญญาณที่มีความสะดวกและรวดเร็วถูกต้องรวมไปถึงการพัฒนาทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ที่ก้าวไปพร้อมกับโลกยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน ผู้จัดทำจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าโปรแกรมสมิธชาร์ตนี้จะสามารถอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ได้เป็นอย่างดีต่อไป

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการสมิทชาร์ต

(Smith Chart)

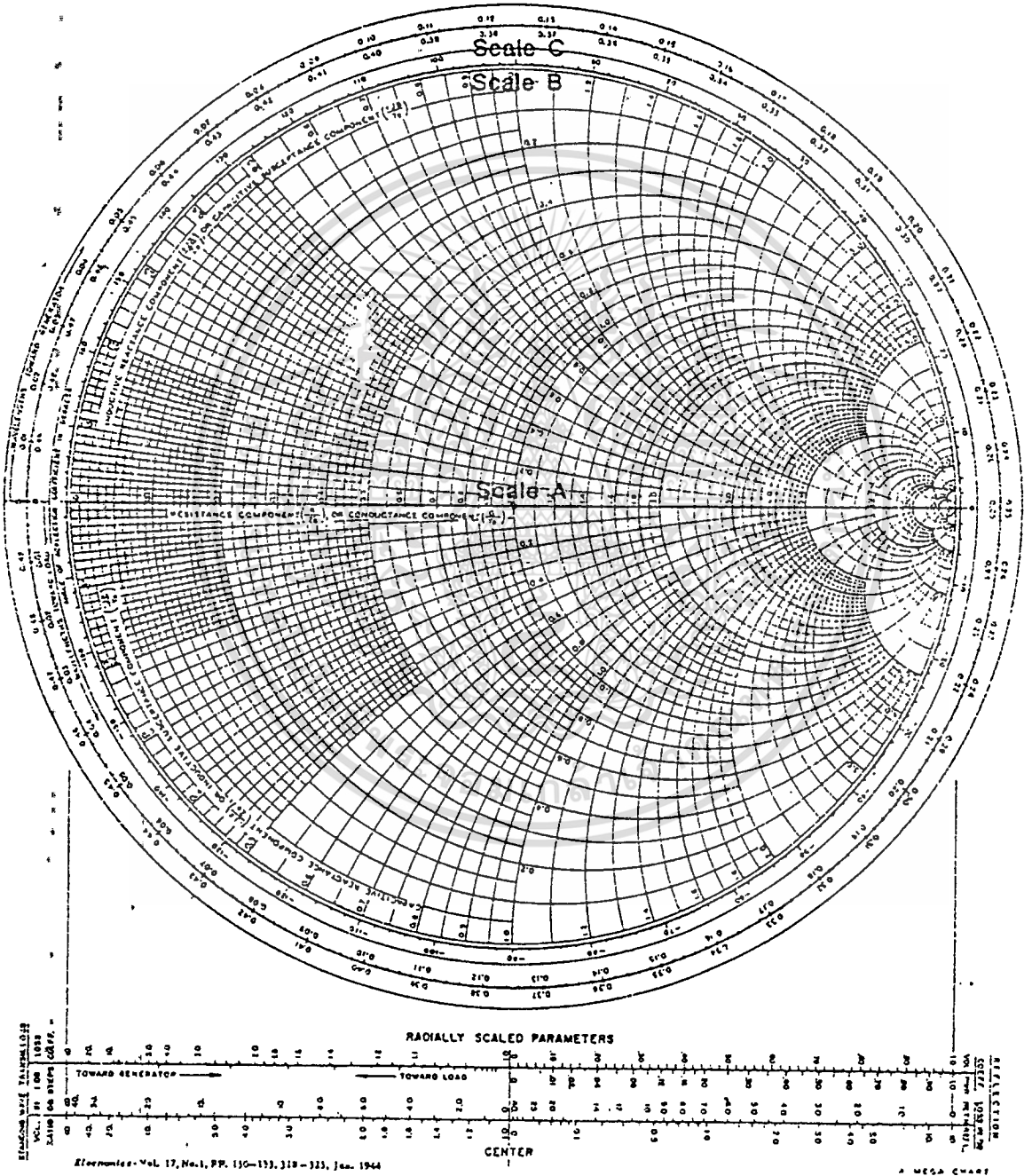
2.1 ทำความรู้จักสมิทชาร์ต

สมิทชาร์ตคือกราฟหรือชาร์ตชนิดหนึ่งซึ่งเป็นรูปวงกลมโดยที่ข้างใต้ชาร์ตรูปวงกลมมีสเกลบอกพารามิเตอร์ต่าง ๆ มีชื่อเรียกว่าเรเดียลลิสเกลพารามิเตอร์หมายถึงค่าสเกลพารามิเตอร์แบ่งตามค่าระยะรัศมีชาร์ตวงกลม (Radially Scale Parameter) ซึ่งจะได้กล่าวถึงวิธีอ่านและการใช้งานในตอนท้ายและต่อไปนี้จะได้ทำการแจกแจงให้เห็นส่วนประกอบของสมิทชาร์ต โดยจะเริ่มจากเส้นกลางแนวนอนหรือเส้นผ่านศูนย์กลางของวงกลมนอกสุด ดังแสดงในรูปที่ 2.1 ก็คือสเกล A จะเป็นสเกลแสดงค่ารีซิสแตนซ์หรือคอนดัคแตนซ์ และมีส่วนที่เป็นวงกลมจะร่วมกันที่ด้านขวาปลายสุดของสเกล A มีชื่อเรียกว่า วงกลมแทนรีซิสแตนซ์คงที่ (Constant R) หรือวงกลมแทนคอนดัคแตนซ์คงที่ (Constant G) สำหรับเส้นโค้งที่เริ่มจากขอบวงกลม Constant R วงนอกสุดจะเข้ามาบรรจบที่ปลายขวาสุดของเส้นกลางแนวนอนมีชื่อเรียกว่าเส้นโค้งแทนรีแอกแตนซ์คงที่ หรือเส้นโค้งแทนซัสเซพแตนซ์คงที่โดยมีค่าสเกลของเส้นโค้งบนขอบวงกลมมันออกสุดนั่นเอง แสดงตามรูปที่ 2.1 นั่นคือ สเกล B สเกลสุดท้ายตามรูปนั่นคือ สเกล C ซึ่งเป็นวงกลมล้อมรอบวงกลม Constant R บอกค่าความยาวคลื่นที่เทียบค่าหรือทำการนอร์มอลไลซ์แล้ว ส่วนความยาวตลอดของสายสัญญาณที่พิจารณาก็แสดงบนสมิทชาร์ตที่สเกล C โดยกำหนดให้ทิศทางเข้าสู่โหนดเป็นแบบทวนเข็มนาฬิกา ส่วนทิศทางเข้าสู่แหล่งกำเนิดหรือแหล่งจ่ายพลังงานมีทิศวนตามเข็มนาฬิกา และกำหนดให้หนึ่งรอบวงกลมสมิทชาร์ตใช้แทนครึ่งความยาวคลื่นของสายนำสัญญาณ (สายนำสัญญาณความยาวจริงเทียบเป็นความยาวคลื่นได้ตามจำนวนรอบของวงกลมสมิทชาร์ต)

การใช้งานสมิทชาร์ตคำอธิบายที่จะนำมาพล็อตไม่ว่าจะเป็น รีซิสแตนซ์, คอนดัคแตนซ์, รีแอกแตนซ์หรือซัสเซพแตนซ์ต้องทำการเทียบค่ากับค่าเรคเตอร์สติคิมพีแดนซ์หรือค่าคาเรคเตอร์สติคแอมิตแดนซ์ของสายนำสัญญาณเสียก่อนเพราะว่าสเกล A และ สเกล B บนสมิทชาร์ตเป็นสเกลที่ทำการเทียบค่าไว้แล้ว โดยที่ สเกล A ทำการนอร์มอลไลซ์กับค่าคาเรคเตอร์สติคิมพีแดนซ์ สเกล B ทำการนอร์มอลไลซ์กับค่าคาเรคเตอร์สติคแอมิตแดนซ์ สำหรับวงกลมนอกสุดที่แสดงสเกลของค่าความยาวคลื่น(สเกล C) ทำการนอร์มอลไลซ์กับค่าความยาวคลื่นไว้แล้วเช่นกันโดยในการใช้งานจะต้องนำความยาวของสายสัญญาณมาทำการนอร์มอลไลซ์กับค่าความยาวคลื่นด้วยซึ่ง

วิธีการสร้างชาร์ตแบบนี้จะทำให้เราสามารถที่จะใช้ชาร์ตได้กับสายนำสัญญาณทุกแบบและทุกความถี่ใช้งาน โดยมีข้อจำกัดตรงที่ว่าสายนำสัญญาณจะต้องทราบค่าคาบคเตอร์สตติกอิมพีแดนซ์แล้วเท่านั้น

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

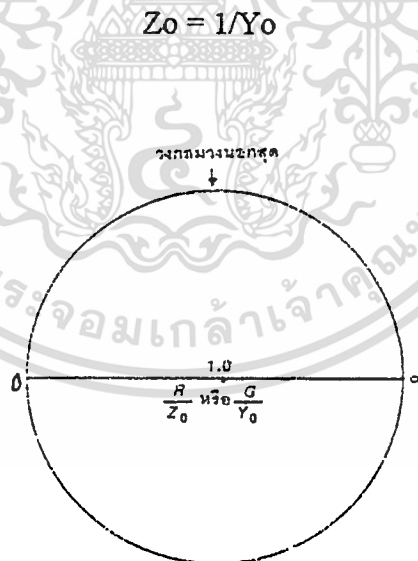

รูปที่ 2.1 ลักษณะของสมิทชาร์ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1 เส้นกลางแนวนอนของสมิธชาร์ต

เส้นกลางแนวนอนที่พาดผ่านจุดศูนย์กลางของสมิธชาร์ตใช้แทนส่วนที่เป็นรีซิสแตนซ์หรือคอนดักแตนซ์ดังรูปที่ 2.2 โดยเริ่มจากซ้ายสุดเริ่มจากค่ารีซิสแตนซ์หรือค่าคอนดักแตนซ์เป็น 0 สเกลจะเพิ่มขึ้นจนถึงจุดขวาสุดของเส้นนี้จะใช้แทนค่ารีซิสแตนซ์หรือค่าคอนดักแตนซ์เป็นอนันต์ สเกลตามแนวเส้นกลางนี้จะไม่ขึ้นอยู่กับค่าคาแรกเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณ เพราะได้ทำการนอร์มอลไลซ์ค่าอินพุทก่อนจะนำมาลงสเกลไว้แล้วและค่ารีซิสแตนซ์จะทำการนอร์มอลไลซ์โดยการหารด้วยค่าคาแรกเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ของสาย คือ Z_0 ก่อนจึงจะต้องนำไปพล็อตลงบนสเกลแนวนอน หรือ สเกล A ส่วนค่าคอนดักแตนซ์จะถูกทำการนอร์มอลไลซ์โดยหารด้วยค่าคาแรกเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ของสายคือ Y_0 จึงจะนำไปพล็อตลงบนสเกลได้เช่นกัน จุดศูนย์กลางของเส้นกลาง (เป็นจุดศูนย์กลางของชาร์ตด้วย) นี้มีค่าเท่ากับ 1 นั่นก็หมายความว่า มีค่าของ $R=Z_0$ หรือ $G=Y_0$ แสดงว่าถูกเทอร์มินेटด้วยโหลดที่มีอิมพีแดนซ์เท่ากับค่าคาแรกเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ของสายเอง ซึ่งมันจะไม่มี การสะท้อนกลับของพลังงานและควรทำความเข้าใจไว้ตรงนี้ว่าค่าคาแรกเตอร์สติกแอดมิตแตนซ์ของสายเท่ากับส่วนกลับค่าคาแรกเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ คือ

รูปที่ 2.2 เส้นแนวนอนแสดงรีซิสแตนซ์และคอนดักแตนซ์ค่าคงที่

ตัวอย่างที่ 1 สมมติให้ค่าคาบเรคเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณมีค่าเท่ากับ 50 โอห์ม ให้หาตำแหน่งหรือพล็อตค่ารีซิสแตนซ์และคอนดักแตนซ์ต่อไปนี้ บนสมิทชาร์ต โดย $R_1 = 50$ โอห์ม, $R_2 = 25$ โอห์ม, $R_3 = 150$ โอห์ม, $G_1 = 0.04s$ และ $G_2 = 0.006s$

วิธีหา ขั้นแรก ทำการนอร์มอลไลซ์รีซิสทีฟโหลดโดยหารรีซิสแตนซ์ด้วยค่าคาบเรคเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ Z_0

$$R_1/Z_0 = 50/50 = 1$$

$$R_2/Z_0 = 25/50 = 0.5$$

$$R_3/Z_0 = 150/50 = 3$$

และ

$$Y_0 = 1/Z_0$$

$$= 1/50$$

$$= 0.02s$$

ทำการนอร์มอลไลซ์คอนดักแตนซ์โดยหารด้วยค่าคาบเรคเตอร์สติกแอคทิวิตแดนซ์ของสาย

$$G_1/Y_0 = 0.04/0.02 = 2$$

$$G_2/Y_0 = 0.006/0.02 = 0.3$$

นำค่านอร์มอลไลซ์ทั้งรีซิสแตนซ์และคอนดักแตนซ์ไปพล็อตบนสเกลของสมิทชาร์ต ดังรูปที่ 2.3

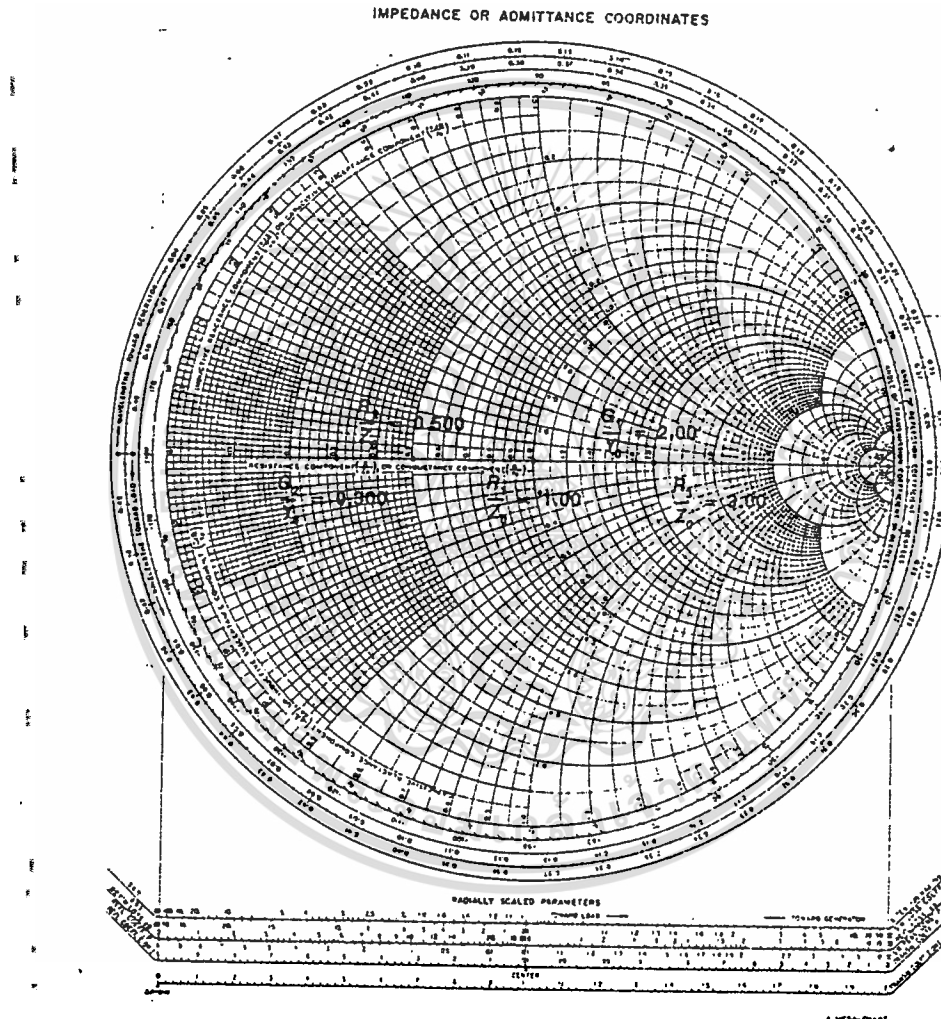
2.1.2 วงกลมแทนรีซิสแตนซ์และคอนดักแตนซ์คงที่

วงกลมแทนรีซิสแตนซ์คงที่ หรือ Constant R ทุกวงจะมีจุดสัมผัสร่วมกันที่จุดขวาสุดของชาร์ต และทุกวงจะตัดกับเส้นกลางแนวนอน ดังรูปที่ 2.4 ซึ่งวงกลม Constant R หรือ G บนสมิทชาร์ตนี้เริ่ม โดยการนำค่ารีซิสแตนซ์หรือคอนดักแตนซ์มาทำการหารด้วยค่าคาบเรคเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ หรือแอคทิวิตแดนซ์ (Z_0 หรือ Y_0) ค่าที่ทำการนอร์มอลไลซ์แล้วนี้จะนำไปพล็อตเป็นสเกลของเส้นกลางแนวนอน หลังจาก นั้น ทำการวาดวงกลมโดยให้มีรัศมีเป็นครึ่งหนึ่งของระยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากจุดที่พล็อตไปยังจุดขวาศของ เส้นสเกล และจุดกึ่งกลางวงกลมก็จะอยู่ระหว่างจุดทั้งสองนี้ซึ่งจะเป็นผลให้วงกลมที่ได้นี้มีจุดสัมผัสที่เส้นขวาศของเส้นสเกลมีชื่อเรียกว่าวงกลมแทนรีซิส-แตนซ์และคอนดัคแตนซ์คงที่ (ทุกจุดบนวงกลมจะมีค่า R หรือ G เท่ากันตลอด)

รูปที่ 2.3 การพล็อตค่าที่นอร์มอลไลซ์แล้วบนสมิทชาร์ต

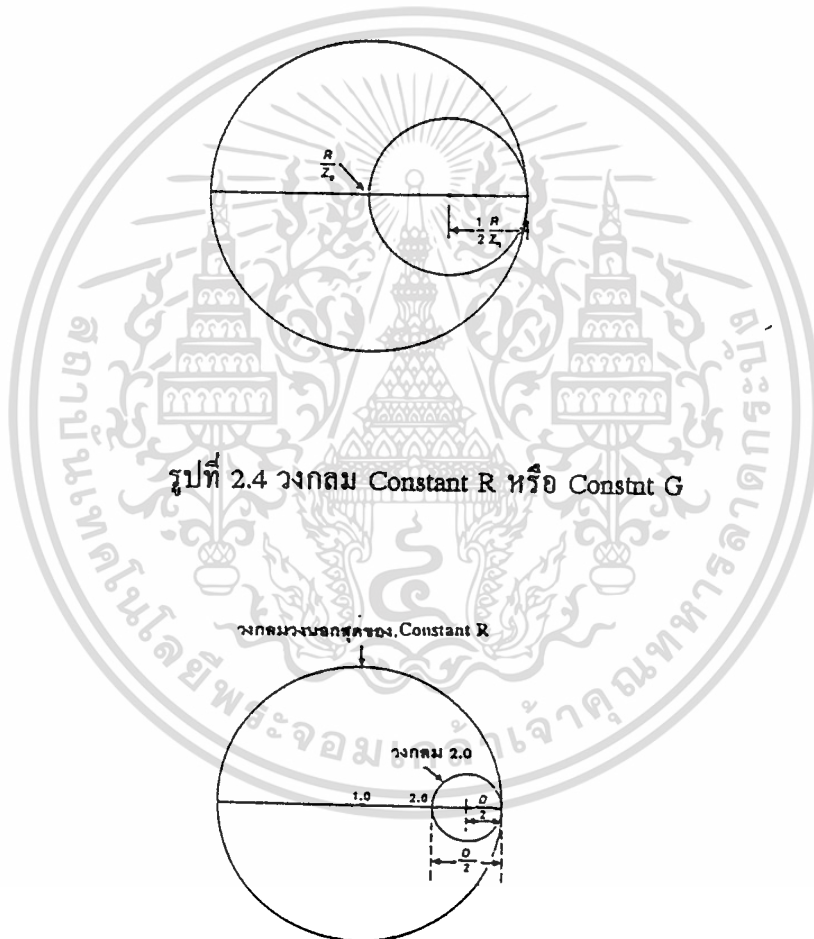
ตัวอย่างที่ 2 จงหาค่าแห่งของวงกลม Constant R ของสายนำสัญญาณซึ่งต่อปลายด้วยรีซิส-แตนซ์ 100 โอห์ม โดยให้สายมีคาแรคเตอร์สติกอิมพีแดนซ์เท่ากับ 50 โอห์ม

วิธีหา ขั้นแรก ทำการนอร์มอลไลซ์รีซิสแตนซ์ 100 โอห์ม โดยหารด้วย
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าคาเรกเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ จะได้เป็น

$$R/Z_0 = 100/50 = 2$$

พล็อตจุด 2.0 บนสเกลเส้นกลางแนวนอน และใช้ระยะครึ่งหนึ่งจากจุด 2.0 ถึงจุดขวาสุดของเส้นสเกลเป็นรัศมีทำการวาดวงกลม ดังรูปที่ 2.5

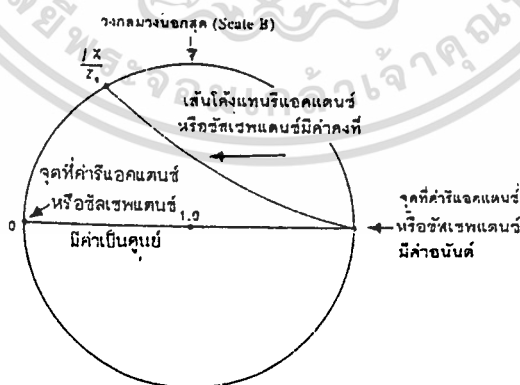

รูปที่ 2.5 วงกลม Constant R ที่เท่ากับ 2.0

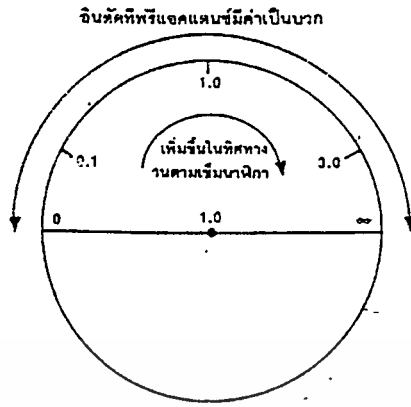
2.1.8 เส้นโค้งแทนรีแอกแตนซ์และซัสเซฟแตนซ์คงที่

เส้นโค้งแทนรีแอกแตนซ์คงที่บนสมิธชาร์ตแสดงในรูปที่ 2.6 มีจุดเริ่มจากค่ารีแอกแตนซ์ที่ทำการนอร์มอลไลซ์แล้ว (โดยค่ารีแอกแตนซ์ที่หารด้วยค่าแรกเทอริสติกอิมพีแดนซ์และค่าซัสเซฟแตนซ์หารด้วยค่าค่าแรกเทอริสติกแอดมิตแตนซ์) ซึ่งพล็อตลงบนวงกลมวงนอกสุดของ Constant R (จะได้เป็นระยะ สเกล B ในรูปที่ 2.1) หากเส้นโค้งมาจบลงที่ปลายขวาสุดของเส้นกลางสำหรับเส้นแสดกรีแอกแตนซ์หรือซัสเซฟแตนซ์เป็นศูนย์นั้น จะกลายเป็นจุดขวาสุดบนเส้นกลางแนวนอนค่ารีแอกแตนซ์และซัสเซฟแตนซ์ที่ทำการนอร์มอลไลซ์แล้ว จะนำมาพล็อตเป็นสเกลเทียบจากรูปที่ 2.1 ก็คือสเกล B และวงกลมนอกสุดคือวงกลมแทนรีซิสแตนซ์จะเป็นศูนย์ จะเป็นวงกลมที่มีเฉพาะค่ารีแอกแตนซ์เท่านั้น ถ้าพิจารณาจากจุดรีซิสแตนซ์เป็นศูนย์วนตามเข็มนาฬิกาไปตามเส้นรอบวงจนถึงจุดขวาสุดของเส้นกลาง ซึ่งรีซิสแตนซ์จะเป็นอนันต์จะได้ว่ารีซิสแตนซ์มีค่าเป็นบวก และเพิ่มขึ้นจากศูนย์ถึงค่าอนันต์ แสดงให้เห็นตามรูปที่ 2.7 (ก.) และเมื่อวนทวนเข็มนาฬิกาจากจุดรีซิสแตนซ์เป็นศูนย์ จะพบว่ารีแอกแตนซ์มีค่าเป็นลบและจะเพิ่มจากศูนย์ถึงอนันต์เช่นกัน แสดงไว้ดังรูปที่ 2.7 (ข.)

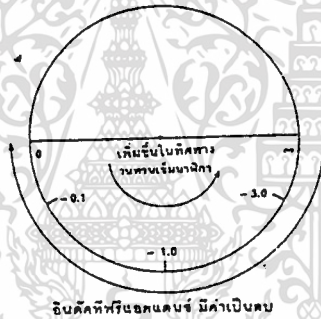
สเกลครึ่งวงกลมส่วนบนของสมิธชาร์ตนั้นจะแทนที่ด้วยค่ารีแอกแตนซ์แบบตัวเหนี่ยวนำ $+jXL/Z_0$ หรือค่าซัสเซฟแตนซ์แบบตัวเก็บประจุ $+jB/Y_0$ สเกลครึ่งวงกลมส่วนล่างแทนค่า รีแอกแตนซ์แบบตัวเก็บประจุ $-jXc/Z_0$ หรือค่าซัสเซฟแตนซ์แบบตัวเหนี่ยวนำ $-jB/Y_0$

รูปที่ 2.6 เส้น โค้งแทนรีแอกแตนซ์คงที่

รูปที่ 2.7 (ก.) แสดงเสกตรีแอกแดนซ์เป็นบวก

(ข.) รีแอกแดนซ์เป็นลบ

ตัวอย่างที่ 3 จงพล็อตค่าต่างๆ ของรีแอกแตนซ์ดังต่อไปนี้ $X_{L1} = j0.00$ โอห์ม, $X_{L2} = j35$ โอห์ม, $X_{C1} = -j60$ โอห์ม, $X_{L2} = -j200$ โอห์ม และ $B = j0.0266s$ และเส้นโค้งแทนค่าเหล่านี้ด้วย กำหนดให้ค่าคาเรคเตอร์ิสติกอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณเท่ากับ 75 โอห์ม

วิธีหา

$$X_{L1}/Z_0 = j0/75 = j0$$

$$X_{L2}/Z_0 = j35/75 = j0.467$$

ทำการนอร์มอลไลซ์โดยหารด้วย Z_0

$$X_{c1}/Z_0 = -j60/75 = -j0.8$$

$$X_{c2}/Z_0 = -j200/75 = -j2.67$$

หาค่าค่าแอดมิตแตนซ์ได้จาก

$$Y_0 = 1/Z_0$$

$$= 1/75$$

$$= 0.0133s$$

ทำการนอร์มอลไลซ์โดยการหาร B ด้วย Y_0

$$B/Y_0 = j0.0266/0.0113$$

$$= j2$$

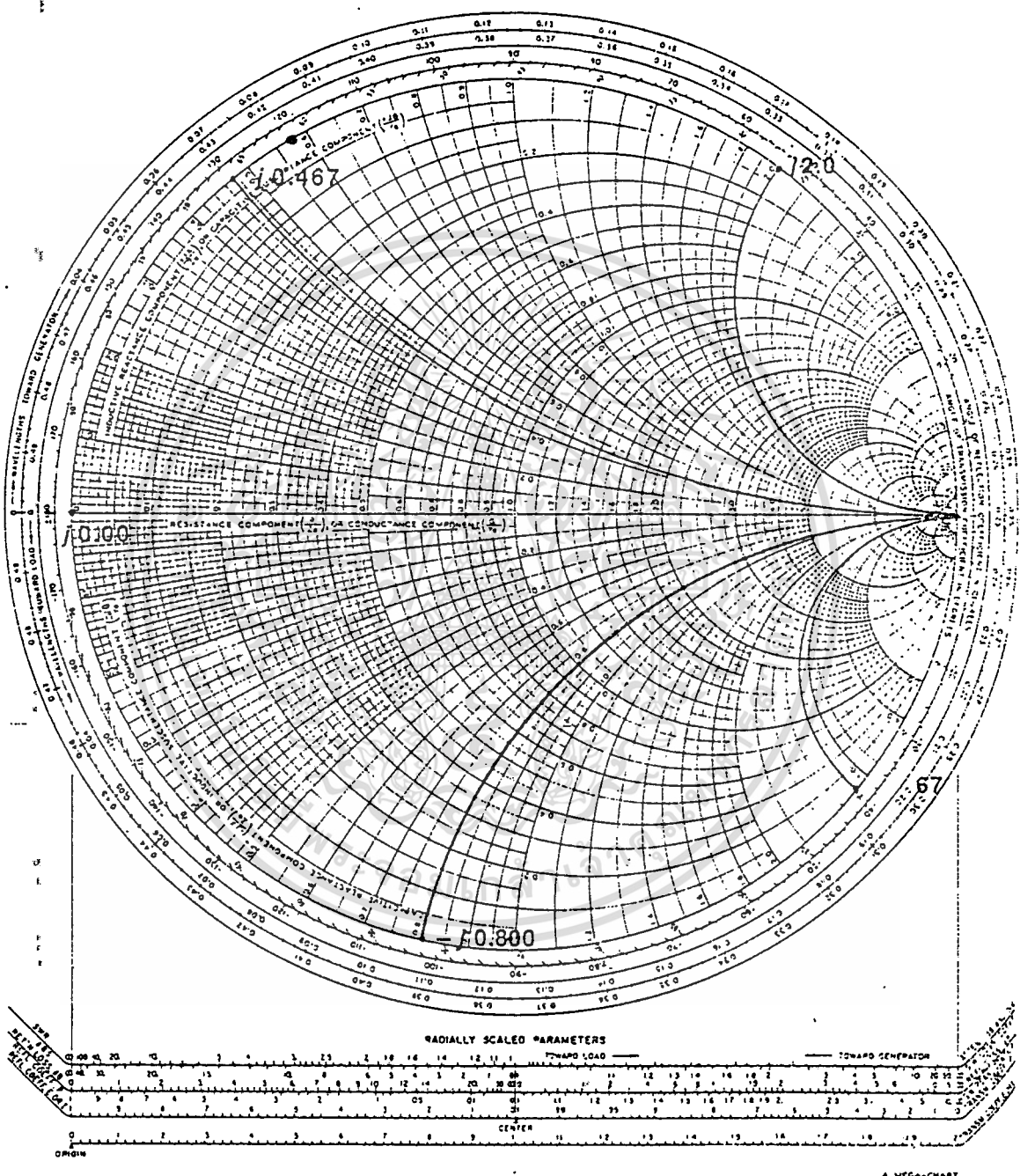
ค่าต่างๆที่ได้จากตัวอย่างนี้สามารถนำมาพล็อตได้ดังรูปที่ 2.8

2.2 การนำสมิธชาร์ตไปใช้งานด้านไมโครเวฟ

การนำสมิธชาร์ตไปใช้งานในด้านไมโครเวฟสามารถจำแนกการใช้ประโยชน์จากสมิธชาร์ตได้ดังนี้

1. ใช้สำหรับพล็อตอิมพีแดนซ์เชิงซ้อน (Complex Impedance) บนสมิธชาร์ต
2. การหา VSWR เมื่อทราบค่าโวลต์ที่ต่อปลายนำสัญญาณ
3. การหาค่าแอดมิตแตนซ์เมื่อทราบค่าอิมพีแดนซ์
4. การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณต่อแบบปลายปิดหรือแบบปลายเปิด การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณที่ระยะต่างๆนับจากโหลด
5. การหาค่าแห่งสูงสุดและต่ำสุดตำแหน่งแรกนับจากโหลด
6. การหาสตับอนุกรมแบบเคียวเพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโหลด
7. การหาสตับขนานแบบเคียวเพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโหลด
8. การหาสตับขนานแบบคู่เพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโหลด

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

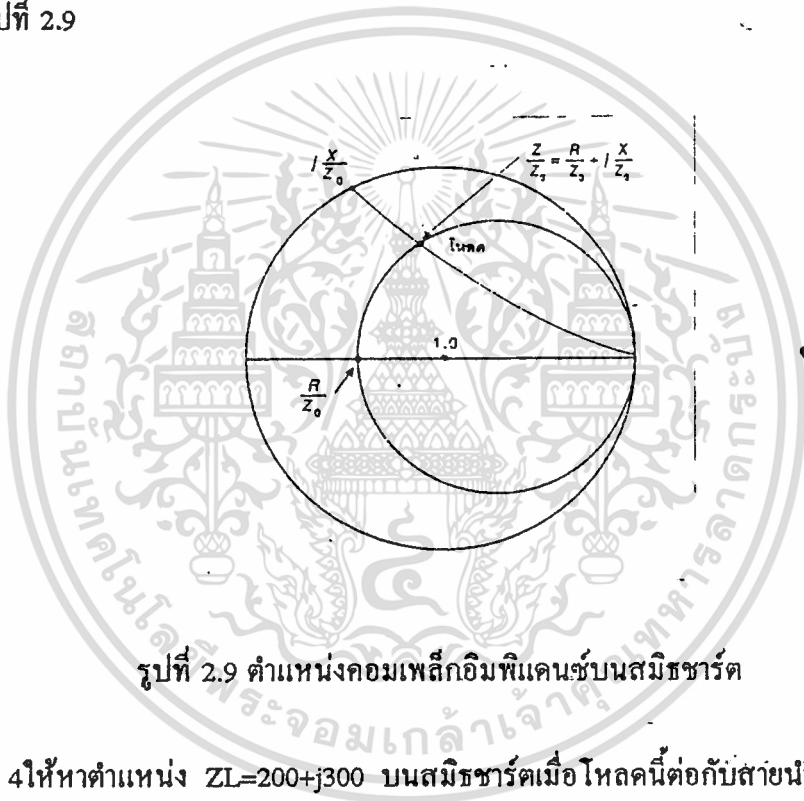

รูปที่ 2.8 ค่ารีแอกแตนซ์และซัสเซพแตนซ์ที่พล็อต

A VEGA-CHART

2.2.1 การพล็อตอิมพีแดนซ์เชิงซ้อนบนสมิธชาร์ต

เราสามารถหาค่าแอมพลิจูดของคอมเพล็กอิมพีแดนซ์(Z)หรือคอมเพล็กแอดมิตแตนซ์(Y)บนสมิธชาร์ตได้โดยทำการนอร์มอลไลซ์ค่าจริงและค่าจินตภาพของค่าคอมเพล็กอิมพีแดนซ์ หรือค่าแอดมิตแตนซ์(แอดมิตแตนซ์นอร์มอลไลซ์ด้วย Y_0)-พล็อตค่าจริงที่ได้จากการนอร์มอลไลซ์แล้วบนสเกลแนวนอนกึ่งกลางวงกลมของสมิธชาร์ตจะได้วงกลมแทนค่ารีซิสแตนซ์คงที่นั้นด้วย จากนั้นทำการพล็อตค่าจินตภาพที่นอร์มอลไลซ์แล้วบนสเกลวงกลมวงนอกได้เส้นโค้งแทนค่ารีแอกแตนซ์คงที่เมื่อได้วงกลมและเส้นโค้งดังกล่าวแล้วจะเกิดจุดตัดกันขึ้นแทนค่าคอมเพล็กอิมพีแดนซ์แสดงดังรูปที่ 2.9

รูปที่ 2.9 ตำแหน่งคอมเพล็กอิมพีแดนซ์บนสมิธชาร์ต

ตัวอย่างที่ 4 ให้หาค่าตำแหน่ง $Z_L=200+j300$ บนสมิธชาร์ตเมื่อโพลนี้ต่อกับสายนำสัญญาณ ที่มีค่าแอมพลิจูดอิมพีแดนซ์เท่ากับ 100 โอห์ม

วิธีหา เริ่มแรกต้องทำการนอร์มอลไลซ์ค่าคอมเพล็กเสียก่อน

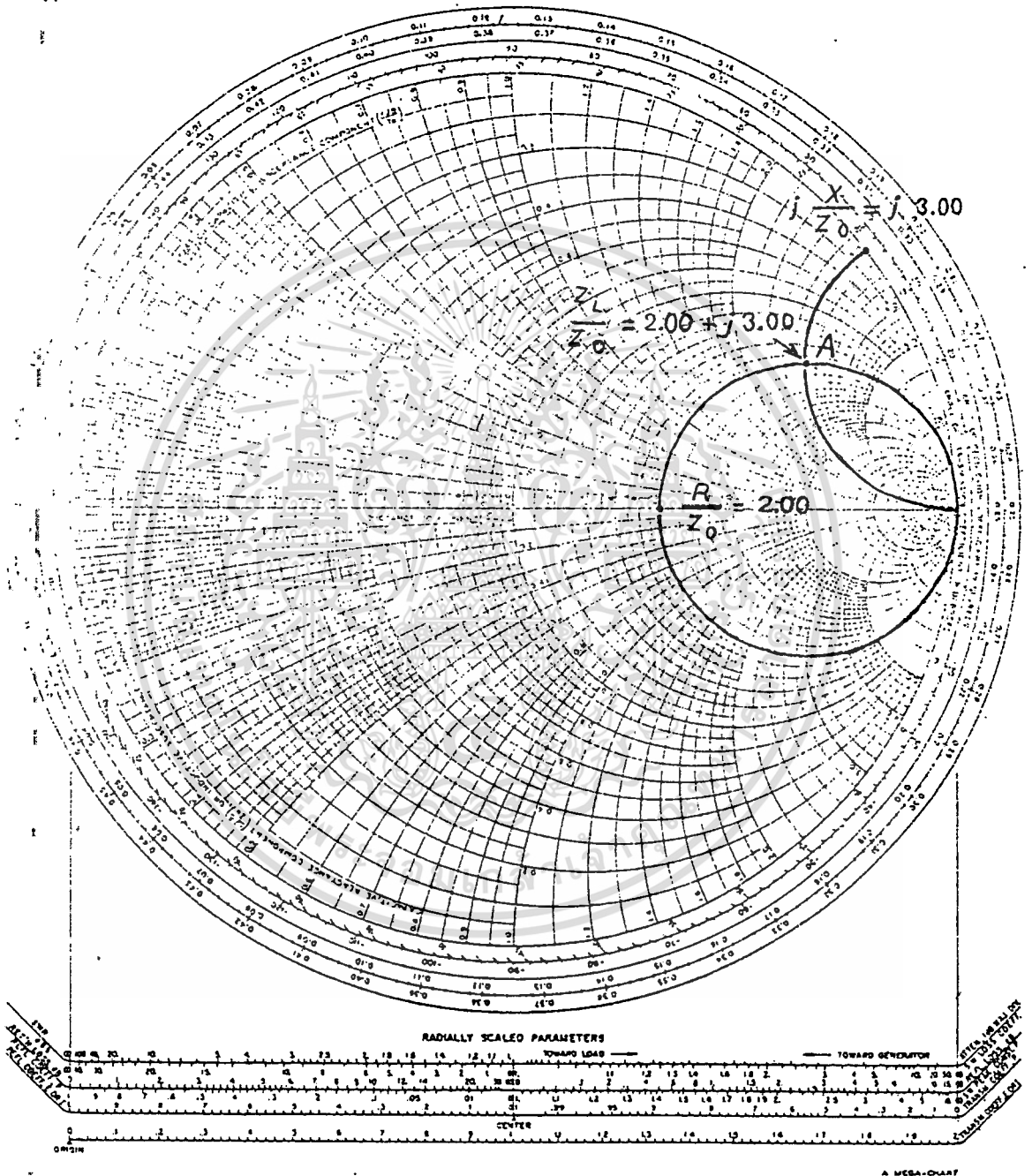
$$Z_L = 200 + j300.$$

$$Z_L = 200/100 + j300/100$$

$$= 2.0 + j3.0$$

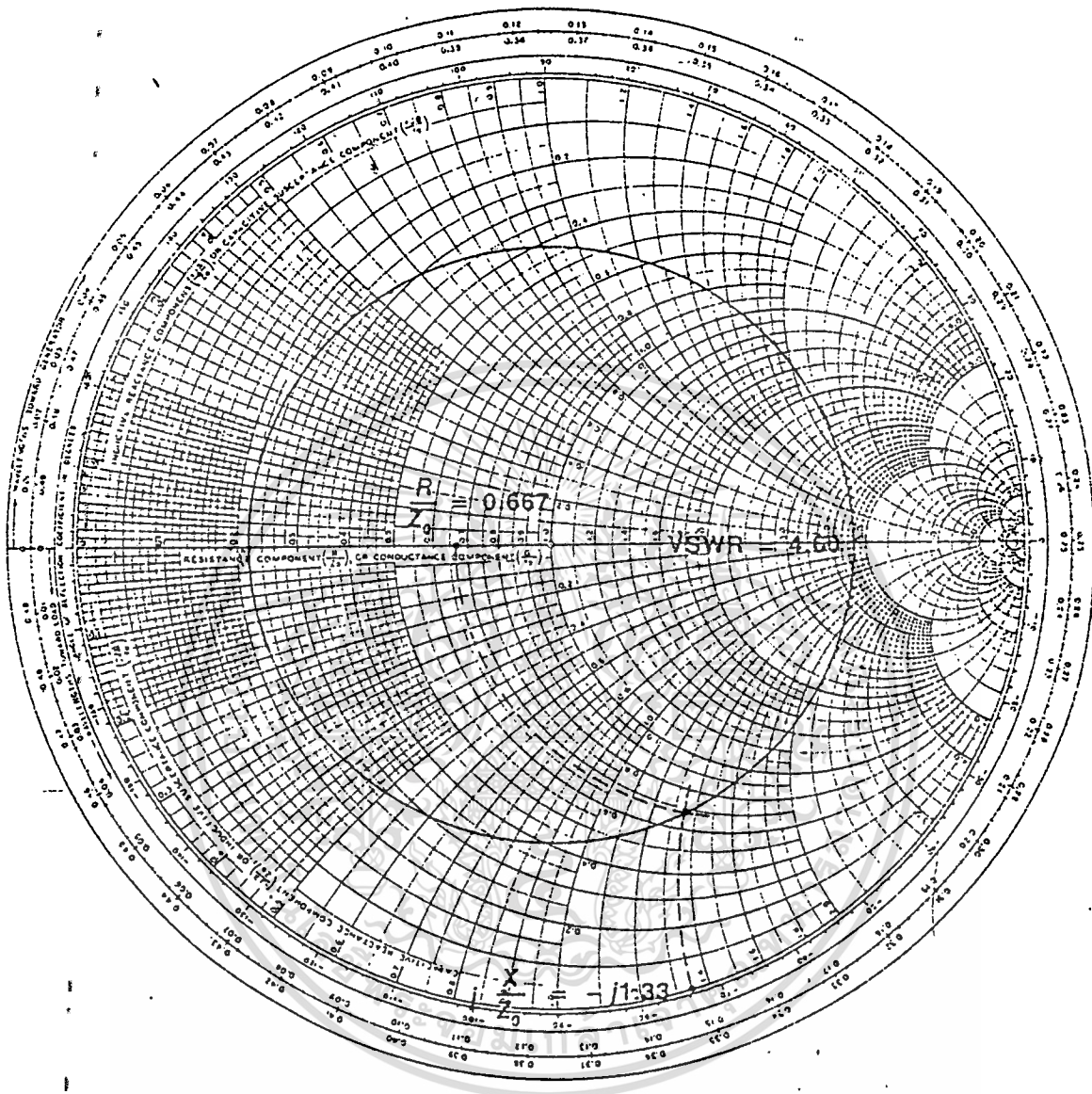
นำค่าที่ทำการนอร์มอลไลซ์แล้วนี้ไปพล็อตหาจุดโคออดิเนตบนสมิธชาร์ต จุดตัดหรือจุดโคออดิเนตที่ได้ก็จะเป็นตำแหน่งของ โหลด ZL ดังรูปที่ 2.10 ก็คือจุด A

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

รูปที่ 2.10 ตำแหน่งโหลด ZL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

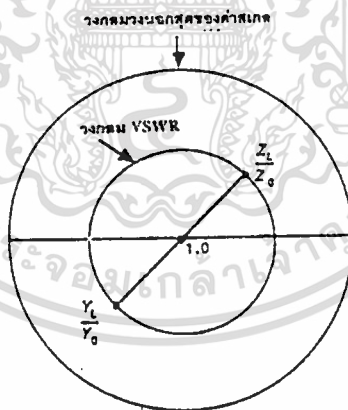
รูปที่ 2.12 ตำแหน่งที่อ่านค่า VSWR บนสมิทชาร์ต

ห้องสมุด
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจส.

นำค่า Z_L ที่นอร์มอลไลซ์แล้วไปพล็อตลงบนสมิธชาร์ต โดยจะใช้จุดโคออดิเนตที่มีค่า Constant $R = 0.667$ และค่า Constant $X = 1.33$ (ครึ่งวงกลมล่างเนื่องจากว่าค่าจินตภาพเป็นลบคิ่งนั้นตำแหน่งของโหลด Z_L จะจำกัดขอบเขตอยู่เฉพาะบริเวณครึ่งวงกลมส่วนล่างของสมิธชาร์ต) ใช้จุด prime center เป็นจุดศูนย์กลางวงกลมรัศมี $0.667-j1.33$ ซึ่งจะอ่านค่าที่สเกลรีซิสมแดนซ์ทางด้าน $R = \infty$ หรือทางด้านขวานั้นเอง ก็จะได้ค่า VSWR ประมาณ 4.6

2.2.3 การหาค่าแอดมิตแดนซ์ Y_L เมื่อทราบค่าอิมพีแดนซ์ Z_L

การหาค่าแอดมิตแดนซ์ Y_L เมื่อทราบค่าอิมพีแดนซ์ Z_L เริ่มได้โดยการทำการพล็อตนอร์มอลไลซ์ Z_L บนสมิธชาร์ต และวาดวงกลม VSWR หลังจากนั้นจึงทำการลากเส้นตรงจากจุดโคออดิเนต Z_L/Z_0 ผ่านจุด prime center หรือจุด 1.0 เหยไปให้ไปตัดวงกลม VSWR ด้านตรงข้ามคู่ตามรูปที่ 2.13 จุดตัดระหว่างเส้นตรงดังกล่าวกับวงกลม VSWR นั้นจะเป็นจุดโคออร์ดิเนตแสดงตำแหน่งของ Y_L/Y_0 ค่าแอดมิตแดนซ์ที่อ่านได้นั้นมาจากจุดตัดกันของวงกลม Constant R และเส้นโค้ง Constant X ซึ่งก็จะอ่านค่าโคออร์ดิเนตจากสเกล A และ B (ตามแสดงไว้ในรูป 2.1) ตามลำดับจะได้ค่าคอนดักแตนซ์และค่าซัสเซพแตนซ์ ดังรูปที่ 2.14

รูปที่ 2.13

ตัวอย่างที่ 6 จงหาค่าของแอดมิตแดนซ์ Y_L โดยวิธีใช้สมิธชาร์ตเมื่อกำหนดให้มีค่าโหลดอิมพีแดนซ์ $Z_L = 50-j100$ และมีค่าคาเรคเตอร์ริสติกส์อิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณ $Z_0 = 50$ โอห์ม

วิธีหา จากสมิรซาร์ตทำตามขั้นตอนดังนี้รูปที่ 2.15

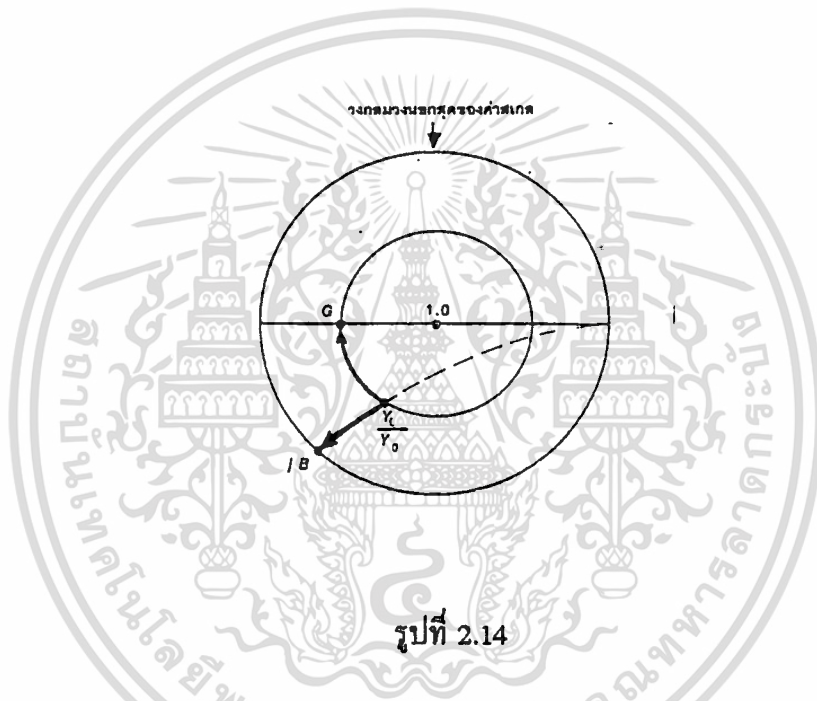
หาค่านอร์มอลไลซ์

ZL

$$ZL = 50 + j100$$

$$ZL/Z_0 = 50/50 + j100/50$$

$$= 1.0 + j2.0$$

นำค่า ZL/Z_0 นี้ไปพล็อตบนสมิรซาร์ตหาจุดโกออติเนตเป็นจุด A ทำการวาดวงกลม VSWR ผ่านจุด ZL/Z_0 โดยใช้จุด 1.0 เป็นศูนย์กลางของวงกลมนี้ ลากเส้นตรงจากจุด ZL/Z_0 ผ่านจุด 1.0 ไปตัดกับวงกลม VSWR ในส่วนครึ่งวงกลมล่างหรือด้านตรงข้ามนั่นเอง จะได้จุด B อ่านค่าคอนดัคแตนซ์และซัสเซพแตนซ์ได้ตามรูปที่ 2.15 จะได้

$$G/Y_0 = 0.20$$

และ

$$B/Y_0 = 0.40$$

และเพราะว่า

$$Y_o = 1/Z_o$$

$$= 1/50$$

$$= 0.02 \text{ S}$$

ดังนั้น

$$Y_I/Y_o = 0.20 - j0.40$$

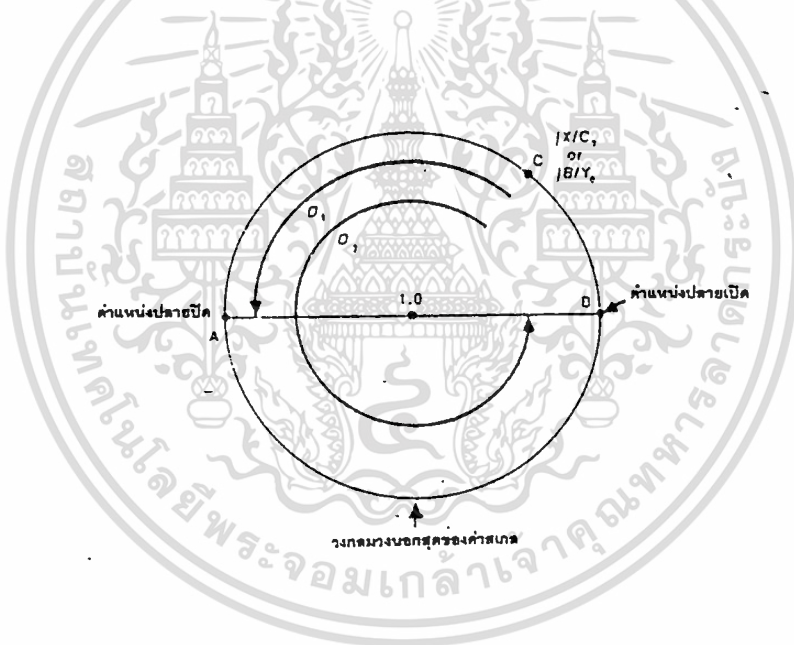
$$= 0.02(0.20 - j0.40)$$

$$= 0.004 - j0.008 \text{ S}$$

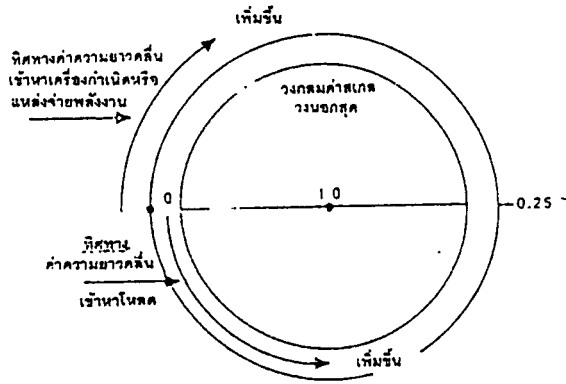
2.2.4 การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณต่อปลายแบบปิดหรือแบบเปิด

การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณซึ่งต่อปลายแบบปิดหรือแบบเปิดนั้นนิยมใช้แม่ทซึ่งกับสายนำสัญญาณกับโหนดหรือตัดความยาวสายเพื่อให้ได้รีแอดแดนซ์ตามที่ต้องการกำลังงานตกกระทบทั้งหมดจะสะท้อนกลับไปตามสายกรณี่ที่เทอร์มินเนตปลายสายแบบปิดหรือแบบเปิด โดยที่สัมประสิทธิ์สะท้อนกลับแรงดันมีค่าเป็น 1.0 และค่า VSWR เท่ากับอนันต์ ซึ่งก็คือวงกลมวงนอกหรือเป็นสเกล B ในรูปที่ 2.1 จะเป็นวงกลม VSWR สำหรับอินพุทอิมพีแดนซ์บนสายนำสัญญาณที่มีระยะต่างๆ จากโหนดซึ่งเป็นปลายปิดหรือปลายเปิด จะแสดงให้เห็นในรูปที่ 2.17 2.18 ซึ่งก็จะพบว่าถ้าเทอร์มินเนตปลายสายแบบปิดหรือแบบเปิดค่าอินพุทอิมพีแดนซ์จะมีค่าเป็นศูนย์ อนันต์หรือเป็นค่ารีแอดคิฟในรูปแบบเหล่านี้เท่านั้นไม่สามารถเป็นค่าคอมเพลกซ์อิมพีแดนซ์ได้เลยเมื่อพิจารณาเทียบบนสมิธชาร์ตตำแหน่งปลายปิดหรือความต้านทานเป็นศูนย์ก็คือจุด A ด้านซ้ายของแกนกลางแนวนอน ส่วนตำแหน่งปลายเปิดหรือความต้านทานอนันต์จะเป็นจุด B ซึ่งอยู่ทางขวาของเส้นกลางแนวนอนดังรูปที่ 2.16

ค่า jX หรือ $-jX$ มาใช้แมทซ์โพลด์เข้ากับสายนำสัญญาณที่ความถี่ใช้งานใด ๆ ก็ตาม เรามักจะใช้สมิทชาร์ตเพราะหาง่ายและสะดวกกว่าวิธีอื่น ค่ารีแอกแตนซ์หรือค่าซัสเซพแตนซ์ที่ทำการนอร์มอลไลซ์แล้วจะนำมาทำการพล็อตบนสเกล B ที่วงกลมวงนอกของสมิทชาร์ตซึ่งได้แก่จุด C ในรูปที่ 2.16 และระยะทางจากจุด C ไปยังสายนำสัญญาณที่ได้เทอร์มินเนตปลายปิดและปลายเปิด จะเท่ากับ D_1 และ D_2 ตามลำดับโดยสามารถจะอ่านค่าระยะทางออกมาเป็นค่าความยาวคลื่นจากสเกลนอกสุดตามรูปที่ 2.17 สเกลนี้เป็นสเกลบอกค่าระยะทางในรูปของค่าความยาวคลื่นแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มหนึ่งที่มีค่าเพิ่มขึ้นในทิศทวนตามเข็มนาฬิกาอีกกลุ่มหนึ่งจะเพิ่มค่าในทิศทวนตามเข็มนาฬิกาสเกลความยาวคลื่นที่เพิ่มขึ้นในทิศทวนตามเข็มนาฬิกาใช้สำหรับการแก้ปัญหาที่มีการเคลื่อนที่ไปสู่เครื่องกำเนิดหรือที่เป็นแหล่งจ่ายกำลังงาน ส่วนสเกลความยาวคลื่นที่เพิ่มขึ้นในทิศทวนตามเข็มนาฬิกาใช้สำหรับเพื่อแก้ปัญหาที่มีการเคลื่อนที่ไปสู่โหลด

รูปที่ 2.16 ตำแหน่งปลายปิดหรือเปิด

รูปที่ 2.17 สเกลความยาวคลื่นบนสมิทชาร์ต

จากปลายเปิดไปยังจุดบนสายนำสัญญาณซึ่งมีอินพุทอิมพีแดนซ์เป็น $+jX$ เริ่มจากการนอร์มอลไลซ์ค่ารีแอคแตนซ์ด้วยการหารด้วยค่าเรคเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ Z_0 หลังจากนั้นนำไปพล็อตบนสเกลของวงกลมซึ่งระบุค่าของรีแอคแตนซ์ลากเส้นตรงจากจุดศูนย์กลางหลักหรือ prime center ผ่านจุด $+jX$ (จุด A) ตามรูปที่ได้ไปตัดกับสเกลค่าความยาวคลื่น (สเกลบนวงกลมนอกสุด) แสดงดังรูปที่ 2.18 อ่านค่าระยะทางในรูปของความยาวคลื่นจากปลายเปิดไปยังจุด A และสามารถแปลงให้เป็นหน่วย cm. เทียบกับความถี่ที่ใช้งานได้จาก

$$\lambda \text{ (cm)} = \frac{30}{f \text{ (GHZ)}} \tag{2.1}$$

เมื่อ

λ = ค่าความยาวคลื่น, cm.

f = ค่าความถี่, GHZ

พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ได้จากชาร์ตวงกลมสมิทชาร์ตนี้เป็นค่าสเกลที่ได้โดยที่การนอร์มอลไลซ์ก่อนจะมาลงสเกลค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ดังนั้นค่าความยาวคลื่นที่อ่านได้จากสเกลคูณด้วยค่าความยาวคลื่นของความถี่ใช้งานและจะเป็นค่าความยาวของสายที่จะนำไปใช้จริง ๆ เพื่อให้ได้ค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ตามที่ต้องการ

ตัวอย่างที่ 7 กำหนดให้สัญญาณมีค่าเรคเตอร์สติกอิมพีแดนซ์เท่ากับ 50 โอห์ม นำมาใช้งานที่ความถี่ 7 GHz ให้หาความยาวของสายที่ถูกเทอร์มินเนตปลายเปิดที่ทำให้ค่าของอินพุทอิมพีแดนซ์เป็น $j75$

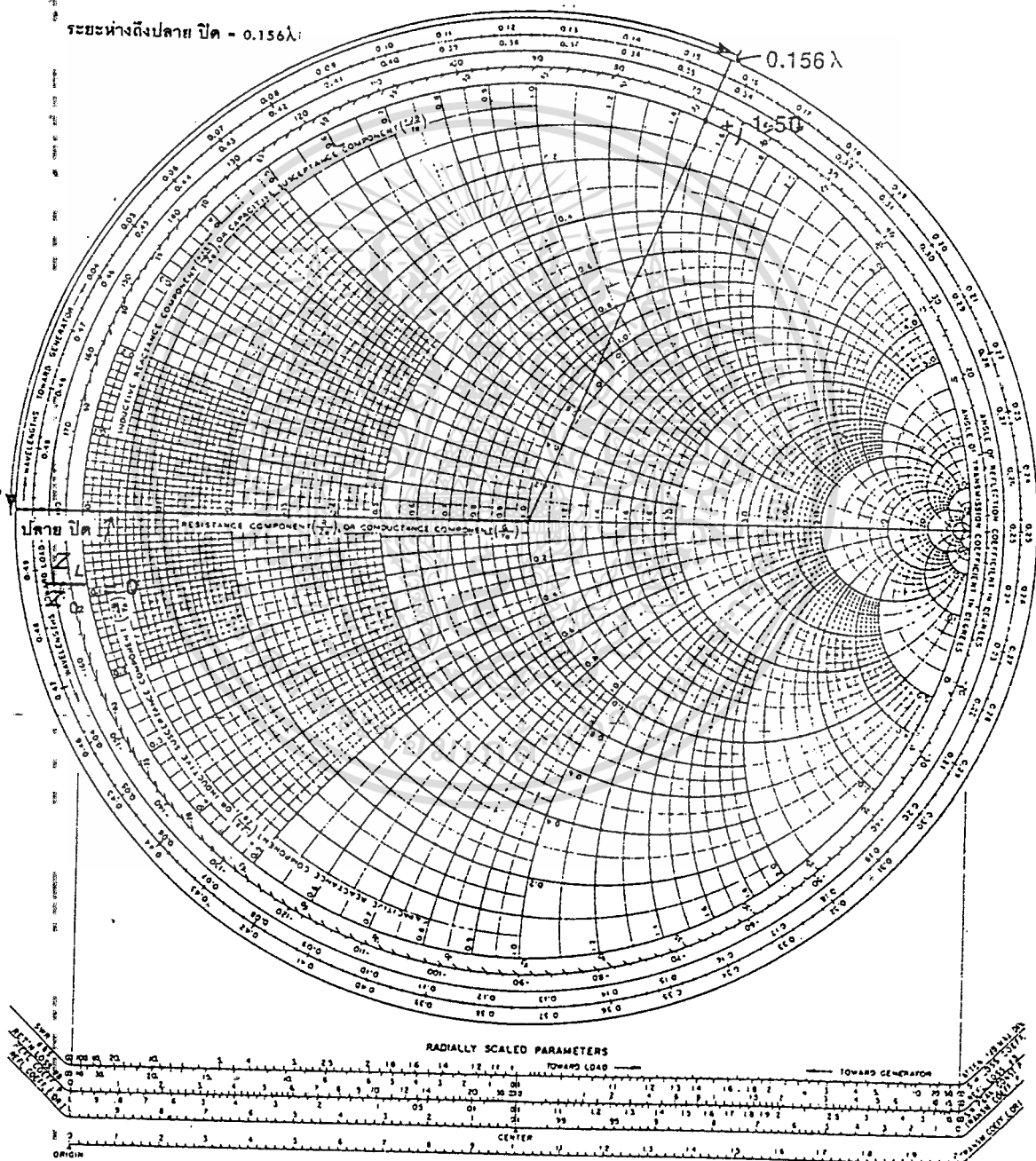
วิธีหา

1. ทำการนอร์มอลไลซ์อินพุทอิมพีแดนซ์

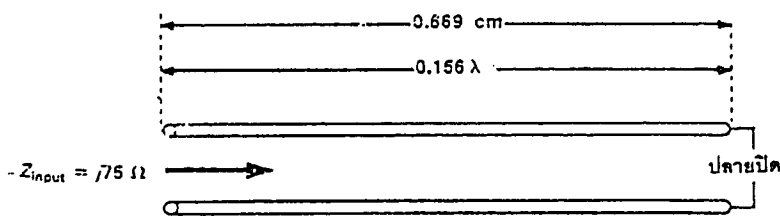
ความยาวสายนำสัญญาณจริงที่นำไปใช้งานได้แสดงไว้ตามรูปที่ 2.20 และต้องระลึกไว้เสมอว่าที่
ค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ค่าหนึ่งนั้นความยาวของสายนำสัญญาณจริงที่จะทำให้ค่าอินพุทอิมพี-แดนซ์ที่
กำหนดนั้นขึ้นอยู่กับความถี่ที่ใช้งาน

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

ระยะห่างถึงปลาย ปิด - 0.156λ

รูปที่ 2.19

รูปที่ 2.20 ความยาวคลื่นของสายปลายปิดที่จะให้อิมพีแดนซ์ตามที่ต้องการ

ตัวอย่างที่ 8 จงหาค่าอิมพีแดนซ์ที่มีระยะ 15 cm. จากปลายเปิดของสายนำสัญญาณซึ่งมีคา-
เรกเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ 50 โอห์ม ในการใช้งานที่ความถี่ 400 MHz

วิธีหา

จากสมการที่ 2.1 จะได้

$$\begin{aligned}\lambda \text{ (cm)} &= 30/f(\text{GHZ}) \\ &= 30/0.4 \\ &= 75 \text{ cm.}\end{aligned}$$

แปลงค่าระยะทางที่โจทย์กำหนดมาคือ 15 cm ให้อยู่ในรูปความยาวคลื่นจะได้

$$15/75 = 0.20\lambda$$

เพราะที่ว่าตำแหน่งโหลดเปิด หรือปลายเปิดอยู่ทางด้านขวาของเส้นแกนความต้านทาน
ของสมิซชาร์ต ดังรูปที่ 2.21 จากจุดโหลดเปิดให้วนตามเข็มนาฬิกาเป็นระยะทางทั้งหมด 0.20λ
(อ่านจากสเกลค่าความยาวคลื่นที่เข้าสู่เครื่องกำเนิด หรือ Wavelength toward generator) ถากเส้น
ตรงจากจุดศูนย์กลางหลักไปถึงจุดที่พล็อตระยะทาง 0.20λ ดังกล่าวข้างต้นอ่านค่าอิมพี-
แดนซ์ได้จากจุด A ตามรูปที่ 2.21 ซึ่งมีค่าเท่ากับ

$$ZL/Z_0 = j0.325$$

$$ZL = Z_0(-j0.325)$$

และเพราะว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$Z_0 = 50 \Omega$$

เพราะฉะนั้น

$$Z_L = 50(-j0.325)$$

$$= -j16.3 \Omega$$

สำหรับตำแหน่งของอินพุทอิมพีแดนซ์บนสเกลความยาวคลื่นของสมิธชาร์ต จะอ่านได้ตามทิสทางทวนตามเข็มนาฬิกา ซึ่งมีสเกลเพิ่มขึ้นดังนี้

0.250λ (อ่านได้ที่ตำแหน่งโหลดปิด)

+0.200λ (ระยะห่างจากโหลดเปิด)

0.450λ (จะเป็นตำแหน่งของอินพุทอิมพีแดนซ์ที่ได้จากสมิธชาร์ต)

2.2.5 การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณที่ระยะต่าง ๆ นับจากโหลด

เราสามารถหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณที่ระยะใดๆ ก็ได้ นับจากปลายสาย ซึ่งต่อไว้ด้วยคอมเพลกซ์โหลดโดยใช้สมิธชาร์ต ซึ่งง่ายกว่าวิธีการอื่นๆ เริ่มจากนำโหลดอิมพีแดนซ์ Z_L มาทำการนอร์มอลไลซ์ ด้วยค่าแวกเตอร์สตติกอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณ ใช้ค่าโหลดที่นอร์มอลไลซ์ที่ลดลงบนสมิธชาร์ต จากนั้นทำการวาดวงกลม VSWR ของโหลดที่พล็อตลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ผ่านจุดโคออดิเนตของการนอร์มอลไลซ์โหลดไปตัดสเกลความยาวคลื่นแสดงตามรูปที่ 2.22 ก็คือจุด A เพื่อที่จะหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณบนสมิธชาร์ตที่ระยะต่างๆ นับจากโหลดให้วนทิสทางไปตามเข็มนาฬิกาด้วยระยะทางในหน่วยความยาวคลื่นที่ต้องการทราบค่าอินพุทอิมพีแดนซ์จากจุด A ไปยังจุดใหม่ที่ได้ซึ่งตามรูปที่ 2.22 ก็คือจุด B ลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ไปยังจุด B จุดโคออดิเนตที่เส้นตรงนี้ตัดกับวงกลม VSWR จะเป็นจุดของอินพุทอิมพีแดนซ์ที่มีระยะตามต้องการนับจากโหลด

ตัวอย่างที่ 9 จงหาอินพุทอิมพีแดนซ์ที่ระยะห่าง 0.625λ จากโหลดของสายนำสัญญาณซึ่งมีค่าเป็น $Z_L = 75 - j25$ โอห์ม โดยกำหนดให้สายนำสัญญาณจะมีค่าแวกเตอร์สตติกอิมพีแดนซ์เท่ากับ 50 โอห์ม

วิธีหา

1. หาค่านอร์มอลไลซ์ Z_L

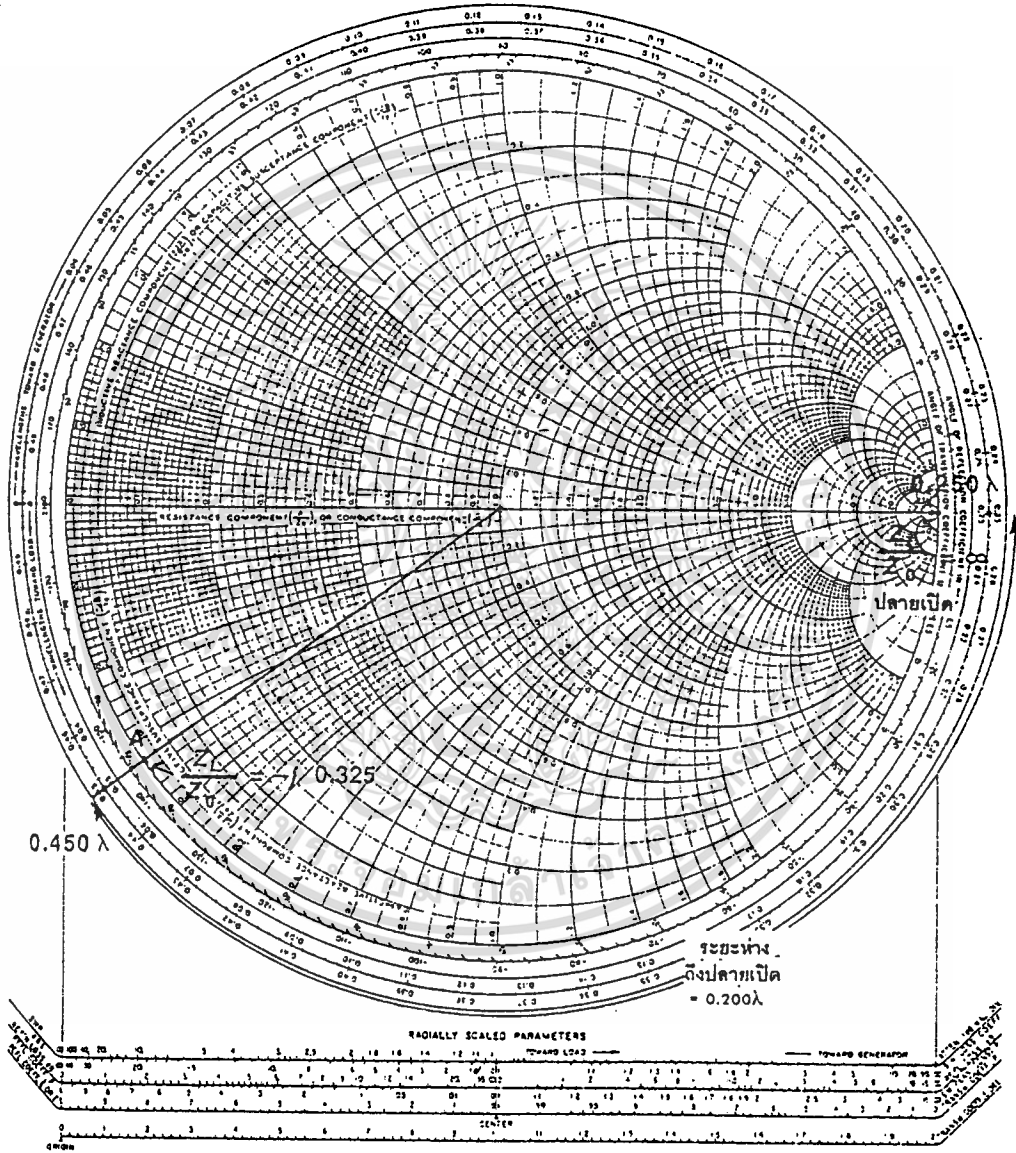
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

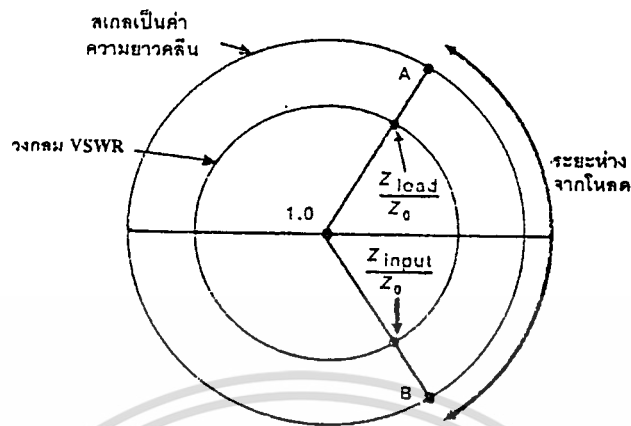
$$ZL/Z_0 = 75/50 - j25/50$$

$$= 1.5 - j0.5$$

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

รูปที่ 2.21 การหาอินพุทมิททิแคนซ์ของตัวอย่างที่ 8 บนสมิทชาร์ต

รูปที่ 2.22 วิธีหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายต่อโหลด

2. พล็อตค่าอิมพีแดนซ์โหลด Z_L ที่ได้จากข้อ 1 บนสมิทชาร์ตใช้ชื่อว่าจุด A ตามรูปที่ 2.23 ลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ผ่าน A ไปจนถึงสเกลความยาวคลื่น (ซึ่งก็คือสเกล C ซึ่งได้อธิบายตามรูปที่ 2.1) อ่านค่าความยาวคลื่นได้เท่ากับ 0.296λ
3. จากนั้นวาดวงกลม VSWR เพื่อใช้ในการหาค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ ที่ระยะ 0.625λ เพราะว่าระยะ 0.625λ นั้น จะเกินระยะทาง 1 รอบซึ่งจะเท่ากับ 0.500λ ฉะนั้นระยะห่างที่เหลือบนสมิทชาร์ตหาได้ดังนี้

0.625λ (ระยะห่างจากโหลดไปยังอินพุท)

-0.500λ (ระยะทาง 1 รอบของวงกลมสมิทชาร์ต)

0.125λ (ระยะห่างที่เหลือ)

4. จากตำแหน่งของโหลดบนสมิทชาร์ตที่ค่าความยาวคลื่น 0.296λ ให้อ่านตามเข็มนาฬิกาเป็นระยะทาง 0.125λ ได้ตำแหน่งอินพุทที่ระยะห่าง 0.625λ นับจากโหลด

0.296λ (ตำแหน่งของโหลด)

$+0.125\lambda$ (ระยะห่างที่เหลือ)

0.421λ

5. ลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ไปตัดวงกลม VSWR ไปยังตำแหน่ง 0.421λ ที่ได้จากข้อที่ 4 จุดตัดของเส้นตรงบนวงกลม VSWR ซึ่งจะได้แก่จุด B ก็จะเป็นค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ตามที่ต้องการ

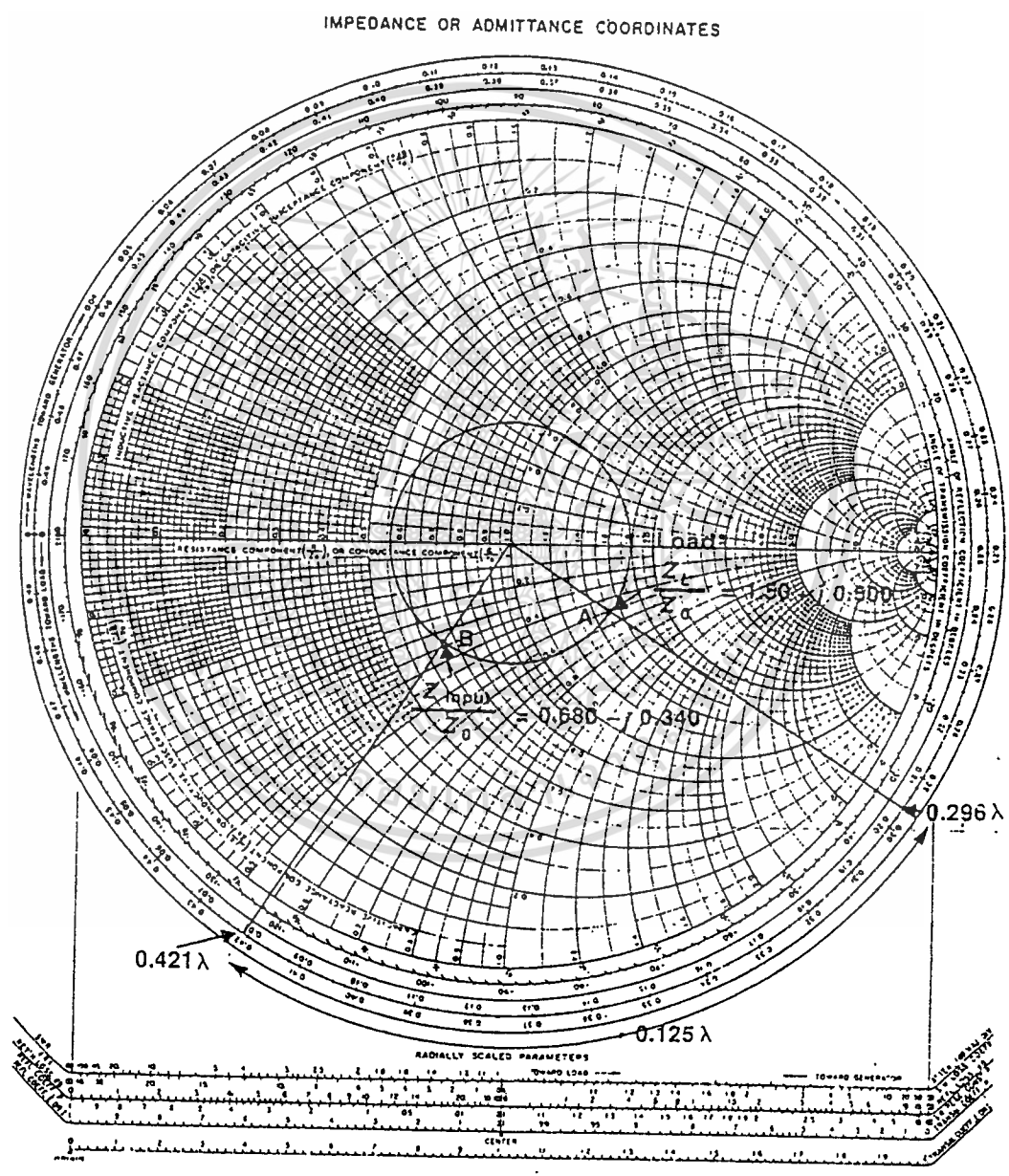
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$ZL/Z_0 = 0.680 - j0.340$$

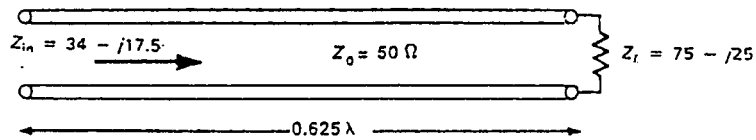
และเพราะว่า $Z_0 = 50$ โอห์ม ดังนั้นค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ที่ระยะห่าง 0.625 จากโหลดจะได้เป็น

$$\begin{aligned} Z_L &= Z_0(0.680 - j0.340) \\ &= 50(0.680 - j0.340) \end{aligned}$$

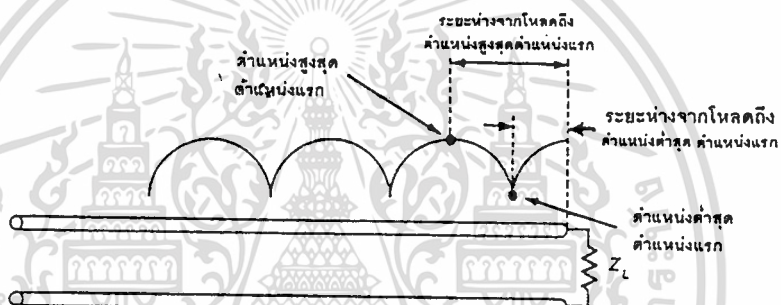
รูปที่ 2.23 การหาอินพุทอิมพีแดนซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.24 ผลที่ได้จากตัวอย่างที่ 9

2.2.8 การหาค่าแห่งสูงสุดและค่าแห่งต่ำสุดตำแหน่งแรกนับจากโหลด

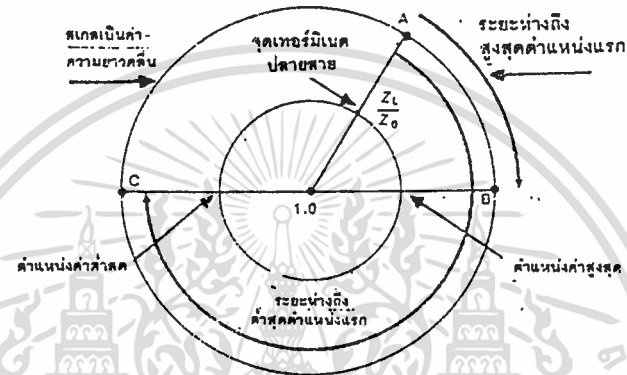

รูปที่ 2.25 ค่าแห่งสูงสุดและค่าแห่งต่ำสุดของคลื่นนิ่ง

ที่ผ่านมาเราได้ทราบแล้วว่าคลื่นนิ่งของแรงดันและกระแสที่จะเกิดขึ้นบนสายนำสัญญาณที่ต่อปลายด้วยอิมพีแดนซ์ที่ไม่ใช่ค่าแรกเทอริสติกอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณนั้น โดยจะปรากฏตำแหน่งสูงสุด และต่ำสุดของคลื่นสัญญาณดังรูปที่ 2.25 เราสามารถหาระยะทางจากโหลดไปยังจุดสูงสุดและต่ำสุด และตำแหน่งแรกบนสายนำสัญญาณจากสมิซชาร์ต โดยใช้หลักที่ว่าตำแหน่งของคลื่นแรงดันสูงสุดเป็นตำแหน่งที่มีความต้านทานสูงที่สุดและตำแหน่งของคลื่นแรงดันต่ำสุดจะเกิด ณ จุดที่มีความต้านทานต่ำสุด ดังนั้นจุดที่มีความต้านทานมากที่สุดบนสายนำสัญญาณจะเป็นจุดขวาศของสเกลแวนอนและจุดที่มีความต้านทานน้อยที่สุดบนสายนำสัญญาณก็จะเป็นจุดซ้ายสุดของสเกลแวนอนด้วยเช่นกันเป็นไปตามรูปที่ 2.26

ระยะห่างระหว่างตำแหน่งสูงสุดและต่ำสุดตำแหน่งแรกเทียบกับโหลดของสายนำสัญญาณเริ่มจากพล็อตตำแหน่ง โหลดที่ทำการนอร์มอลไลซ์แล้วบนสมิซชาร์ตลากเส้นตรงจากจุด 1.0 หรือจุดศูนย์กลางหลักผ่านจุดโหลดที่พล็อตไปตัดสเกล C ให้เป็นจุด A ตามรูป 2.26 วนตามเข็มนาฬิกาถึงจุด B (ทิศพุ่งเข้าหาเครื่องกำเนิดหรือแหล่งจ่ายพลังงาน) ก็จะได้ตำแหน่งสูงสุด

ตำแหน่งแรก และระยะที่อ่านจากสเกล C ระหว่างจุด A และจุด B เป็นระยะห่างจากโหนดถึงจุดที่มีค่าสูงสุดของคลื่นนิ่งที่เกิดบนสายนำสัญญาณและระยะระหว่างจุด A จุด C บนสเกล C จะเป็นระยะห่างจากโหนดถึงจุดที่มีค่าต่ำสุดของคลื่นนิ่งตำแหน่งแรกเช่นกัน โดยตำแหน่งสูงสุดของคลื่นนิ่งบนสายนำสัญญาณจะเกิดขึ้นทุก ๆ ระยะครึ่งความยาวคลื่น

รูปที่ 2.26 การหาระยะห่างจากโหนดถึงจุดสูงสุดและจุดต่ำสุดโดยใช้สมิธชาร์ต

ตัวอย่างที่ 10 จงหาระยะห่างที่เกิดจากคลื่นนิ่งแรงดันสูงสุดและต่ำสุดที่ตำแหน่งแรกบนสายนำสัญญาณที่ต่อปลายด้วยโหลด $Z_L = 25 + j35$ เมื่อกำหนดความถี่ของสัญญาณค่าเท่ากับ 1.75 GHz และคาบเรคเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณเท่ากับ 50 โอห์ม

วิธีหา

1. ทำการนอร์มอลไลซ์ Z_L

$$Z_L = 25 + j35$$

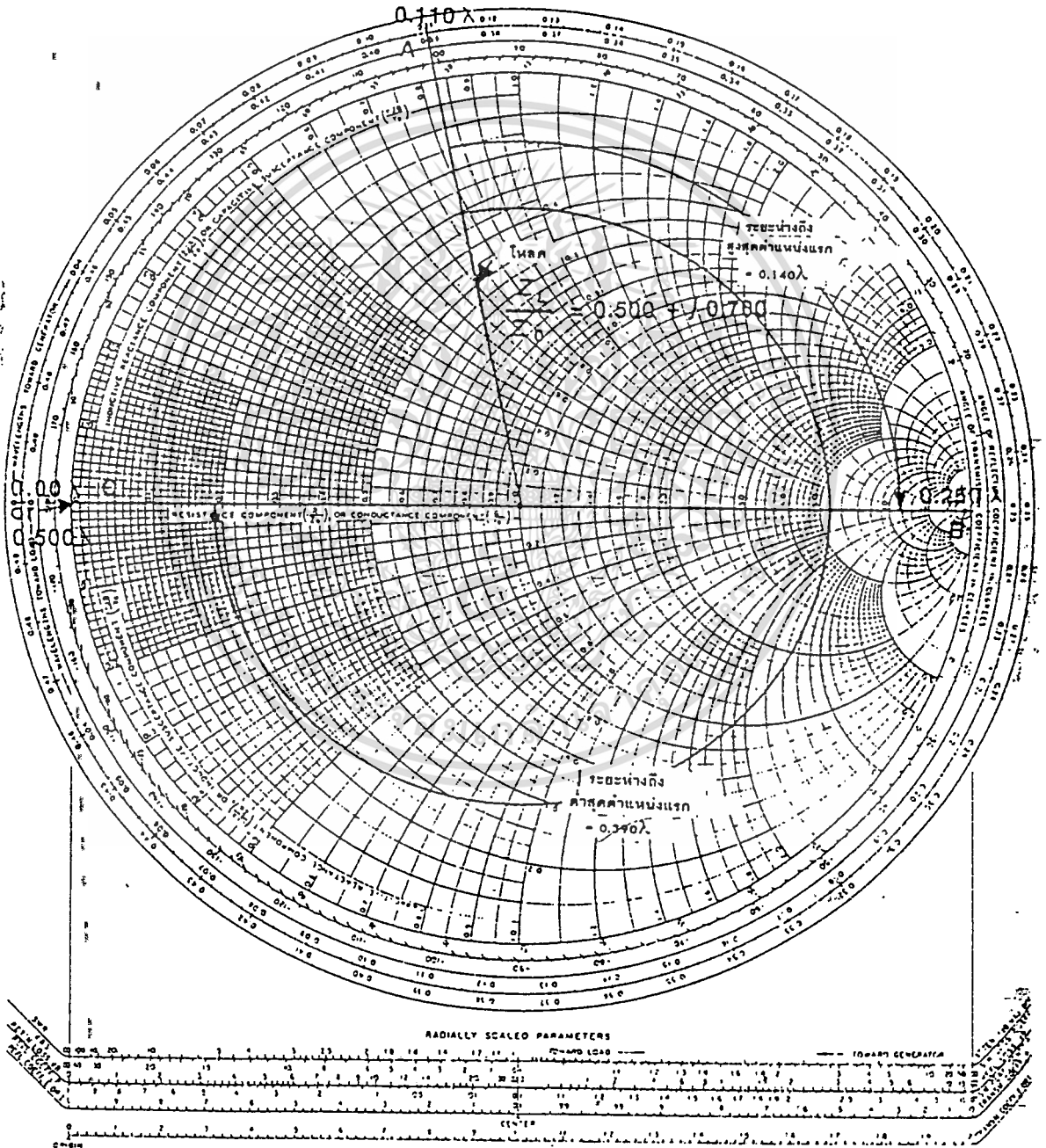
$$Z_L/Z_0 = 25/50 + j35/50$$

$$= 0.5 + j0.7$$

2. พล็อตค่านอร์มอลไลซ์ของโหลดบนสมิธชาร์ตลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ผ่านจากจุดโหลดไปตัดเส้นสแกนความยาวคลื่นได้จุด A ตามรูปที่ 2.27 จะอ่านค่าความยาวคลื่นได้เท่ากับ 0.110λ

3. ตำแหน่งสูงสุด และตำแหน่งต่ำสุดหาได้ โดยวนตามเข็มนาฬิกาที่ทิศทางพุ่งเข้าหาสู่แหล่งจ่าย
 พลังงานวัดจากโหลดโดยแรงดันสูงสุดจุดแรกเกิดการตกคร่อมที่ค่าความต้านทานสูงสุดซึ่งก็คือจุด
 ขวาสุดของเส้นแนวนอนหรือจุด 0.25 (จุด B ตามรูปที่ 2.27)

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

รูปที่ 2.27 ตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับงานวิจัยของหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการค้า

ไปว่ากรณีใดๆก็ตาม การนำข้อมูลนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะถือว่าผิดกฎหมาย

0.250 λ (ตำแหน่งแรกของแรงดันสูงสุด)

-0.110 λ (ตำแหน่งของโหนด)

0.140 λ (ระยะห่างจากโหนดถึงตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุด)

จากสมการที่ 2.1

$$\lambda = 30/f$$

$$\lambda = 30/1075$$

$$\lambda = 17.1 \text{ cm.}$$

$$\text{ระยะจากโหนดถึงจุดแรงดันสูงสุดตำแหน่งแรก} = 0.140 \lambda$$

$$= 0.140(17.1)$$

$$= 2.39 \text{ cm.}$$

ส่วนที่เกิดแรงดันต่ำสุดตำแหน่งแรก ณ จุดความดันทานเป็น 0 ซึ่งคือจุด C ของเส้นสเกลแนวนอน แสดงให้เห็นตามรูปที่ 2.27 ค่าความยาวคลื่นของจุด C จะเป็นได้ทั้ง 0.00 λ หรือ 0.500 λ

0.500 λ (ตำแหน่งของแรงดันต่ำสุด)

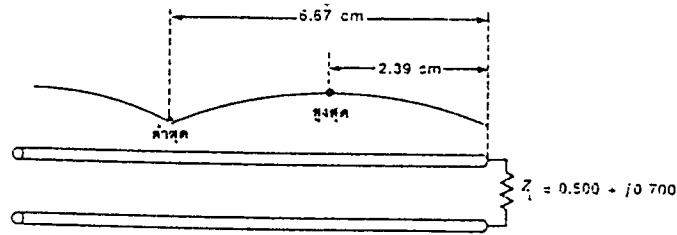
-0.110 λ (ตำแหน่งของโหนด)

0.390 λ (ระยะห่างจากโหนดถึงตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันต่ำสุด)

$$\text{ระยะจากโหนดถึงจุดแรงดันต่ำสุดตำแหน่งแรก} = 0.390\lambda$$

$$= 0.390(17.1)$$

$$= 6.67 \text{ cm.}$$

รูปที่ 2.28 ตำแหน่งสูงสุดและต่ำสุดที่หาได้จากตัวอย่างที่ 10

2.2.7 การหาสตับอนุกรมแบบเดียวเพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโหลด

การนำ โหลดที่มีสมมุติกับค่าคาเรคเตอร์ิสติกอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณมาต่อเข้ากับปลายสายเป็นผลทำให้เกิดการสะท้อนกลับของคลื่นสัญญาณไม่ว่าจะเป็นกระแสหรือแรงดันก็ตาม คลื่นสัญญาณสะท้อนกลับที่รวมตัวให้รูปคลื่นมีขนาดใหญ่มากเป็นสาเหตุของความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสายนำสัญญาณและแหล่งจ่ายพลังงานเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าวจึงใช้การเพิ่มรีแอคแตนซ์อนุกรมเข้าระหว่างสายนำสัญญาณและโหลดวางอยู่ข้างหน้าโหลดโดยต้องเลือกจุดต่อเหมาะสมทำให้เกิดการแมทซ์ของโหลดเข้ากับสายนำสัญญาณจึงไม่เกิดการสะท้อนกลับของคลื่นสัญญาณในระบบสื่อสารที่ใช้งาน

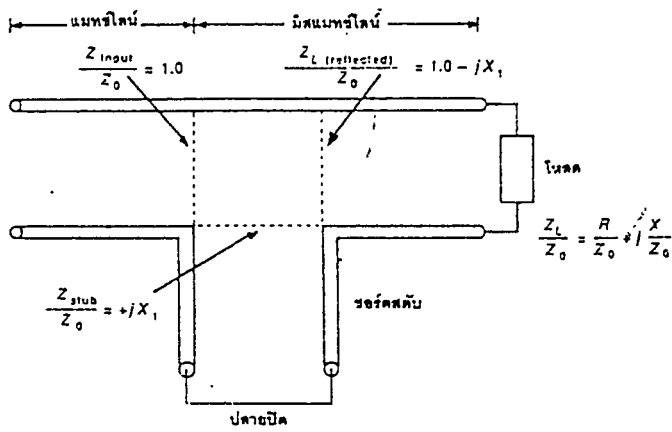
เราสามารถจัดทำรีแอคตีฟโหลดแบบอนุกรมได้โดยใช้สายนำสัญญาณซึ่งเทอร์มินेटปลายปิดและเรียกโหลดชนิดนี้ว่าสตับปิด หรือชอร์ตสตับ (Shorted Stub) แสดงการใช้งานไว้ดังรูปที่ 2.29

ในการใช้งานจริง โหลดที่ปลายสายนำสัญญาณส่วนมากจะเป็นคอมเพลกซ์โหลดซึ่งแทนด้วย

$$Z_L = R + jX$$

หรือนอร์มอลไลซ์ที่โหลดที่เป็น

$$Z_L/Z_0 = R/Z_0 + jX/Z_0$$

รูปที่ 2.29 การต่อสแต็บเดี่ยวอนุกรมเข้ากับสายนำสัญญาณ

การแมทซึ่งด้วยวิธีนี้จะต้องหาตำแหน่งซึ่งจะอยู่จุดใดก็ตามแต่จะต้องทำให้อินพุทที่ได้ทำการนอร์มอลไลซ์อิมพีแดนซ์มีค่าเป็น

$$Z_{input}/Z_0 = 1 + jX$$

เมื่อเราเพิ่มรีแอคตีฟโหลดอนุกรมเข้าที่ตำแหน่งเราจะพบว่าค่าอินพุทอิมพีแดนซ์เป็น $Z_{input}/Z_0 = 1 + jX$ ดังกล่าวโดยให้คาร์รีแอคแตนซ์อนุกรมเข้าไปเท่ากับ jX หรือเท่ากับคาร์รีแอคแตนซ์ ∞ ตำแหน่งนั้นแต่มีเครื่องหมายตรงข้ามกัน เพื่อขจัดรีแอคแตนซ์ทำให้เกิดแมทซ์ไลน์ขึ้นดังนั้นสมมติให้ตำแหน่งที่อนุกรมมีค่าอินพุทอิมพีแดนซ์เป็น

$$Z_{input}/Z_0 = 1 + jX$$

การต่อรีแอคแตนซ์ $-jX$ อนุกรมเข้าไปเป็นผลให้

$$\begin{aligned} Z_{input}/Z_0 &= 1 + jX - jX \\ &= 1 \end{aligned}$$

ฉะนั้น ณ ตำแหน่งที่พิจารณาจะเกิดสภาพที่เรียกว่า แมทซ์โหลด (Matched load) จะไม่มีการสะท้อนกลับเกิดขึ้นอีก

ค่ารีแอคแตนซ์และตำแหน่งบนสายนำสัญญาณที่ต่ออนุกรมสลับนั้นสามารถใช้สมิธชาร์ตเข้าช่วยตามแสดงวิธีหาในรูปที่ 2.30 ซึ่งจะเริ่มจากการพล็อตค่าอิมพีแดนซ์โวลต์แล้วทำการวาดวงกลม VSWR ของการนอร์มอลไลซ์โวลต์ที่พล็อตลากเส้นตรงจากจุดศูนย์กลางหลัก (จุด 1.0) ผ่านจุดโวลต์ไปตัดสเกล C ได้จุด A จากนั้นลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ผ่านจุดซึ่งเกิดจากการตัดกันของวงกลมรีซิสแตนซ์ (วงกลม Constant R=1) กับวงกลม VSWR ไปตัดสเกลความยาวคลื่นได้จุด B เท่ากับ 1.0 จำนวน 2 จุด ด้วยกันจุดตัดที่ 1 (Intersection 1) มีค่าอินพุทอิมพีแดนซ์เป็น

$$Z_{input}/Z_o = 1 - jx$$

ส่วนจุดตัดที่ 2 จะได้อินพุทอิมพีแดนซ์เป็น

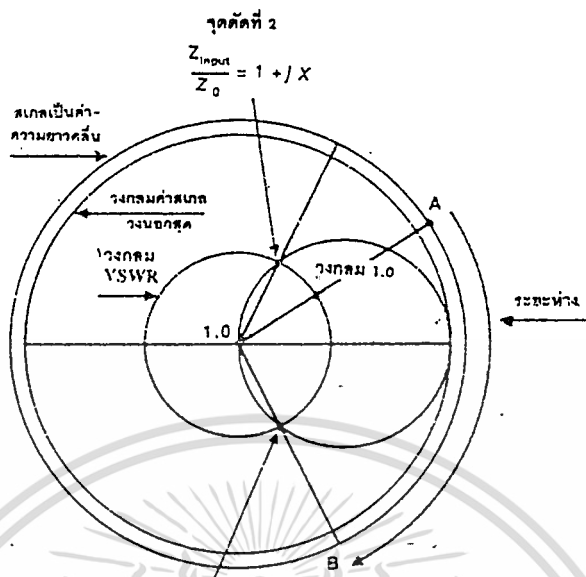
$$Z_{input}/Z_o = 1 + jx$$

จุดตัดทั้งสองนี้นำไปใช้งานได้ในทางปฏิบัติการใช้งานจริงเราจะเลือกค่าอิมพีแดนซ์จากจุดตัดซึ่งอยู่ใกล้กับโวลต์ซึ่งเราจะพิจารณาในทิศทางการพุ่งเข้าสู่แหล่งจ่ายพลังงานทิศทางบนสมิธชาร์ตวนตามเข็มนาฬิกา (สังเกตทิศทางจากขอบทางซ้ายของวงกลมสมิธชาร์ตจะพบลูกศรและคำว่า WAVELENGTHS TOWARD TO GENERATOR) สาเหตุที่เลือกจุดใกล้เป็นหลักเนื่องจากความสะดวกในการต่อสลับและสามารถลดความเสียหายต่อสายนำสัญญาณก็จะได้ระยะความยาวมากกว่า ส่วนระยะห่างจากโวลต์ถึงจุดต่อสลับเดี่ยวนั้นได้จากสเกลบอกค่าความยาวคลื่นจากจุด A ถึงจุด B ตามรูปที่ 2.30 โดยเมื่อต่อสลับเดี่ยวนุกรมเข้ากับสายนำสัญญาณจะได้อิมพีแดนซ์ที่จุดต่อเท่ากับ ค่าอิมพีแดนซ์ที่ได้จากจุดตัดที่ 1 บนสมิธชาร์ต มองย้อนกลับออกมา ก็จะพบสลับเดียวที่ต่อมีค่ารีแอคแตนซ์ที่หักล้างกับรีแอคแตนซ์จากจุดตัดที่ 1 บนสมิธชาร์ตดังนั้นสภาพสายนำสัญญาณทางด้านแหล่งจ่ายพลังงานจะแมทซ์เข้ากับโวลต์ซึ่งจะไม่เกิดคลื่นนิ่งบนสายนำสัญญาณในช่วงบน ส่วนในทางด้านโวลต์นั้นอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณที่ต่อเข้ากับโวลต์จะมีค่าแสดงไว้ตามรูปที่ 2.29

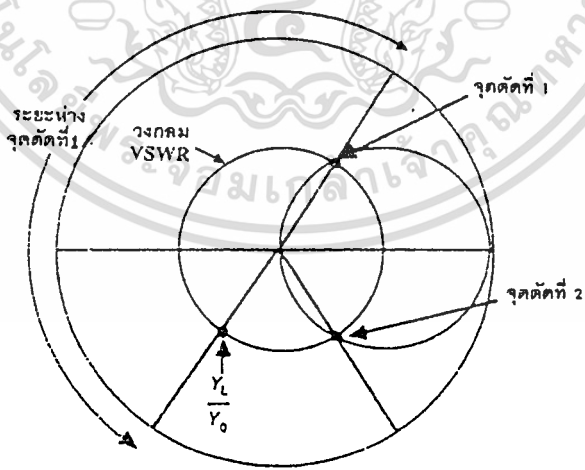
2.2.8 การหาสลับขนานแบบเดียวเพื่อแมทซ์ซึ่งสายนำสัญญาณกับโวลต์

การหาสลับขนานแบบเดียวเป็นอีกวิธีหนึ่งในการแมทซ์สายนำสัญญาณเข้ากับโวลต์จุดที่ต่อสลับจะอยู่หน้าโวลต์ และมีค่าอิมพีแดนซ์โวลต์อินพุทอิมพีแดนซ์เท่ากับ

$$Y_{input}/Y_o = 1 - j Y_i/Y_o \quad (2.2)$$

รูปที่ 2.30 จุดตัดกันของวงกลม

รูปที่ 2.31 ตำแหน่งจุดตัดทั้งสองบนสมิทชาร์ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นการแมทช์โพลดเข้ากับสายนำสัญญาณที่ตำแหน่งนั้น ซึ่งจะมีค่าแอดมิตแตนซ์ตามสมการ 2.2 จะต้องใช้สแต็บซึ่งค่าอินพุทแอดมิตแตนซ์เท่ากับ $+jY_i/Y_0$ ความยาวและตำแหน่งที่ต่อสแต็บขนานนั้นหาได้ โดยใช้วิธีเดียวกันกับการต่อสแต็บอนุกรมเพียงแต่เปลี่ยนค่าอิมพีแดนซ์ให้เป็นแอดมิตแตนซ์ เพื่อสะดวกในการคำนวณ คือ เราจะทำการแปลงค่าโพลดซึ่งนิยมนิยามให้เป็นค่าอิมพีแดนซ์ให้เป็นค่าโพลดแอดมิตแตนซ์เสียก่อนแล้วทำการพล็อตโพลดแอดมิตแตนซ์ที่ได้ลงบนสมิธิชาร์ตและวาดวงกลม VSWR ผ่านจุดโพลดที่พล็อต ดังรูปที่ 2.31 หลังจากนั้นหาตำแหน่งบนสายนำสัญญาณ (ซึ่งระยะห่างจะอ้างอิงหรือเทียบกับจุดต่อโพลด) ซึ่งจะได้ค่าแอดมิตแตนซ์ตามสมการที่ 2.2 ตำแหน่งดังกล่าวบนสมิธิชาร์ต ได้จากจุดตัดของวงกลม VSWR กับวงกลมค่า Constant G หรือ วงกลมแทนคอนดักแตนซ์เท่ากับ 1.0 จะได้จุดตัดจุดใดก็ได้แต่นิยมใช้จุดใกล้มากกว่ารูปที่ 2.31 ตำแหน่งจุดตัดทั้งสองบนสมิธิชาร์ต ดังกล่าวเราก็จะได้ค่าแอดมิตแตนซ์และค่าความยาวคลื่น (ซึ่งเป็นค่าที่ทำการนอร์มอลไลซ์ทั้งคู่) ซึ่งเป็นระยะห่างจากโพลดถึงจุดที่จะต่อสแต็บค่าแอดมิตแตนซ์ที่จุดนี้เท่ากับ $1-jY_i/Y_0$ ทำการขจัดเทอมจินตภาพหรือค่ารีแอคแตนซ์โดยการเลือกค่าของสแต็บที่มีเครื่องหมายตรงข้ามค่าที่เลือกสามารถเลือกออกมาเป็นค่านอร์มอลไลซ์ของความยาวคลื่นจากสเกล C เป็นค่าความยาวของซอร์ตสแต็บที่ใช้งานทั้งที่เป็นค่าความยาวของสแต็บขนาน (Parallel Stub) และระยะห่างของจุดที่ต่อเทียบกับโพลด แปลงเป็นค่าหน่วยความยาวที่ใช้งานได้โดยคูณค่าที่อ่านจากสมิธิชาร์ตด้วยค่าความยาวคลื่นในหน่วยความยาวที่ต้องการนั้นที่ความถี่ในการใช้งานนั้นๆ ด้วย

ตัวอย่างที่ 11 สายนำสัญญาณ 50 โอห์มเทอร์มินเนตปลายสายด้วยโพลด $Z_L=75+j65$ ถ้าต้องการแมทช์โพลดเข้ากับสายนำสัญญาณโดยใช้สแต็บต่อขนาน จงหาตำแหน่งที่จะต่อสแต็บนี้และความยาวของสแต็บที่จะใช้ด้วย เมื่อใช้งานที่ความถี่เท่ากับ 1.5 GHz

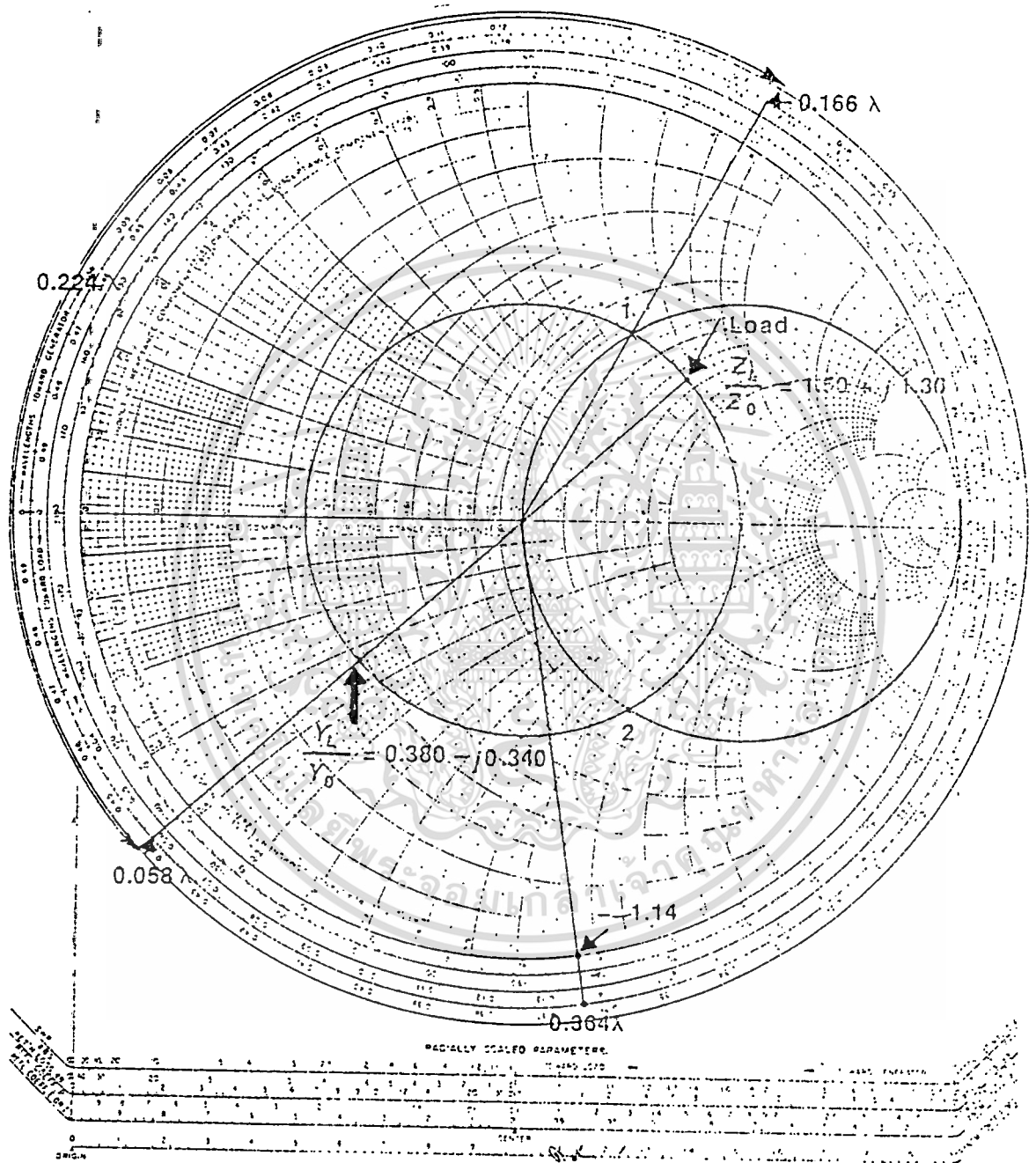
วิธีหา

1. ก่อนอื่นต้องทำการนอร์มอลไลซ์ Z_L

$$Z_L = 75/50 + j65/50$$

$$= 1.5 + j1.3$$

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES.

รูปที่ 2.32 สำหรับตัวอย่างที่ 11

ฉะนั้นระยะห่าง d_1 ซึ่งเป็นตำแหน่งที่จะต่อสตบขนานมีค่าเท่ากับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ลิขสิทธิ์จะอยู่ที่ผู้เผยแพร่เอกสาร และสงวนไว้ถึงผู้ออกเอกสารฉบับนี้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์

$$d = 0.224 \lambda$$

$$= 0.224(20)$$

$$= 4.88 \text{ cm}$$

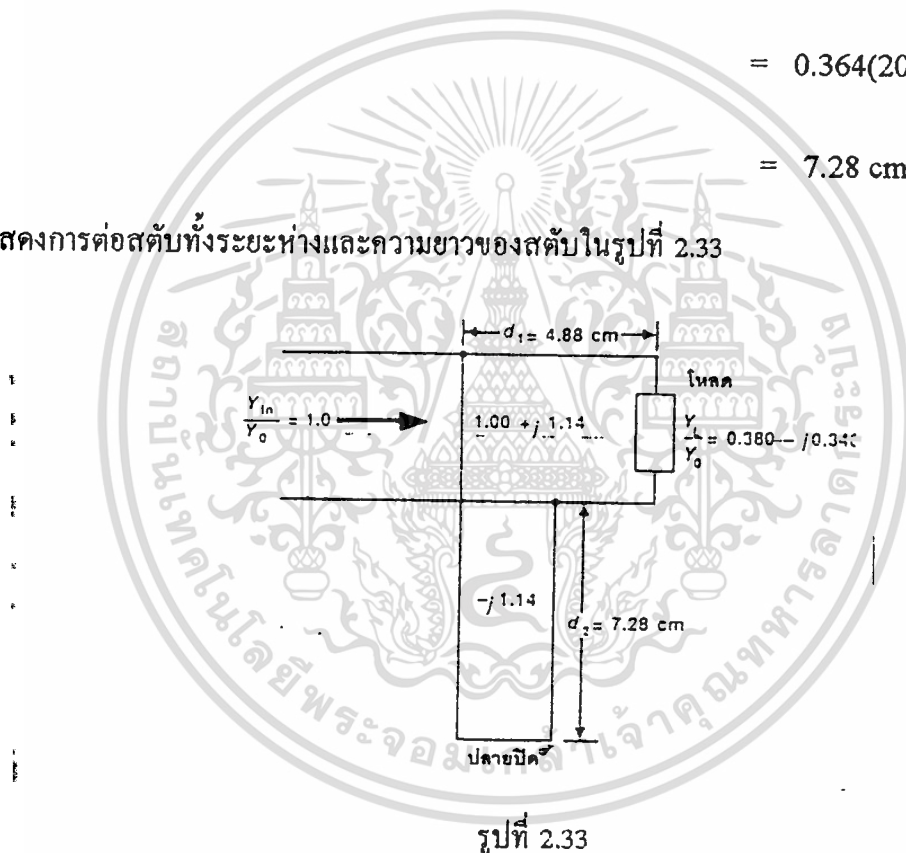
5. เพราะค่าแอดมิตแตนซ์ของโหลดเท่ากับ

$$YL/Y_0 = 0.364$$

$$= 0.364(20)$$

$$= 7.28 \text{ cm}$$

แสดงการต่อสตัดทั้งระยะห่างและความยาวของสตัดในรูปที่ 2.33

รูปที่ 2.33

2.2.9 การหาสตัดขนานแบบคู่เพื่อแมทซึ่งสายนำสัญญาณกับโหลด

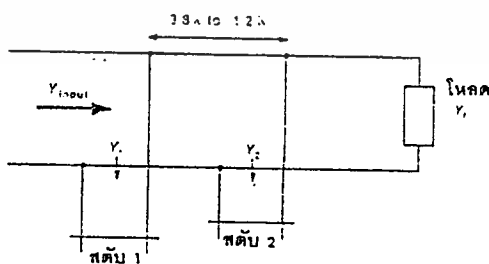
ในการหาตำแหน่งเพื่อที่จะต่อสตัดขนานแบบเดี่ยวนั้นสำหรับการใช้งานจริงนั้นไม่ได้ง่ายเหมือนการพล็อตบนสมิทชาร์ตถึงแม้ว่าค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ จะหาได้จากสมิทชาร์ต แต่ในการใช้งานทางปฏิบัติแล้วอาจมีความจำเป็นต้องปรับจูนละเอียด เพื่อให้ได้สภาวะแมทซ์ที่ดีที่สุด อาจใช้วิธีปรับระยะห่างของสตัด หรือทริม (trim) ความยาวของสตัดก็แล้วแต่วิธีการหรือความสะดวกในการใช้งานนั้น ๆ แต่ทั้งสองวิธีจะไม่สะดวกนักในทางปฏิบัติ ซึ่งใช้สตัดแบบเดี่ยว

มาต่ออนุกรมหรือขนานเข้ากับสายนำสัญญาณวิธีที่จะลดความยุ่งยากความไม่สะดวกต่าง ๆ นี้ทำได้ โดยการใช้สตั๊ตต่อคู่ขนานเข้ากับสายนำสัญญาณให้มีระยะห่างจากกันอยู่ระหว่าง $3/8\lambda$ ถึง $1/2\lambda$ ของระยะความยาวคลื่นที่ต่อสตั๊ตคู่นี้ใช้วิธีต่อขนานจะสะดวกที่สุดและไม่นิยมการต่อแบบอนุกรม วิธีต่อแบบขนานนี้จะยิ่งง่ายขึ้นเมื่อสายนำสัญญาณที่ใช้เป็นโคแอกเซียล เพราะว่ามีหัวต่อแบบที่ หรือเรียกว่า (T-connector) ช่วยให้การต่อง่ายขึ้นมาก สำหรับขอร์ดสตั๊ตที่ใช้สายโคแอกเซียลนี้มี ชนิดที่สามารถปรับแบบสไลด์เพื่อเปลี่ยนค่าความยาวของสตั๊ตได้และสายโคแอกเซียลแบบที่ ปรับความยาวได้นั้น (โดยการใช้สไลด์เข้าออก) นิยมใช้คั่นกลางระหว่างสตั๊ตคู่เพื่อที่ปรับระยะทาง ให้เหมาะสม การต่อสตั๊ตคู่ขนานเข้ากับสายนำสัญญาณแบบทวิไวร์ (แบบคู่ขนานนั่นเอง) และ แบบโคแอกเซียล ตามรูปที่ 2.34 (ก) และ (ข)

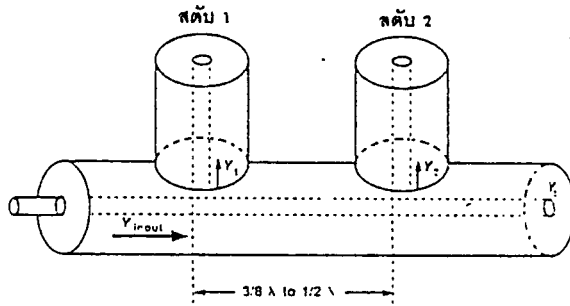
เพราะว่าสตั๊ตคู่นี้จะต่อแบบขนานเข้ากับสายนำสัญญาณการใช้ค่าแอดมิตแตนซ์ในการพิจารณาจะสะดวกทั้งต่อการใช้งานและการคำนวณมากกว่าอิมพีแดนซ์และหลังจากการแมทช์สายนำสัญญาณเข้ากับโหลดที่เราใช้กันคือ หาตำแหน่งบนสายที่จะทำให้ค่าอินพุตแอดมิตแตนซ์เท่ากับค่าคาแรคเตอร์ิสติกแอดมิตแตนซ์ของสายนั่นเอง

$$Y_{input}/Y_0 = 1+j0 \quad (2.3)$$

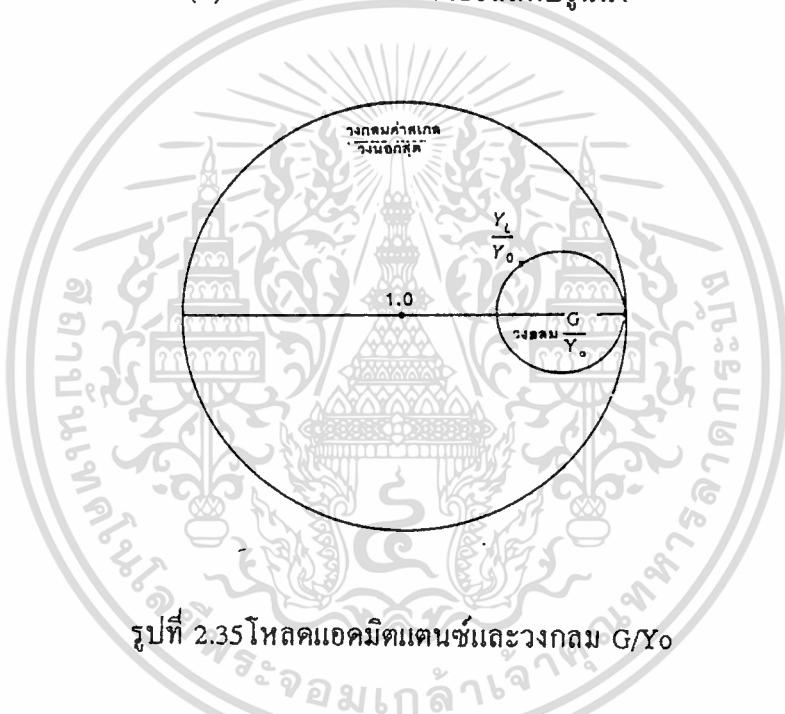
สภาวะแมทช์สำหรับการใช้สตั๊ตคู่นี้จะเกิดขึ้นได้จากการพิจารณาระยะห่างระหว่างสตั๊ตคู่นั้นและหาความยาวที่เหมาะสมของสตั๊ตทั้งสอง แม้ว่าปัญหาจะซับซ้อนยิ่งขึ้นแต่เราก็สามารถใช้สมิธชาร์ตมาช่วยหาได้เช่นกันและจากรูปที่ 2.34 เราจะพิจารณาถึงผลรวมของค่าแอดมิตแตนซ์ของโหลดและสตั๊ต 2 ซึ่งถูกสะท้อนกลับในทิศทางที่เข้าสู่แหล่งจ่ายพลังงานไปถึงจุดต่อของสตั๊ต 1 ซึ่ง ณ จุดนั้นค่าแอดมิตแตนซ์ของสตั๊ต 1 และโหลดสะท้อนกลับรวมเข้าด้วยกันต้องมีค่าเท่ากับค่าที่ทำให้เกิดสภาวะแมทช์ที่ต้องการคือ $1+j0$ ในสมการที่ 2.3

รูปที่ 2.34 (ก) การต่อแบบทวิไวร์ดับเบิลสตั๊ตคู่นิ่ง

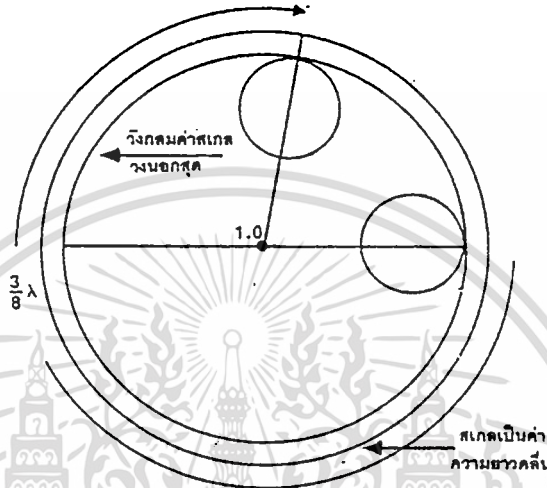
(ข) การต่อแบบโคแอกเซียลสตัดจูนนิ่ง

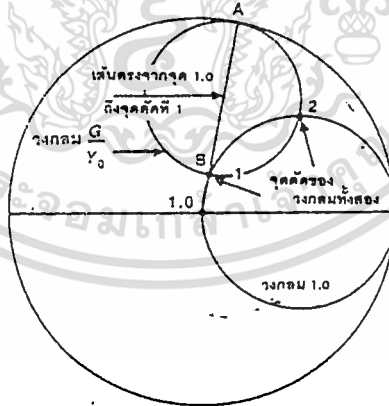
รูปที่ 2.35 โหลดแอดมิตแตนซ์และวงกลม G/Y_0

ในทางปฏิบัติความยาวของสตัด 1 จะถูกเลือกไว้ที่ค่าซัสเซพแตนซ์ ซึ่งจะทำให้เกิดสภาวะแมทซ์เมื่อพิจารณาทางด้านแหล่งจ่ายพลังงานแต่ถ้าพิจารณาทางด้านโหลดมีส่วนของแอดมิตแตนซ์ที่สะท้อนกลับไปยังจุดต่อของโหลดและสตัด 2 หลังจากนั้นจะปรับค่าความยาวของสตัด 2 ให้เกิดค่าซัสเซพแตนซ์ ซึ่งรวมกับโหลดแล้วหักล้างค่าแอดมิตแตนซ์ที่สะท้อนกลับให้หมดไปจึงจะได้สภาวะแมทซ์ที่แท้จริงค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่เหล่านี้สามารถหาได้ โดยใช้สมิทชาร์ตแทนที่จะต้องใช้การคำนวณที่ยุ่งยากกว่า แรกสุดต้องพล็อตโหลดแอดมิตแตนซ์ลงบนสมิทชาร์ตและวาดวงกลมคอนคัคแตนซ์ G/Y_0 ดังแสดงในรูปที่ 2.35 จากนั้นให้หมุนวงกลมไปโดยมีระยะห่างระหว่างสตัดทั้งสองดังรูปที่ 2.36 ซึ่งระยะห่างจะอยู่ในช่วงระหว่าง $3/8\lambda$ จนถึง $1/2\lambda$ แต่ในที่นี้จะใช้ระยะห่างเท่ากับ $3/8 \lambda$

วงกลม G/Y_0 ที่หมุนไปนั้นจะต้องตัดกับวงกลมรีซิสแตนซ์เท่ากับ 1.0 ดังในรูปที่ 2.37 ทั้งนี้เพื่อให้จะได้ตำแหน่งบนสายนำสัญญาณในทิศทางเข้าหาแหล่งจ่ายพลังงาน (การหมุนวงกลมเป็นไปในทิศทางวนเข็มนาฬิกา) ที่จะมีค่าแอดมิแตนซ์เป็น $1+jY/Y_0$ ฉะนั้นถ้าวงกลมดังกล่าวไม่ตัดกันจะต้องเลื่อน หรือหมุนวงกลม G/Y_0 ให้ตัดกันกับวงกลม Constant R เท่ากับ 1.0 แต่ภายในระยะห่างจำกัดช่วงอยู่ระหว่าง $3/8\lambda$ ถึง $1/2\lambda$ เท่านั้น

รูปที่ 2.36 ทำการหมุนวงกลม G/Y_0 ไปด้วยระยะเท่ากับ $3/8\lambda$

รูปที่ 2.37 การตัดกันของวงกลม G/Y_0 และวงกลม $R = 1.0$

ลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ผ่านจุดตัดจุดใดจุดหนึ่งในสองจุดที่เกิดขึ้น ซึ่งในที่นี้เลือกใช้จุดตัดที่ 1 (Intersection Point No.1) ไปตัดสเกล C ซึ่งจะเป็นสเกลความยาวคลื่นที่จุด A ที่จุด B จะได้

อินพุทแอดมิตแตนซ์มาจากผลรวมของอินพุทแอดมิตแตนซ์สแต็ปที่ 1 และอินพุทแอดมิตแตนซ์เนื่องมาจากการสะท้อนกลับจากโหลด (Reflected Load) ทำให้อินพุทแอดมิตแตนซ์ที่จุด B มีค่าเท่ากับ

$$Y_{input}(B)/Y_o = Y_1/Y_o + Y_{reflected}/Y_o \quad (2.4)$$

โดยที่ $Y_{reflected}$ เป็นอินพุทแอดมิตแตนซ์ที่จุด A ซึ่งเกิดจากโหลดแอดมิตแตนซ์ หรือ สแต็ป 2 สะท้อนกลับมามีค่าด้วยระยะทาง $3/8\lambda$

ฉะนั้นกรณีที่เกิดการแมทซ์กับโหลด สมการที่ 2.3 และ 2.4 จะมีค่าตามสมการ

$$1+j0 = Y_1/Y_o + [1+jY_1/Y_o]$$

ค่าแอดมิตแตนซ์ของสแต็ป 1 ที่จะทำให้เกิดสภาวะแมทซ์ ในทางด้านอินพุทจากแหล่งจ่ายพลังงานมีค่าเท่ากับ

$$Y_1/Y_o = -jY_1/Y_o$$

ซึ่งเป็นค่าซัสเซพแตนซ์ของโหลดที่จุด 1 บนสมิธชาร์ตได้จากการปรับความยาวของสแต็ป 1 โดยพล็อตค่าซัสเซพแตนซ์ที่ต้องการบนสเกล B ลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ผ่านจุดที่พล็อต (ถ้าค่าซัสเซพแตนซ์มีเครื่องหมายบวกจะตกอยู่ในช่วงครึ่งวงกลมบนถ้าหากเป็นเครื่องหมายลบจะตกอยู่ในช่วงครึ่งวงกลมล่าง) ไปตัดด้านซ้ายสุดของสมิธชาร์ตไปจนถึงจุดที่ตัดบนสเกล C ดังกล่าวข้างต้นนั้น (ซึ่งวิธีนี้ก็คือ การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ หรือแอดมิตแตนซ์ของสายนำสัญญาณต่อปลายแบบเปิดที่ได้กล่าวไปแล้ว) หลังจากนั้นให้ทำการหมุนรอบค่าแอดมิตแตนซ์ที่จุด A ในทิศทางวนทวนเข็มนาฬิกาไปเป็นระยะทางเท่ากับ $3/8\lambda$ ตัดกับวงกลม G/Y_o ที่วาดขึ้นตามที่แสดงไว้ในรูปที่ 2.35 เกิดจุดตัดขึ้น 2 ตามที่แสดงในรูปที่ 2.38 อินพุทแอดมิตแตนซ์ที่จุด A มาจากโหลดแอดมิตแตนซ์ Y_L รวมตัวกันกับอินพุทแอดมิตแตนซ์ของสแต็ปตามสมการ

$$Y_{input}(A)/Y_o = Y_L/Y_o + Y_2/Y_o \quad (2.5)$$

จุดตัดของเส้นตรงที่หมุนมา $3/8\lambda$ กับวงกลม G/Y_o ค่าแอดมิตแตนซ์ที่สะท้อนกลับมาจากจุดตัดของสแต็ป 1 จะต้องเท่ากับค่าแอดมิตแตนซ์อันเนื่องมาจากโหลดและสแต็ป 2 ดังนั้นค่าแอดมิตแตนซ์ของสแต็ป 2 ที่จะแมทซ์ทั้ง 2 ค่าในสมการที่ 5 ณ จุดตัดดังกล่าวจะต้องมีค่าสมการ

$$Y_2/Y_o = (Y_2/Y_o + Y_L/Y_o) - (Y_L/Y_o) \quad (2.6)$$

$$Y_L/Y_o = 0.036/0.02 + j0.03/0.02$$

$$= 1.80 + j1.50$$

2. ทำการวาดวงกลม $G/Y_o = 1.8$ จากนั้นหมุนในทิศทางตามเข็มนาฬิกาให้ไปเป็นระยะทาง $3/8\lambda$ ดังในรูปที่ 2.39 ($3/8\lambda = 0.375\lambda$) เพราะว่าครึ่งรอบของวงกลมตามสเกลความยาวคลื่นวงนอกสุด มีค่าเป็น 0.250 ดังนั้น $0.375\lambda - 0.250\lambda = 0.125\lambda$ ก็จะเป็นระยะห่างที่เหลือซึ่งเริ่มจากจุดทางด้านซ้ายสุดทำการตรวจสอบให้วงกลม G/Y_o และวงกลมรีซิสแตนซ์เท่ากับ 1.0 ตัดกันจริงๆ ถ้าวงกลมทั้งสองไม่ตัดกันให้เพิ่มระยะทางขึ้นไปอีกแต่ไม่เกิน $1/2\lambda$

3. เลือกจุดตัด 1 จะได้ค่าจริงหรือค่าอินพุทคอนดัคแตนซ์เท่ากับ 1.0 (จากวงกลม Constant $G = 1.0$) ค่าจินตภาพหรืออินพุทซัสเซพแตนซ์เท่ากับ $j0.630$ (อ่านจากสเกล B ดังในรูปที่ 2.1)

ดังนั้นจะได้

$$Y_{input}/Y_o = 1 + j0.630$$

จากสมการที่ 2.3 และ 2.4 จะเป็น

$$1 + j0 = Y_1/Y_o + (1 + j0.630)$$

$$Y_1/Y_o = -j0.630$$

จากสมการที่ 2.1

$$\lambda(\text{cm}) = 30/f(\text{MHZ})$$

$$= 30/0.500$$

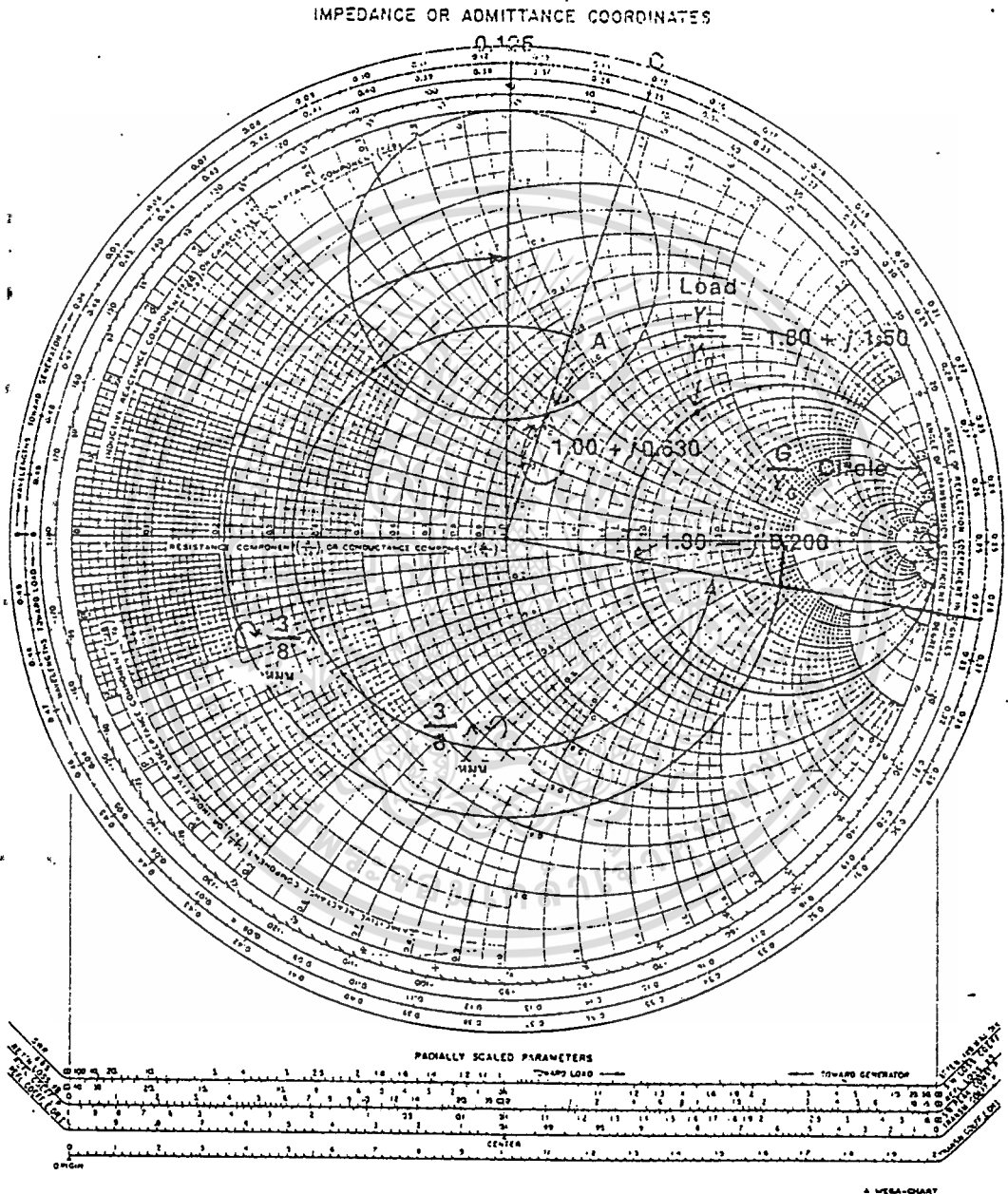
$$= 60 \text{ cm.}$$

และจากสมิทซาร์ตในรูปที่ 2.40 (ก.) ระยะจากจุดชอร์ตถึงจุดที่ค่าอินพุทแอดมิตแตนซ์เท่ากับ $-j0.630$ โอห์ม มีค่าเท่ากับ 0.410λ ดังนั้น

$$\text{ความยาวของสตัป 1} = 0.410\lambda$$

$$= 0.410 (60)$$

= 24.6 cm¹

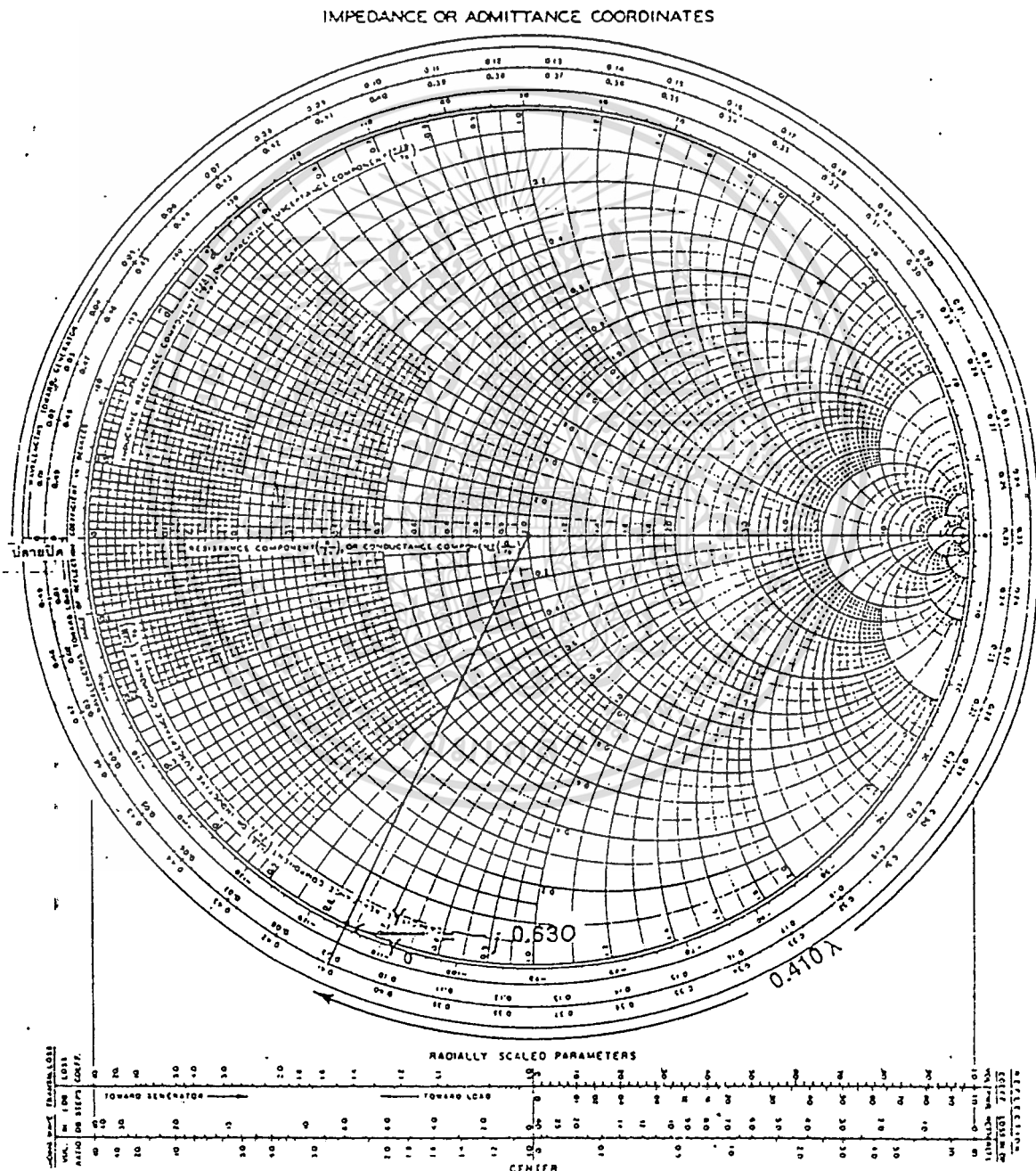
รูปที่ 2.39 การใช้สมิทชาร์ตแก้ปัญหาในตัวอย่างที่ 12

4. ลากเส้นตรงจากจุดที่ 1.0 ผ่านจุดตัดของวงกลม $G/Y_0 = 1.8$ ซึ่งได้หมุนมาที่วงกลมค่า Constant $G = 1.0$ ไปตัดเสกนอกสุดที่จุด C จากนั้นหมุนเส้นตรงเส้นนี้ในทิศทวนเข็มนาฬิกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยระยะทางของ $3/8\lambda$ เส้นตรงที่หมุนมานี้จะตัดกับวงกลม G/Y_0 ได้จุดตัด 2 จุด ดังรูปที่ 2.9 จุดตัดที่ได้จะแทนผลรวมของ Y_2 กับ Y_L และจากสมิธชาร์ตจะได้ค่าแอดมิตแตนซ์จากจุดตัดที่เลือกเท่ากับ

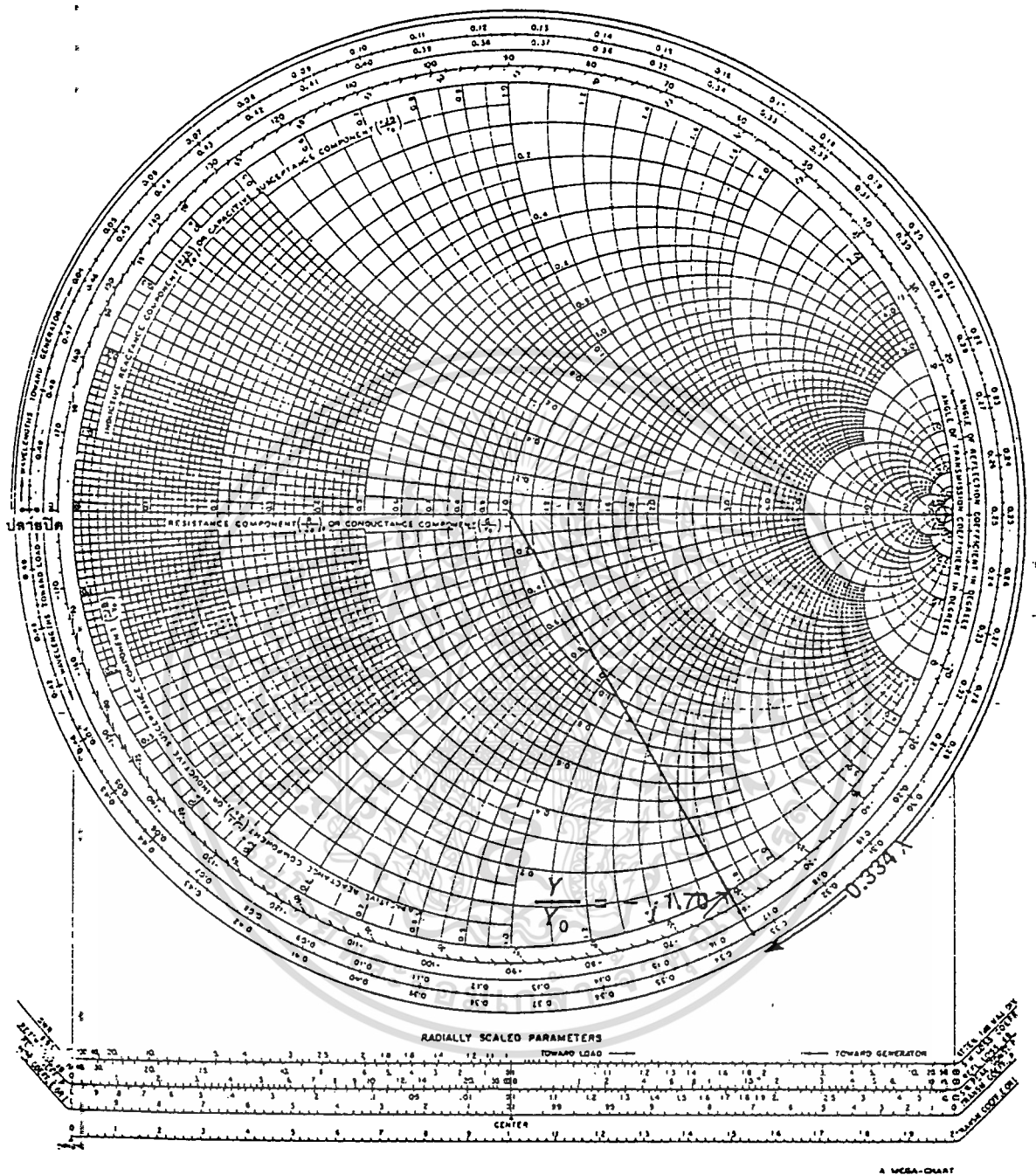
$$[Y_2/Y_0 + Y_L/Y_0] = 1.80 - j0.20$$

รูปที่ 2.40 (ก.) การหาความยาวของสลับ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

รูปที่ 2.40 (ข.) การหาความยาวของสตัป 2

จากสมการที่ 2.10

$$Y2/Y_0 = [Y2/Y_0 + Y_L/Y_0] - Y_L/Y_0$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา = $(1.80 - j0.20) - (1.80 + j1.50)$ โยชนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$= -j1.70$$

และจากสมิทชาร์ตในรูปที่ 2.40(ข.) จะได้สตั๊ปปลายเปิด $-j1.70$ มีค่าตามสเกล C เป็น 0.334 ดังนั้น

$$\text{ความยาวของสตั๊ป 2} = 0.334\lambda$$

$$= 0.334(60)$$

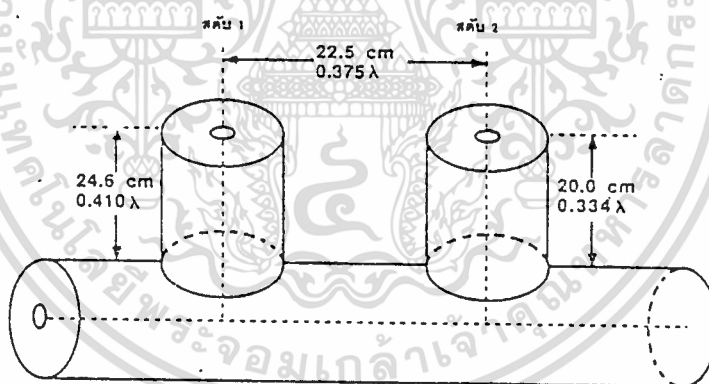
$$= 20 \text{ cm.}$$

ระยะระหว่างสตั๊ป 1 และ 2 จะมีค่าเป็น

$$\text{ระยะระหว่างสตั๊ป 1 และ สตั๊ป 2} = 0.375\lambda$$

$$= 0.375(60)$$

$$= 22.5 \text{ cm}$$

รูปที่ 2.41 การต่อใช้งานจากผลที่หาได้ในตัวอย่างที่ 12

2.3 ความสูญเสียที่เกิดจากพลังงานย้อนกลับ (Return Power Loss)

กำลังงานย้อนกลับเกิดจากคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่เดินทางไปตามสายนำสัญญาณและไปกระทบกับมิสมัทซ์โหลดทำให้กำลังงานบางส่วนย้อนกลับมาจากสายความสูญเสียเนื่องจากการย้อนกลับของกำลังงานนี้มีชื่อเรียกว่า Return Loss มีค่าตามสมการ

$$P_{\text{return}} = 10 \log P_i/p_r \quad (2.7)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ $P_{return} =$ กำลังงานย้อนกลับ ,dB

$P_i =$ กำลังงานตกกระทบ(Incident power),W

$P_r =$ กำลังงานสะท้อนกลับ (Reflected power),W

เพราะว่า $P = V^2/R$ เพราะฉะนั้นสมการที่ 2.7 มีรูปเป็น

$$P_{return} = 10 \log [V^2/Z_o]/[V^2/Z_o]$$

$$= 10 \log V_i^2/V_r^2 \quad (2.8)$$

$$= 10 \log [V_i/V_r]^2$$

และจาก $\log M^N = N \log M$ จะได้สมการที่ 2.8 ในรูปสมการ

$$P_{return} = 10(2)\log V_i/V_r$$

หารเศษและส่วนเทอมใน \log ด้วย V_i จะได้

$$P_{return} = 20 \log 1/ V_r/V_i$$

จากสมการที่ 2.6 ซึ่ง $\Gamma = V_r/V_i$ ดังนั้นสมการที่ 8 สามารถเขียนให้อยู่ในรูปของ Γ ได้เป็นตามสมการ

$$P_{return} = 20 \log 1/\Gamma \quad (2.9)$$

กำลังงานที่สะท้อนกลับมาตามสายนั้นตามความเป็นจริงก็คือส่วนหนึ่งจากกำลังงานตกกระทบที่ส่งไปตามสายนำสัญญาณฉะนั้น Return power loss อาจเรียกได้อีกอย่างว่า Two-way power loss

ตัวอย่างที่ 13 จงหา Return loss (dB)เมื่อกำลังงานตกกระทบเท่ากับ 135 mwเกิดกำลังงานสะท้อนกลับมาเท่ากับ 55 mw

วิธีหา จากสมการที่ 2.7

$$P_{return} = 10 \log P_i/P_r$$

$$= 10 \log 0.135/0.155$$

= 3.90 dB

ตัวอย่างที่ 14 จงหาสัมประสิทธิ์การสะท้อนกลับของแรงดัน (Γ) และ VSWR เมื่อเกิด Return loss เนื่องจากมีสแมทซ์โหลด มีค่าเท่ากับ 2.95 dB

วิธีหา จากสมการที่ 2.9

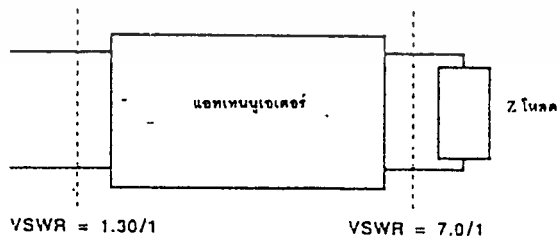
$$\text{Preturn} = 20 \log 1/\Gamma$$

$$0.148 = 20 \log 1/\Gamma$$

$$1.404 = 1/\Gamma$$

$$\Gamma = 0.712$$

และจากสมการที่ 2.19

$$\begin{aligned}
 \text{VSWR} &= \frac{1+|\Gamma|}{1-|\Gamma|} \\
 &= \frac{1+|0.712|}{1-|0.712|} \\
 &= 5.94 / 1
 \end{aligned}$$

รูปที่ 2.42

ตัวอย่างที่ 15 จงหาค่าของอุปกรณ์ลดทอนสัญญาณ (Attenuator) ที่จะเพิ่มข้างหน้าโหลด (ตามรูปที่ 42) ในระบบมีค่า VSWR = 7.0/1 เพื่อให้ได้ค่า VSWR ที่ลดลงเหลือ 1.30/1

วิธีหา จากสมการที่ 2.20 ค่าสัมประสิทธิ์การสะท้อนกลับอันเนื่องมาจากโหลดเท่ากับ

$$\begin{aligned}\Gamma &= \text{VSWR}-1/\text{VSWR}+1 \\ &= 7.0-1/7.0+1 \\ &= 0.750\end{aligned}$$

จากสมการที่ 2.9 Return loss จะมีค่าเท่ากับ

$$\begin{aligned}\text{Preturn} &= 20\log 1/ \\ &= 20\log 1/0.750 \\ &= 2.50 \text{ dB}\end{aligned}$$

ซึ่งเป็นค่า Two-way power loss จากโหลดที่มีสมมาตร ทำการเพิ่มอุปกรณ์ลดทอนสัญญาณเพื่อให้ได้ $\text{VSWR} = 1.30$ ฉะนั้นได้สมการที่ 2.20 จะได้

$$\begin{aligned}\Gamma &= \text{VSWR}-1/\text{VSWR}+1 \\ &= 1.30-1/1.30+1 \\ &= 0.130\end{aligned}$$

จากสมการที่ 2.9 ค่า Return loss เนื่องจากอุปกรณ์ลดทอนสัญญาณไว้หน้าโหลดเป็น

$$\begin{aligned}\text{Preturn} &= 20\log 1/ \\ &= 20\log 1/0.130 \\ &= 17.7 \text{ dB}\end{aligned}$$

ค่า Two-way power loss เมื่อต่ออุปกรณ์ลดทอนสัญญาณหาได้จาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17.70 dB (เมื่อ VSWR = 1.30)

-2.50 dB (เมื่อ VSWR = 7.0)

15.20 dB

แต่เนื่องจากกำลังงานที่ส่งไปตามสายจะผ่านอุปกรณ์ลดทอนสัญญาณ 2 ครั้งด้วย (ขาไปและขากลับ) ฉะนั้นค่าของอุปกรณ์ลดทอนสัญญาณเป็นครึ่งหนึ่งของค่า Two-way power loss ที่ได้ อุปกรณ์ลดทอนสัญญาณที่จะใช้เท่ากับ

$$15.2/20 = 7.6 \text{ dB}$$

2.4 ความสูญเสียกำลังงานจากการมismatch (Mismatch power loss)

Mismatch loss หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า One-way power loss เป็นค่าที่ใช้เรียกความสูญเสียจากผลการสะท้อนกลับซึ่งเป็นผลมาจากการมismatch โดยที่เราสามารถหาค่ากำลังสูญเสียจากการมismatch ของสายได้จากสมการ

$$P_{\text{mismatch}} = 10 \log P_i/P_r - P_r \quad (2.10)$$

โดยที่ P_{mismatch} = กำลังงานมismatch, dB

P_i = กำลังงานตกกระทบ, dB

P_r = กำลังงานสะท้อนกลับ, dB

จากสมการที่ 2.8 ซึ่ง $\Gamma^2 = P_r/P_i$ ดังนั้นจะได้ว่า

$$P_{\text{mismatch}} = 10 \log 1/1 - \Gamma^2 \quad (2.11)$$

โดยที่ P_{mismatch} = กำลังงานมismatch, dB

Γ^2 = สัมประสิทธิ์การสะท้อนกลับของกำลังงาน, ไม่มีหน่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ผ่านการรับรองลิขสิทธิ์ หรือการแก้ไขข้อมูลใดๆ และสงวนไว้ว่าลิขสิทธิ์ของเอกสารเหล่านี้ที่ถือครองไว้ได้

ตัวอย่างที่ 16 จงหาค่าของ Mismatch loss (dB) เมื่อให้กำลังงานตกกระทบมีค่าเท่ากับ 350 mW และกำลังงานตกสะท้อนกลับเป็น 95 mW

วิธีหา จากสมการที่ 2.10

$$\begin{aligned} P_{\text{return}} &= 10 \log P_i / P_i - P_r \\ &= 10 \log 0.350 / 0.350 - 0.095 \\ &= 1.38 \text{ dB} \end{aligned}$$

ตัวอย่างที่ 17 ถ้า VSWR มีค่าเป็น 4.50 ให้หาค่า Mismatch loss (dB)

วิธีหา ให้สมการที่ 2.20

$$\begin{aligned} \Gamma &= \text{VSWR} - 1 / \text{VSWR} + 1 \\ &= 4.50 - 1 / 4.50 + 1 \\ &= 0.636 \end{aligned}$$

จากสมการที่ 2.11

$$\begin{aligned} P_{\text{mismatch}} &= 10 \log 1 / 1 - \Gamma^2 \\ &= 10 \log 1 / 1 - (0.636)^2 \\ &= 2.25 \text{ dB} \end{aligned}$$

2.5 การใช้เรเดียลลิสเกลพารามิเตอร์ในสมิซชาร์ต

เรเดียลลิสเกลพารามิเตอร์ (Radially scaled parameters) ซึ่งเป็นแถบสเกลอยู่ข้างใต้ของวงกลมสมิซชาร์ตสามารถใช้หาค่าสัมประสิทธิ์การสะท้อนกลับของแรงดันและกำลังงานค่า SWR, VSWR, ค่า Return และ Mismatch power loss (dB) โดยอ่านค่าได้จากสเกลทุกพารามิเตอร์โดยไม่ต้องมีการคำนวณใดๆ หากทราบค่าพารามิเตอร์บนสเกลค่าหนึ่งค่าใด ใช้ระยะห่างจากจุด

พล็อตของพารามิเตอร์ที่ทราบค่าถึงเส้น CENTER ไปเพื่อหาค่าพารามิเตอร์อื่นๆ บนสเกลเรเดียล-ลิสเกลพารามิเตอร์ รูปแบบที่ใช้ในการวางสเกลเรเดียลลิสเกลพารามิเตอร์อาจแตกต่างกัน แต่หลักการใช้งานเหมือนกัน ค่าที่อ่านจากสเกลเหล่านี้สามารถนำไปใช้งานได้ แต่จำเป็นต้องการค่าพารามิเตอร์ที่ถูกต้องแม่นยำมากขึ้นควรหาจาก สูตรในหัวข้อ 3 และ 4

สเกล VSWR to SWR (dB)

สเกลข้างใต้ด้านซ้ายมือของรูปที่ 2.43(ก) สามารถใช้แปลงกลับไปมาระหว่าง VSWR ซึ่งอยู่สเกลล่างกับ SWR ซึ่งอยู่สเกลบน

ตัวอย่างที่ 18 จึงใช้เรเดียลลิสเกลพารามิเตอร์หาค่า SWR (dB) จาก VSWR ซึ่งกำหนดให้เท่ากับ 2.0

วิธีหา VSWR = 2.0 บนสเกล VSWR และอ่านค่า SWR (dB) จากสเกลบนตามรูปที่ 43 (ข.) จะได้เป็น 6.0 dB

สเกล Voltage to Power reflection coefficient

เส้นสเกลขวามือด้านบนของรูปที่ 2.43(ก.)สามารถที่จะใช้ในการแปลงค่าระหว่าง Voltage reflection coefficient กับ Power reflection coefficient ค่าสเกลจะเริ่มจาก 0 ที่เส้น CENTER ไปเป็นค่าที่มากที่สุดคือ 1.0 ที่ด้านขวาสุดของสเกล

ตัวอย่างที่ 19 จงหาค่า Power reflection coefficient เมื่อเราทราบค่า Voltage reflection coefficient ซึ่งเท่ากับ 0.50 กำหนดให้ใช้เรเดียลลิสเกลพารามิเตอร์

วิธีหา พล็อตค่า 0.50 บนสเกล Voltage reflection coefficient ด้านบนขวามือและสเกลบนดังรูปที่ 2.43(ค.)จากนั้นอ่านค่า Power reflection coefficient ได้จากสเกลข้างล่างซึ่งเท่ากับ 0.25

สเกล VSWR to Power reflection coefficient และ Voltage reflection coefficient

สเกล Voltage และ Power reflection coefficient แสดงไว้ดังรูปที่ด้านบนขวามือของสเกลเรเดียลลิสเกลพารามิเตอร์ ส่วนสเกลค่า VSWR จะอยู่ทางด้านล่างซ้ายมือ ตามรูปที่ 2.43 (ก.) หากทราบค่าใดค่าหนึ่งก็สามารถทราบค่าที่เหลือได้

⋮

ตัวอย่าง 20 กำหนดค่า VSWR= 2.0 จงหาค่า Voltage และ Power reflection coefficient จากเรเคิลลิสเทิลพารามิเตอร์

วิธีหา พล็อตค่า VSWR= 2.0 บนสเกลจะได้ระยะระหว่างเส้น CENTER กับค่า VSWR=2.0 ดังรูปที่ 2.43 (ง) นำระยะที่ได้ไปวัดบนสเกลด้านขวามือจะได้ค่า Voltage reflection coefficient กับ Power reflection coefficient ออกมาเป็น

$$\Gamma = 0.340$$

และ

$$\Gamma^2 = 0.115$$

สเกล VSWR to Return และ Pmismatch

จากรูปที่ 2.43(ก.)เส้นสเกลด้านล่างขวามือจะบอกค่า Power return loss(dB)สเกลบนและ Power reflectedloss(dB) สเกลล่าง โดยที่ค่า Return power lossเริ่มจาก 40 dB ที่ CENTER เพิ่มขึ้นไปจนถึง dB ที่ขวาสุดของ สเกลเช่นกันหากทราบค่าพารามิเตอร์ที่เหลือได้

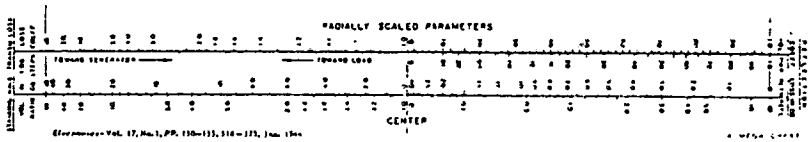
ตัวอย่าง 21 จงหาค่า Return และ Pmismatch เมื่อกำหนด VSWR = 4.0

วิธีหา พล็อตค่า VSWR = 4.0 บนสเกล นำระยะห่างจากเส้น CENTER ถึงจุด VSWR = 4.0 ที่ได้ไปวัดบนสเกลขวามือด้านล่างจะได้ค่า Return และ Pmismatch

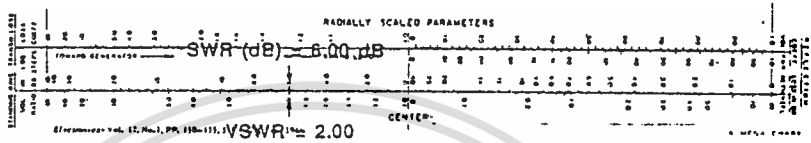
$$\text{Return} = 4.4 \text{ dB}$$

และ

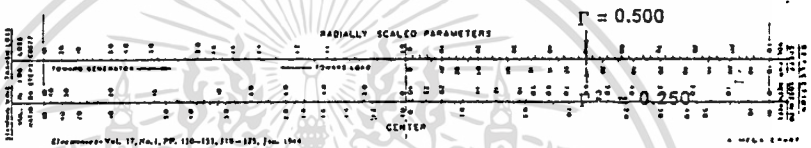
$$\text{Pmismatch} = 19.0 \text{ dB}$$

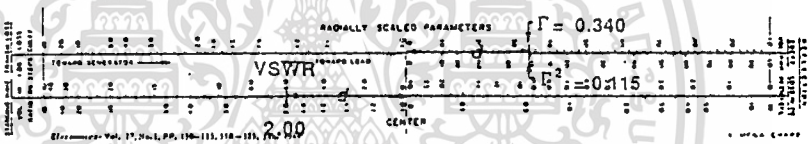
(ก.)

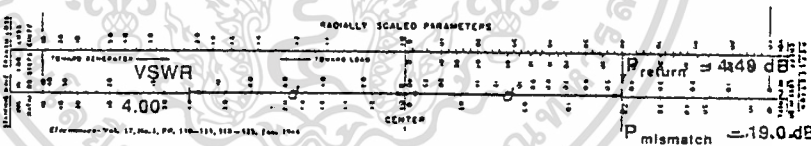
(ข.)

(ค.)

(ง.)

(จ.)

รูปที่ 2.43 (ก.), (ข.), (ค.), (ง.) และ (จ.)

2.5.1 การหาเรเดียลิสเกลพารามิเตอร์จากวงกลมสมิซาร์ต

เรเดียลิสเกลพารามิเตอร์ได้รับการออกแบบมาเพื่อใช้งานร่วมกับสมิซาร์ตคั้งนั้นระยะห่างจากจุด 1.0 ไปถึงวงกลม VSWR หรือรัศมีของวงกลม VSWR ที่วาดไว้บนวงกลมสมิซาร์ต จะเท่ากับระยะห่างจากเส้น CENTER ถึงค่า VSWR นั้นบนสเกล VSWR ของเรเดียลิสเกลพารามิเตอร์คือ เราสามารถโปรเจกเส้นรัศมีวงกลม VSWR ลงบนมาอ่านค่าสเกล VSWR ข้างล่างได้นั้นเองจากระยะห่างเดียวกันจะสามารถใช้หาค่าพารามิเตอร์อื่นๆ ของเรเดียลิสเกลพารามิเตอร์ได้ และด้วยเหตุนี้สเกลชนิดนี้จึงมีคำว่า เรเดียล (Radially) ซึ่งหมายถึงเส้นรัศมี

ตัวอย่างที่ 22 กำหนดให้สายสัญญาณ 500 โอห์ม ต่อปลายด้วยโหลด $Z_L = 100 + j100$ โอห์ม จงหา V_{SWR} , S_{WR} (dB), P_{return} , $P_{mismatch}$, Γ , และ Γ^2

วิธีที่ 1. นอร์มอลไลซ์โหลด Z_L แล้วนำไปพล็อตบนสมิซาร์ต ทำการวาดวงกลม VSWR วัดระยะของเส้นรัศมีวงกลม VSWR สมมติให้เท่ากับ d

$$\begin{aligned} Z_L &= 100 + j100 \Omega \\ &= 100/50 + j100/50 \\ &= 2.0 + j2.0 \Omega \end{aligned}$$

2. นำระยะ d ไปหาบนเรเดียลิสเกลพารามิเตอร์ โดยเริ่มต้นที่เส้น CENTER ของทุกเส้นสเกล ดังแสดงไว้ในรูปที่ 2.44 อ่านค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ได้ดังนี้

$$\Gamma = 0.620$$

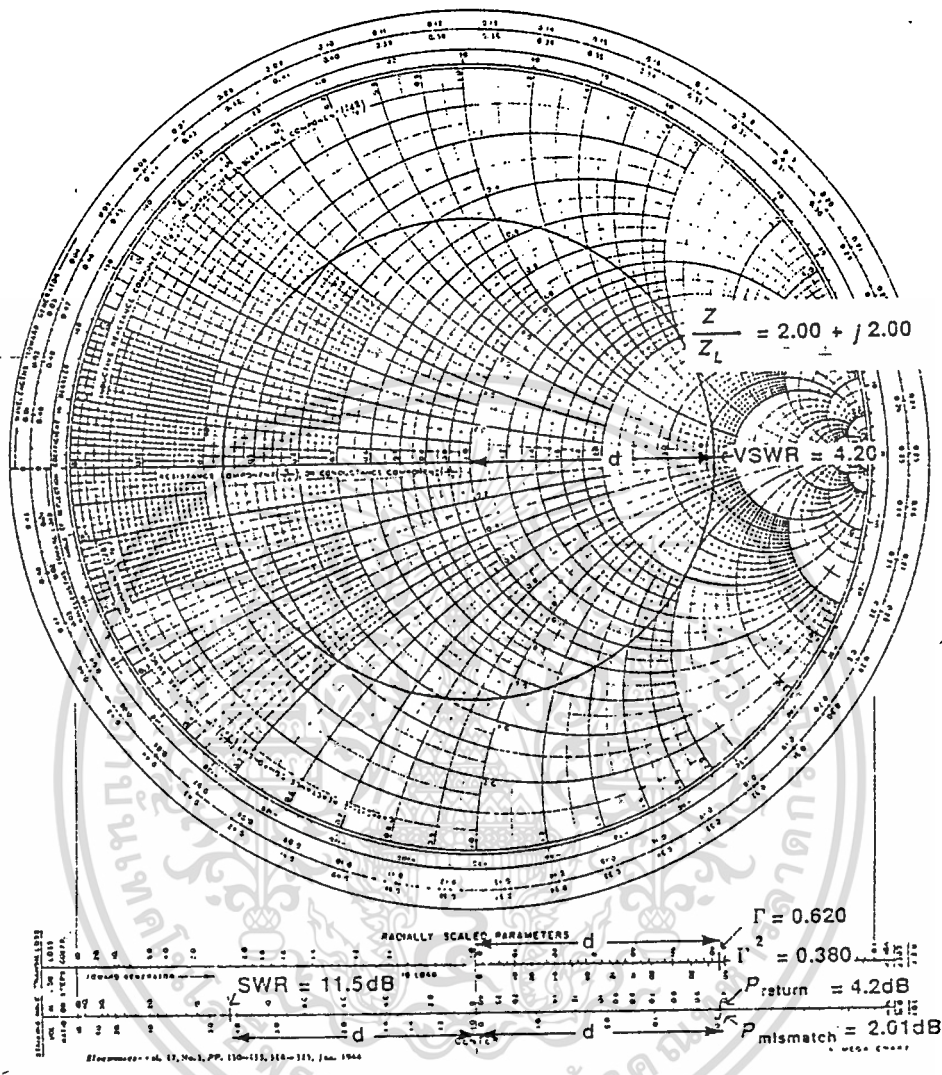
$$\Gamma^2 = 0.380$$

$$S_{WR} = 11.5 \text{ dB}$$

$$P_{return} = 4.2 \text{ dB}$$

$$P_{mismatch} = 2.01 \text{ dB}$$

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

รูปที่ 2.44 การใช้สมิธชาร์ตและเรเคิลลิสเกลพารามิเตอร์

2.6 การสร้างอิมพีแดนซ์สมิธชาร์ต

ในการสร้างแผนภูมินี้ผู้สร้างได้พิจารณาเห็นว่าในกรณีที่สายนำสัญญาณไม่มีการสูญเสีย
 นั้นค่าอินพุทอิมพีแดนซ์และสัมประสิทธิ์ความต้านทานของการสะท้อนจะเขียนได้ดังสมการที่ 2.12
 และสมการที่ 2.13 ดังนี้

$$Z_{in}(z') = Z_c \frac{Z_L + jZ_c \tan \beta z'}{Z_c + jZ_L \tan \beta z'} \tag{2.12}$$

$$\Gamma(z') = \Gamma_L e^{-2j\beta z'} \tag{2.13}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ (2.13) คำ

เราสามารถผูกความสัมพันธ์ระหว่าง $Z_{in}(z')$ กับ (z') ได้โดยพิจารณาดังต่อไปนี้ ก่อนอื่น เนื่องจากค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ที่มองเข้าไปจากตำแหน่ง z เป็น $z_{in}(z')$ ซึ่งเปรียบได้เหมือนมีโหลด $Z_{in}(z')$ ต่ออยู่ตรง z' และสายนำสัญญาณมีอิมพีแดนซ์ลักษณะสมบัติเป็น Z_c ดังนั้นตรงตำแหน่ง z' จะมีสัมประสิทธิ์ของการสะท้อนอยู่ในรูปต่อไปนี้

$$\Gamma(z') = \frac{Z_{in}(z') - Z_c}{Z_{in}(z') + Z_c} \quad (2.14)$$

และจากสมการที่ 2.14 และสมการที่ 2.13 เราสามารถเขียน $Z_{in}(z')$ ในรูปของ (z') ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} Z_{in}(z') &= Z_c \frac{1 + \Gamma(z')}{1 - \Gamma(z')} \\ &= Z_c \frac{1 + \Gamma_0 e^{-2j\beta z'}}{1 - \Gamma_0 e^{-2j\beta z'}} \end{aligned} \quad (2.15)$$

ค่า $Z_{in}(z')$ หรือ $Z_{in}(z')$ บนระนาบเชิงเส้นธรรมดาไม่น่าสะดวกนัก เพราะค่าขนาดของรีซิสแตนซ์ และค่ารีแอกแตนซ์เปลี่ยนแปลงได้ในช่วงเกินค่าเชิงซ้อน ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เป็นการชี้ว่าเราสามารถจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง $Z_{in}(z')$ กับ (z') ลงบนกราฟเดียวกันได้ วิธีสร้างสมิธชาร์ตซึ่งแสดงความสัมพันธ์ซึ่งเป็นตัวแปรเชิงซ้อนในรูปต่อไปนี้

$$\Gamma(z') = r e^{j\theta} = u + jv = \frac{\bar{Z}_{in}(z') - 1}{\bar{Z}_{in}(z') + 1} \quad (2.16)$$

โดยที่ $r = |\Gamma(z')|$ และ $\theta = \arg \Gamma_L - 2\beta(z')$ ตามฟังก์ชันตามสมการที่ 2.16 นี้เนื่องจาก $Z_{in}(z')$ เป็นตัวแปรเชิงซ้อนและ $\Gamma(z')$ ซึ่งอยู่ในรูปฟังก์ชันอันดับหนึ่งจะเห็นได้จากรายละเอียดที่จะกล่าวต่อไป เมื่อแทนค่า $Z_{in}(z') = R + jX$ ซึ่งแสดงค่า R, X บนระนาบเชิงซ้อนแบบตั้งฉากทั่วไป ลงในสมการที่ 2.16 เราจะสามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างผลที่ได้นี้เป็นสมการวงกลม และทำให้สามารถเขียนเส้นโค้งที่ R มีค่าคงที่ X มีค่าคงที่บนระนาบ u, v ได้

$$\left(u - \frac{\bar{R}}{\bar{R} + 1}\right)^2 + v^2 = \frac{1}{(\bar{R} + 1)^2} \quad (2.17)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ $(u-1)^2 + (v - \frac{1}{X})^2 = (\frac{1}{X})^2$ นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ (2.18) ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

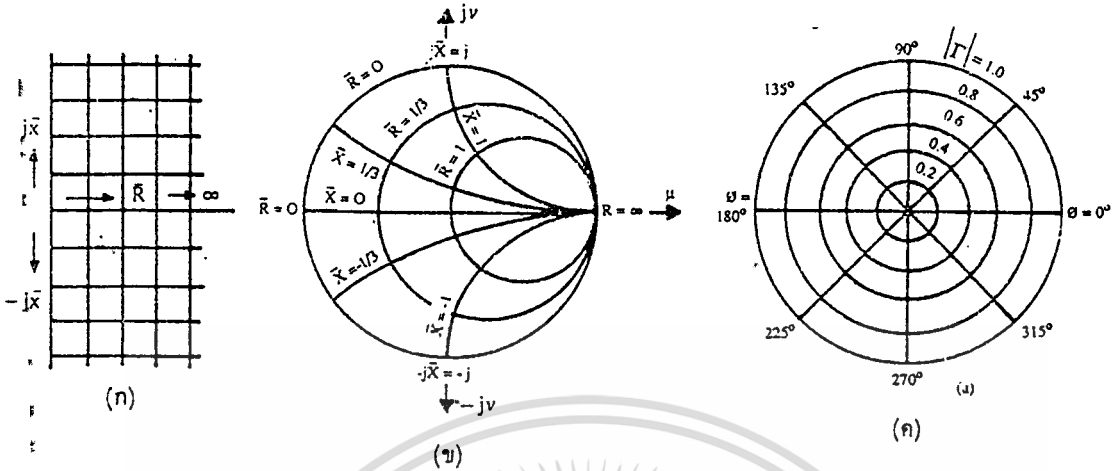
ซึ่งเส้นโค้งทั้งสองนี้จะเป็นวงกลมทั้งคู่ สำหรับตำแหน่งที่ 10 ไปเขียนบนระนาบ u, v ของ Γ โดยคำนึงถึงว่า R จะเล็กกว่า 1 เสมอ รูปวงกลมวงนอกสุดซึ่งมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ $(0,0)$ และความยาวรัศมีเป็น 1 จะเป็นวงกลมที่ $R = 0$ และในขณะที่ R ค่าใหญ่ขึ้นจากจุดศูนย์กลางจะเลื่อนไปทางขวาบนแกนของ u และความยาวรัศมีจะสั้นลง เมื่อ R ลู่เข้าสู่ ∞

	จุดศูนย์กลาง	ความยาวรัศมี
R คงที่	$(\frac{\bar{R}}{\bar{R}+1}, 0)$	$(\frac{1}{\bar{R}+1})$
X คงที่	$(1, \frac{1}{\bar{X}})$	$(\frac{1}{\bar{X}})$

ตารางที่ 1 จุดศูนย์กลางและความยาวรัศมีของวงกลม R คงที่ หรือค่า X คงที่

ตารางที่ 1 เขียนได้ว่าจุดศูนย์กลางลู่เข้าหา $(1,0)$ ในขณะที่ความยาวรัศมีลู่เข้าหา 0 สำหรับวงกลมที่ X ค่าคงที่นั้นปรากฏอยู่ในวงกลม $|\Gamma| = 1$ เพียงส่วนเดียวซึ่งจุดศูนย์กลางของวงกลมอยู่ที่ $(1, \infty)$ และความยาวรัศมีเป็น ∞ ในกรณีของ X เนื่องจากว่าค่ารีแอกแตนซ์เป็นได้ทั้งค่าบวกและค่าลบจึงต้องแสดงให้ครบ โดยที่ซิกนบจะเป็นซิกที่ X มีค่าเป็นบวก หมายถึงจุด $(0,0)$ ซึ่งเป็นจุดที่ $R = 1$ และ $X = 0$ นั้นเป็นจุดที่โหนดปลายสายแมตซ์ได้พอดีกับสายนำสัญญาณ ซึ่งจะทำให้ $|\Gamma| = 0$.

เมื่อพิจารณามุมที่วงกลมที่ R มีค่าคงที่เท่ากับวงกลมที่ X มีค่าคงที่ที่จะเห็นได้ว่ามุมที่เกิดขึ้นเป็นมุมฉากเสมอ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเราได้แสดงค่า Z_{in} แผนภูมิที่ได้นี้เรียกว่าอิมพีแดนซ์สมิทชาร์ตเพราะเป็นสมิทชาร์ตที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าอิมพีแดนซ์กับ Γ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของ $\Gamma(z')$ ตามตำแหน่ง $\Gamma(z)$ นั้นวางวงเวียนไว้ที่จุด $(0,0)$ แล้ววางวงเวียนรัศมี $|\Gamma_L|$ แล้วหมุนตามเข็มนาฬิกาไปจากจุดเท่ากับ $-2\beta(z')$ ไร่ที่ขอบนอกของวงกลม โดยมักแสดงทั้งในรูปของความยาวเชิงไฟฟ้าคือ z' พร้อมทั้งกำกับ Toward Generator ในทิศทางตามเข็มนาฬิกาซึ่งทำให้ได้ค่า $-2\beta(z')$ และในซีกกลางจะแสดงลูกศรพร้อมทั้งกำกับ Toward Load ในทิศทางทวนเข็มนาฬิกา

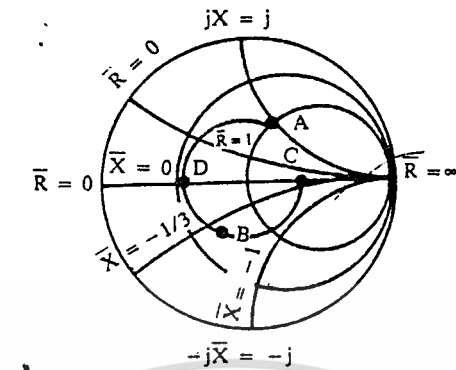

รูปที่ 2.45 การแมปปิ้งระหว่างระนาบ Z_{in} กับระนาบ

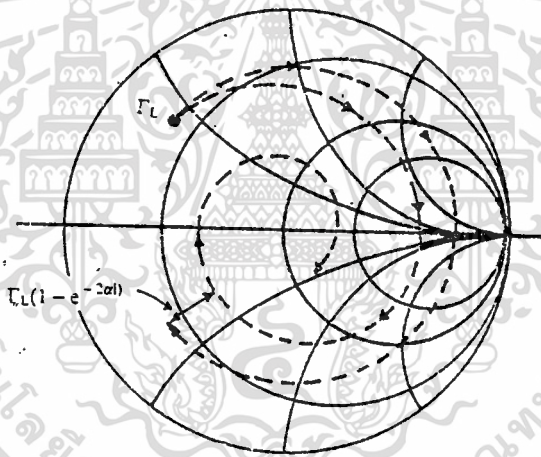
ความสัมพันธ์ระหว่าง $\Gamma(z')$ และ $Z_{in}(z')$ ไว้แบบหนึ่งต่อหนึ่ง ดังนั้นเมื่อเราพล็อตค่า Z_L ที่ปลายสายลงบนสมิธชาร์ตก็จะสามารถอ่านค่าออกมาได้ยกตัวอย่างเช่น ถ้า $Z_L = R_L + jX_L = 1 + j$ ก็จะสามารถพล็อตค่า Z_L ได้

เมื่อต้องการทราบค่า Z_{in} ที่ตำแหน่งห่างจากปลายสายเท่ากับ $\Gamma(z')$ จะมีค่าเป็นเท่าไร ทำได้โดยการหมุนจุด A ไปในทิศตามเข็มนาฬิกา ซึ่งความยาวเป็น $0.707 - j0.707$ และถ้าให้ $z' = 0.5$ เป็นการหมุนจุด A ไปหนึ่งรอบและกลับมาที่เดิม เพราะ $2\beta(z') = 2 \times (2\pi/\lambda_g) \times 0.5\lambda_g = 2\pi$ การที่ Z_{in} กลับมาที่เดิมเมื่อเป็นระยะทาง $\lambda_g/2$ หรือจำนวนลดลงเท่าตัวของ $\lambda_g/2$ แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงของ Z_{in} ตามตำแหน่งของ z' นั้นเป็นฟังก์ชันรายคาบและคู่สมิธชาร์ตที่ได้กล่าวมานั้นนอกจากจะแสดงการทรานสฟอร์มของค่า Z_{in} ตามตำแหน่งของ z' แล้วยังสามารถใช้ในการอ่านค่า VSWR ได้ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้จากสมการ $(1+\Gamma)/(1-\Gamma)$ ซึ่งคือค่า VSWR นั้นเอง ดังนั้นถ้าต้องการรู้ค่า VSWR เมื่อมีโหลด Z_L ต่ออยู่ที่ปลายสายดังตัวอย่างในรูปที่ 2.45 ก็จะทำให้ได้โดยการหมุนจุด SWR เป็น 2.64 อันที่จริงจุดที่ตัดแกนนอนตรงตำแหน่ง C นี้เป็นจุดที่เกิด V_{min} และ I_{max} บนคลื่นยืนและตรงตำแหน่งทั้งสองนี้ค่า Z_{in} จะมีค่าจริง โดยจะมี $(1+\Gamma)/(1-\Gamma)$ และ $(1-\Gamma)/(1+\Gamma)$ ตามลำดับ

ในกรณีที่จะต้องคำนึงถึงการสูญเสียในสายนำสัญญาณนั้นเนื่องจากขนาดของ Γ จะเล็กลงในรูป $e^{-2\alpha(z)}$ เมื่อห่างจากปลายสายมากขึ้นทำให้การเปลี่ยนแปลงของ $\Gamma(z')$ ตามตำแหน่ง z' จะเล็กลงจะทำให้ค่า VSWR เล็กลงตามไปด้วยและทำให้ดูเหมือนว่ามีการแมตซ์อิมพีแดนซ์ที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องระวังในภาคปฏิบัติ

รูปที่ 2.46 การอ่านค่าอิมพีแดนซ์ที่ตำแหน่งต่างๆ จากสมิทชาร์ต

รูปที่ 2.47 การเปลี่ยนแปลงของ (z) ในกรณีที่สายนำสัญญาณมีการสูญเสีย

2.7 แอดมิตแดนซ์สมิทชาร์ต

แอดมิตแดนซ์สมิทชาร์ตคือ สมิทชาร์ตที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง (z) กับค่าอินพุทแอดมิตแดนซ์ที่นอร์มอลไลซ์ไว้คือ $Y_{in}(z)$ การสร้างแอดมิตแดนซ์สมิทชาร์ตนั้น ก่อนอื่นค่า Γ_L จะเขียนได้เป็น

$$\Gamma_L = \frac{\bar{Z}_L - 1}{\bar{Z}_L + 1} = \frac{1 - \bar{Y}_L}{1 + \bar{Y}_L} \tag{2.19}$$

ในทำนองเดียวกัน $\Gamma(z)$ จะเขียนอยู่ในรูปของ $Y_{in}(z)$ ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\Gamma(z') = \frac{1 - \bar{Y}_{in}(z')}{1 + \bar{Y}_{in}(z')} \quad (2.20)$$

และ $Y_{in}(z')$ จะเขียนอยู่ในรูปของ $\Gamma(z')$ ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} Y_{in}(z') &= \frac{1 - \Gamma(z')}{1 + \Gamma(z')} \\ &= \frac{1 - \Gamma_L e^{-2j\beta(z')}}{1 + \Gamma_L e^{-2j\beta(z')}} \end{aligned} \quad (2.21)$$

ตามสมการ 2.20 $\Gamma(z')$ จะอยู่ในรูปของการทำแมปปิ้งแบบมุมเท่าของ $Y_{in}(z')$ เมื่อเราเขียน $Y_{in}(z') = G + jB$ บนระนาบเชิงซ้อนแบบตั้งฉาก ผลการแมปปิ้ง จะได้เป็นวงกลมเช่นเดียวกับในกรณีของอิมพีแดนซ์สมิทชาร์ต ความยาวรัศมีจะหาได้ดังนี้

$$\Gamma(z') = re^{j\theta} = u + jv = \frac{1 - \bar{Y}_{in}(z')}{1 + \bar{Y}_{in}(z')} \quad (2.22)$$

$$\left(u + \frac{\bar{G}}{1 + \bar{G}}\right)^2 + v^2 = \left(\frac{1}{1 + \bar{G}}\right)^2 \quad (2.23)$$

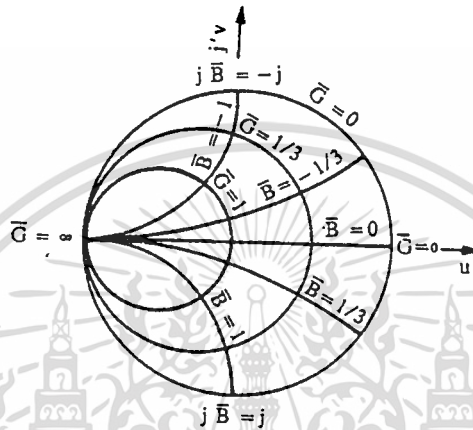
$$(u + 1)^2 + \left(v + \frac{1}{\bar{B}}\right)^2 = \left(\frac{1}{\bar{B}}\right)^2 \quad (2.24)$$

	จุดศูนย์กลาง	ความยาวรัศมี
ค่า G คงที่	$\left(-\frac{\bar{G}}{1 + \bar{G}}, 0\right)$	$\frac{1}{1 + \bar{G}}$
ค่า B คงที่	$\left(-1, \frac{-1}{\bar{B}}\right)$	$\frac{1}{\bar{B}}$

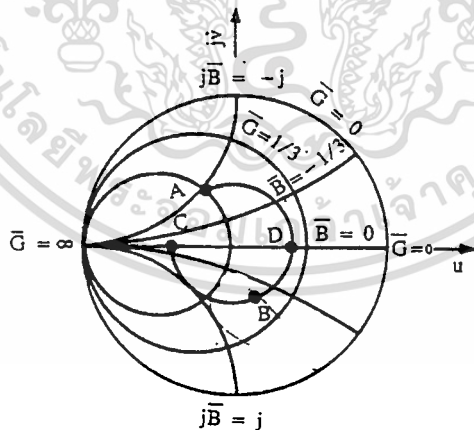
ตารางที่ 2 จุดศูนย์กลางและความยาวรัศมีของวงกลมที่มีค่า G คงที่หรือค่า B คงที่

ตามสมการ 2.21 และสมการ 2.22 จะเป็นสมการวงกลมซึ่งมีจุดศูนย์กลางและความยาวรัศมีตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 2 เพื่อนำสมการทั้งสองนี้ไปเขียนบนระนาบ u, v ของ Γ นั้นจะผ่านจุดศูนย์กลางของของสมิทชาร์ตสำหรับทางด้านค่า B นั้นเส้นตรงบนแกน u แอดมิตแดนซ์ สมิทชาร์ตจะแสดงการเปลี่ยนแปลงของ Y_{in} ไปตามตำแหน่งของ z' แล้วยังใช้ในลงบนแอดมิต-

แดนซ์สมิทชาร์ต-ที่จุด $z' = j4$ ก็จะได้จุด B ซึ่งเป็นการหมุนจุด A ไปครึ่งรอบสำหรับตำแหน่งที่ตัดแกน u ที่จุด C นั้นค่า Y_{in} จะค่าเป็นจริงและมีค่า Y_{in} ที่จุด C จะเท่ากับ $(1+\Gamma)/(1-\Gamma)$ ซึ่งเท่ากับค่า VSWR และมีตำแหน่ง C นี้ซึ่งจะเป็นตำแหน่งที่เกิด I_{max} และ V_{min} บนคลื่นยืน ในขณะที่จุด D จะเกิด I_{max} และ V_{min} บนคลื่นยืน

รูปที่ 2.48 แอดมิตแดนซ์สมิทชาร์ต

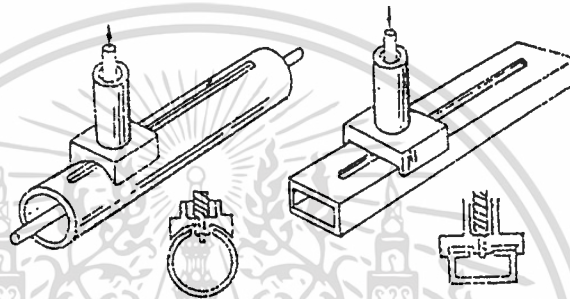

รูปที่ 2.49 การทรานสฟอร์มค่า Y_{in} บนแอดมิตแดนซ์สมิทชาร์ต และการอ่านค่า VSWR

2.8 การวัดอิมพีแดนซ์โดยใช้สล็อตไลน์และสมิทชาร์ต

สล็อตไลน์ (slotted line) เป็นเครื่องมือแบบดั้งเดิมที่ใช้ในการวัดค่า VSWR และค่าอิมพีแดนซ์ของโหลด ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีเครื่องวัดประเภทเครื่องวัดวิเคราะห์ช่วงกลมยังคงมีใช้อยู่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปัจจุบัน โครงสร้างและหลักการของสล็อตไลน์จะเป็นดังต่อไปนี้ก่อนอื่น โครงสร้างของสล็อตไลน์นั้นจะเหมือนกับสายนำสัญญาณที่ใช้อยู่ในระบบ เช่นถ้าใช้สายแบบโคแอกเชียลก็จะเป็นท่อนำคลื่นด้วยรูปที่ 2.49 แสดงรูปของสล็อตไลน์ทั้งสองแบบ สล็อตไลน์จะอาศัยการเจาะช่องแคบๆเป็นแนวยาวตามแกนเพื่อยื่นโพริบเข้าไปตามช่องแคบๆ นั้นแล้ว ให้สัมพันธ์กับขนาดของคลื่นยืน ตรงตำแหน่งนั้นแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ดังนั้นจากการเลื่อนโพริบไปตามแนวแกนก็สามารถจะอ่านค่าคลื่นยืนออกมาได้ซึ่งจะหมายถึง จะรู้ตำแหน่งสูงสุดและที่ทำการวัดไปยังโหนดปลายสายก็สามารถที่จะใช้สมิธชาร์ตในการหาค่าโหนดที่ปลายสายได้

รูปที่ 2.50 สมิธชาร์ตแบบสายโคแอกเชียลและแบบท่อนำคลื่น

เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นกรณีใช้สล็อตไลน์วัดค่าคลื่นยืนแล้วซึ่งอ่านค่า $\lambda_g/2 = 20 \text{ cm}$, $VSWR = V_{\max}/V_{\min} = 3.0/2.0 = 1.5$ จากค่า VSWR คำนวณค่า

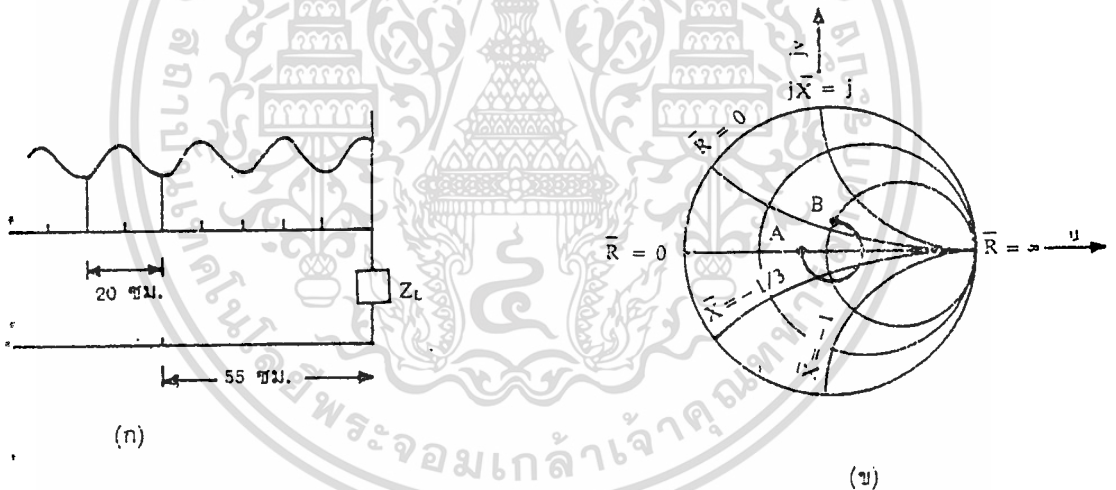
$$|\Gamma| = \frac{VSWR - 1}{VSWR + 1} = \frac{1.5 - 1}{1.5 + 1} = 0.2$$

และเนื่องจากตำแหน่งที่เกิดจุดต่ำสุด หรือ V-min บนคลื่นยืนนั้นเป็นตำแหน่งที่เฟสจะมีค่าเป็น 180 องศา ดังนั้นเราจะสามารถพล็อตค่าตรงตำแหน่งจุดต่ำสุดนี้ได้

ซึ่งพิจารณาว่าจากจุดต่ำสุดบนสล็อตไลน์ไปยังปลายสายเป็น 55 ซม. ในขณะที่ความยาวคลื่นเป็น 40 ซม. ดังนั้นถ้าสมมติให้ความยาวคลื่นในสล็อตไลน์และในสายโคแอกเชียลมีการหมุนค่า Γ จากจุด A เข้าหาโหนดคิดเป็นความยาวไฟฟ้าเท่ากับ $(55/40)\lambda_g = \lambda_g + 0.375 \lambda_g$ ซึ่งก็คือ หมุนจุด A ทวนเข็มนาฬิกาไป 2 รอบกับอีก 0 อิมพีแดนซ์ของโหนด ถ้าสายโคแอกเชียลเป็น 50 โอห์มอิมพีแดนซ์ของโหนดก็จะเป็น $Z_L = (0.92 + j0.36) \times 50 = 46 + j18$ โอห์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตัวอย่างข้างบนนี้เป็นเช่นนั้น ทั้งนี้เนื่องจากสล็อตไลน์นั้นต้องให้โพรบยื่นลงไปโดยไม่รบกวนสภาพของสนามแม่เหล็กไฟฟ้าภายในและโพรบต้องเลื่อนไปมาในแนวแกนได้ จึงต้องใช้อากาศคันระหว่างกลางทั่วไปนั้นใช้สารไดอิเล็กตริกคันระหว่างโลหะในกับโลหะนอกซึ่งทำให้ความยาวคลื่นในสายโคแอกเซียลสั้นลงกว่าความยาวคลื่นในสายอากาศ และความยาวเชิงกายภาพของสายกับความถี่ เราไม่สามารถจะรู้ความยาวคลื่นในสายโคแอกเซียล หรือความยาวเชิงไฟฟ้าของสายโคแอกเซียลที่ถูกต้องจะไม่สามารถหามุมของ Γ ได้อย่างถูกต้องโดยเฉพาะถ้าความยาวของสายโคแอกเซียลนั้นก็จะทำให้การคำนวณความยาวเชิงไฟฟ้าคลาดเคลื่อนไปได้มากซึ่งก็จะทำให้หามุม Γ ผิดไปจากค่าที่ควรจะเป็นและผลก็คือทำให้ได้ค่า Z_L ที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงเนื่องจากการวัดค่าในสายโคแอกเซียลเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก ดังนั้นในการจะวัดอิมพีแดนซ์ของโหลดที่ปลายสายโดยใช้สล็อตไลน์นั้น เราจะใช้วิธีอ้างอิงจากจุดต่ำสุดที่เกิดขึ้นในกรณีที่ปลายสายลัดวงจร

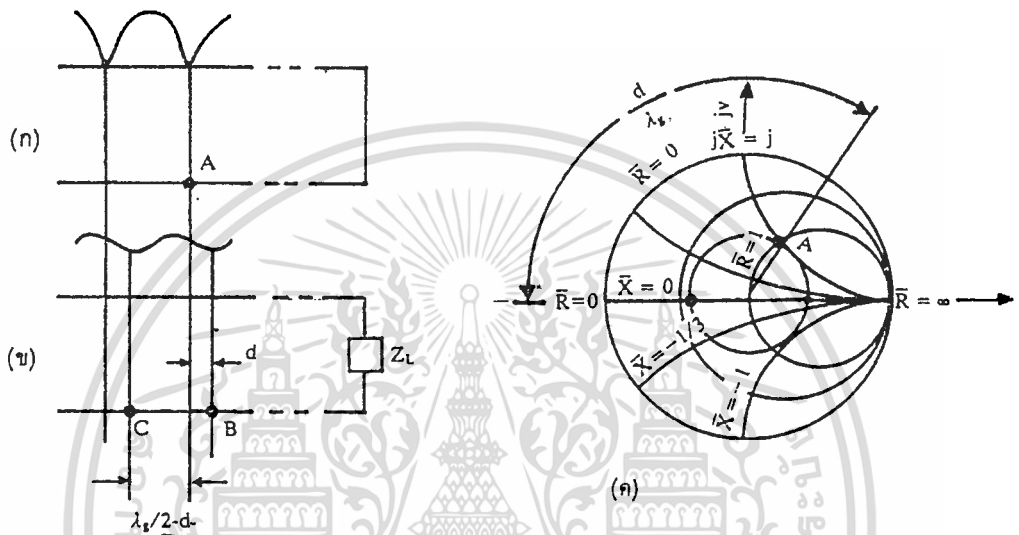

รูปที่ 2.51 ผลการวัดคลื่นยืนโดยใช้สล็อตไลน์และการหาอิมพีแดนซ์โดยใช้สมิทชาร์ต

ที่นี่เราไม่จำเป็นต้องรู้ความยาวคลื่นที่ถูกต้องในสายโคแอกเซียลเพราะจะใช้การอ้างอิงจุดต่ำสุดที่เกิดขึ้นในสล็อตไลน์ ขั้นตอนในการวัดจะเป็นดังนี้คือ ก่อนอื่นลัดวงจรปลายสายตรงตำแหน่งที่ต่อโหลดแล้วใช้สล็อตไลน์ตรวจหาค่าแห่งจุดต่ำสุดบนคลื่นยืนของกรณีนี้พร้อมทั้งวัดความยาวคลื่นในสล็อตไลน์นั้นเอาไว้ สมมติให้คลื่นยืนที่วัดได้และจุดต่ำสุดที่ใช้อ้างอิงคือจุด A ขั้นตอนต่อไปจะทำการเปลี่ยนจากสายลัดวงจรเป็นโหลดที่ต้องการวัด

หือค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและตำแหน่งที่เกิดค่าต่ำสุดที่อยู่ใกล้กับจุด A มากที่สุดคือจุด B และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

คือค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและตำแหน่งที่เกิดค่าต่ำสุดที่อยู่ใกล้กับจุด A มากที่สุดคือจุด B และจุด C ถ้าให้ระยะระหว่างจุด A และ B เป็น d จะได้ระยะห่างระหว่างจุด A และ C เป็น $(\lambda_g/2-d)$ ความยาวคลื่นไปอยู่ที่จุด A ซึ่งอินพุทอิมพีแดนซ์ที่มองจากจุด A จะเท่ากับอิมพีแดนซ์ของโหลด ในกรณีที่เราพล็อตค่าที่จุด C การหามุมเข้าหาจุด A จะต้องหามุมเข้าหาโหลดด้วยความยาวเท่ากับ $d/(\lambda_g)$ ความยาวคลื่นที่จุดเดียวกันบนสมิทชาร์ต

รูปที่ 2.52 การอ้างอิงจุดต่ำสุดของกรณีปลายสายลัดวงจร

จากการที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าวิธีที่อาศัยจุดอ้างอิงของกรณีปลายสายลัดวงจรนี้ให้ความสะดวกในการทำงานเป็นอย่างยิ่ง เพราะเราไม่จำเป็นต้องรู้ความยาวคลื่นในสายโคเอกเซียลวิธีนี้เป็นวิธีมาตรฐานที่ใช้ในการวัดอิมพีแดนซ์ของโหลดด้วยสล็อตไลน์โดยทั่วไป

2.9 การแมทซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้ชิ้นส่วนรีแอกแตนซ์

เมื่อพิจารณาบนสมิทชาร์ตตรงตำแหน่งที่แมทซ์อิมพีแดนซ์ได้นั้นค่า Z_{in} จะต้องอยู่ตรงจุดศูนย์กลางของสมิทชาร์ต ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ไม่มี การสะท้อนกลับของคลื่นคือ $\Gamma=0$ ดังนั้นการแมทซ์อิมพีแดนซ์จึงเป็นการคิ่งค่า Z_L เข้ามาอยู่ที่จุดศูนย์กลางของสมิทชาร์ต ในการแมทซ์อิมพีแดนซ์นั้นเนื่องจากเราไม่ต้องการให้เกิดการสูญเสียกำลังในชิ้นส่วนวงจรที่นำมาช่วยในการแมทซ์ จึงใช้ชิ้นส่วนรีแอกแตนซ์เป็นหลักชิ้นส่วนรีแอกแตนซ์ ถ้าเป็นชิ้นส่วนแบบลัมปี (Lumped component) จะมีขนาดเล็กใช้งานสะดวกแต่จะมีข้อเสียก็คือ ค่า Q (quality factor) มักจะต่ำ ซึ่งหมายถึงการสูญเสีย

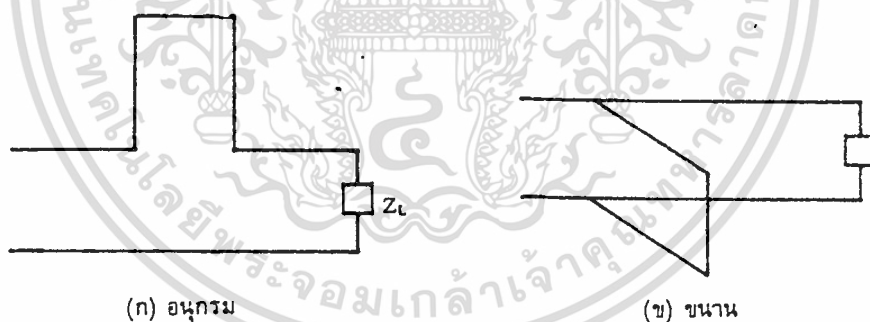
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำลังสูง ดังนั้นในกรณีที่ต้องการค่า Q สูงจึงมักใช้งานต่างๆได้โดยการปรับความยาวของสตั๊ป ก่อนอื่นจะกล่าวถึงการแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้สตั๊ปซุดเดียวหลังจากนั้นจะกล่าวถึงการแมตซ์ โดยใช้สตั๊ป 2 ซุด และการแมตซ์โดยใช้ชิ้นส่วนรีแอกแตนซ์แบบลัมป์

2.9.1 การแมตซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้สตั๊ปซุดเดียว

สตั๊ปนั้นถึงแม้โดยหลักการจะต่อเข้ากับสายนำสัญญาณได้ทั้งแบบอนุกรมและแบบขนาน ดังที่แสดงไว้ในรูป 2.53 แต่โดยทั่วไปการต่อแบบขนานจะมีความสะดวกแน่นอนกว่าในที่นี้จะขออธิบายโดยใช้สตั๊ปที่ต่อแบบขนานเป็นหลักและสมิซชาร์ตที่ใช้เป็นเครื่องมือนั้นก็จะเป็นแอดมิตแตนซ์สมิซชาร์ตซึ่งจะให้ความสะดวกมากกว่า

ถ้าให้ค่าแอดมิตแตนซ์ของโหลดพล็อตได้เป็นจุด A ดังในรูปที่ 2.54 ขั้นตอนการแมตซ์ก็คือทำการหมุนจุด A เข้าหาเครื่องส่งไปตัดวงกลมที่มีค่าคอนดัคแตนซ์เป็น 1 ซึ่งมีจุดตัด 2 จุดคือจุด B และจุด C ดังในรูปจากนั้นอ่านค่าความยาวจากปลายสาย z_1 หรือ z_2 ในกรณีที่ใช้จุด B และจุด C ตามลำดับ ตำแหน่ง z_1 หรือ z_2 นี้เป็นตำแหน่งที่ต่อสตั๊ปเพื่อถึงจุด B หรือจุด C เข้าหาจุด O ในกรณีที่ใช้จุด B นั้น การถึงจุด C นั้น สตั๊ปที่ใช้มีค่าซัสเซพแตนซ์เป็น $+jb$ หลังจากทีอ่านค่าซัสเซพแตนซ์ของสตั๊ปได้จากสมิซชาร์ตแล้วก็สามารถนำไปคำนวณความยาวของสตั๊ปได้โดยใช้สมการ 2.25 ความยาวที่คำนวณได้

รูปที่ 2.53 การต่อสตั๊ปแบบอนุกรมและแบบขนาน

$$l = \frac{\lambda_g}{2\pi} \cot^{-1}(\bar{b}) \quad (2.25)$$

$$l = \frac{\lambda_g}{2\pi} \cot^{-1}(-\bar{b}) \quad (2.26)$$

โดยที่ λ_g เป็นความยาวคลื่นในสลับ

วิธีแมทซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้สลับชุดเดียวที่กล่าวมานี้เป็นวิธีที่ง่ายแต่มีข้อเสียที่ไม่มีความยืดหยุ่น กล่าวคือตำแหน่งที่ต้องต่อสลับนั้นจะต้องห่างจากปลายสายเท่ากับ $Z_{1+n}(\lambda_g/2)$ หรือ $Z_{2+n}(\lambda_g/2)$ เสมอ โดยที่ n เป็นตัวเลขจำนวนเต็มลงแล้ว เงื่อนไขดังกล่าวนี้อาจสร้างความยุ่งยากในภาคปฏิบัติได้

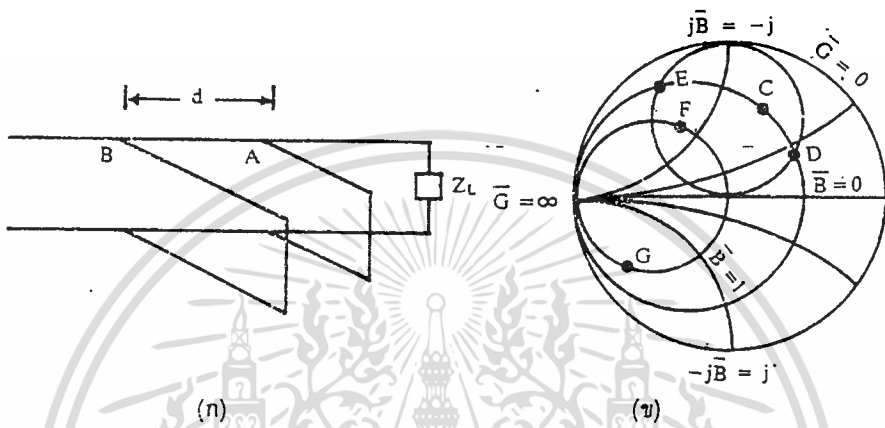
2.9.2 การแมทซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้สลับ 2 ชุด

การแมทซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้สลับ 2 ชุด จะทำให้มีความยืดหยุ่นมากเมื่อเทียบกับการใช้สลับชุดเดียว เมื่อเรานำสลับขนาน 2 ชุด ที่วางห่างกัน d ต่อกันระหว่างโหลดกับเครื่องส่งดังในรูปหลักการในการแมทซ์ที่ตรงตำแหน่ง B ซึ่งเป็นตำแหน่งของสลับชุดที่ 2 ค่าอินพุตแอดมิตแดนซ์ตรงตำแหน่งนั้นต้องอยู่บนวงกลมที่มีค่าคอนคัคแดนซ์เป็น 1 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถใช้สลับชุดที่สองนี้ในการดึงค่าอินพุตแอดมิตแดนซ์เข้าหาจุด O ดังนั้นที่จุด A วงกลมที่มีค่าคอนคัคแดนซ์เป็น 1 จะหมุนเข้าหาโหลดเป็นระยะทาง d ดังรูป ที่แสดงแอดมิตแดนซ์สมิทชาร์ตของกรณีที่ให้ $d=3(\lambda_g/8)$.ในที่นี้ สมมติให้อินพุตแอดมิตแดนซ์ที่จุด A เป็นจุด C ในสมิทชาร์ตสลับที่จุด A จะทำหน้าที่เลื่อนจุด C ไปตามวงกลมที่มีค่าคอนคัคแดนซ์คงที่แล้วไปตัดวงกลมดังกล่าวที่จุด D หรือจุด E เมื่อวงกลมนี้หมุนจากจุด F ใน G ตามลำดับ สลับที่จุด B ก็จะทำหน้าที่ดึงจุด F หรือจุด G ไปยังจุด O การดึงจุด F ให้มาที่จุด O นั้นค่าซัสเซพแดนซ์ของสลับจะต้องมีค่าเป็นบวกเพื่อหักล้างค่าซัสเซพแดนซ์ที่มีค่าเป็นลบที่จุด F สำหรับการดึงจุด G ไปยังจุด O นั้น ค่าซัสเซพแดนซ์ของสลับจะต้องเป็นบวกและการคำนวณความยาวของสลับแต่ละชุดนั้นจะทำได้เช่นเดียวกับกรณีก่อนหน้านี้คือใช้สมการ 2.17 หรือ 2.18

2.9.3 การแมทซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้ชิ้นส่วนรีแอกแตนซ์แบบลัมปี

สลับถึงแม้จะมีคุณสมบัติในเชิงที่มีค่า Q สูง แต่ถ้าความถี่ที่ใช้งานต่ำ เช่น ถ้าอยู่ในช่วง MF ถึง HF การสร้างสลับจะทำได้ไม่่ง่ายนักเพราะความยาวคลื่นมากกว่า 10 เมตรขึ้นไป ในกรณีเช่นนี้ การแมทซ์อิมพีแดนซ์ในวิธีนี้จะมีการต่อชิ้นส่วนรีแอกแตนซ์เข้ากับสายนำสัญญาณทั้ง

แบบลัมปีเนื่องจากการแมทซ์อิมพีแดนซ์วิธีนี้จะมีการต่อชิ้นส่วนรีแอกแตนซ์เข้ากับสายนำสัญญาณ ทั้งแบบขนานและแบบอนุกรมรวมกันไป นั้นหมายถึงถ้าใช้สมิทชาร์ตในการแสดงการเปลี่ยนแปลงของแอดมิตแตนซ์ชาร์ต และอิมพีแดนซ์ชาร์ตไปพร้อมกัน จากความต้องการดังกล่าวนี้ทำให้มีการสร้างชาร์ตทั้งสองซ้อนกันอยู่บนชาร์ตเดียวกันและเรียกชาร์ตที่เกิดขึ้นนี้ว่า อิมมิตแตนซ์ชาร์ต (immittance chart)

รูปที่ 2.55 การใช้ระดับ 2 จุด ในการแมทซ์อิมพีแดนซ์

รูปที่ 2.56 การแมทซ์อิมพีแดนซ์โดยใช้ชิ้นส่วนรีแอกแตนซ์แบบลัมปีและการใช้แอดมิตแตนซ์ชาร์ต

เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนจะขอยกตัวอย่างการแมทซ์อิมพีแดนซ์ของสายอากาศที่มีค่าอิมพีแดนซ์เป็น $150 + j150$ โอห์ม เข้ากับสายนำสัญญาณที่มีค่าอิมพีแดนซ์ลักษณะสมบัติเป็น 75 โอห์ม ดังที่แสดงไว้ในรูป เมื่อนำค่าอิมพีแดนซ์ที่นอร์มอลไลซ์มาแล้วไปพล็อตบนแอดมิตแตนซ์ชาร์ต ก็จะได้เป็นจุด A ซึ่งมีค่า $Z = 2 + j2$ และได้ค่า $Y = 0.25 - j0.25$ เมื่อเราใช้แอดมิต-

- แตนซ์ชาร์ต เราจะมองเห็นได้ทันทีว่าวิธีที่จะแมทซ์อิมพีแดนซ์ได้วิธีหนึ่งก็คือ การดึงจุด A ไปตามวงกลมที่มีค่าคอนดัคแตนซ์คงที่ไปยังจุด B ซึ่งเป็นจุดที่อยู่บนวงกลมที่มีค่า R เท่ากับ 1 จากนั้นก็ทำการเลื่อนจุด B ไปตามวงกลมที่มีค่า R=1 ไปยังจุด O การเลื่อนจุด A ไปยังจุด B นั้นสามารถทำได้โดยใช้ค่าชัศเซฟแตนซ์ที่ค่าเป็นบวกต่อขนานกับสายนำสัญญาณ ซึ่งก็คือการนำชิ้นส่วนคาปาซิแตนซ์ต่อขนานกับสายนำสัญญาณ สำหรับการเลื่อนจุด B ไปยังจุด O นั้นจะทำได้โดยการ ใช้ค่ารีแอคแตนซ์ที่เป็นบวกต่ออนุกรมเข้ากับสายนำสัญญาณก็คือการนำชิ้นส่วนอินดัคแตนซ์ต่ออนุกรมเข้ากับสายนำสัญญาณดังแสดงไว้ในรูป สำหรับการหาสัญญาณต่อไป ถ้าให้ค่าชัศเซฟแตนซ์ที่ต้องการเป็น b เราจะสามารถคำนวณค่าคาปาซิแตนซ์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}\omega C &= \bar{b} Y_C \\ C &= \frac{\bar{b} Y_C}{\omega} = \frac{\bar{b} Y_C}{2\pi f}\end{aligned}\quad (2.27)$$

โดยที่ $Y_C = 1/Z_C$ เป็นค่าแอดมิตแตนซ์ลักษณะสมบัติของสายนำสัญญาณ ในทำนองเดียวกันถ้าให้ค่ารีแอคแตนซ์ที่ต้องใช้ เป็น X เราจะสามารถคำนวณค่าอินดัคแตนซ์ที่จำเป็นต้องใช้ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}\omega L &= \bar{X} Z_C \\ L &= \frac{\bar{X} Z_C}{\omega} = \frac{\bar{X} Z_C}{2\pi f}\end{aligned}\quad (2.28)$$

ในกรณีตัวอย่างนั้น เนื่องจากค่า Y ที่จุด B เป็น $0.25+j0.43$ ดังนั้นค่าชัศเซฟแตนซ์ที่จำเป็นต้องใช้ต้องเท่ากับ $0.43+0.25 = 0.68$ ถ้าให้ความถี่ที่ใช้เป็น 1 MHz

$$C = \frac{0.68}{2\pi \times 10^6 \times 75} = 1440 \text{ pF}$$

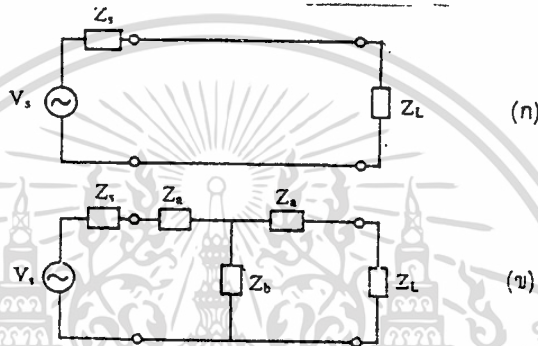
ในทำนองเดียวกันเนื่องจากค่า Z ที่จุด B เป็น $1.0-j1.73$ ดังนั้นค่า X จะเท่ากับ 1.73 จากสมการ 2.28 จะคำนวณค่า L ได้ดังนี้

$$L = \frac{1.73 \times 75}{2\pi \times 10^6} = 20.6 \mu\text{H}$$

จากคำอธิบายและตัวอย่างการคำนวณที่กล่าวมาแล้วเราจะเห็นว่าอิมิตแตนซ์ชาร์ตเป็นเครื่องมือให้ความสะดวกมากในการแมทซ์อิมพีแดนซ์ในกรณีจะต้องต่อชิ้นส่วนรีแอคแตนซ์เข้ากับสายนำสัญญาณทั้งแบบอนุกรมและขนานรวมกันไปวิธีนี้ถูกนำไปใช้ในการแมทซ์อิมพีแดนซ์ในวงจรอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ชิ้นส่วน L, C ในการแมทซ์อิมพีแดนซ์

2.10 วงจรสมมูลแบบ 2 พอร์ตของสายนำสัญญาณ

ในการใช้สายนำสัญญาณในบางโอกาสนั้นเช่น การนำสัญญาณแบบไมโครสตริปมาต่อกันแบบแคสเคด เพื่อสร้างฟิลเตอร์นั้น ถ้าเรารู้ค่าลัมป์พารามิเตอร์ (lumped-parameter) ของสัญญาณที่ต่อกันระหว่างแหล่งกำเนิดสัญญาณกับโหลดนั้น สามารถเขียนให้อยู่ในรูปวงจรสมมูลแบบ 2 พอร์ตรูปตัว T และรูปตัว π ถ้าให้ค่าอิมพีแดนซ์ Z_a และ Z_b ในวงจรสมมูลรูปตัว T เป็นค่าดังต่อไปนี้เราจะพบว่าอินพุทอิมพีแดนซ์ที่มองจากพอร์ตที่ 1 เหมือนกับสมการ 2.23

รูปที่ 2.57 วงจรสมมูลของสายนำสัญญาณ

$$\begin{aligned} Z_a &= Z_c \tanh \frac{\gamma l}{2} \\ Z_b &= \frac{Z_c}{\sinh \gamma l} \end{aligned} \quad (2.29)$$

ในกรณีที่สายนำสัญญาณนั้นไม่มีการสูญเสียสมการที่ 2.29 จะเปลี่ยนเป็นดังนี้

$$\begin{aligned} Z_a &= jZ_c \tan \frac{\beta l}{2} \\ Z_b &= \frac{-jZ_c}{\sin \beta l} \end{aligned} \quad (2.30)$$

ในทำนองเดียวกันถ้าให้ Z_e และ Z_f ในวงจรสมมูลรูปตัว π มีค่าดังต่อไปนี้ก็ได้ค่าอินพุทอิมพีแดนซ์

$$\begin{aligned} Z_e &= Z_c \sinh \gamma l \\ Z_f &= Z_c \coth \frac{\gamma l}{2} \end{aligned} \quad (2.31)$$

และในกรณีที่สายนำสัญญาณที่สายนำสัญญาณไม่มีการสูญเสียสมการ 2.31 จะเขียนได้ในรูปต่อไปนี้

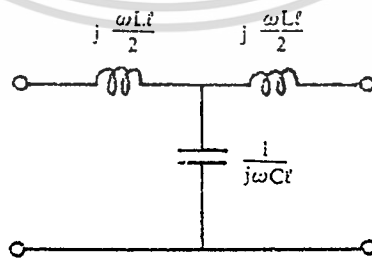
$$\begin{aligned} Z_e &= jZ_c \sin \beta l \\ Z_f &= -jZ_c \cot \frac{\beta l}{2} \end{aligned} \quad (2.32)$$

สิ่งที่ต้องระวังในการใช้ค่าลัมปีพารามิเตอร์ตามสมการทั้งหมดที่กล่าวมานี้ นั่นก็คือ ค่า Z_a , Z_b , Z_e และ Z_f ทั้งหมดนี้จะมีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามความถี่ เพราะ γ และ β มีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามความถี่ สำหรับกรณีที่ความถี่ใช้งานแคบ ๆ อาจประมาณค่าลัมปีพารามิเตอร์ทั้งหมดนี้โดยใช้ค่า γ และ β ที่ความถี่ศูนย์กลางของแถบความถี่ใช้งานนั้น

กรณีพิเศษที่น่าสนใจกรณีหนึ่งคือกรณีที่ความยาว l สั้นมาก ๆ เมื่อเทียบกับ $\lambda_g/4$ ในกรณีเช่นนี้วงจรสมมูลรูปตัว T จะสามารถประมาณค่า Z_a และ Z_b ได้ในรูปต่อไปนี้

$$\begin{aligned} Z_a &\approx jZ_c \frac{\beta l}{2} \approx j \frac{\omega L l}{2} \\ Z_b &\approx \frac{-jZ_c}{\beta l} \approx \frac{1}{j\omega C l} \end{aligned} \quad (2.33)$$

ทั้งนี้ให้ $Z_c = \sqrt{\frac{L}{C}}$ และ $\beta = \omega \sqrt{\frac{L}{C}}$ เมื่อนำผลที่ได้นี้ไปเขียนวงจรสมมูลจะเป็นดังรูป

รูปที่ 2.58 วงจรสมมูลของสายนำสัญญาณกรณีที่ $l \ll \lambda_g/4$ คอมพิวเตอร์กราฟฟิก

2.11 คอมพิวเตอร์กราฟฟิก

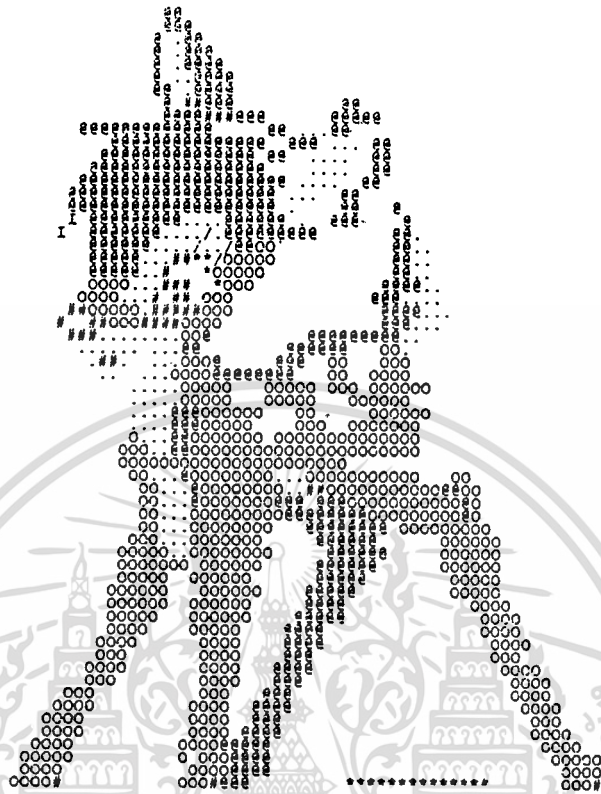
2.11.1 ความหมายของกราฟฟิก

คำว่ากราฟฟิกหลายๆ คนคงเคยได้ยิน และคงพอรู้ความหมายคร่าวๆ บ้างแล้วตามรูปศัพท์ของมันคำว่ากราฟฟิกมาจากรากศัพท์คำว่า "กราฟ" (Graph) ทำให้บางคนนึกถึงรูปภาพต่างๆ ยิ่งการใช้คอมพิวเตอร์มาแสดงกราฟเท่านั้นแต่หมายรวมถึง การใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานเกี่ยวกับรูปภาพทุกแบบซึ่งเทคนิคการสร้างภาพนั้นมีหลายวิธีด้วยกัน แม้กระทั่งการนำเอาตัวอักษรหลาย ๆ แบบมาประกอบเป็นรูปภาพก็ถือว่าเป็นงานทางด้านกราฟฟิกได้ด้วยเช่นกันดังแสดงในตัวอย่างรูปที่ 2.59

การใช้อักษรมาสร้างรูปภาพนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของคอมพิวเตอร์กราฟฟิกทั้งนี้เพราะขีดความสามารถของอุปกรณ์ในสมัยก่อนมีขีดจำกัดคือสามารถแสดงผลได้เพียงแค่ตัวอักษรในการคำนวณทางด้านวิทยาศาสตร์เป็นหลักต่อมามีผู้ให้ความสนใจที่จะนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้งานในการวาดภาพจึงมีผู้คิดค้นขึ้นและพัฒนาอุปกรณ์ที่มีขีดความสามารถในการพัฒนาไปไกลมากต่างจากสมัยแรกอย่างสิ้นเชิง ปัจจุบันนี้เราสามารถใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์กราฟฟิกสร้างสรรค์ผลงานทั้งทางด้านศิลปะ อุตสาหกรรม และการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น ใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบ Computer Aid Instruction และที่พบเห็นและรู้จักกันมากที่สุดก็คือ โปรแกรมเกมส์คอมพิวเตอร์ จะเห็นว่าทุกวันนี้คอมพิวเตอร์กราฟฟิกมีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น

2.12 ฮาร์ดแวร์

การที่คอมพิวเตอร์สามารถแสดงผลเป็นรูปภาพที่สวยงามออกมานั้นเป็นเพราะว่าได้มีการพัฒนาฮาร์ดแวร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์ให้มีขีดความสามารถมากขึ้นและพัฒนาซอฟต์แวร์กราฟฟิกให้มีคุณภาพดี ในส่วนนี้กล่าวถึงลักษณะทางด้านฮาร์ดแวร์ของระบบคอมพิวเตอร์กราฟฟิกที่ควรทราบซึ่งประกอบไปด้วย จอภาพ อุปกรณ์พิมพ์ภาพ เครื่องสแกน และตัวเครื่องคอมพิวเตอร์หรือเวิร์คสเตชัน

รูปที่ 2.59 การใช้ตัวอักษรมาประกอบกันเป็นรูปภาพ

2.12.1 จอภาพ

จอภาพเป็นอุปกรณ์ที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะเป็นส่วนที่แสดงภาพออกมาให้เห็นว่าภาพที่เกิดมีลักษณะอย่างไร จอภาพอาจถูกแบ่งออกตามลักษณะการสร้างภาพก็ได้ 2 ชนิดคือ

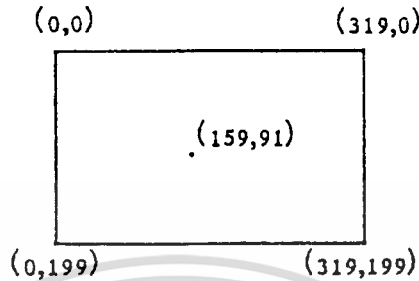
จอภาพแบบราสเตอร์

จอภาพแบบนี้มีลักษณะเป็นจุดเล็กๆ เรียงกันทั่วทั้งจอภาพ (รูปที่ 2.60) จุดเล็กๆเหล่านี้เรียกว่า พิกเซล (Pixel) ถ้าเราสามารถขยายภาพให้มีขนาดใหญ่หลายๆ เราจะให้มีขนาดใหญ่หลายๆ จากฟิล์มขนาดเล็กๆ เราจะเห็นภาพเหล่านั้นมีลักษณะเป็นจุดๆ พิกเซลบนจอภาพก็คือจุดสีต่างๆเหล่านี้เอง ภาพที่ปรากฏบนจอภาพได้ต้องอาศัยการกำหนดองค์ประกอบเล็กๆเท่าไรภาพก็ยิ่งคมมากขึ้นเท่านั้น ตัวอย่างของจอภาพแบบราสเตอร์นั้น ได้แก่ จอโมโนโครม และจอสี เช่น CGA (Color Graphic Adapter) ที่ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ทั่วไป เมื่อรู้จักพิกเซลแล้วสิ่งที่คู่กันมากก็คือ ความละเอียดของภาพด้วย (Resolution) จอภาพแบบราสเตอร์จะกำหนดความละเอียดของจอภาพด้วย จำนวนจุดในแนวนอนและแนวตั้ง ดังในตัวอย่างรูปที่ 2.60 มีความละเอียดของจอภาพเท่ากับ 320 x 200 จอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่มีความละเอียดสูงจะมีราคาแพง เพราะต้องทำให้พิกเซลมีขนาดเล็ก ผลิตได้ยากและต้องใช้หน่วยความจำ

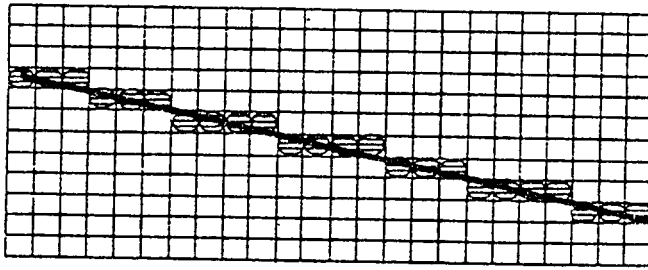

รูปที่ 2.60 ความละเอียดของภาพ

จอภาพแบบบราสเตอร์นี้จะมีหน่วยความจำส่วนหนึ่งเรียกว่า เฟรมบัฟเฟอร์ (Frame Buffer) เฟรมบัฟเฟอร์จะเก็บแอดดรีบ์ของแต่ละพิกเซลบนจอเอาไว้ เช่นจอโมโนโครมและมีหน่วยความจำในการเก็บแอดดรีบ์ของมันเพียงแค่ 1 บิต (0=ดำ 1= ขาว เท่านั้น บนจอสีบางแบบแอดดรีบ์จะประกอบด้วยความเข้มและสีของแต่ละพิกเซลจึงต้องใช้หน่วยความจำหลายบิตต้องมีเฟรมบัฟเฟอร์ขนาดใหญ่ดังนั้นจอภาพที่มีความละเอียดสูงจึงมีราคาแพง เพราะจะต้องมีหน่วยความจำขนาดใหญ่สำหรับเก็บแอดดรีบ์ของแต่ละพิกเซล

ในอดีตการทำจอภาพมีปัญหาเรื่องราคา เพราะว่าแต่ก่อนนั้นหน่วยความจำมีราคาแพงมาก ผู้ผลิตจอภาพแบบบราสเตอร์นั้นจึงค้นหาวิธีที่จะลดเฟรมบัฟเฟอร์ลง โดยให้จอภาพมีลักษณะแล้วพิกเซลนั้นจะคงสภาพตามที่กำหนดไว้ได้เองด้วยคุณสมบัติทางกายภาพของมัน เช่นกำหนดให้พิกเซลหนึ่งเป็นจุดแสงสีเหลือง พิกเซลนั้นก็ยังคงเป็นจุดแสงสีเหลืองตลอดไป

นอกจากปัญหาเรื่องขนาดของเฟรมบัฟเฟอร์แล้ว ปัญหาอีกประการหนึ่งของจอภาพแบบบราสเตอร์ก็คือการเกิด อลิแอสซิ่ง (Aliasing) ลักษณะของอลิแอสซิ่งก็คือ ลักษณะที่เส้นต่าง ๆ ที่ปรากฏบนจอไม่ราบเรียบ เนื่องจากนำจุดมาประกอบเป็นภาพจุดสีค่าที่ประกอบกัน จะเห็นได้ว่าเส้นตรงนี้มีความแตกต่างจากเส้นตรงที่เราต้องการวาดมากถ้าจุดยังมีขนาดใหญ่มากขึ้นความขรุขระของเส้นก็จะยิ่งมากขึ้น

เส้นตรงที่
ต้องการวาด

เส้นตรงที่
เกิดขึ้น

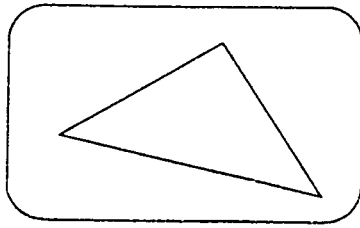
รูปที่ 2.61 การเกิดอเลียสซิ่ง (Aliasing)

การแก้ปัญหาของอเลียสซิ่งที่พื้นฐานที่สุดก็คือ การทำให้พิกเซลมีขนาดเล็กลง เพราะว่าเมื่อพิกเซลมีขนาดเล็กลง ขอบของเส้นหรือภาพที่มีลักษณะขรุขระก็จะเรียบขึ้นและต้องการ

จากการศึกษาพบว่า ถ้าจุดในการสร้างภาพมีขนาดเล็กกว่า $1/300$ นิ้ว (300 จุด ต่อ นิ้ว) ตาของคนเราจะไม่สามารถที่จะมองเห็นได้ นั่นคือไม่สามารถการเกิดอเลียสซิ่ง

จอภาพแบบเวกเตอร์

จอภาพแบบเวกเตอร์ มีความหมายทางวิทยาศาสตร์ว่า ปริมาณใดๆ ก็ได้ที่มีทั้งขนาด และทิศทาง การแทนเวกเตอร์นั้นจะใช้เส้นตรงซึ่งแนวทางการวางตัวของเส้นตรงจะวางไปตามแนวของทิศทางกราฟฟิค หมายถึงส่วนของเส้นตรงที่มีความยาวจำกัด จอภาพแบบเวกเตอร์จึงหมายถึง ภาพที่แสดงผลข้อมูลแบบเวกเตอร์กล่าวคือภาพที่เกิดขึ้นบนจอภาพประกอบไปด้วยเวกเตอร์หลายๆ เวกเตอร์ 3 เวกเตอร์ประกอบกันทำให้เกิดรูปสามเหลี่ยม

รูปที่ 2.62 ตัวอย่างภาพจากจอภาพแบบเวกเตอร์

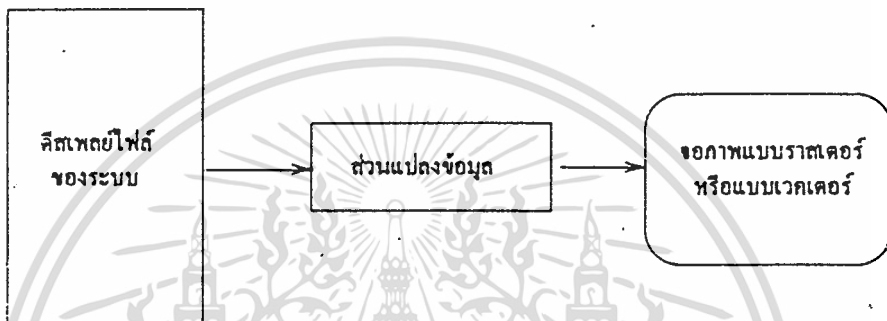
ในระบบคอมพิวเตอร์กราฟฟิกเรากำหนดเวกเตอร์หรือเส้นตรงได้ด้วยจุดปลายทั้งสองของเส้นตรงในระบบกราฟฟิกมีความสามารถสูงเราอาจสามารถเลือกกลดหลายของเส้นตรงได้ด้วยเช่น เป็นเส้นทึบ เส้นประ หรือขนาดความหนาของเส้นตรง

การสร้างเวกเตอร์หนึ่งเวกเตอร์จะถือว่าเป็นคำสั่ง 1 คำสั่งภาพต่างๆ ที่ปรากฏบนจอภาพเกิดจากเวกเตอร์หลายเวกเตอร์ประกอบกันคำสั่งของเวกเตอร์เหล่านี้จะถูกเก็บเอาไว้ในหน่วยความจำ ภายในเฟรมบัฟเฟอร์ ซึ่งจะเก็บค่าแอดดรีบิวของแต่ละพิกเซลบนจอภาพ ซึ่งข้อมูลในเฟรมบัฟเฟอร์เป็นข้อมูลของภาพที่ปรากฏบนจอ แต่ว่าคิสเพลย์ไฟล์จะเก็บคำสั่งของการวาดภาพแทนคิสเพลย์ไฟล์ที่กล่าวมานี้เป็นคิสเพลย์ไฟล์ของจอภาพ คำว่าคิสเพลย์ไฟล์ยังอาจหมายถึง คิสเพลย์ไฟล์ของระบบคอมพิวเตอร์ สร้างภาพไว้ จอภาพไม่ได้ใช้ข้อมูลที่เก็บไว้ในคิสเพลย์ไฟล์ของระบบนี้แสดงภาพออกมาโดยตรง ข้อมูลที่เก็บไว้ในหน่วยความจำส่วนนี้จะถูกแปลงเป็นข้อมูลที่จอภาพสามารถนำไปใช้

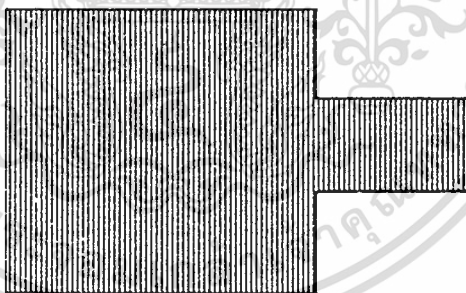
ข้อเสียหลักของจอภาพแบบเวกเตอร์ก็คือการแสดงผลภาพพื้นผิวที่ถูกระบายสีต้องใช้เวกเตอร์จำนวนมากประกอบกันเพื่อเติมพื้นผิวที่ต้องการระบายสีนั้นการสร้างภาพจึงต้องประกอบด้วยคำสั่งจำนวนมากเพราะคำสั่งหนึ่งคำสั่งทำให้เกิดเส้นขึ้นหนึ่งเส้น การสร้างพื้นที่ที่ถูกระบายสีจะต้องเกิดจากเส้นตรงหลายๆ เส้นมาเรียงติดกันจนเกิดพื้นผิวที่บดบังแสดงใน รูปที่ 2.64 เพื่อที่จะให้เข้าใจถึงปัญหาอีกประการหนึ่งของจอภาพแบบเวกเตอร์ จำเป็นต้องเข้าใจหลักการทำงานของจอภาพแบบรังสีคาโทด (Cathod Ray Tube) ในรูปที่ 2.65

ภายในจอภาพจะเป็นสุญญากาศปืนอิเล็กตรอนจะปลดปล่อยอิเล็กตรอนออกมามาเนื่องมาจากการเร่งด้วยแรงดันสนามไฟฟ้าแรงสูงอิเล็กตรอนจะวิ่งไปชนผนังของหลอดภาพอีกด้านที่ผนังอิเล็กตรอนที่วิ่งไปชน แต่มันจะเกิดแสงเพียงชั่วระยะเวลาเพียงสั้นๆคือ 1/1000 วินาทีแล้วแสงก็จะ

ดับไป ดังนั้นถ้าต้องการจะให้ภาพปรากฏอยู่บนจอภาพโดยไม่มีการสูญหายไป จำเป็นจะต้อง บังคับให้อิเล็กตรอนไปตกกระทบบริเวณเดิมซ้ำๆ ให้เร็วมากพอที่จะไม่ทำให้ภาพจะไม่เลือนหายไป หรืออาจจะมีการเลือนหายไปในช่วงเวลาสั้นๆ โดยตาของคนเราไม่สามารถสังเกตเห็นได้ การบังคับให้อิเล็กตรอนไปรีเฟรชภาพหรือ อัตราการรีเฟรช (Refresh rate) ที่เหมาะสมคือ 48 ครั้งต่อวินาที ที่อัตรานี้ตาของคนเราจะไม่สังเกตเห็นการกระพริบของภาพ ดังนั้นอัตราการเกิดภาพซ้ำจะต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 48 ภาพต่อวินาที

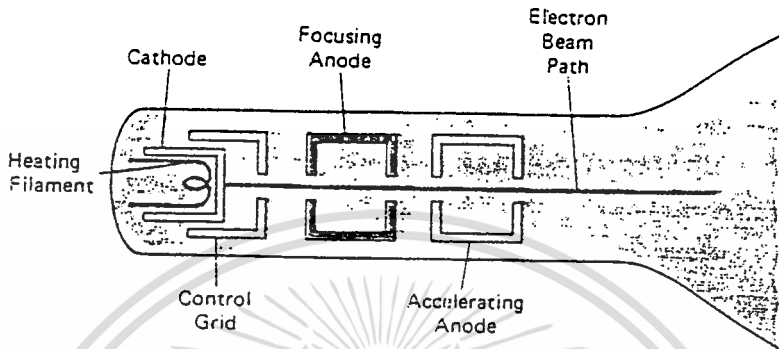
รูปที่ 2.63 คิสเพลย์ไฟล์ของระบบ

รูปที่ 2.64 การสร้างพื้นที่ที่ถูกระบายสีบนจอภาพแบบเวกเตอร์

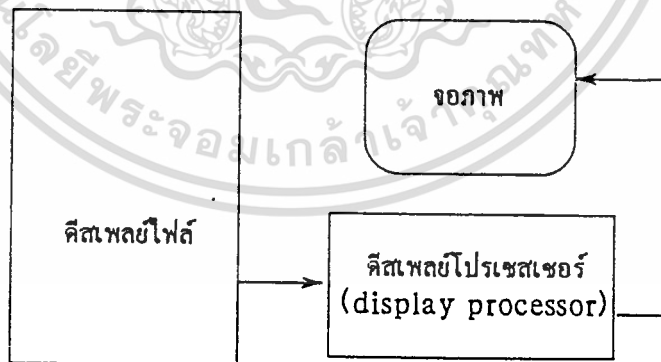
สมมติว่าภาพที่เกิดบนจอภาพเกิดจากเวกเตอร์ 1000 เวกเตอร์ มาประกอบกันเป็นภาพใน คิสเพลย์ไฟล์ก็จะมีคำสั่งอยู่ 1000 คำสั่งสำหรับ 1000 เวกเตอร์นี้คิสเพลย์โปรเซสเซอร์จะผลิตภาพบนจอภาพ รูปที่ 2.66 แต่จะต้องให้มีการภาพซ้ำกัน 48 ภาพใน 1 วินาที ดังนั้นอัตราการทำงานของคิสเพลย์โปรเซสเซอร์คือ 1000×48 เท่ากับ 48000 คำสั่งต่อวินาที จะเห็นการทำงานของคิสเพลย์โปรเซสเซอร์ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ประสิทธิภาพของจอภาพไม่ได้อยู่ที่ความเร็วของคิสเพลย์โปรเซสเซอร์ในช่วงที่มีการผลิตจอภาพแบบเวกเตอร์ เราสามารถผลิตโปรเซสเซอร์ที่มีความ

เร็วในการทำงานได้มากถึง 1 ล้านคำสั่งต่อวินาที (Million Instructions per second, MIPS) สามารถรองรับคิสเพลย์ไฟล์ที่เก็บคำสั่งได้สูงสุดประมาณ 40 กิโลไบต์เพื่อเก็บคำสั่งต่างๆ เหล่านั้นในช่วงเวลานั้นหน่วยความจำมีราคาสูงมาก ถ้าสร้างจอภาพที่มีหน่วยความจำมากถึง 40 กิโลไบต์ก็จะทำให้จอภาพมีราคาสูงไปด้วย

รูปที่ 2.65 ลักษณะของจอภาพแบบรังสีคาโทด

จากการที่กล่าวมาจะเห็นว่าหน้าที่ของคิสเพลย์ไฟล์ก็คือ เก็บคำสั่งไว้สำหรับคิสเพลย์โปรเซสเซอร์ ทั้งนี้เพราะจะต้องมีการรีเฟรชของภาพนั่นเอง คิสเพลย์โปรเซสเซอร์จะต้องมีคิสเพลย์ไฟล์และเฟรมบัฟเฟอร์ว่า รีเฟรชบัฟเฟอร์ (Refresh Buffer) ต่อไปก็จะกล่าวถึงวิวัฒนาการในการสร้างจอภาพแบบต่างๆ โดยเริ่มจากจอภาพที่เป็นแบบ CRT ก่อน

รูปที่ 2.66 โครงสร้างของจอภาพแบบเวกเตอร์

Vector Refresh Display เป็นจอภาพแบบเวกเตอร์ที่มีการทำงานเหมือนกับจอภาพแบบ CRT ที่กล่าวมาแล้วคือ มีคิสเพลย์ไฟล์ สำหรับเก็บคำสั่งในการสร้างภาพและรีเฟรช

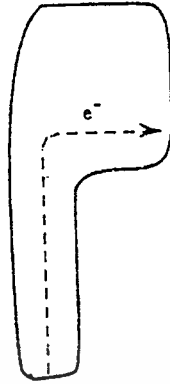
Direct View Storage Tube (DVST) เป็นจอภาพแบบเวกเตอร์เช่นกันเพื่อแก้ปัญหาที่คิสเพลย์ไฟล์มีขนาดจำกัดอันเนื่องมาจากหน่วยความจำมีราคาแพง จอภาพแบบนี้มีลักษณะการทำงานเหมือนกับรูปที่ 2.66 แต่ภาพที่เกิดขึ้นบนจอภาพจะไม่เลื่อนหาย จึงหายไปก็คือการรีเซทของภาพใหม่ ภาพทั้งหมดบนจอภาพก็จะหายไป ข้อเสียของจอภาพแบบนี้ก็คือ จะลบส่วนใดส่วนหนึ่งของภาพออกไม่ได้จะต้องลบออกทั้งหมดและสามารถแสดงผลได้เพียงสีเดียวและระดับความเข้มเพียงระดับเดียว

Flat CRT เป็นจอภาพที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อลดขนาดของเครื่องโดยปกติในการผลิตจอภาพมุมที่โคนหลอดภาพจะมีขนาดประมาณ 90 องศา ดังนั้นถ้าต้องการจอภาพขนาดใหญ่ตัวเครื่องก็จะมีขนาดใหญ่ แต่ขนาดมุมของโคนหลอดภาพที่โตที่สุดทำได้เพียง 140 องศาเท่านั้นทำให้ขนาดของตัวเครื่องไม่ลดลงมากนักเมื่อหลอดภาพมีขนาดใหญ่ค่าใช้จ่ายในการผลิตก็สูงเพราะต้องใช้หลอดแก้วที่มีความหนาพอที่จะทนแรงอัดของอากาศภายนอกไปด้วย จอภาพแบบ Flat CRT จึงถูกพัฒนาขึ้นจนสามารถลดขนาดของจอภาพลงได้มากโดยอาศัยการเบี่ยงเบนลำอิเล็กตรอนด้วยสนามแม่เหล็ก ทำให้หลอดภาพมีรูปทรงที่ผิดแผกไปจากเดิมดังในรูปที่ 2.67 ส่งผลให้จอภาพขนาดใหญ่มีราคาถูกลงขนาดของเครื่องเล็ก น้ำหนักเบา และสิ้นเปลืองไฟฟ้าน้อยลง

Raster Scan Display เป็นจอภาพแบบราสเตอร์ที่ใช้หลักการของจอ CRT มีเฟรมบัฟเฟอร์ที่ใช้สำหรับการรีเฟรชและเก็บแอดดรีบ์ของแต่ละพิกเซลจอภาพบนเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ซึ่งจะเป็นแบบ Raster Scan Display เช่น โมโนโครม CGA(Color Graphics Adapter),EGA (Enhance Graphic Adapter) เป็นต้น

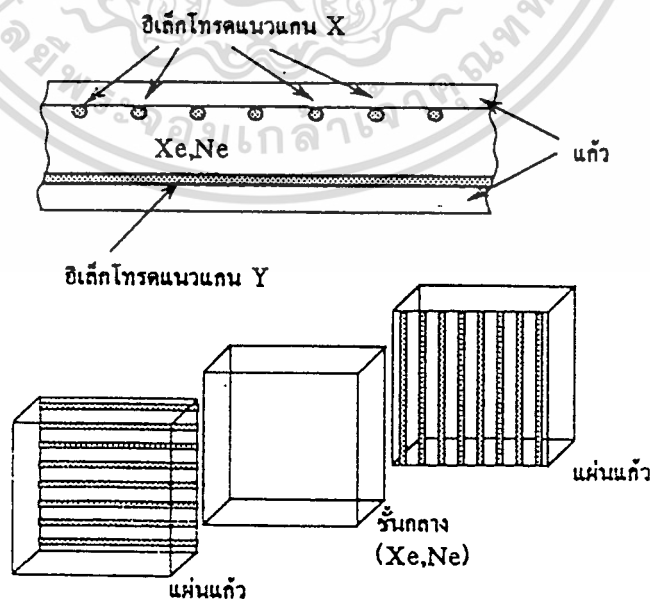
รูปที่ 2.67 ลักษณะของหลอดภาพ CRT

รูปที่ 2.68 ลักษณะของหลอดภาพของจอแบบ Flat CRT

นอกจากประเภทของหลอด CRT แล้วยังมีการพัฒนาจอภาพแบบอื่นๆอีกคือ จอภาพประเภทราบเรียบ(Flat Panel Display) จอภาพประเภทนี้หน้าจอบางราบไม่โค้งมีน้ำหนักเบา ขนาดเล็กและไม่สิ้นเปลืองไฟฟ้าน้อยลง เหมาะที่จะใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา

จอ PDP (Plasma Display Panel) เป็นจอภาพแบบราสเตอร์ ประกอบด้วยแผ่นแก้ว 2 แผ่นประกบกันที่แผ่นแก้วมีอิเล็กโทรดเล็กๆวางเรียงใกล้ชิดกันมากช่องว่างตรงกลางระหว่างแผ่นแก้วบรรจุก๊าซนีออน หรือซีนอน ความละเอียดของภาพจะขึ้นอยู่กับจำนวนอิเล็กโทรดที่วางอยู่ในแนวแกน X และแกน Y จุดตัดของอิเล็กโทรดในแนวแกน X กับแกน Y จะเป็นตำแหน่งของพิกเซล

รูปที่ 2.69 ลักษณะของจอ PDP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

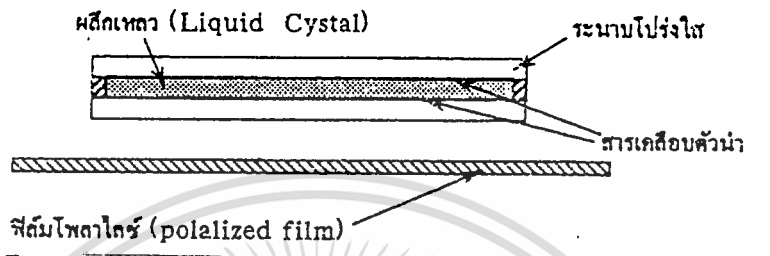
ก๊าซที่บรรจุอยู่ในจะเกิดการอาร์ค(Arc) ขึ้นที่ระดับแรงดันไฟฟ้าประมาณ 120 โวลต์ และการอาร์คจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ถ้าแรงดันไฟฟ้าไม่ต่ำกว่าค่าๆหนึ่ง (ประมาณ 90 โวลต์) การที่จะทำให้พิกเซลสว่างขึ้น โดยป้อนแรงดันไฟฟ้าเข้าที่อิเล็กโทรดทั้งสองแกนตามตำแหน่งของพิกเซลนั้น ๆ ให้มีความต่างศักย์ระหว่างอิเล็กโทรดทั้งสองแกนเท่ากับ 120 โวลต์ ก๊าซนีออนบริเวณนั้นจะเกิดการอาร์คขึ้นทำให้เกิดแสงสว่างเป็นจุด หลังจากนั้นรักษาระดับความต่างศักย์ของอิเล็กโทรดไว้ประมาณ 90 โวลต์ จุดพิกเซลนั้นจะสว่างตลอดเวลา ถ้าต้องการให้พิกเซลนั้นหยุดเปล่งแสงก็เพียงแต่หยุดป้อนแรงดันของอิเล็กโทรดทั้งสองแสงของการอาร์คที่ตำแหน่งพิกเซลนั้นก็ดับลง จะเห็นว่าจอภาพแบบนี้มี Memory Effect เกิดขึ้นด้วยจึงไม่จำเป็นต้องมีเฟรมบัฟเฟอร์

จอ EL (Electroluminescent display) จอภาพชนิดนี้มีลักษณะคล้ายกับจอ PDP แต่ว่าตรงชั้นกลางระหว่างแผ่นกระจกทั้งสองจะไม่บรรจุก๊าซ แต่จะใช้โลหะผสมของซัลไฟด์ (Sulfide) กับแมงกานีส (Manganese) การเกิดจุดบนจอของแต่ละพิกเซลไม่ได้เกิดจากความต่างศักย์ไฟฟ้าของอิเล็กโทรดในแนวนอนและแนวตั้งแต่เกิดจากการปล่อยกระแสไฟฟ้าไหลเข้าในอิเล็กโทรดในตำแหน่งและทิศทางที่เหมาะสม สนามไฟฟ้าอันเนื่องจากการไหลของกระแสไฟฟ้านี้ทำให้เกิดจุดบนจอภาพ สีของจอชนิดนี้จะเป็นสีส้ม

จอ LCD (Liquid Crystal Display) จอภาพแบบนี้สามารถพบเห็นได้ทั่วไปเช่นบนนาฬิกาข้อมือที่เป็นดิจิตอล เกมสื่อกของเด็กๆ เป็นต้น การเกิดภาพอาศัยคุณสมบัติของผลึกเหลว (Liquid Crystal) และหลักการของแสงเข้าช่วย โดยเริ่มจากการที่แสงจากภายนอกผ่านแผ่นฟิล์มโพลาไลซ์ แสงที่ผ่านฟิล์มโพลาไลซ์จะมีระนาบของคลื่นเพียงระนาบเดียวผลึกเหลวจะเป็นตัวสะท้อนแสงให้กลับออกมาในระนาบเดิมผ่านฟิล์มโพลาไลซ์อีกครั้ง แล้วสายตาของผู้มองซึ่งจะเห็นจุดนั้นเป็นสีขาวเพราะมีแสงผ่านทะลุ แต่ถ้าป้อนศักดาไฟฟ้าให้แก่ผลึกเหลวตัวมันจะมีคุณสมบัติคล้ายผลึก มันจะเปลี่ยนระนาบของแสงที่สะท้อนจากตัวมัน ทำให้แสงไม่สามารถเดินทางผ่านแผ่นฟิล์มออกมาได้ ผู้มองก็จะเห็นจุดนั้นเป็นสีดำ ข้อเสียของจอ LCD คือต้องอาศัยแสงรอบข้างทำให้เห็นภาพไม่ให้เกิดการเรืองของแสงฟอสเฟอร์หรือสารอื่น ๆ ภายในจอภาพเอง ดังนั้นเราไม่สามารถใช้จอภาพ LCD ในบริเวณมืดและภาพที่เกิดขึ้นจากจอประเภทนี้สามารถมองเห็นได้เพียงบางมุมเท่านั้นเพราะแสงของภาพเป็นแสงโพลาไลซ์และต้องใช้เฟรมบัฟเฟอร์ประกอบด้วย ข้อดีคือกินไฟน้อยมากและน้ำหนักเบา

จอ EPD (Electrophoretic Display) จอแบบนี้คล้ายกับจอ PDP และ EL แต่สารที่อยู่ตรงกลางระหว่างแผ่นกระจกคือ อนุภาคของเม็ดสีที่มีประจุไฟฟ้าอยู่ อาศัยการป้อนกระแสไฟฟ้าเข้าที่ขั้วอิเล็กโทรดเกิดสนามไฟฟ้าซึ่งจะผลักดันให้อนุภาคของเม็ดสีที่มีประจุไฟฟ้าวิ่งไปชน

แผ่นกระจกและเกิดเป็นจุดสีขึ้น คุณสมบัติที่เด่นของจอ EPD คือมี Memory effect อยู่ในตัวมันเอง เมื่อเกิดจุดสีขึ้นบนจอแล้วไม่จำเป็นต้องใช้พลังงานโดยการป้อนกระแสไฟฟ้าในทิศทางที่ทำให้เกิดสนามไฟฟ้าในทิศทางตรงกันข้ามกับกรณีที่ทำให้เกิดจุดสีสนามไฟฟ้านี้จะผลักคืนให้เกิดอนุภาคของเม็ดสีหลุดออกไป

รูปที่ 2.70 โครงสร้างของจอ LCD

2.12.2 อุปกรณ์การพิมพ์ภาพ (Hard-Copy Device)

ในระบบคอมพิวเตอร์กราฟฟิก การสร้างภาพให้เกิดบนจอภาพแต่เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอแก่ความต้องการในการใช้งานบ่อยครั้งภาพที่นำมาปรากฏบนจอถูกนำมาพิมพ์ลงบนวัสดุจึงเป็นสิ่งจำเป็นในระบบคอมพิวเตอร์กราฟฟิกพอๆ กับจอภาพ อุปกรณ์พิมพ์ภาพมีมากมายหลายชนิด แต่เราต้องการเลือกอุปกรณ์พิมพ์ภาพมาใช้งานก็ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้ด้วย

- ความเร็วในการผลิต
- ความละเอียดของภาพที่เกิดขึ้น (Resolution)
- ความเที่ยงตรง แม่นยำ (Accuracy) ในการสร้างภาพ
- ค่าใช้จ่ายในการผลิตภาพ 1 ภาพ
- ปริมาณหรือจำนวนของภาพที่คาดว่าจะผลิตออกมา

อุปกรณ์พิมพ์ภาพสามารถแยกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

ปริ้นเตอร์ (Printer)

ผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่จะรู้จักปริ้นเตอร์ การใช้งานทั่วไปของปริ้นเตอร์ที่พบเห็นจะเป็นงานการพิมพ์ตัวอักษร เช่น พิมพ์หนังสือ จดหมาย หรือรายงาน เป็นต้น ปริ้นเตอร์ในยุคแรกๆ เหมือนกับจอภาพคือพิมพ์ได้แต่ตัวอักษรเท่านั้น ถ้าต้องการพิมพ์รูปภาพก็ต้องใช้ตัวอักษรต่างๆ มา

ประกอบกันเป็นรูปภาพแต่ในปัจจุบันนี้คอมพิวเตอร์สามารถพิมพ์งานทางด้านกราฟฟิกที่มีคุณภาพสูงได้ ปริ๊นเตอร์แบ่งออกตามการทำงานได้ 2 แบบ คือ

ปริ๊นเตอร์แบบเคาะ (Impact printer) ภาพที่เกิดจากปริ๊นเตอร์ประเภทนี้การเคาะแม่พิมพ์ตัวอักษรผ่านผ้าหมึกลงบนกระดาษ หรือเคาะเข็มเล็กๆ หลายๆ เข็ม ผ่านผ้าหมึกจนเกิดเป็นจุดขึ้นประกอบกันเป็นภาพหรือตัวอักษรบนกระดาษด้านหลังตัวอย่างที่เห็นของปริ๊นเตอร์ได้แก่ปริ๊นเตอร์แบบดอตเมทริก (Dotmatrix Printer) เป็นต้น

ปริ๊นเตอร์แบบไม่เคาะ (Nonimpact printer) ภาพที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากการเคาะแม่พิมพ์หรือเคาะแม่พิมพ์หรือเข็มผ่านผ้าหมึกลงบนกระดาษ แต่เกิดจากการใช้วิธีการแบบอื่นทำให้เกิดภาพ เช่น ฉีดหมึกลงบนกระดาษ หรือใช้ความร้อนกับกระดาษชนิดพิเศษ เพื่อให้เกิดภาพหรือตัวอักษร เป็นต้น ตัวอย่างของปริ๊นเตอร์ชนิดนี้ได้แก่ เลเซอร์ปริ๊นเตอร์

2.13 ซอฟต์แวร์

การพัฒนาาระบบฮาร์ดแวร์ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งจอภาพ ทำให้เกิดความแตกต่างกันในอุปกรณ์แต่ละชนิด อุปกรณ์ชนิดหนึ่งๆ จะต้องใช้ชุดคำสั่งโดยเฉพาะของมันเอง จึงเป็นสิ่งที่ต้องใช้ระบบคอมพิวเตอร์กราฟฟิกอย่างมาก ถ้าผู้ใช้ที่เคยใช้อุปกรณ์หนึ่งจะเปลี่ยนไปใช้อุปกรณ์อีกชนิดหนึ่ง จำเป็นต้องศึกษาคำสั่งและลักษณะโครงสร้างของอุปกรณ์ชนิดใหม่นั้น นอกจากนี้การเขียนโปรแกรมมักจะเจาะจงให้ใช้ได้กับอุปกรณ์ชนิดนั้นๆ เพียงชนิดเดียว ทำให้ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบกราฟฟิกจึงสูงมาก เพื่อตัดปัญหาอันยุ่งยาก ในปลายทศวรรษ 1970 Graphic Standards Planning Committee of the Association for Computing Machinery ได้เสนอระบบคอมพิวเตอร์กราฟฟิกที่เป็นมาตรฐานขึ้นเรียกว่า ระบบคอร์ (CORE)

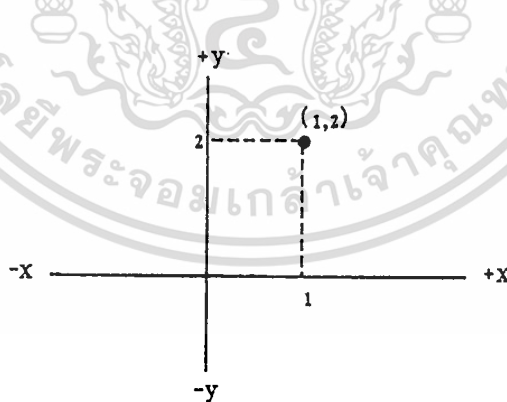
ระบบคอร์ (CORE) ระบบนี้จะประกอบด้วยกลุ่มคำสั่งที่เป็นมาตรฐาน เพื่อใช้สำหรับสร้างภาพและควบคุมอุปกรณ์ทางกราฟฟิกกลุ่มคำสั่งเหล่านี้จะไม่ขึ้นอยู่กับลักษณะของอุปกรณ์หมายความว่าสามารถใช้ได้กับอุปกรณ์ทุกชนิด ระบบคอร์กำหนดคำสั่งพื้นฐานที่จำเป็นเอาไว้เพื่อสามารถสร้างชุดคำสั่งที่สลับซับซ้อนขึ้นได้ แนวความคิดของระบบคอร์ก็คือ ให้โปรแกรมใดๆ ที่เขียนขึ้นด้วยคำสั่งในระบบคอร์สามารถนำไปใช้ได้กับคอมพิวเตอร์ทุกชนิดที่ใช้ระบบคอร์ได้และยังสามารถสร้างวัตถุในระบบ 2 มิติ และ 3 มิติ อย่างไรก็ตามระบบคอร์ได้ถูกสร้างขึ้น ก่อนที่หน่วยความจำมีราคาถูกลง และจอภาพแบบราสเตอร์ได้ถูกสร้างขึ้น ดังนั้นจึงมีคำสั่งพื้นฐานเกี่ยวกับการลากเส้นเท่านั้น คือใช้ได้กับจอภาพแบบเวกเตอร์ ขาดคำสั่งเกี่ยวกับการสร้างภาพที่เป็นพื้นผิวแต่คำสั่งเหล่านี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นตามมาภายหลัง

ระบบ GKS (Graphics Kernel System) ก็เป็นมาตรฐานอีกอันหนึ่งที่ได้รับการนิยมนามาก ถูกพัฒนาขึ้นในยุโรปและมีความเกี่ยวข้องกับระบบคอร์มากทีเดียว ระบบ GKS มีลักษณะที่คล้ายคลึงมากกับระบบคอร์ 2 มิติ และมีการเพิ่มคำสั่งที่เกี่ยวกับการสร้างพื้นที่ผิวแต่ไม่มีโครงสร้าง 3 มิติ ระบบ GKS เป็นระบบแรกที่ทำงานบนเวิร์คสเตชันด้วยโปรแกรมเพียงโปรแกรมเดียว แต่ควบคุมเทอร์มินัลหลายๆ เทอร์มินัล นอกจากระบบคอร์และระบบ GKS แล้วยังมีระบบอื่นๆอีก เช่น

ระบบ PHIGS (Programmer's Hierarchical Interactive Graphics Standard) ระบบนี้ทำหน้าที่ทางอินพุท เอ้าพุทและใช้ร่วมระบบคอร์หรือระบบ GKS ในการสร้างภาพ PHIGS จึงเป็นเพียงแต่อุปกรณ์ที่ช่วยเหลือ โปรแกรมเมอร์ในการประยุกต์ใช้งานกราฟฟิกกับงานประเภทอื่นๆ เท่านั้น นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มเติมลักษณะใหม่ๆ เข้าอีกมากมายนอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในระบบคอร์หรือระบบ GKS

2.14 ระบบโคออร์ดิเนต

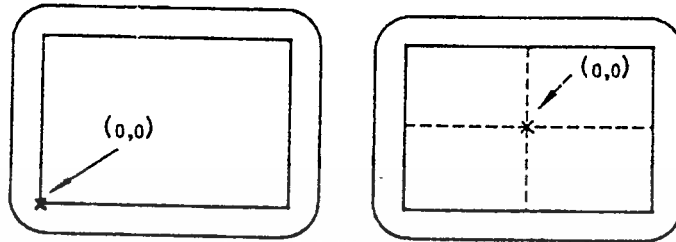
ระบบโคออร์ดิเนตที่รู้จักทั่วๆ ไปก็คือระบบโคออร์ดิเนต XY ซึ่งใช้คู่ลำดับในการกำหนดจุดต่างๆ ในระบบ เช่นจุด (1,2) หมายถึงจุดที่อยู่ห่างจากจุดเริ่มต้นไปทางแกน +X 1 หน่วยและแกน +Y 2 หน่วย ดังแสดงในรูปที่ 2.74

รูปที่ 2.71 ตำแหน่งของจุด (1,2)

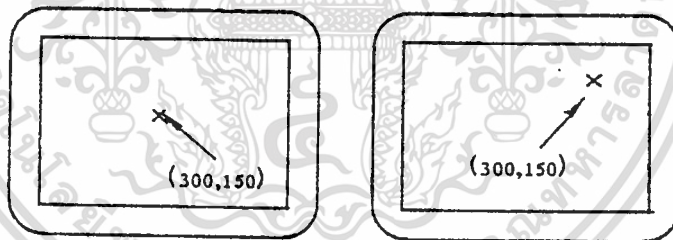
ภาพในระบบกราฟฟิกจะถูกวาดขึ้นบนจอภาพ ดังนั้นการอ้างถึงจุดหรือตำแหน่งใด ๆ บนจอภาพเราจึงต้องใช้โคออร์ดิเนตด้วยเช่นกันแต่เป็นโคออร์ดิเนตของจอภาพแทนที่จะเป็นโคออร์ดิเนต XY อย่างไรก็ตามเรามักจะพบปัญหาที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างทางด้านฮาร์ดแวร์ของจอภาพซึ่งมักจะเกิดจาก

จุดกำเนิด (0,0) ของโคออร์ดิเนตของจอภาพอยู่คนละตำแหน่งจอบางชนิดอยู่มุมล่างซ้าย บางชนิดอยู่ตรงกลางจอภาพ ดังรูปที่ 2.72

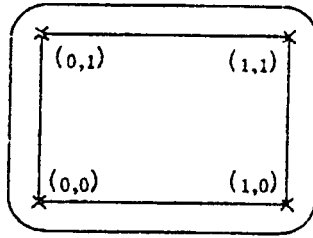
รูปที่ 2.72 ตำแหน่งของจุดเริ่มต้นบนจอภาพบางชนิด

สเกลที่ใช้ต่างกันอันเนื่องมาจากความละเอียดของจอภาพ ตัวอย่างเช่น จอภาพที่มีจุดเริ่มต้นตรงกลางเหมือนกัน แบบแรกมีความละเอียด 600x300 แบบที่สองมีความละเอียด 1200x1000 ดังนั้นการอ้างถึงจุด (300,150) จอภาพแบบแรกจะได้จุดอยู่บนตำแหน่งมุมบนขวา แต่สำหรับจอภาพแบบที่สองจะได้ตำแหน่งที่ใกล้จุดกึ่งกลางจอภาพเข้ามาอีก (รูปที่ 2.76)

รูปที่ 2.73 ตำแหน่งของจุด (300,150) บนจอภาพที่มีความละเอียดต่างกัน

เพื่อตัดปัญหาความยุ่งยากของความแตกต่างกันของจอภาพคนละชนิดในระบบคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ได้กำหนดโคออร์ดิเนตบนจอภาพเอาไว้ให้ใช้ได้กับจอภาพทุกชนิดเป็นมาตรฐานเดียวกันหมดเรียกว่าโคออร์ดิเนตของอุปกรณ์มาตรฐาน (Nomal Device Coordinate) การวางตำแหน่งของจุดต่างๆ บนจอภาพไม่ว่าจะมีขนาดใหญ่ หรือเล็กหรือมีความละเอียดเท่าใดก็จะมีลักษณะเหมือนกันหมดคือมีความกว้างและความสูง 1 หน่วย จุดกำเนิดอยู่ที่มุมล่างซ้าย ดังรูปที่ 2.73

รูปที่ 2.74 ลักษณะของโคออร์ดิเนตของอุปกรณ์มาตรฐาน

พารามิเตอร์ของคำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ โคออร์ดิเนตจะต้องใช้ค่าของ โคออร์ดิเนตของ อุปกรณ์มาตรฐานเท่านั้นในลักษณะที่ทำให้ผู้ใช้ไม่ต้องห่วงว่ากำลังใช้งานจอภาพอุปกรณ์มาตรฐาน เป็นอย่างไรเท่านั้นก็พอ การทำงานของคำสั่งต่างๆ จะเปลี่ยนให้เป็นโคออร์ดิเนตที่แท้จริงของจอ ภาพให้เอง

2.15 เส้นตรง

เส้นต่างๆ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญและพื้นฐานที่สุดในการวาดภาพ เส้นมีเพียง 2 ชนิด เท่านั้นคือเส้นตรงและเส้นโค้ง ในที่นี้จะขอกกล่าวถึงเส้นตรงเท่านั้น เพราะว่าเข้าใจง่ายในระบบ โคออร์ดิเนต เส้นตรงจะมีสมการเส้นตรงของมัน ดังนั้นการกล่าวอ้างถึงหรือชี้เฉพาะเส้นตรงเส้น หนึ่งๆ จะใช้สมการเส้นตรงระบบสมการเส้นตรงมีหลายรูปแบบเช่น

$$Y=mx+b \quad (2.34)$$

โดยที่ m คือความชันของเส้นตรง

b คือจุดตัดแกน Y ของเส้นตรง

หรือมีรูปแบบเป็น

$$y-y_1/x-x_1 = y_2-y_1/x_2-x_1 \quad (2.35)$$

โดยที่ $(x_1,y_1),(x_2,y_2)$ คือจุด 2 จุดบนเส้นตรง

$$y-y_1 = [y_2-y_1/x_2-x_1](x-x_1)$$

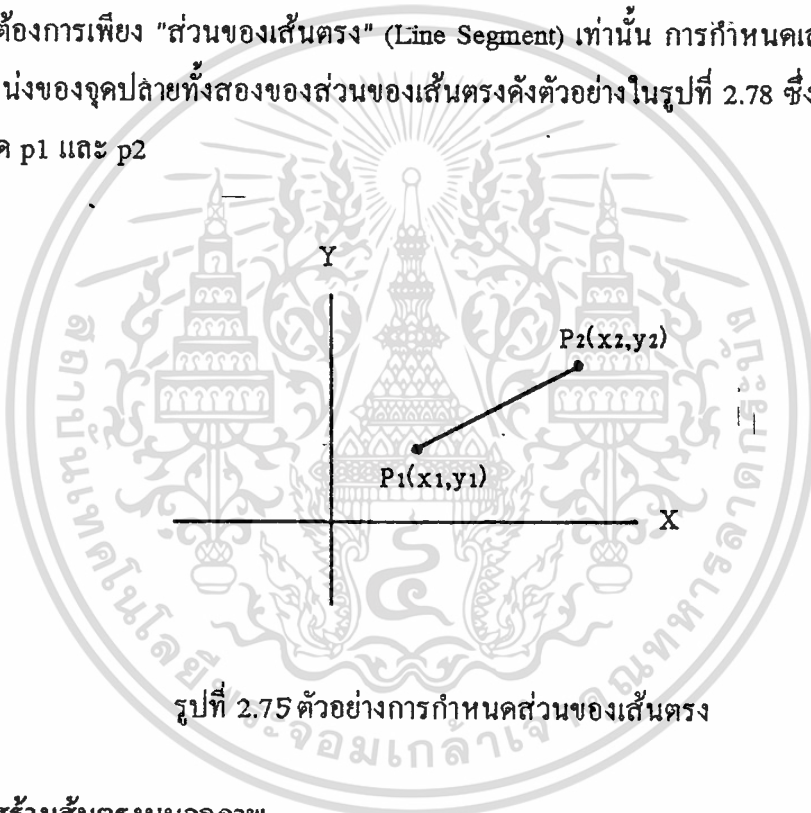
$$y = [y_2 - y_1 / x_2 - x_1]x - [y_2 - y_1 / x_2 - x_1]x_1 + y_1 \quad (2.36)$$

เปรียบเทียบกับสมการ 2.34 และ 2.35 จะเห็นว่าความชัน

$$m = y_2 - y_1 / x_2 - x_1$$

$$b = [y_2 - y_1 / x_2 - x_1]x_1 + y_1 \quad (2.37)$$

นั่นคือถ้าทราบจุด 2 จุดบนเส้นตรง เราสามารถหาความชันของเส้นตรงนั้นๆ ได้ โดยสมการที่ 2.37 สมการเส้นตรงนั้นใช้แทนเส้นตรงที่มีความยาวจำกัด แต่การวาดเส้นตรงให้เกิดขึ้นบนจอเราต้องการเพียง "ส่วนของเส้นตรง" (Line Segment) เท่านั้น การกำหนดเส้นตรงจะกำหนดด้วยตำแหน่งของจุดปลายทั้งสองของส่วนของเส้นตรงดังตัวอย่างในรูปที่ 2.75 ซึ่งเราจะได้เส้นตรงระหว่างจุด p_1 และ p_2

รูปที่ 2.75 ตัวอย่างการกำหนดส่วนของเส้นตรง

2.16 การสร้างเส้นตรงบนจอภาพ

บนจอภาพแบบราสเตอร์ พิกเซลแต่ละพิกเซลมีตำแหน่งที่แน่นอนตายตัว ซึ่งตำแหน่งของพิกเซลกำหนดได้ด้วยโคออร์ดิเนตของจอภาพ ตัวอย่างเช่น จอภาพโมโนโครมที่ใช้กับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ที่มีความละเอียด 720 x 348 พิกเซลที่ตำแหน่ง (0,0) คือจุดที่อยู่มุมซ้ายบน พิกเซลที่ตำแหน่งที่ (0,347) คือจุดที่อยู่มุมล่างซ้าย พิกเซลที่ตำแหน่งที่ (719,347) คือพิกเซลที่อยู่ตำแหน่งมุมล่างขวาจะเห็นว่าหน้าที่กำหนดหรืออ้างถึงพิกเซลใด ๆ เราต้องกำหนดเป็นโคออร์ดิเนตของพิกเซลนั้นๆ ให้ถูกต้อง และที่สำคัญคือเป็นโคออร์ดิเนตของเลขจำนวนเต็มเท่านั้น ในการสร้างเส้นตรงบนจอภาพแบบราสเตอร์ เราจะอาศัยหลักการที่ว่าเส้นตรงเกิดจากจุดเล็กๆ เรียงต่อกัน

ดังนั้นเราจะใช้พิกเซลของจอภาพแทนจุดทำให้เกิดเป็นเส้นตรงขึ้นมาบนจอภาพการสร้างจุดให้เกิดขึ้นบนจอภาพทำได้โดยการเปลี่ยนสี (แอดคตรีบิว) ของพิกเซล ณ ที่ตำแหน่งที่เราต้องการให้เกิดจุดซึ่งระบุโดยใช้โคออร์ดิเนตของพิกเซลนั้น สีที่เปลี่ยนต้องต่างจากสีพื้นหรือสีพื้นหลังของจอภาพ เพื่อให้เห็นจุดที่เกิดขึ้นเพราะมีสีต่างจากสีพื้นหลัง เช่น สีพื้นหลังของจอภาพเป็นสีขาวการสร้างจุดก็คือการเปลี่ยนสีของพิกเซลเป็นสีดำ หรือแดงหรือสีอื่นที่ไม่ใช่สีขาว ความจริงแล้วสีพื้นหลังของจอภาพ ก็คือสีของพิกเซลทุกพิกเซลก่อนที่จะมีการทำคำสั่งใดๆ เพื่อให้เกิดภาพขึ้นจอ ซึ่งเป็นสีเดียวกันหมดทั่วทั้งจอภาพ คำสั่งในการเปลี่ยน

set-attribute(x,y,c)

โดยที่ (x,y) คือ โคออร์ดิเนตหรือตำแหน่งของพิกเซลที่ต้องการเปลี่ยนสีของมันและ c คือ สีที่ต้องการให้พิกเซลนั้นเป็น

ต่อไปจะเป็นการสร้างเส้นตรงจากจอภาพแบบราสเตอร์ โดยอาศัยวิธีการสร้างจุดทีละจุดเพื่อให้เกิดเส้นตรงขึ้น จากสมการ 2.34

$$y = mx + b \quad (2.38)$$

ถ้าเรามีจุด $p_1(x_1, y_1)$ และ $p_2(x_2, y_2)$ อยู่บนเส้นตรงนี้ ดังนั้น

$$y_1 = mx_1 + b$$

$$y_2 = mx_2 + b$$

$$y_2 - y_1 = m(x_2 - x_1) \quad (2.39)$$

ถ้า

$$x_2 = x_1 + 1 \quad (2.40)$$

แทนค่าสมการ 2.40 ลงในสมการที่ 2.39 จะได้

$$y_2 - y_1 = m \quad (2.41)$$

จากสมการที่ 2.39, 2.40, 2.41 อธิบายได้ว่าจุดต่างๆ ที่อยู่บนเส้นตรงเดียวกันถ้า X เพิ่มค่าขึ้น 1 ค่าของ Y จะต้องเพิ่มขึ้น m ในทำนองเดียวกันเราสามารถพิสูจน์ได้ว่า ถ้าเราเพิ่มค่า Y ขึ้น 1 ค่าของ X ต้องเพิ่มขึ้น $1/m$ จากข้อสรุปที่กล่าวมานี้ทำให้เราสร้างอัลกอริทึมที่ใช้ในการวาดเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรงบนจอภาพแบบราสเตอร์ได้ ซึ่งต้องการเพียงตำแหน่งของจุดปลายทั้งสองของเส้นตรงเท่านั้น คือ $(X1, Y1)$ และ $(X2, Y2)$ เท่านั้น การทำงานของอัลกอริทึมเป็นดังนี้

1. คำนวณหาความชัน m

2. ให้ $X = x1$ และ $y = y1$

3. เปลี่ยนสีของพิกเซลที่มีโคออร์ดิเนตใกล้เคียงกับจุด (x, y) มากที่สุด

4. เพิ่มค่า X ขึ้น 1 และเพิ่มค่า Y ขึ้น m

5. ทำซ้ำข้อ 2, 3, 4 จนกระทั่ง X มากกว่าหรือเท่ากับ $X2$

หมายเหตุ $X1$ ต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ $X2$

อัลกอริทึมข้างบนนี้จะใช้ได้กับเส้นตรงที่มีความชันน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 (มีมุมเอียงไม่เกิน 45 องศา) ถ้าเส้นตรงมีความชันมากกว่า 1 จะเกิดอิลิแอสซึ่ง และอาจทำให้เส้นที่ไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นในกรณีที่ความชันมากกว่า 1 เราจะแก้ไขวิธีการสร้างเส้นตรงเล็กน้อยดังนี้

1. คำนวณค่าส่วนกลับของ m $m' = 1/m = (X2 - X1)/(Y2 - Y1)$

2. ให้ $X = X1$ และ $Y = Y1$

3. เปลี่ยนสีของพิกเซลที่มีโคออร์ดิเนตใกล้เคียงกับจุด (x, y) มากที่สุด

4. เพิ่มค่า y ขึ้น 1 และเพิ่มค่า X ขึ้น m'

5. ทำซ้ำข้อที่ 2, 3, 4 จนกระทั่ง Y มากกว่าหรือเท่ากับ $Y2$

หมายเหตุ $Y1$ ต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ $Y2$

ดังนั้นการสร้างเส้นตรงจากจุดต้องแยกพิจารณากรณีของความชัน m มากกว่า 1 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 เพื่อให้เส้นตรงมีความตรงมากที่สุด เป็นการลดอิลิแอสซึ่ง และทำให้เส้นตรงมีความต่อเนื่องกันตลอด อาศัยอัลกอริทึมที่กล่าวมา เราสามารถสร้างคำสั่งในการลากเส้น ซึ่งรับพารามิเตอร์เป็นโคออร์ดิเนตของจุดปลายทั้งสองของเส้นตรง คำสั่งที่ทำหน้าที่วาดเส้นตรงมักมีรูปแบบดังนี้

`line(x1,y1,x2,y2)`

หมายความว่า เป็นการลากเส้นตรงจากจุด $(x1, y1)$ ไปยังจุด $(x2, y2)$ คำสั่งวาดเส้นตรงที่สร้างจากอัลกอริทึมที่กล่าวมาแล้วนั้น ต้องใช้คำสั่งเปลี่ยนแอตทริบิวต์ของพิกเซลในการทำงาน นั่นคือคำสั่ง `set-attribute` ก็เป็นคำสั่งพื้นฐานของการสร้างคำสั่ง `line`

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การสร้างและการออกแบบ

ในการเขียน โปรแกรมสมิธชาร์ตนั้นมีความยุ่งยากมากพอสมควรจึงต้องเขียนเป็นโปรเจก-ไฟล์ กล่าวคือเขียนเป็นไฟล์ต่าง ๆ ขึ้นมา โดยแต่ละไฟล์นั้นเราแบ่งแยกกันไปตามหน้าที่ของแต่ละไฟล์ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 11 ไฟล์ด้วยกันคือ

1. MENU.C เป็นไฟล์ที่ทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับเมนูทั้งหมดตั้งแต่การเลือกเมนูการรับค่าจากแป้นพิมพ์หรือเมาส์ แล้วจึงสั่งให้เครื่องทำงานตามความต้องการของผู้ใช้
2. GRAPH.C เป็นไฟล์ที่ทำหน้าที่ในการกำหนดโหมดการทำงานให้เป็นโหมดกราฟฟิก และทำหน้าที่ในการสร้างรูปสมิธชาร์ต
3. CHOICE.C เป็นไฟล์ที่จะต้องเก็บสิ่งที่จะต้องกระทำเมื่อมีการเรียกใช้จากไฟล์ MENU.C โดยประกอบไปด้วยส่วนของการคำนวณ เพื่อหาค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของสายส่งและในส่วนของ การกำหนดการรับค่าและตรวจสอบค่าที่รับเข้ามาว่าเป็นค่าที่ถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องก็จะไม่นำไปทำการคำนวณ
4. THAIDRV.C เป็นไฟล์ที่ทำหน้าที่ในการสร้างรูปแบบตัวอักษรภาษาไทย (font) ที่นำมาใช้ในโปรแกรมนี้ ซึ่งเป็นการโหลดรูปแบบตัวอักษรมาจากไฟล์ THAIENG.FON โดยที่โปรแกรม THAIDRV.C จะทำหน้าที่ในการโหลดฟรอนมาเก็บไว้ในหน่วยความจำ และจะคอยสร้างตัวอักษรต่าง ๆ ตามที่ต้องการนอกจากนี้ยังมีฟังก์ชันคอยรับตัวอักษรจากแป้นพิมพ์มาเก็บไว้ในหน่วยความจำเพื่อนำไปใช้งานได้อีกด้วย
5. MOUSEINFO.C เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับเมาส์ตั้งแต่เริ่มทำการตรวจสอบการติดตั้งเมาส์ การแสดงรูปเมาส์ การซ่อนรูปเมาส์ และการเปลี่ยนรูปเมาส์ ซึ่งในโปรแกรมนี้อีกจะทำการเปลี่ยนรูปเมาส์จากรูปลูกศรให้เป็นรูปมือชี้ โดยจะอาศัยหลักการในการเปลี่ยนดังต่อไปนี้ คือ เมาส์พอยเตอร์ที่ใช้กันอยู่มี 2 โหมดด้วยกันคือ ในเท็กซ์โหมดและกราฟฟิกโหมดซึ่งแต่ละโหมดจะมีพอยเตอร์อยู่ใน 3 ลักษณะดังนี้คือ

-แบบโปร่งใส หมายถึงเมื่อเลื่อนพอยเตอร์ไปทับทับกับรูปภาพ หรือตัวอักขระใด ๆ จะสามารถมองเห็นรูปภาพหรือตัวอักขระข้างล่างได้

-แบบทึบ หมายถึงเมื่อเลื่อนพอยเตอร์ไปทับทับรูปภาพหรือตัวอักขระใด ๆ แล้วก็ตามจะไม่สามารถมองเห็นอักขระที่อยู่ข้างล่างได้

- แบบกลับภาพ หมายถึงเมื่อเลื่อนพอยเตอร์ไปทาบทับรูปภาพหรือตัวอักขระใด ๆ สีของรูปภาพหรือตัวอักขระใดๆจะเป็นสีตรงข้ามกับสีเดิม
6. FILE.C เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับไฟล์ กล่าวคือการเก็บไฟล์ที่กำลังทำงานอยู่ในขณะนั้นให้ลงแผ่นดิสก์หรือการโหลดค่าพารามิเตอร์ที่ได้เก็บไว้แล้วอยู่ในแผ่นดิสก์กลับคืนมาในหน่วยความจำเพื่อทำงานต่อจากเดิม
 7. EQCIR.C เป็นโปรแกรมที่ใช้สร้างรูปของวงจรมุมลู่ต่างๆที่ใช้ในการหาค่าต่างๆจากสมิธ-ชาร์ต
 8. CRTPRINT.C เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่จัดการการพิมพ์สมิธชาร์ต ออกทางไปเครื่องพิมพ์
 9. CADD.C เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่ในการสร้างรูปต่างๆ เช่น เส้นตรง วงกลมส่วนของวงกลม การพล็อตจุด หรือว่าเป็นการกำหนดข้อความลงบนตำแหน่งต่างๆ
 10. SCANCODE.H เป็นโปรแกรมที่เก็บค่า define ต่าง ๆ และ include ไฟล์ต่างๆ ที่ทุกโปรแกรมจะต้องใช้ร่วมกันไว้
 11. SMITH.PRJ เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมไฟล์ต่างๆเข้าไว้ด้วยกันและโปรแกรมที่ได้หลังจากการคอมไพล์แล้วจะได้เป็นโปรแกรม SMITH.EXE

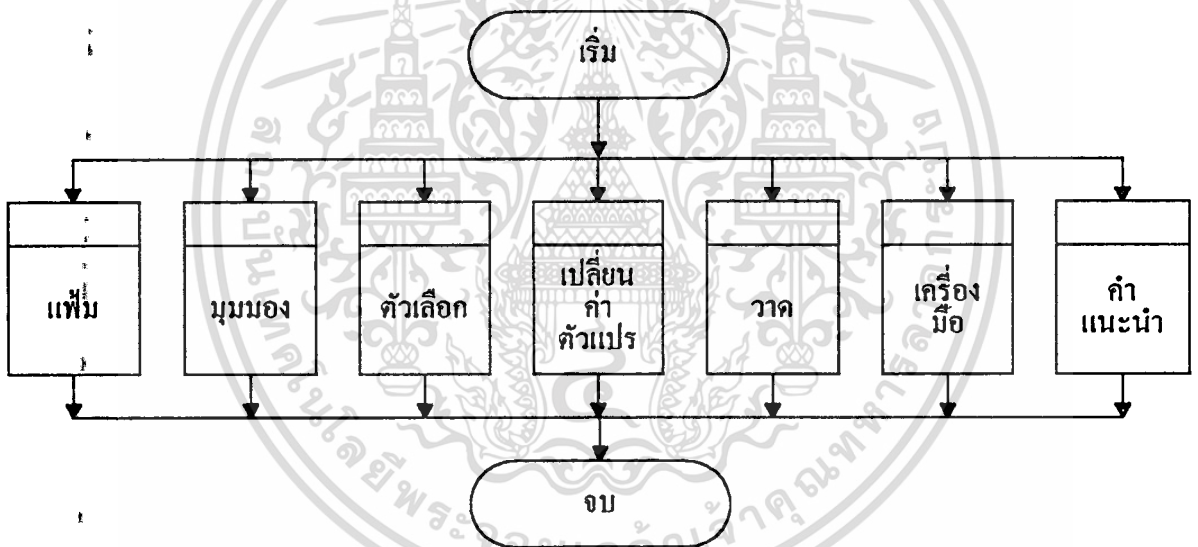
การสร้างรูปแบบทั้งสามนี้เกิดจากการผสมผสานโครงสร้าง 2 ส่วนเข้าด้วยกันซึ่งโครงสร้างทั้งสองนี้ต่างก็เป็นอะเรย์ขนาด 16x16 เหมือนกันเรียกว่า AND Mask และ XOR Mask จากการกำหนดค่าของแต่ละบิตโครงสร้างทั้งสองนี้ ก็จะทำให้ผลลัพธ์ เป็นคัง 3 แบบ ดังตาราง

AND Mask	XOR Mask	ผลลัพธ์ที่ได้
0	0	สีดำ (Black)
0	1	สีขาว (white)
1	0	โปร่งใส(Transparent)
1	1	กลับภาพ (invert)

ตารางที่ 3.1

การสร้างเม้าส์พอยเตอร์ให้เป็นรูปต่างๆดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้นจะเป็นการสร้างที่อยู่ใน โหมด กราฟฟิคซึ่งมีวิธีการสร้างดังนี้

1. สร้างตารางขนาด 16x16 ช่อง
2. บกัาหนดลักษณะในแต่ละช่องของพอยเตอร์ว่าต้องการให้มีสีขาว ดำ โปร่งใสหรือกลับภาพจากนั้นนำไปเขียนลงในตาราง 16x16 ช่อง
3. เปลี่ยนลักษณะของแต่ละช่องให้เป็น AND Mask และ XOR Mask ของช่องนี้เป็น 0 และ 1 ตามลำดับ
4. แปลงค่าเลขฐานสองของทั้ง AND Mask และ XOR Mask เป็นเลขฐาน 16
5. เรียกการใช้ฟังก์ชันหมายเลข 9 ของเม้าส์ไคร์เวอร์โดยใช้ตัวเลขที่ได้จากข้อ 4 เป็นค่าพารามิเตอร์ ก็จะได้รูปภาพของเม้าส์พอยเตอร์ออกมาตามความต้องการ

รูปที่ 3.1 โครงสร้างของโปรแกรม

นอกจากโปรแกรมต่างๆที่ได้กล่าวมาทั้ง 11 โปรแกรมแล้ว ยังมีอีก 1 โปรแกรมที่ไม่ได้รวมไว้ในโปรเจคไฟล์ แยกไปต่างหากแต่ยังคงทำงานร่วมกับโปรแกรม smith.exe ในลักษณะโอเวอร์เลย์คือโปรแกรม help สาเหตุที่ต้องแยกโปรแกรม help ออกมาในลักษณะโอเวอร์เลย์ก็เนื่องมาจากปัญหาของหน่วยความจำกล่าวคือ ในระบบปฏิบัติการของ dos นั้นสามารถใช้หน่วยความจำของเครื่องได้อย่างจำกัด โดยสามารถจะทำการใช้ได้ในช่วง 640 KB ถ้าหากต้องการใช้หน่วยความ

จำที่สูงกว่านี้ขึ้นไป จำเป็นที่จะต้องมีการติดตั้ง extension memory โดยโปรแกรม HIMEM.SYS เสียก่อนซึ่งเป็นการยุ่งยาก ดังนั้นทางผู้จัดทำจึงได้เปลี่ยนมาใช้วิธีการเขียนโปรแกรมแบบโอเวอร์เลย์แทน

3.1 การออกแบบและการทำงานของโปรแกรมในแต่ละส่วน

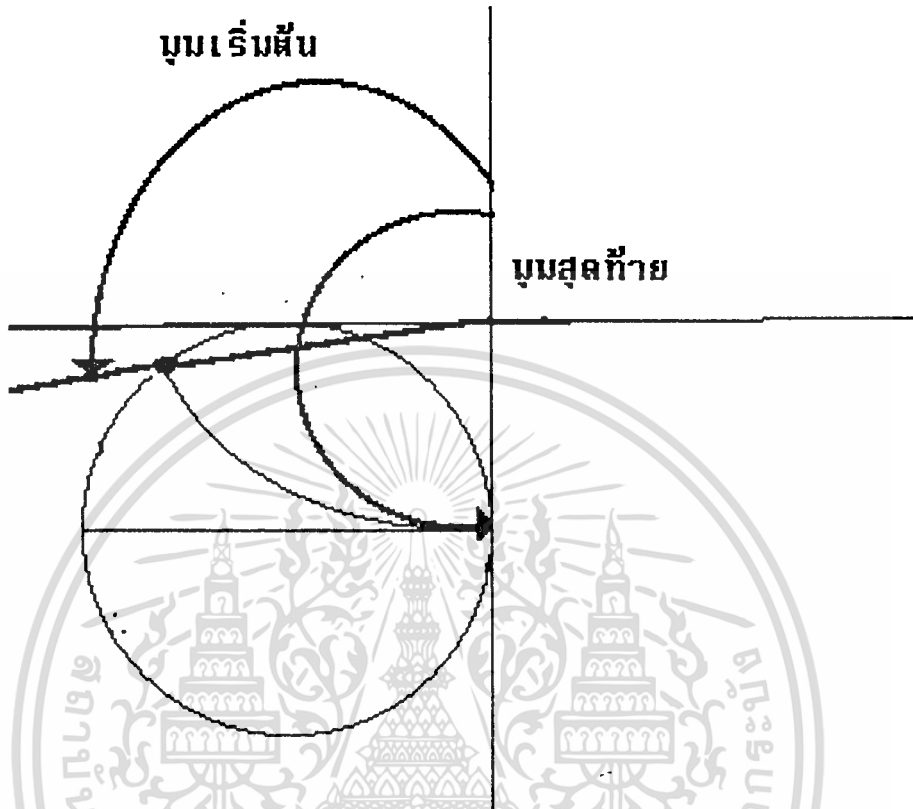
การกำหนดโหมดการทำงานของจอภาพ ในการกำหนดโหมดการทำงานของจอภาพนั้น โดยปกติแล้วจะต้องมีโปรแกรมไคร์เวอร์ของจอภาพชนิดนั้น ๆ และสำหรับโปรแกรมสมิซซาร์ตนี้ ได้กำหนดให้ใช้กับจอภาพ VGA หรือสูงกว่านี้ในโหมด VGAHI มีความละเอียดเป็น 640x480 พิกเซล โดยใช้คำสั่งกราฟฟิคชื่อ imitgraph หากไม่สามารถกำหนดให้จอทำงานในโหมดนี้ได้จะออกจากโปรแกรมพร้อมกับบอกสาเหตุที่ไม่สามารถกำหนดให้จอภาพทำงานในโหมดนี้ได้โดยโปรแกรมไคร์เวอร์ที่ใช้คือ EGAVGA.BGI แต่เราสามารถรวมโปรแกรมนี้ไว้ในโปรแกรม SMITH.EXE ได้เลยดังนั้นเวลา RUN โปรแกรมจึงไม่จำเป็นที่จะต้องใช้โปรแกรม EGAVGA.BGI อีก

3.2 การสร้างรูปสมิซซาร์ต

ในการสร้างรูปสมิซซาร์ตนั้นเราแบ่งลักษณะของรูปออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนแรกคือส่วนของวงกลมคอนคัคแดนซ์คงที่(constant G) จะมีอยู่ 2 ลักษณะคือ โค้งคว่ำและโค้งหงาย ในการสร้างส่วนของวงกลมนั้นพารามิเตอร์ที่เราต้องทราบก็คือ จุดศูนย์กลาง ซึ่งจะมีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามสูตร $x=1, y=1/G$ เมื่อ G เป็นค่าคงที่ประจำเส้นโค้งนั้น ๆ ซึ่งจุดศูนย์กลางที่ได้จะเป็นจุดศูนย์กลางที่ผ่านการนอร์มอลไลซ์แล้ว ดังนั้นเมื่อเราจะนำไปแสดงบนจอภาพจะต้องทำการบวกด้วยค่าของ dx หรือ dy เพื่อทำการแปลงภาพแบบย้ายเสียก่อน แล้วจึงทำการคูณด้วยค่าของ rad เพื่อทำการแปลงขนาด ซึ่งตัวแปร dx, dy และ rad นี้เป็นตัวแปรชนิด external ทุกโปรแกรมจะใช้ร่วมกัน dx และ dy คือตำแหน่งที่ต้องการย้ายภาพสมิซซาร์ตไป ส่วน rad เป็นขนาดที่ต้องการของสมิซซาร์ต ส่วนมุมเริ่มต้นและมุมสุดท้ายนั้นเราจะต้องทำการคำนวณอีกครั้ง

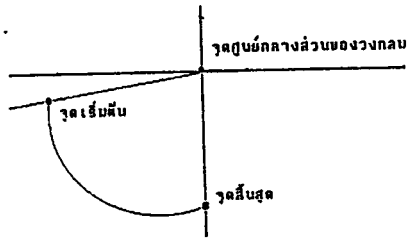
ในส่วนของโค้งหงายนั้น จะตั้งข้อสังเกตเห็นว่ามุมเริ่มต้นจะเปลี่ยนไปตามเส้นที่เราวาดแต่มุมสุดท้ายจะมีค่าเท่ากันคือ 270 องศา ส่วนโค้งคว่ำนั้นจะเห็นว่ามุมเริ่มต้นเท่ากับ 90 องศา แต่มุมสุดท้ายจะเปลี่ยนไปตามเส้นที่เราวาดดังรูปที่ 3.2

แต่เราจะเห็นว่าส่วนของวงกลมนั้นสมมาตรกันทั้งด้านบนและด้านล่างดังนั้นเราจึงสามารถวาดเพียงด้านเดียวก็ได้ในการหามุมนั้นสามารถหาได้หลายวิธี วิธีที่ใช้ในโปรแกรมนี้เป็นการหามุมโดยใช้ทฤษฎีของตรีโกณมิติดังรูปที่ 3.33

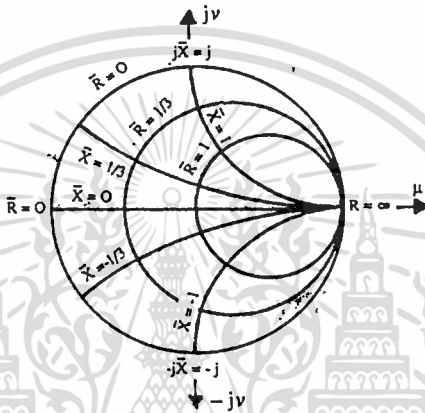

รูปที่ 3.2 มุมเริ่มต้นและมุมสุดท้ายของส่วนของวงกลม

จากรูปเราสามารถหาค่าของมุม θ ได้จากสูตร $\theta = 2 \tan^{-1} a/b$ แต่มุมที่ได้จากการคำนวณนั้นเป็นค่าเรเดียนต้องทำการแปลงให้เป็นองศาโดยต้องคูณด้วย 57.29578 แต่มุมที่เราต้องการคือมุม 1 ดังนั้นถ้าเป็นโค้งหงายทางด้านบนนั้นจะต้องนำไปลบ 270 ออกส่วนถ้าเป็นโค้งทางด้านล่างให้บวกด้วย 90 องศาจะได้มุมที่แท้จริง อีกส่วนหนึ่งของรูปสมิธชาร์ตก็คือวงกลมค่ารีซิสแตนซ์คงที่ (constant R) ในการวาดรูปวงกลมค่ารีซิสแตนซ์คงที่นี้ ง่ายกว่าการวาดส่วนของวงกลมมาก เนื่องจากพารามิเตอร์ของวงกลมนั้น ประกอบด้วย x และ y ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางที่แปรผันตามสูตร $x=0$ และ $y=R/R+1$ ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 เมื่อเรานำทั้งสองส่วนมาทำการวาดลงบนจอที่เราวนรอบการทำงานจนครบทุกเส้นก็จะได้รูปสมิธชาร์ต ดังรูปที่ 3.4 สาเหตุที่รูปสมิธชาร์ตไม่เหมือนกับที่ใช้ในกระดาษทั่ว ๆ ไปก็เนื่องมาจากหากเราว่ากำหนดให้รูปสมิธชาร์ตที่เราสร้างขึ้นมามีจำนวนเส้นเท่ากับของจริงจอภาพจะไม่แสดงผลได้เนื่องจากมีความละเอียดไม่เพียงพอเราจึงต้องกำหนดเส้นเว้นเส้นซึ่งก็มีความเพียงพอ

รูปที่ 3.3 การวาดส่วนของเส้นโค้งโดยใช้ทฤษฎีตรีโกณมิติ

รูปที่ 3.4 การนำส่วนโค้งที่สร้างได้มาทำการวาดลงในวงกลมสมิซชาร์ต

3.3 การสร้างเมนู

เมนูที่ใช้ในโปรแกรมนี้เป็นเมนูที่สามารถทำงานได้โดยการควบคุมมาจากแป้นพิมพ์และเมาส์ ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจสอบการกดแป้นพิมพ์และเมาส์ไปพร้อมๆกันข้อความของเมนูแต่ละเมนูจะถูกกำหนดโดยฟังก์ชัน Menu Assignment ซึ่งในเมนูนี้เราจะกำหนดค่าตัวแปรทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเมนูซึ่งกำหนดไว้เป็นตัวแปรแบบ structure เป็นตัวแปรชนิด global ถูกกำหนดไว้ในไฟล์ scancode.h ประกอบไปด้วย

- menu[].frame[0]
- menu[].frame[1]
- menu[].frame[2]
- menu[].frame[3]
- ⋮

จะทำการเก็บขนาดของกรอบเมนูแต่ละเมนูไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- `menus[] .row[0] - menus[] .row[n]` จะทำการเก็บแถวของข้อความเมนู
- `menus[] .col` จะเก็บคอลัมน์ที่และแสดงข้อความของเมนู ส่วน
- `menus[] .item[] .choice` จะทำหน้าที่เก็บข้อความของตัวเลือกเอาไว้

หลังจากการกำหนดค่าตัวแปรต่างๆเรียบร้อยแล้ว ก็จะทำงานต่อไปฟังก์ชัน `Selectmenu` เพื่อทำการเลือกตัวเลือกโดยจะทำการตรวจสอบการกดแป้นพิมพ์และเมาส์ นอกจากนี้ยังมีการเก็บภาพพื้นหลังของเมนูก่อนที่เมนูจะถูกทับไว้ก่อนเพื่อมิให้ภาพพื้นหลังเสีย และจึงไปทำงานตามฟังก์ชันที่ถูกเลือก

3.4 การสร้างและเก็บรูปที่วาดบนสมิซชาร์ต

ในการเก็บรูปที่ทำการวาดบนสมิซชาร์ตนั้นเราเก็บไว้ในตัวแปร `structure` ในฟังก์ชัน `Mempic` โดยพารามิเตอร์ที่ต้องการจะประกอบด้วยค่าสั่งค่า x_1, y_1, x_2, y_2 , มุมเริ่มต้นมุมสุดท้าย, รัศมี และข้อความ โดยค่าที่เก็บไว้เป็นค่าในพิกัดนอร์มอลไลซ์ ในทางตรงกันข้ามเวลาที่เราจะวาดภาพเหล่านี้ก็กลับออกมาที่จอก็นำค่าพารามิเตอร์เหล่านี้ มาทำการแปลงให้เป็นระบบโคออร์ดิเนตของจอภาพเสียก่อนแล้วจึงทำการวาดลงบนจอภาพ ในกรณีที่เราต้องการลบภาพนั้นออกจากสมิซชาร์ต ก็เพียงแต่ทำการเลื่อนตัวแปรของจอภาพที่อยู่ข้างหลังขยับเข้ามา

3.5 การแปลงค่าระหว่างคอมเพล็กซ์อิมพีแดนซ์กับค่าโคออร์ดิเนตของจอภาพ

การแปลงจากค่าโคออร์ดิเนตนอร์มอลไลซ์เป็นค่าคอมเพล็กซ์อิมพีแดนซ์สามารถแปลงได้จากสูตรค่าของ

$$\text{ความต้านทานจำนวนจริง} = 1/(k-1)2$$

โดยที่

$$k = (x_2 + y_2 - 1) / 2(x - 1)$$

และค่าความต้านทานที่เป็นจำนวนจินตภาพ = $1/m$

โดยที่

$$m = (x_2 + y_2 - 2y + 1) / 2y$$

ซึ่งเป็นสูตรที่ได้มาจากการใช้ทฤษฎีของเลขาคณิตและตรีโกณมิติเข้าช่วย ในทางตรงข้ามถ้าหากต้องการแปลงค่าของอิมพีแดนซ์ให้เป็นนอร์มอลไลซ์โคออร์ดิเนตสามารถทำได้ดังนี้เริ่มต้นจะหามุมที่จุดที่อิมพีแดนซ์กับจุดกำเนิดทำกับแกน x ในทางบวกโดยคำนวณได้จาก

$$\theta = 2 \times \tan^{-1}(\text{real}+1)/\text{imagin}$$

โดยที่

$$x = [\text{real}/(\text{REAL}+1)] + [1/(\text{real}+1) \times \cos\theta]$$

และ

$$y = \sin/\text{real}+1.$$

ซึ่งก็ใช้วิธีการทางเลขาคณิตเช่นกัน ส่วนการหาค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ นั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือส่วนหนึ่งเป็นการคำนวณจากสูตรโดยตรงส่วนหนึ่งหาได้จากสมิทาร์ตโดยใช้วิธีการทางเลขาคณิต

3.6 การสร้างตัวอักษรภาษาไทย

วิธีที่ใช้ในโปรแกรมนี้ใช้รูปแบบตัวอักษรจากไฟล์ THAIENG.FON โดยจะโหลดรูปแบบตัวอักษรทั้งหมดมาเก็บไว้ในหน่วยความจำ ลักษณะของการสร้างตัวอักษรแบบนี้เป็นการกำหนดรูปแบบการวาดเส้นไว้ทั้งหมด 16 เส้นดังนั้นตัวอักษรที่ได้จะเป็นตัวอักษรขนาด 8x16 พิกเซลซึ่งส่วนนี้อยู่ในโปรแกรม THAI DRV.C

3.7 การพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์

วิธีการที่ใช้ในการพิมพ์ภาพในโปรแกรมนี้ใช้วิธีการลอกภาพจากหน้าจอโดยจะมีการตรวจสอบความพร้อมของเครื่องพิมพ์ก่อน ถ้าหากเครื่องพิมพ์ไม่พร้อมก็จะไม่ทำการพิมพ์ หากเครื่องพิมพ์พร้อมก็จะสั่งให้เครื่องพิมพ์พิมพ์ข้อความหรือรูปภาพที่อยู่บนหน้าจอ โดยจะใช้คำสั่ง biosprint() โดยคำสั่งที่ส่งไปได้จากการตรวจสอบจุดแต่ละจุดบนจอภาพ หากจุดนั้นมีการเขียนภาพก็จะมีค่าเป็น 1 กำหนดให้บิตนั้นมีค่าเป็น "1" โดยจะทำการตรวจสอบครั้งละ 8 บิต จากบนลงล่างและจากขวาไปซ้าย โดยค่าที่ส่งออกไปจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0-255 ขึ้นอยู่กับจำนวนจุดแต่ละจุดที่ทำการตรวจสอบ

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

ในบทนี้จะกล่าวถึงการทดลองการใช้โปรแกรมสมิธชาร์ตเพื่อคำนวณหาค่าต่าง ๆ และ รูปที่พล็อตได้จากค่าที่หาได้ โดยในการทดลองนี้จะมีการเปรียบเทียบค่าจากการคำนวณกับ ค่าที่ได้จากการทดลองแตกต่างกันอย่างไร โดยในบทนี้จะทดลองหาค่าทั้งหมด 5 ตัวอย่าง ซึ่งจะครอบคลุมการใช้โปรแกรมทั้งหมด ตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองจะหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

- การพล็อตอิมพีแดนซ์เชิงซ้อนบนสมิธชาร์ต
- การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณที่ระยะต่าง ๆ นับจากโหลด
- การหาตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุด
- การหาสัดบอนุกรมแบบเคียวเพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโหลด
- การหาสัดขนานแบบคูเพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโหลด

4.1 การทดลอง

4.1.1 การทดลองการพล็อตอิมพีแดนซ์เชิงซ้อนบนสมิธชาร์ต

ตัวอย่างที่ 1 ซึ่งจะมีการเปรียบเทียบค่าของ Z_0 กับ Z_L โดยรูปที่พล็อตได้จากการคำนวณจะนำมาทำการเปรียบเทียบกันกับค่าและรูปที่พล็อตได้จาก โปรแกรมในการทดลอง ซึ่งจากการเปรียบเทียบนั้นจะได้ค่าของ Z_0 กับ Z_L และรูปที่มีความคลาดเคลื่อนเล็กน้อย ค่าที่ได้จากการคำนวณจะได้ดังตัวอย่างที่ 1

ตัวอย่างที่ 1 ให้หาตำแหน่งของ $Z_L = 200 + j300$ บนสมิธชาร์ต เมื่อให้โหลดนี้ต่อกับสายนำสัญญาณที่มีคาแแรกเตอร์สตติกอิมพีแดนซ์เท่ากับ 100 โอห์ม

วิธีหา เริ่มแรกต้องทำการนอร์มอลไลซ์ค่าคอมเพล็กเสียก่อน

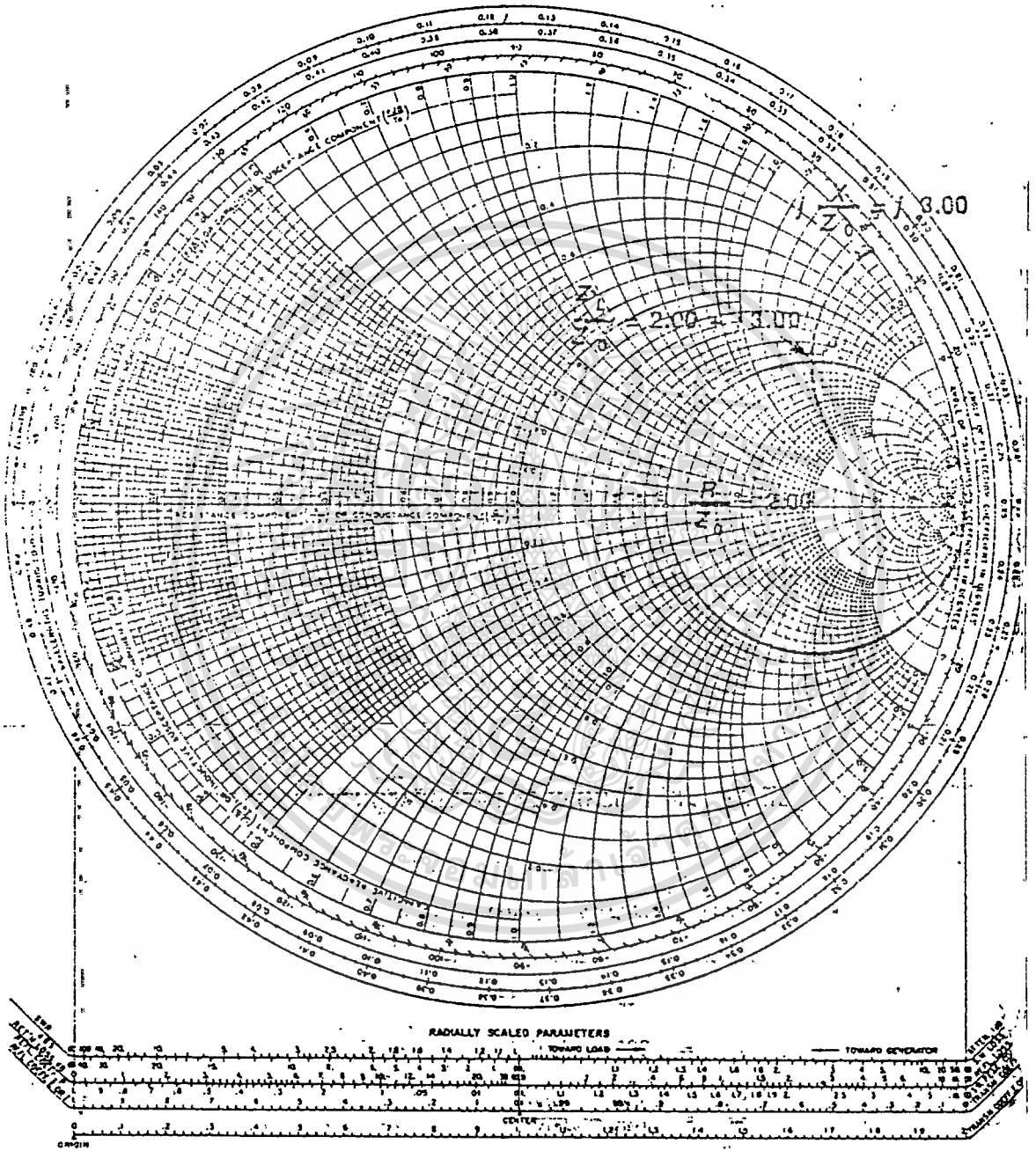
$$Z_L = 200 + j300$$

$$Z_L/Z_0 = 200/100 + j300/100$$

$$= 2.0 + j3.0$$

นำค่าที่ทำการนอร์มอลไลซ์แล้วนี้ไปพล็อตหาจุดโคออดิเนตบนสมิธชาร์ตซึ่งจุดตัดหรือจุดโคออดิเนตที่ได้ก็จะเป็นตำแหน่งของโหลด Z_L ดังรูปที่ 4.1 ก็คือจุด A

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

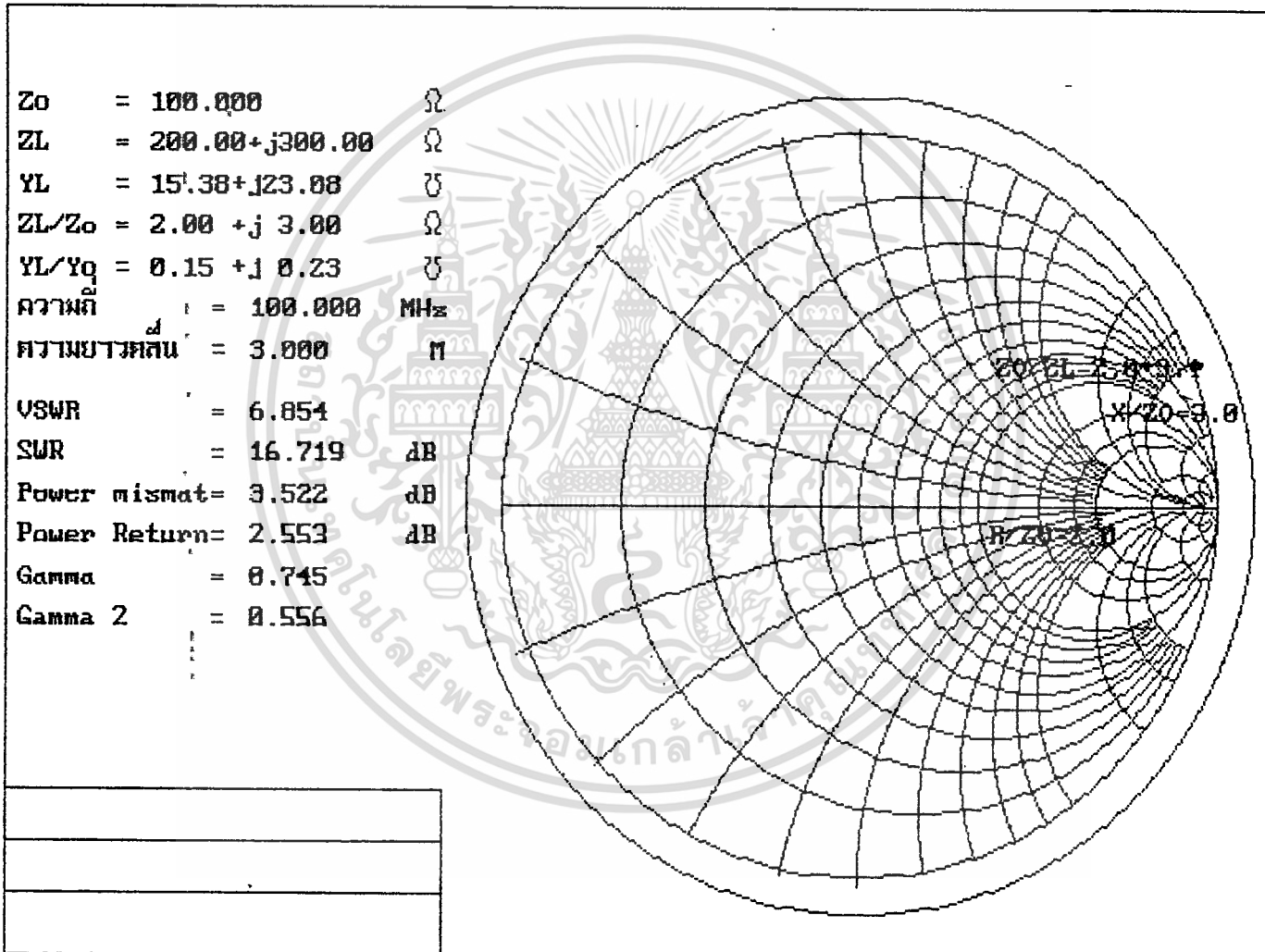

รูปที่ 4.1 ค่าจากการคำนวณตำแหน่งโหลด Z_0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลอง

จากการทดลองเมื่อเราใส่ค่าตามโจทย์ตัวอย่างที่ 1 ซึ่งเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าในตำแหน่ง โหลด Z_0 และค่าของ Z_L ที่ได้จากการคำนวณกับค่าที่ได้จากการทดลอง จะเห็นว่าค่าที่ได้นั้นจะมีค่าใกล้เคียงกันมากและรูปตำแหน่ง Z_0 จากการพล็อตนั้นจะมีความใกล้เคียงกันด้วย

รูปที่ 4.2 ค่าจากการทดลองหาตำแหน่งโหลด Z_0 โดยใช้โปรแกรม

4.1.2 การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณที่ระยะต่าง ๆ

การทดลองจะใส่ค่าตามโจทย์ตัวอย่างที่ 2 โจทย์จะให้หาค่า ZL และระยะห่างจากโหลด เพื่อนำมาพล็อตลงในสมิธชาร์ตและนำมาเปรียบเทียบกับค่าและรูปที่ได้จากการทดลองนี้ ซึ่งจากการเปรียบเทียบนั้นจะได้ค่า ZL และรูปที่พล็อตได้จะมีความคลาดเคลื่อนเล็กน้อย ค่าที่ได้จากการคำนวณจะได้ดังตัวอย่างที่ 2

ตัวอย่างที่ 2

จงหาอินพุทอิมพีแดนซ์ที่ระยะห่าง 0.625λ จากโหลดของสายนำสัญญาณซึ่งมีค่าเป็น $ZL = 75 - j25$ โอห์ม กำหนดให้สายนำสัญญาณนี้มีค่าคาแรมเตอรিসติกอิมพีแดนซ์เท่ากับ 50 โอห์ม

วิธีหา

1. หาค่านอร์มอลไลซ์ ZL

$$\begin{aligned} ZL/Z_0 &= 75/50 - j25/50 \\ &= 1.5 - j0.5 \end{aligned}$$

2. พล็อตค่านอร์มอลไลซ์โหลด ZL ที่ได้จากข้อ 1 บนสมิธชาร์ตใช้ชื่อว่าจุด A ตามรูปที่ 4.3 ลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ผ่าน A ไปจนถึงสเกลความยาวคลื่น (สเกล C ซึ่งได้อธิบายตามรูปที่ 4.1) อ่านค่าความยาวคลื่นได้เท่ากับ 0.296λ

3. จากนั้นวาดวงกลม VSWR เพื่อใช้ในการหาค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ ที่ระยะ 0.625λ เพราะวาระยะ 0.625λ นี้จะเกินระยะทาง 1 รอบ ซึ่งจะเท่ากับ 0.500λ ดังนั้นระยะห่างที่เหลือบนสมิธชาร์ตหาได้ดังนี้

$$0.625\lambda \quad (\text{ระยะห่างจากโหลดไปยังอินพุท})$$

$$-0.500\lambda \quad (\text{ระยะทาง 1 รอบของวงกลมสมิธชาร์ต})$$

$$0.125\lambda \quad (\text{ระยะห่างที่เหลือ})$$

4. จากตำแหน่งของโหลดบนสมิธชาร์ต ที่ค่าความยาวคลื่น 0.296λ ใหวนตามเข็มนาฬิกาเป็นระยะทาง 0.125λ ได้ตำแหน่งอินพุทที่ระยะห่าง 0.625λ นับจากโหลด

$$0.296\lambda \quad (\text{ตำแหน่งของโหลด})$$

$$+0.125\lambda \quad (\text{ระยะห่างที่เหลือ})$$

$$0.421\lambda$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ตัดวงกลม VSWR ไปยังตำแหน่ง 0.421 ที่ได้จากข้อที่ 4 จุดตัดของเส้นตรงบนวงกลม VSWR ซึ่งได้แก่จุด B ตามรูปที่ 4.3 ก็จะเป็นค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ตามที่ต้องการ

$$ZL/Z_0 = 0.680 - j0.340$$

และเพราะว่า $Z_0 = 50$ โอห์ม ดังนั้นค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ที่ระยะห่าง 0.625 จากโหลดจะได้เป็น

$$ZL = Z_0(0.680 - j0.340)$$

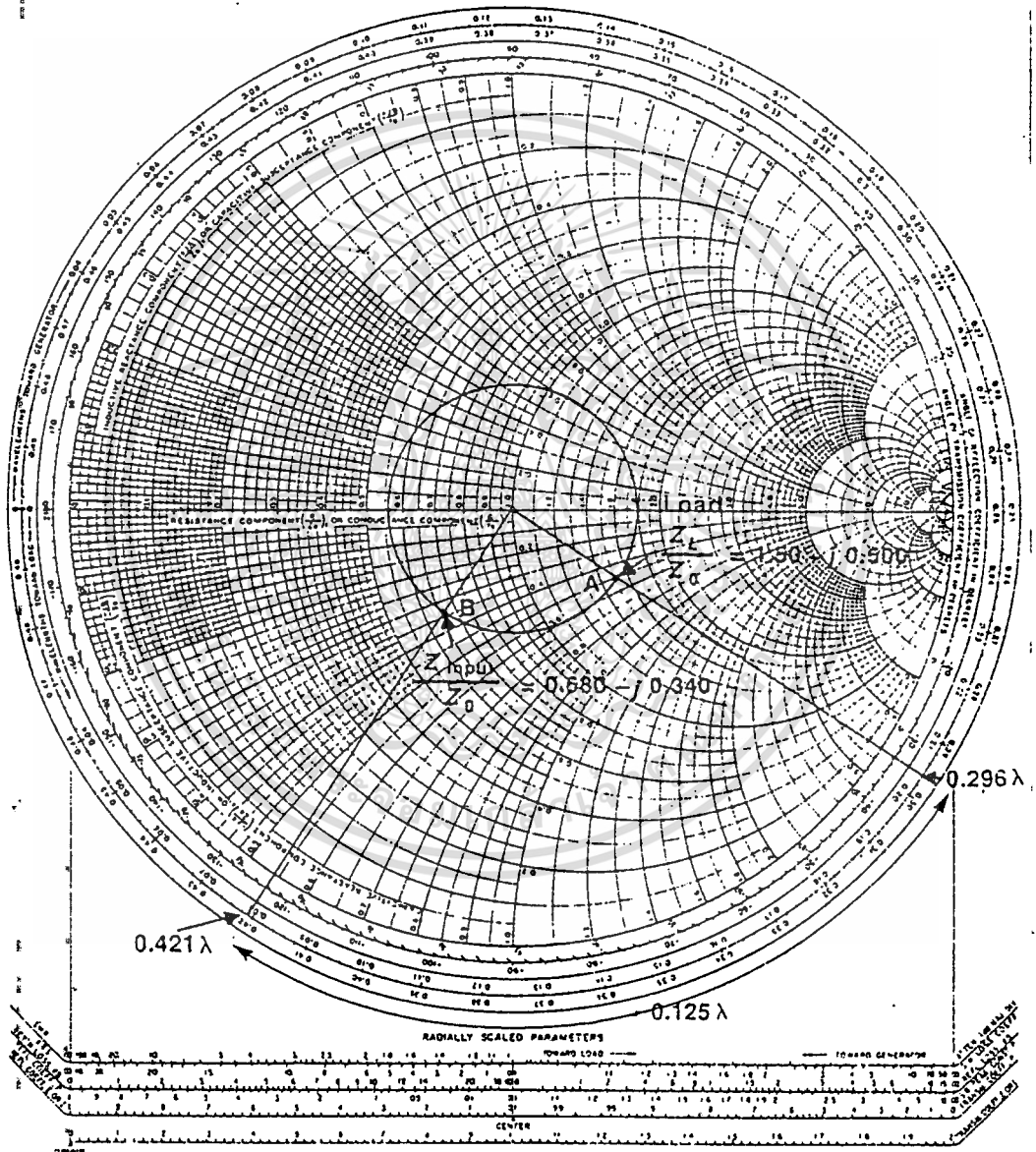
$$= 50(0.680 - j0.340)$$

$$= 34 - j17 \Omega$$

ผลการทดลอง

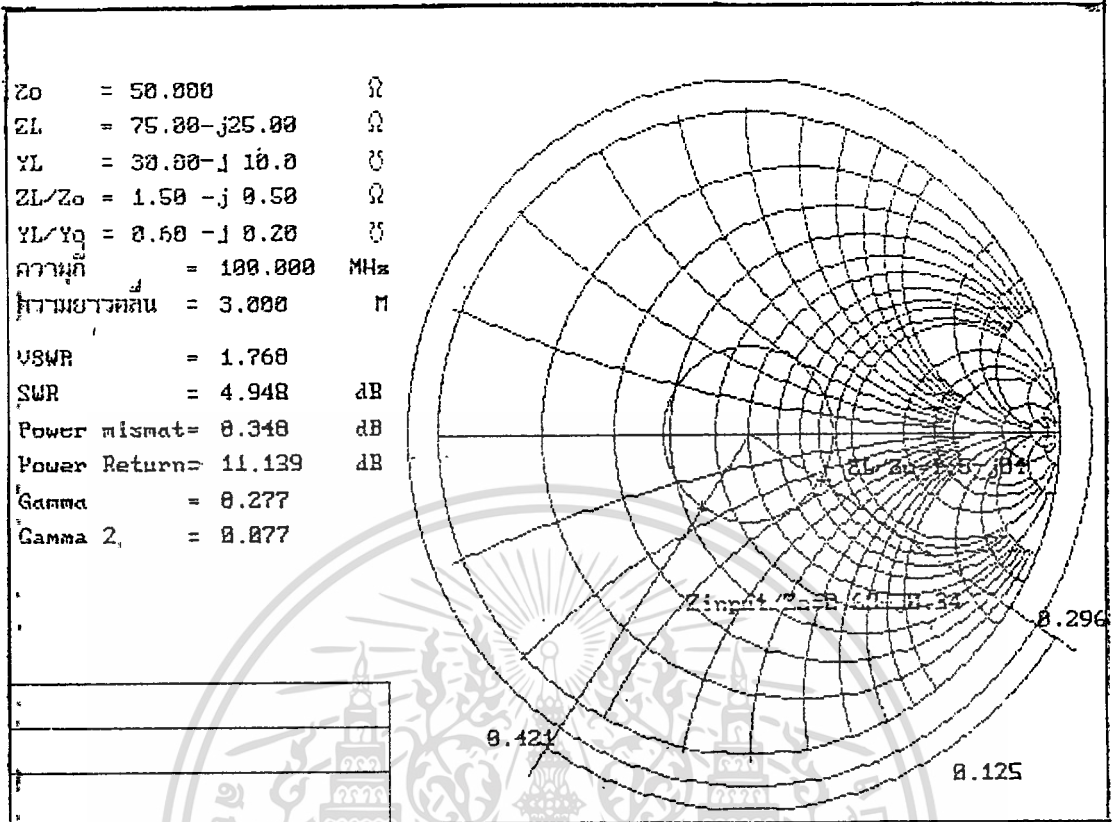
จากการทดลองเมื่อเราใส่ค่าตามโจทย์ตัวอย่างที่ 2 ซึ่งเมื่อเราทำการเปรียบเทียบค่า ZL และระยะห่างที่ได้จากการคำนวณกับค่าที่ได้จากการทดลองจะเห็นได้ว่าค่าของ ZL ที่ได้นั้นจะมีค่าใกล้เคียงกันมากและระยะห่างจากโหลดที่ได้จากการพล็อตนั้นจะใกล้เคียงกัน

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูปที่ 4.3 การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ที่ได้จากการคำนวณประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่าควรใช้โดยวิธีนี้... วิธีนี้จะช่วยให้ข้อมูลและตัวแปรต่างๆที่เกี่ยวข้องของวงจรหรือระบบที่พิจารณาได้เป็น

รูปที่ 4.4 การหาอินพุทอิมพีแดนซ์ที่ได้จากการทดลอง โปรแกรม

4.1.8 การหาตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุด

การทดลองใส่ค่าตามตามตัวอย่างที่ 3 ซึ่งให้หาค่าระยะห่างระหว่างแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุดตำแหน่งแรกโดยค่าและรูปที่พล็อตได้จากการคำนวณนั้นจะนำมาทำการเปรียบเทียบกับค่าและรูปพล็อตที่ได้จากการทดลอง ซึ่งจากการเปรียบเทียบนั้นจะได้ค่าระยะห่างและตำแหน่งของแรงดันจากรูปจะมี ความคลาดเคลื่อนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ค่าที่ได้จากการคำนวณจะได้ดังตัวอย่างที่ 3

ตัวอย่างที่ 3 จงหาระยะห่างที่เกิดจากคลื่นนิ่งแรงดันสูงสุด และต่ำสุดตำแหน่งแรกบนสายนำสัญญาณ ที่ต่อปลายด้วยโหลด $Z_L = 25 + j35$ เมื่อกำหนดความถี่ของสัญญาณเท่ากับ 1.75 GHz และคาบเรคเตอร์สติกอิมพีแดนซ์ของสายนำสัญญาณเท่ากับ 50 โอห์ม

วิธีหา

1. ทำการนอร์มอลไลซ์ Z_L

$$Z_L = 25 + j35$$

$$Z_L/Z_0 = 25/50 + j35/50$$

$$= 0.5 + j0.7$$

2. พล็อตค่านอร์มอลไลซ์ของโหลดบนสมิธชาร์ตลากเส้นตรงจากจุด 1.0 ผ่านจากจุดโหลดไปตัดเส้นสเกลความยาวคลื่น (สเกล C) ได้จุด A ดังรูปที่ 4.5 อ่านค่าความยาวคลื่นได้ 0.110λ
3. ตำแหน่งสูงสุดและตำแหน่งต่ำสุดหาได้โดยวนตามเข็มนาฬิกาที่มีทิศทางพุ่งเข้าหาแหล่งจ่ายพลังงานวัดจากโหลด ซึ่งแรงดันสูงสุดจุดแรกเกิดตกร้อมที่ค่าความต้านทานสูงสุดนั้นก็คือจุดขวาสุดของเส้นแนวนอน หรือจุด 0.250λ (จุด B ตามรูปที่ 4.5)

$$0.250\lambda \text{ (ตำแหน่งแรกของแรงดันสูงสุด)}$$

$$-0.110\lambda \text{ (ตำแหน่งของโหลด)}$$

$$0.140\lambda \text{ (ระยะห่างจากโหลดถึงตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุด)}$$

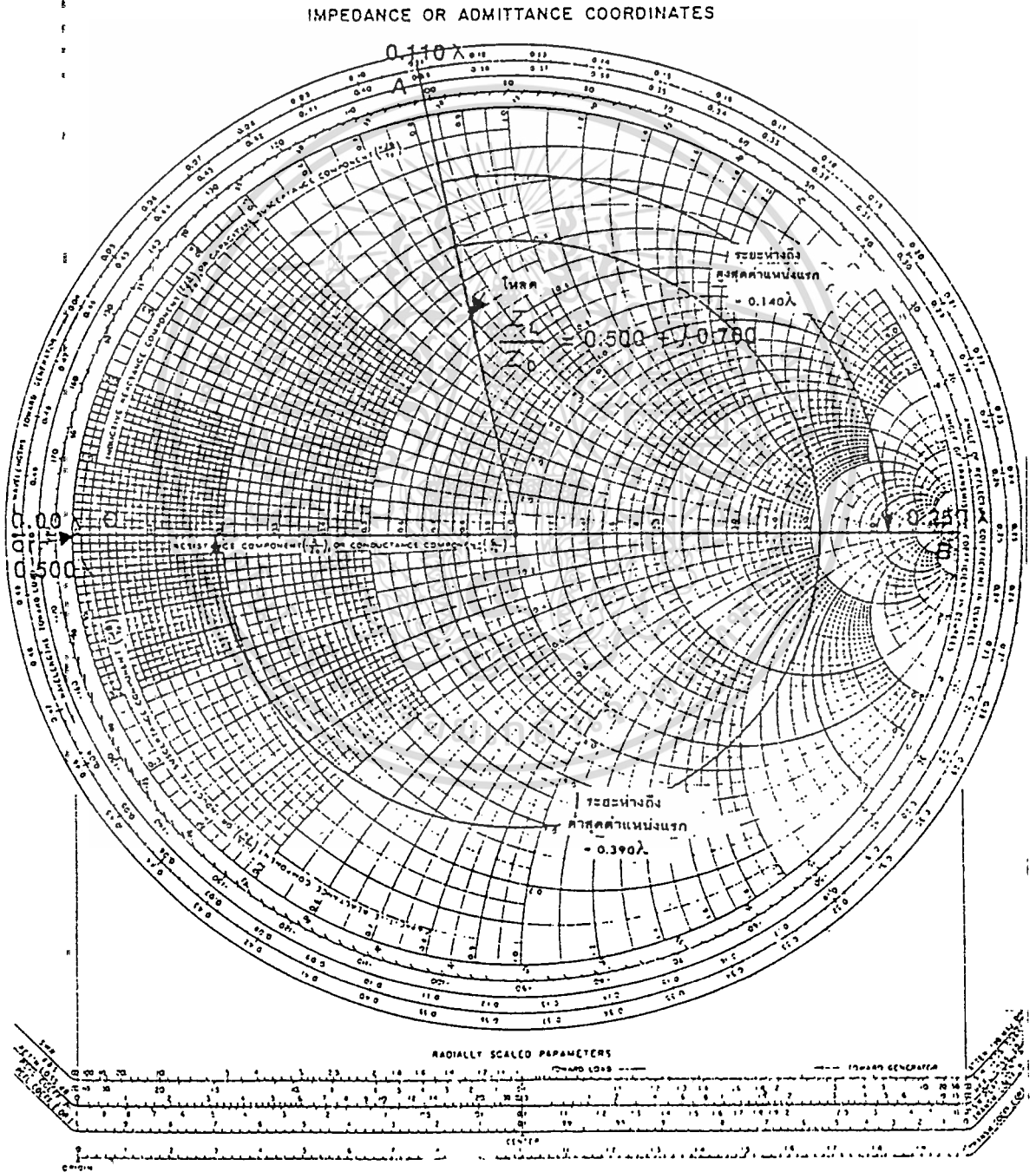
จากสมการที่ 1

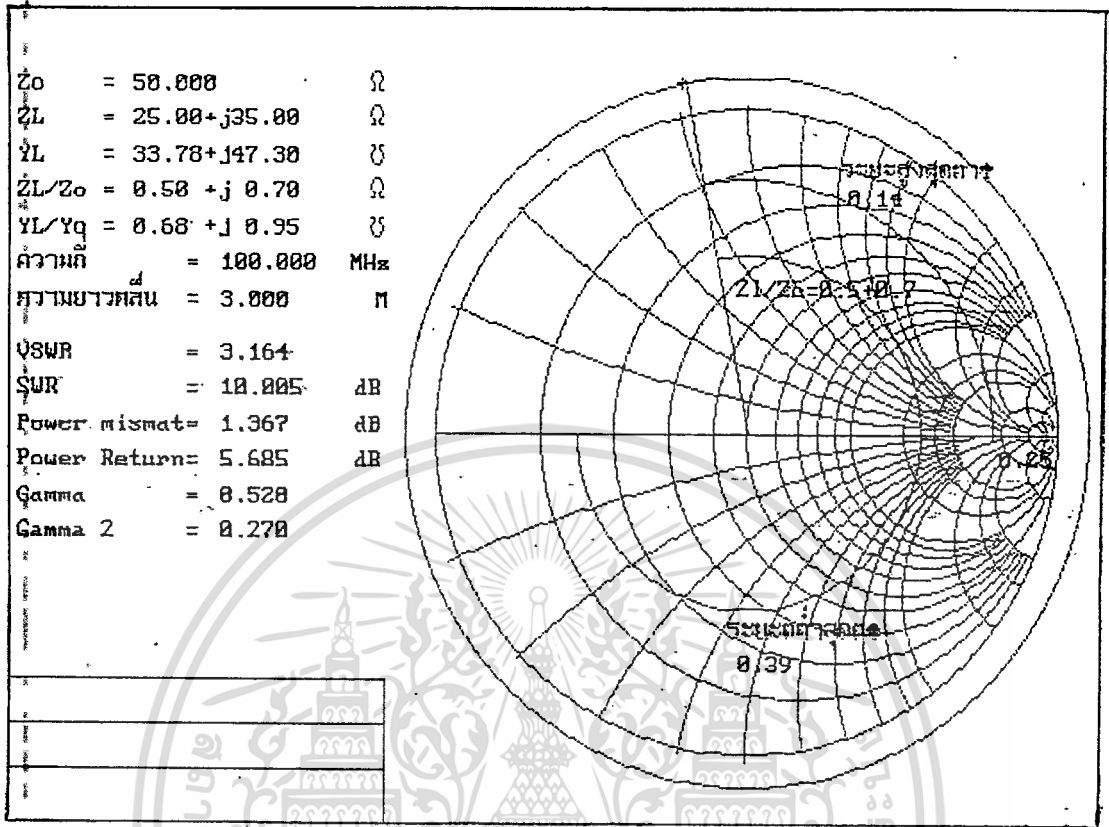
$$\lambda = 30/f$$

$$= 30/1075$$

$$= 17.1 \text{ cm.}$$

ระยะจากโหลดถึงจุดแรงดันสูงสุดตำแหน่งแรก = 0.140λ
 = $0.140(17.1)$
 = 2.39 cm.

รูปที่ 4.6 ตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุดจากการทดลองโปรแกรม

ส่วนที่เกิดแรงดันต่ำสุดตำแหน่งแรก ณ จุดความต้านทานเป็น 0 ซึ่งก็คือจุด C ของเส้น สเกลแวนอน แสดงให้เห็นดังรูปที่ 4.5 ค่าความยาวคลื่นของจุด C จะเป็นได้ทั้ง 0.00λ หรือ 0.500λ

0.500λ (ตำแหน่งแรกของแรงดันต่ำสุด)

-0.110λ (ตำแหน่งของโหนด)

0.390λ (ระยะห่างจากโหนดถึงตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันต่ำสุด)

ระยะจากโหนดถึงจุดแรงดันต่ำสุดตำแหน่งแรก = 0.390λ (17.1)

$$= 6.67 \text{ cm.}$$

ผลการทดลอง

จากการทดลองเมื่อใส่ค่าตามโจทย์ตัวอย่างที่ 3 จากการเปรียบเทียบค่าระยะห่างตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุดที่ได้จากการคำนวณกับค่าที่ได้จากการทดลองจะเห็นว่าค่าที่ได้ นั้นจะมีค่าระยะห่างที่ใกล้เคียงกันและระยะห่างของตำแหน่งค่าตำแหน่งแรกที่เกิดแรงดันสูงสุดและแรงดันต่ำสุดที่ได้จากการพล็อตจากรูปสมิธชาร์ตนั้นก็จะมีค่าใกล้เคียงกันด้วย

4.1.4 การหาสตีบอนุกรมแบบเดียวเพื่อแมทชิงสายนำสัญญาณกับโหนด

การทดลองจะใส่ค่าตามโจทย์ตัวอย่างที่ 4 เพื่อหาค่าตำแหน่งที่จะใช้ต่อสตีบและความยาวของสตีบและรูปที่พล็อตได้จากการคำนวณนั้นก็จะเป็นมาเปรียบเทียบกับค่าและรูปที่พล็อตได้จากการทดลอง ซึ่งจากการเปรียบเทียบนั้นจะได้ค่าและรูปที่มีความคลาดเคลื่อนเล็กน้อยค่าที่ได้จากการคำนวณจะได้ดังตัวอย่างที่ 4

ตัวอย่างที่ 4

สายนำสัญญาณ 50 โอห์มเทอร์มินัลปลายสายด้วยโหนด $Z_L = 75 + j65$ ถ้าต้องการแมทซ์ โหนดเข้ากับสายนำสัญญาณโดยใช้สตีบต่อขนาน จงหาค่าตำแหน่งที่จะต่อสตีบนี้และความยาวของ สตีบที่จะใช้ด้วย เมื่อใช้งานที่ความถี่เท่ากับ 1.5 GHz

วิธีหา

1. ก่อนอื่นต้องทำการนอร์มอลไลซ์ Z_L

$$Z_L = 75/50 + j65/50$$

2. พล็อตค่าที่ได้จากข้อ 1 ลงบนสมิธชาร์ตทำการวาดวงกลม VSWR จากนั้นลากเส้นตรงจากจุดพล็อตของโหนดผ่านจุดศูนย์กลางหลัก (จุดที่มีค่ารีซีสแตนซ์เท่ากับ 1.0) ไปตัดกับวงกลม VSWR จะได้ค่าแอดมิตแตนซ์ซึ่งเป็นค่าอินเวอร์สหรือส่วนกลับของค่าอิมพีแดนซ์ที่โหนดบอกมาต่อออกไปตัดสเกล C จะได้ค่าความยาวคลื่น λ ตำแหน่งแอดมิตแตนซ์นั้น ดังแสดงในรูปที่ 4.7

3. จากรูปที่ 4.7 จะเห็นว่าวงกลม VSWR ตัดกับวงกลมคอนคัคแตนซ์ 1.0 ทั้ง 2 จุดคือจุดตัดที่ 1 และ 2 ให้เลือกจุดตัดที่ 1 เป็นตำแหน่งที่ต่อสลับ (เหตุที่เลือกจุดนี้ได้อธิบายไว้แล้วในหัวข้อก่อนหน้านี้) ซึ่งอ่านจากสมิธชาร์ตในทิศทางพุ่งเข้าแหล่งกำเนิด (Wavelengths toward generator) หรือวงตามเข็มนาฬิกามีค่าเป็น

$$d1 = 0.058 + 0.166$$

$$= 0.224 \lambda$$

4. เนื่องจากโหนดกำหนดความถี่ใช้งานเท่ากับ 1.5 GHz ใช้สมการที่ 1 จะได้ค่าเป็น

$$\lambda(\text{cm}) = 30/f(\text{GHz})$$

$$= 30/1.5$$

$$= 20 \text{ cm.}$$

ฉะนั้นระยะห่าง $d1$ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่จะต่อสลับขนานมีค่าเท่ากับ

$$d = 0.224 \lambda$$

$$= 0.224(20)$$

$$= 4.88 \text{ cm.}$$

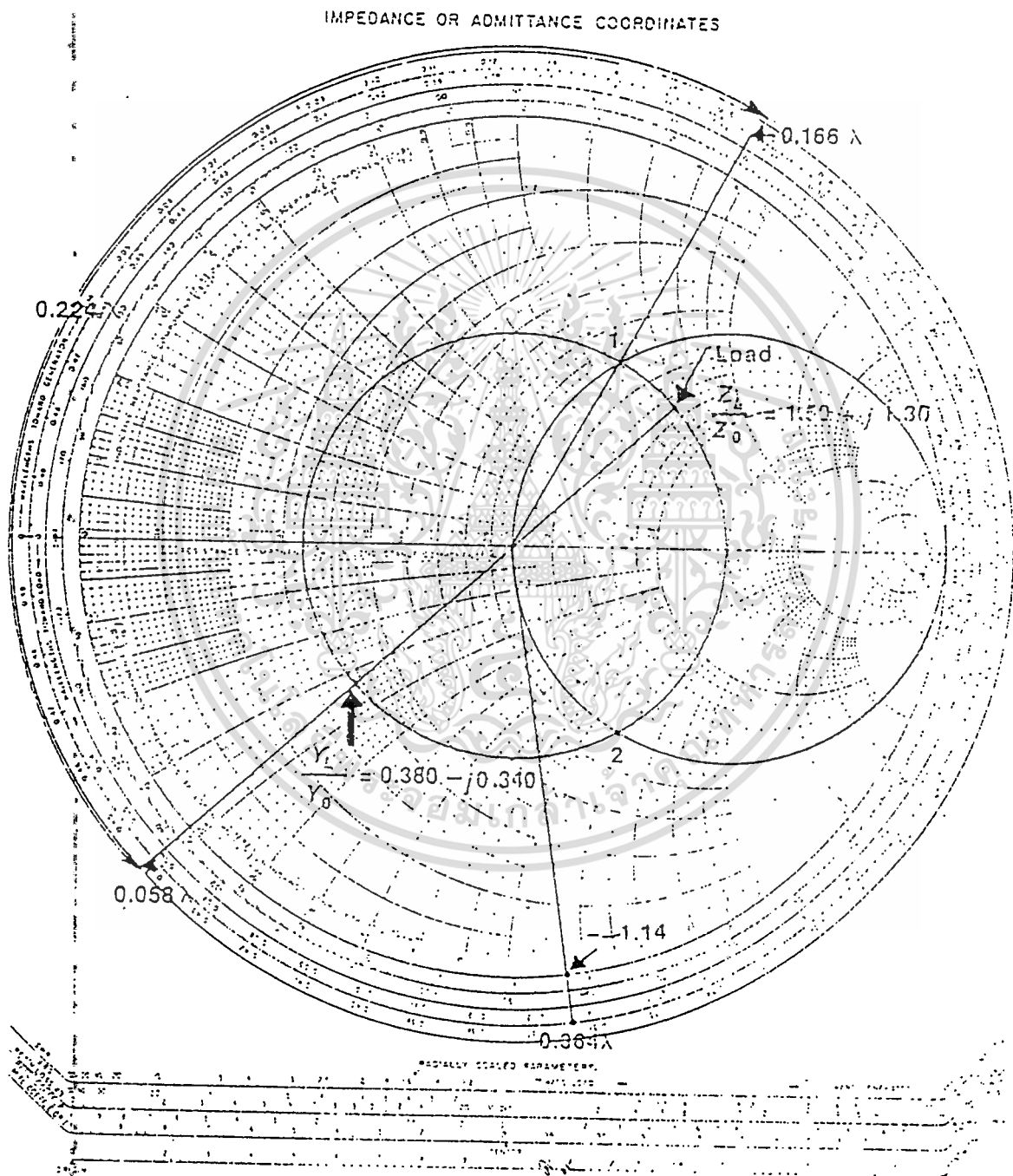
5. เพราะว่าค่าแอดมิตแตนซ์ของโหนดเท่ากับ

$$Y_L/Y_0 = 1.0 + j1.14$$

ผลการทดลอง

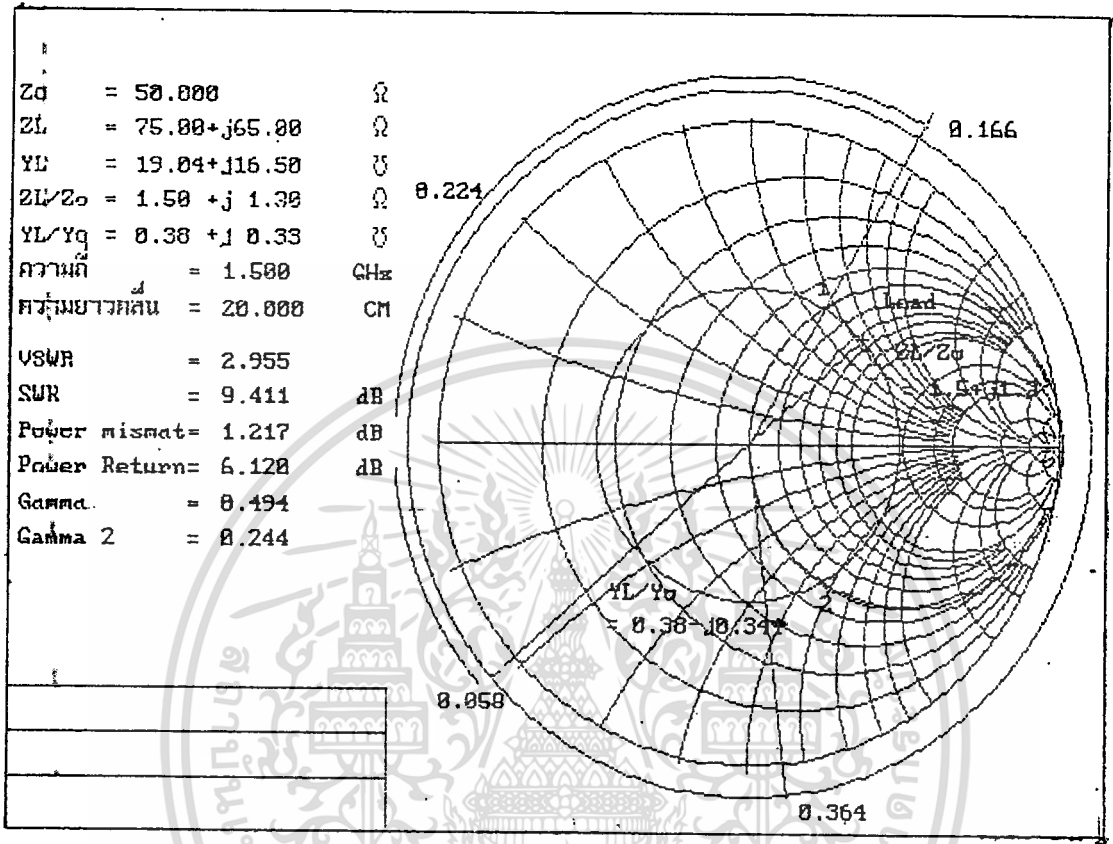
จากการทดลองเมื่อเราใส่ค่าตาม โหนดตัวอย่างที่ 4 ทำการเปรียบเทียบตำแหน่งที่ใช้ต่อสลับและความยาวของสลับที่ได้จากการคำนวณนั้นกับค่าที่เราได้จากการทดลอง ซึ่งจะเห็นว่าค่าที่ได้นั้น

ค่าใกล้เคียงกันมากและรูปที่พล็อตค่าตำแหน่งที่ใช้ต่อสลับและความยาวของสลับที่ได้จากการพล็อตนั้นก็จะมีค่าใกล้เคียงกันด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รูปที่ 4.7 ค่าระยะห่างและความยาวของสลับแบบเดียวกับจากการคำนวณ โยชนด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกไปเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.8 ค่าระยะห่างและความยาวของสลับแบบเดี่ยวจากการทดลอง โปรแกรม

4.1.5 การหาสลับขานแบบคู่เพื่อแมตชิงสายนำสัญญาณกับโหลด

ตามโจทย์ตัวอย่างที่ 5 ซึ่งจะให้หาค่าความยาวของสลับ 2 ชุด โดยบอกระยะความห่างมาให้แล้ว จากนั้นให้นำค่าความยาวที่คำนวณได้และรูปที่พล็อตได้จากการคำนวณนั้น มาทำการเปรียบเทียบกันกับค่าและรูปพล็อตที่ได้จากการทดลอง ซึ่งจากการเปรียบเทียบนั้นก็จะได้ค่าความยาวของสลับทั้ง 2 และรูปที่พล็อตได้ที่มีความคลาดเคลื่อนเพียงเล็กน้อย ค่าที่ได้จากการคำนวณจะได้ดังตัวอย่างที่ 5

ตัวอย่างที่-5 จงหาความยาวของสลับ 2 ชุดซึ่งใช้แมตซ์โหลดที่ต่อปลายสายนำสัญญาณ 50 โอห์ม กำหนดให้ใช้งานที่ความถี่ 500 MHz โหลดที่ต่อมีค่าเป็น $0.036 + j0.03s$ และสลับ 2 ชุด ดังกล่าว จงห่างกัน $3/8 \lambda$

วิธีหา

1. ทำการนอร์มอลไลซ์โหลดแอดมิตแตนซ์และพล็อตบนสมิทชาร์ตดังรูปที่ 4.9

$$\begin{aligned} Y_o &= 1/Z_o \\ &= 1/50 \\ &= 0.02s \end{aligned}$$

ดังนั้น

$$\begin{aligned} Y_L/Y_o &= 0.036/0.02 + j0.03/0.02 \\ &= 1.80 + j1.50 \end{aligned}$$

2. ทำการวาดวงกลม $G/Y_o = 1.8$ จากนั้นหมุนในทิศทางตามเข็มนาฬิกาให้ไปเป็นระยะทาง $3/8 \lambda$ ดังในรูปที่ 4.9 ($3/8 \lambda = 0.375 \lambda$) เพราะว่าครึ่งรอบของวงกลมตามสเกลความยาวคลื่นวนนอกสุดมีค่าเป็น 0.250λ ดังนั้น $0.375 \lambda - 0.250 \lambda = 0.125 \lambda$ ก็จะเป็นระยะห่างที่เหลือซึ่งเริ่มต้นจากจุดทางด้านซ้ายสุดก็จะทำการตรวจสอบให้วงกลม G/Y_o และวงกลมรีซิสแตนซ์เท่ากับ 1.0 ตัดกันจริงๆ ถ้าวงกลมทั้งสองไม่ตัดกันให้เพิ่มระยะทางขึ้นไปอีกแต่ไม่เกิน $1/2 \lambda$

3. เลือกจุดตัดที่ 1 จะได้ค่าจริงหรือค่าอินพุทคอนดักแตนซ์เท่ากับ 1.0 (วงกลม constant $G = 1.0$) ค่าจินตภาพหรืออินพุทซัสเซพแตนซ์เท่ากับ $j0.63$ (อ่านจากสเกล B ดังในรูป) ดังนั้นจะได้

$$Y_{input}/Y_o = 1 + j0.630$$

จากสมการที่ 3 และ 4 จะเป็น

$$1+j0 = Y1/Y_0 + (1+j0.630)$$

$$Y1/Y_0 = -j0.630$$

จากสมการที่ 1

$$\lambda \text{ (cm)} = 30/f(\text{MHZ})$$

$$= 30/0.500$$

$$= 60 \text{ cm.}$$

และจากสมิทชาร์ตในรูปที่ 4.10 (ก.) ที่ระยะจากจุดซอร์ตถึงจุดที่ค่าอินพุทแอดมิตแตนซ์เท่ากับ $-j0.630$ โอห์ม มีค่าเท่ากับ 0.410λ

$$\text{ดังนั้นความยาวของสตัป 1} = 0.410 \lambda$$

$$= 0.410 (60)$$

$$= 24.6 \text{ cm.}$$

4. ลากเส้นตรงจากจุดที่ 1.0 ผ่านจุดตัดของวงกลม $G/Y_0 = 1.8\lambda$ ซึ่งได้หุนมาจากวงกลมค่า Constant $G = 1.0$ ไปตัดที่สเกลนอกสุดที่จุด C จากนั้นหุนเส้นตรงเส้นนี้ในทิศทางทวนเข็มนาฬิกาด้วยระยะทางของ $3/8\lambda$ เส้นตรงที่หุนมานี้จะตัดกับวงกลม G/Y_0 ได้จุดตัด 2 จุด ดังรูปที่ 4.9 จุดตัดที่ได้จะแทนผลรวมของ Y_2 กับ Y_L และจากสมิทชาร์ตจะได้ค่าแอดมิตแตนซ์จากจุดตัดที่เลือกเท่ากับ

$$[Y_2/Y_0 + Y_L/Y_0] = 1.80 - j0.20$$

จากสมการที่ 10

$$Y_2/Y_0 = [Y_2/Y_0 + Y_L/Y_0] - Y_L/Y_0$$

$$= (1.80 - j0.20) - (1.80 + j1.50)$$

$$= -j1.70$$

และจากสมิทชาร์ตในรูปที่ 4.10 (ข.) จะได้สตัปปลายเปิด $-j1.70$ มีค่าตามสเกล C เป็น 0.334λ

$$\text{ดังนั้นความยาวของสตัป 2} = 0.334\lambda$$

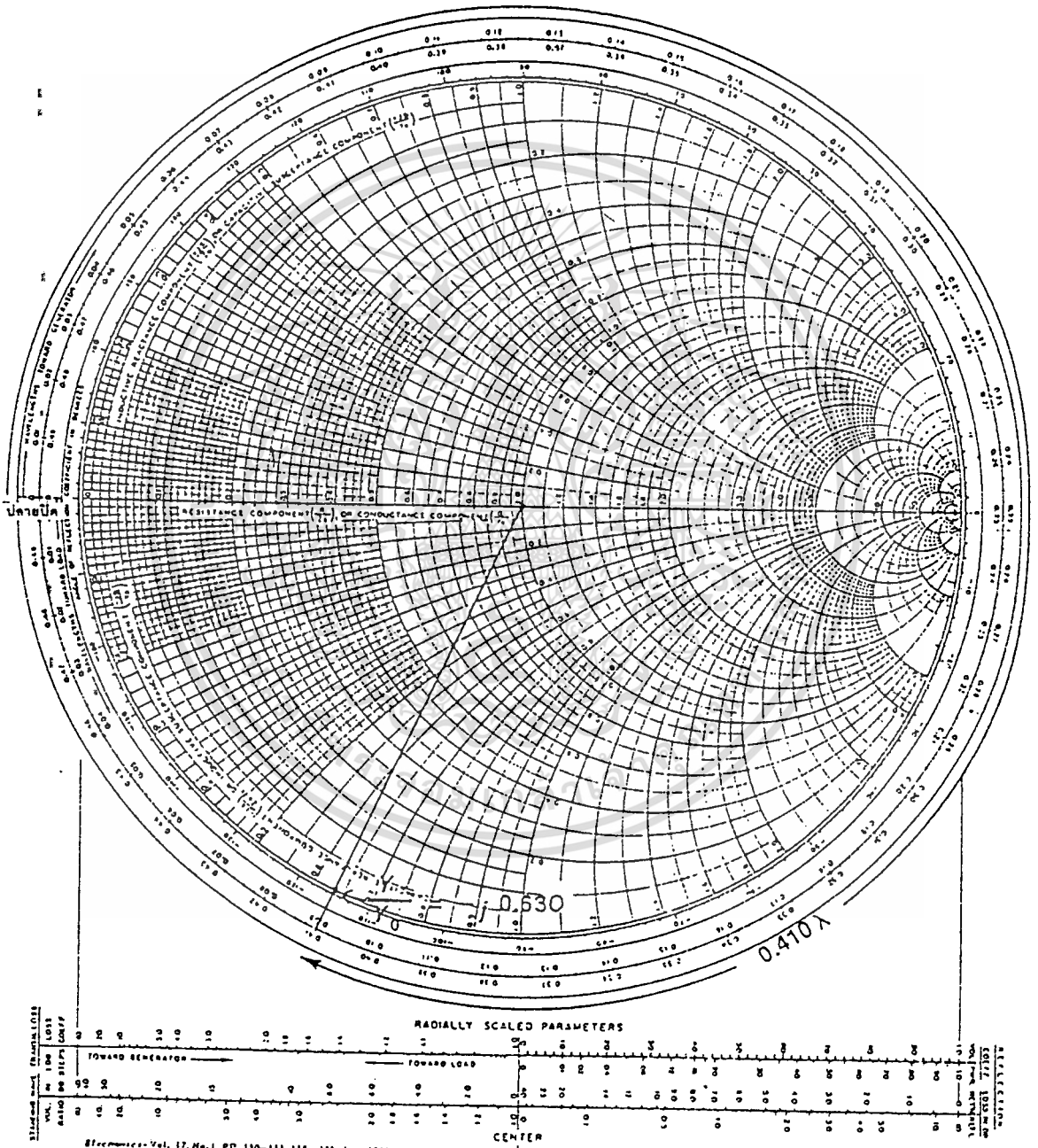
$$= 0.334(60)$$

$$= 20 \text{ cm}$$

ระยะห่างระหว่างสตัป 1 และ 2 จะมีค่าเป็น

$$\text{ระยะระหว่างสตัป 1 และ สตัป 2} = 0.375 \lambda = 0.375(60) = 22.5 \text{ cm.}$$

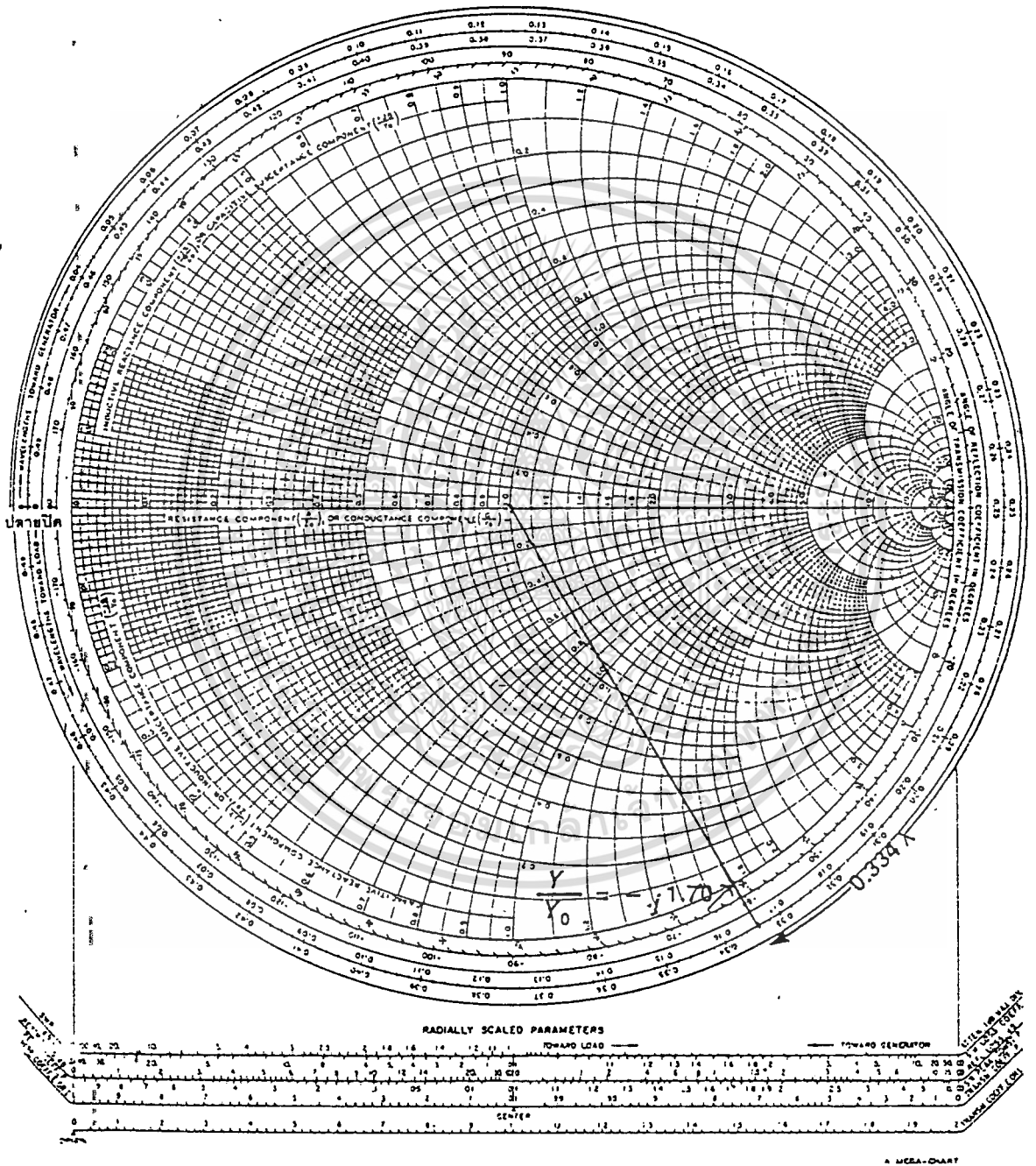
IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

รูปที่ 4.10(ก.) การหาความยาวของสตับ 1 จากค่าการคำนวณ

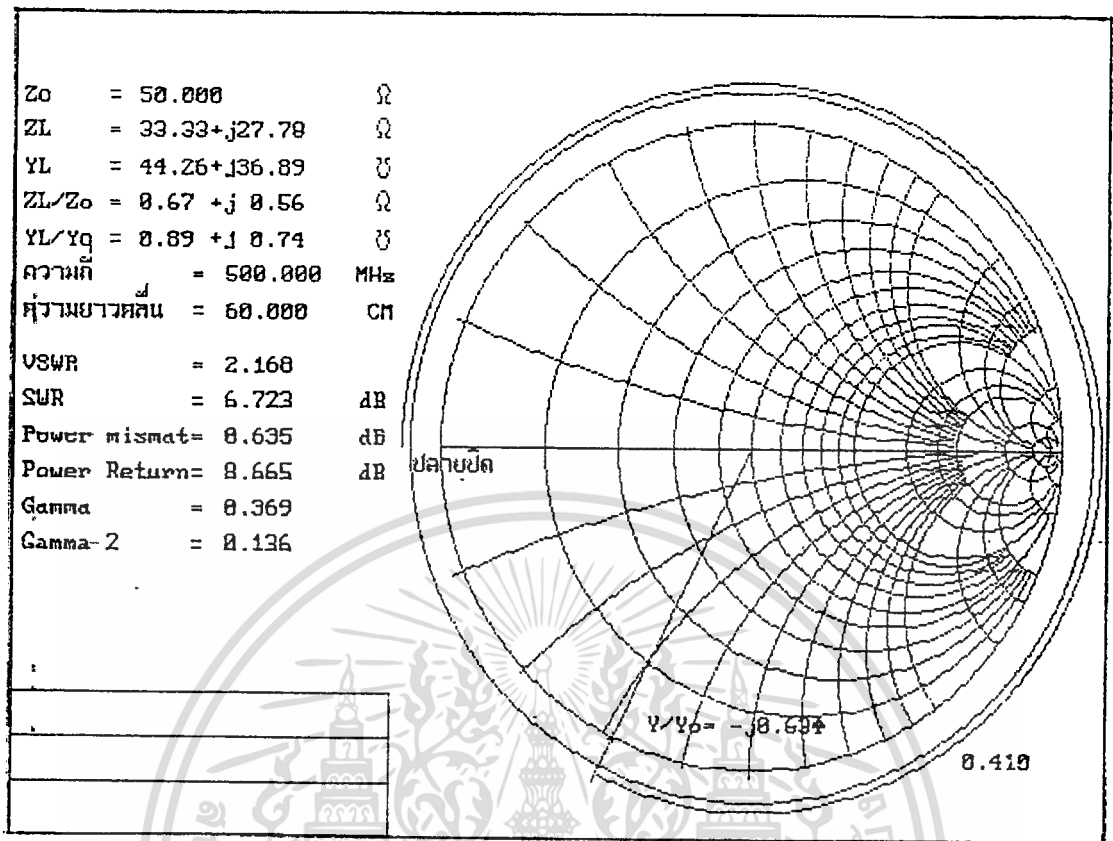
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ผู้ใดเห็นประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IMPEDANCE OR ADMITTANCE COORDINATES

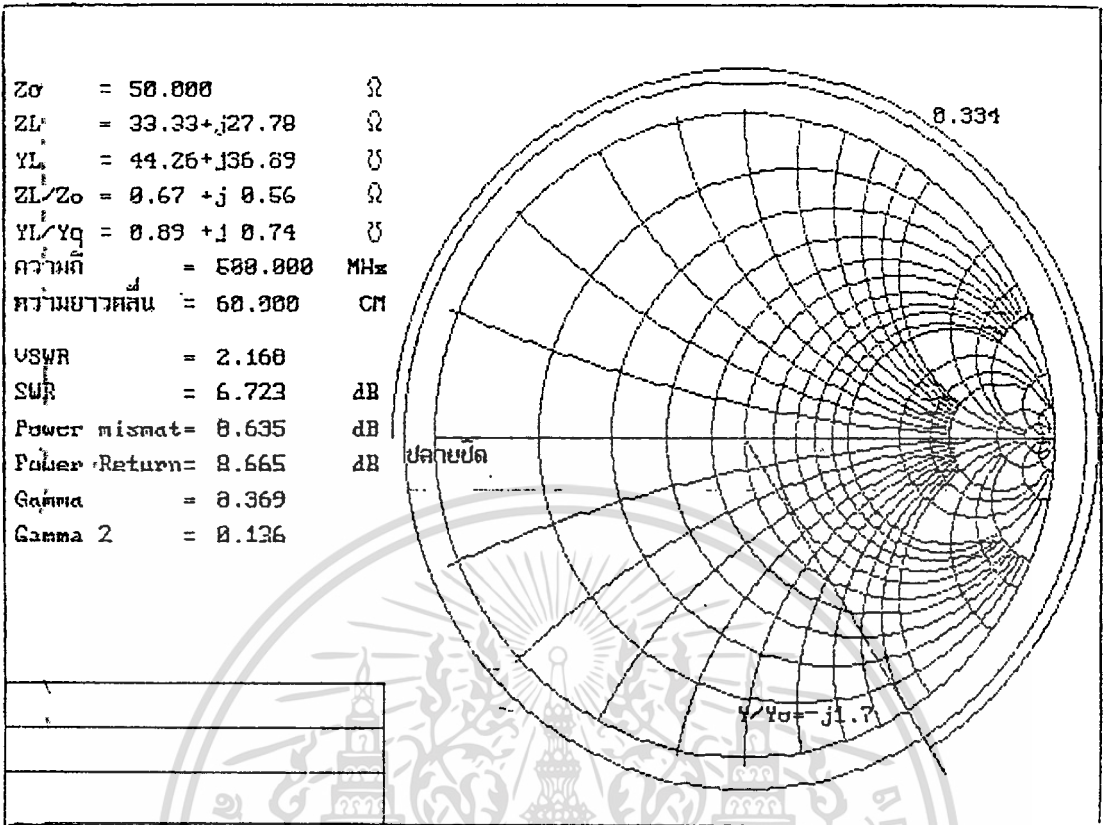

รูปที่ 4.10 (ข.) การหาความยาวของสตัป 2. จากค่าการคำนวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.11 (ก.) การหาความยาวสลับ 1 ที่ได้จากการทดลอง

รูปที่ 4.11 (ข.) การหาความยาวสลับ 2 ที่ได้จากการทดลอง

ผลการทดลอง

เราจะเห็นได้ว่าถ้าหากทำการคำนวณจะต้องทำการคำนวณหาทีละสตัปก่อน ซึ่งจะเป็นยุ่ง-ยากในการคำนวณหาค่า แต่จากการทดลองเมื่อเราใส่ค่าตามโจทย์ตัวอย่างที่ 5 และทำการเปรียบเทียบค่าความยาวของสตัป 2 ชุด จะเห็นได้ว่าค่าที่ได้นั้นก็จะมีค่าที่ใกล้เคียงกันมากและรูปที่พล็อตค่าความยาวของสตัป 2 ชุด ที่ได้นั้นก็จะมีค่าใกล้เคียงกันด้วย

4.2 สรุปผลการทดลอง

ผลจากการทดลองตามโจทย์ตัวอย่างทั้ง 5 ข้อ ที่ผ่านมานั้น ในการทดลองแต่ละข้อนั้นเมื่อนำค่าที่ได้จากการคำนวณกับค่าที่ได้จากการทดลองมาเปรียบเทียบกัน ค่าที่ได้จะเป็นค่าที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อย เพราะการหาค่าโดยวิธีการคำนวณนั้นจะมีความละเอียดในการหาค่า ซึ่งเราจะสามารถตรวจสอบขั้นตอนการคำนวณเพื่อหาข้อผิดพลาดได้และค่าที่หาได้นั้นความแม่นยำของค่าที่ได้จะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเพียงแค่จุดทศนิยม ซึ่งอาจไม่เป็นผลเท่าไรนักในการพล็อตรูปบนสมิซชาร์ต แต่ความสะดวกและรวดเร็วในการหาค่านั้นจะเป็นข้อแตกต่างที่เห็นได้ชัดและเมื่อเปรียบเทียบรูปที่พล็อตออกมาจากทั้งสองวิธีจะมีความใกล้เคียงกันแต่ความละเอียดในการพล็อตค่าต่าง ๆ จะเป็นข้อที่แตกต่างเนื่องจากความละเอียดของสมิซชาร์ตทั้งสองแบบนี้เอง ซึ่งผลจากการเปรียบเทียบทั้งหมดนี้สามารถที่จะแก้ไขได้ โดยการแก้ไขโปรแกรมให้มีความละเอียดยิ่งขึ้น และจากความสะดวกในการใช้งานรวมทั้งผลที่ได้จากการทดลองเห็นได้ว่าเราสามารถที่จะนำ โปรแกรมสมิซชาร์ตมาทำการคำนวณหาค่าและแก้ปัญหาค่าต่าง ๆ เพื่อที่จะนำผลที่ได้ไปใช้งานจริงหรือนำไปอ้างอิงในทฤษฎีในการเรียนการสอนได้ต่อไป

บทวิจารณ์สรุปและแนวทางในการพัฒนา

5.1 บทสรุป

จากการทดลองทำโปรแกรมสมิธชาร์ตที่ได้ไปใช้งานจริง ๆ นั้นปรากฏว่าสามารถให้ค่าต่างๆที่ต้องการได้ตรงตามทฤษฎีและการใช้งานจากสมิธชาร์ตบนกระดาษจริง แต่อาจจะมีค่าผิดพลาดไปบ้างแต่ก็เป็นเพียงเล็กน้อย ซึ่งยังอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ การใช้งานโปรแกรมสามารถที่จะใช้ผ่านเมนูได้อย่างสะดวก แต่โปรแกรมยังมีข้อจำกัดอยู่ ที่ไม่สามารถคำนวณหาค่าพารามิเตอร์อื่นๆที่ซับซ้อนได้เอง

5.2 ปัญหาในการเขียนโปรแกรม

5.2.1 ข้อมูลของการใช้สมิธชาร์ตยังมีน้อยอยู่

5.2.2 คอมพิวเตอร์มีหน่วยความจำจำกัดทำให้การเขียน โปรแกรมมีข้อจำกัดและจะต้องเขียนโปรแกรมให้ใช้หน่วยความจำน้อยที่สุดด้วย

5.2.3 ภาพของสมิธชาร์ตยังมีความละเอียดไม่เพียงพอ

5.3 แนวทางการพัฒนา

5.3.1 พัฒนาให้สามารถเลือกลักษณะของเส้นที่วาดลงไปให้มีความแตกต่างจากเส้นของสมิธชาร์ต เช่น เส้นปะหรือเส้นหนาเป็นต้น

5.3.2 พัฒนาให้โปรแกรมสามารถนำเอาภาพสมิธชาร์ตพล็อตออกที่พล็อตเตอร์และสามารถเลือกสีได้

5.3.3 พัฒนาให้โปรแกรมสามารถออกแบบวงจรสมมูลได้

5.3.4 พัฒนาให้โปรแกรมมีกราฟอย่างอื่น เช่น กราฟเซมิล็อก เพื่อเปรียบเทียบค่าต่างๆในตารางให้เห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น

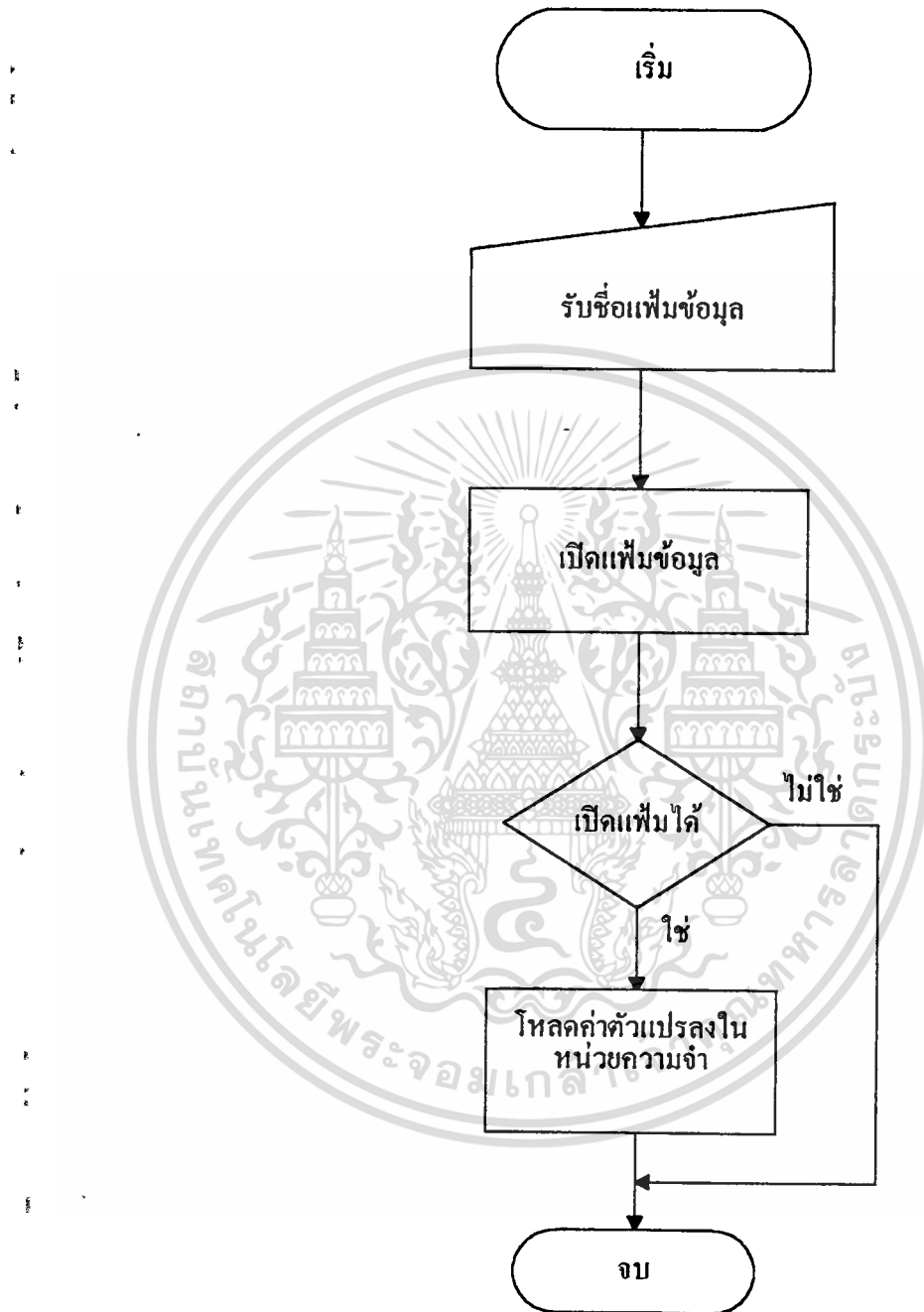
5.3.5 พัฒนาให้โปรแกรมสามารถนำรูปสมิธชาร์ต 2 รูปมาเปรียบเทียบความแตกต่างได้

5.3.6 พัฒนาระบบการจัดเก็บเพิ่มข้อมูลให้มีความรัดกุมมากขึ้น

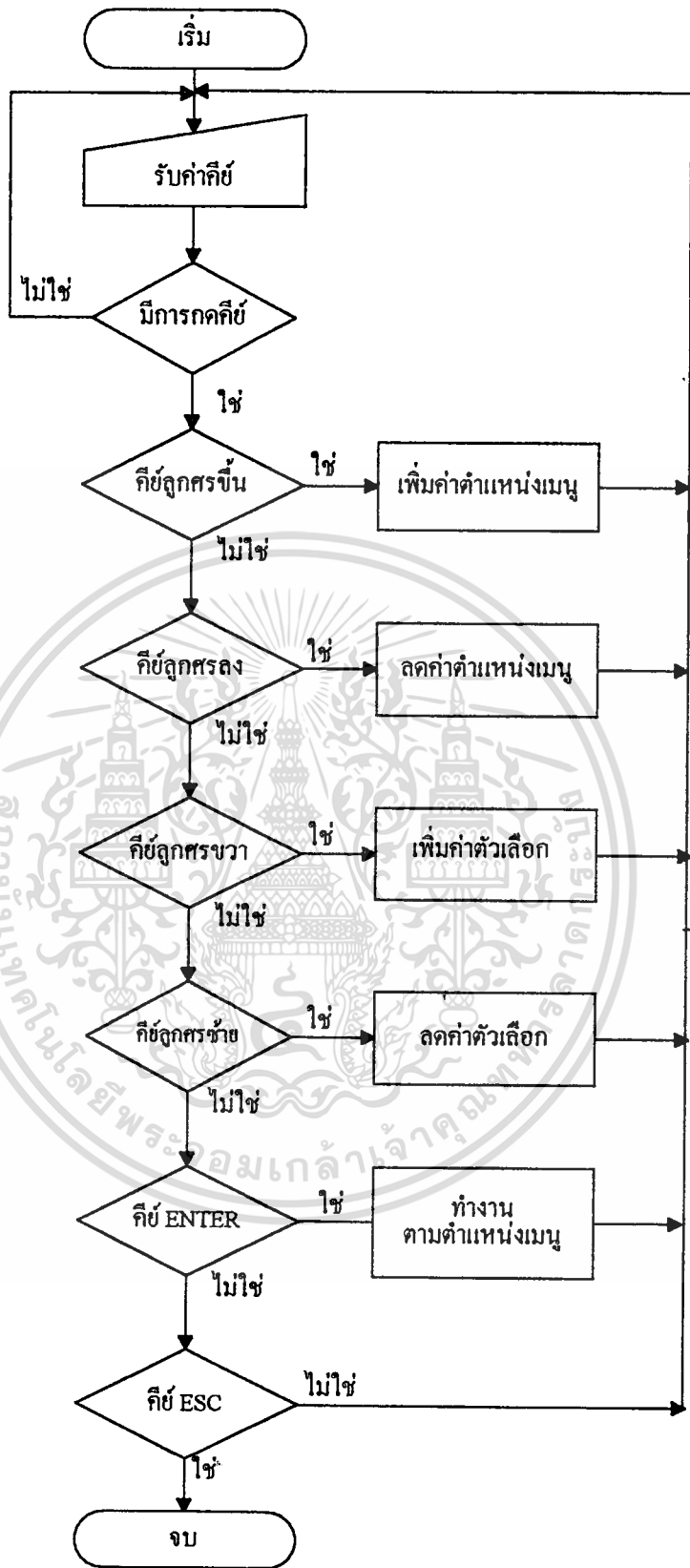

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

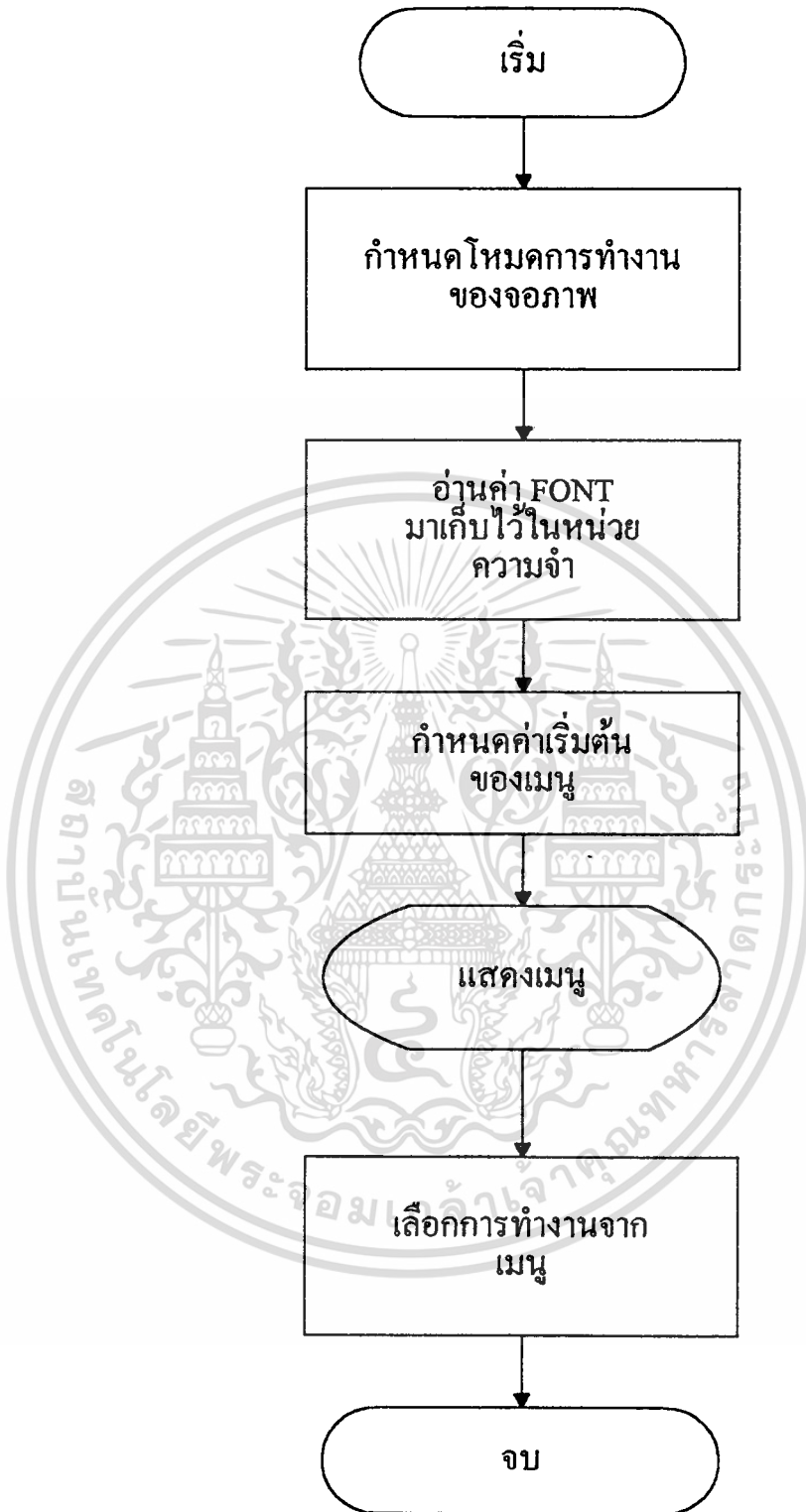

โฟลว์ชาร์ตการโหลคเพิ่มข้อมูล

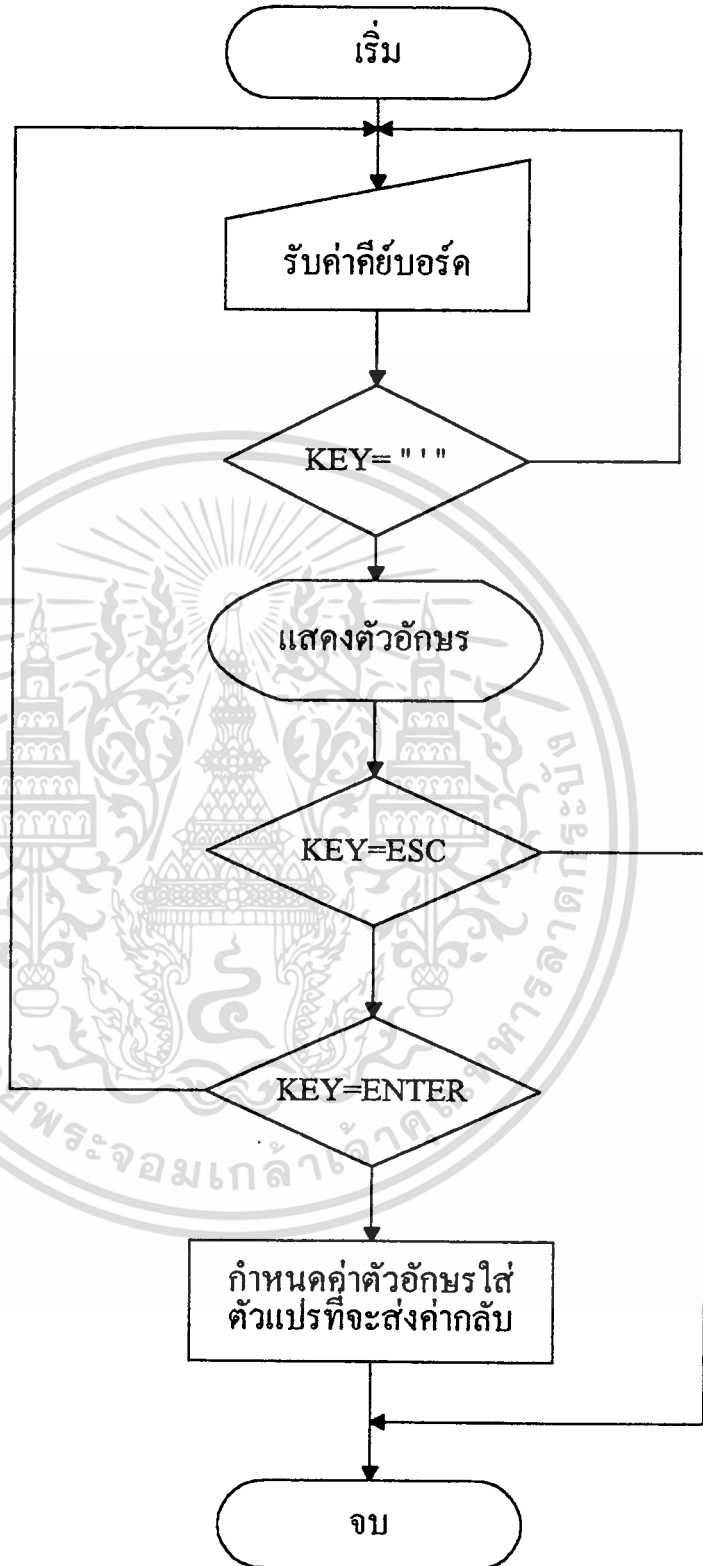

ฟิวส์ชาร์ตเมนู

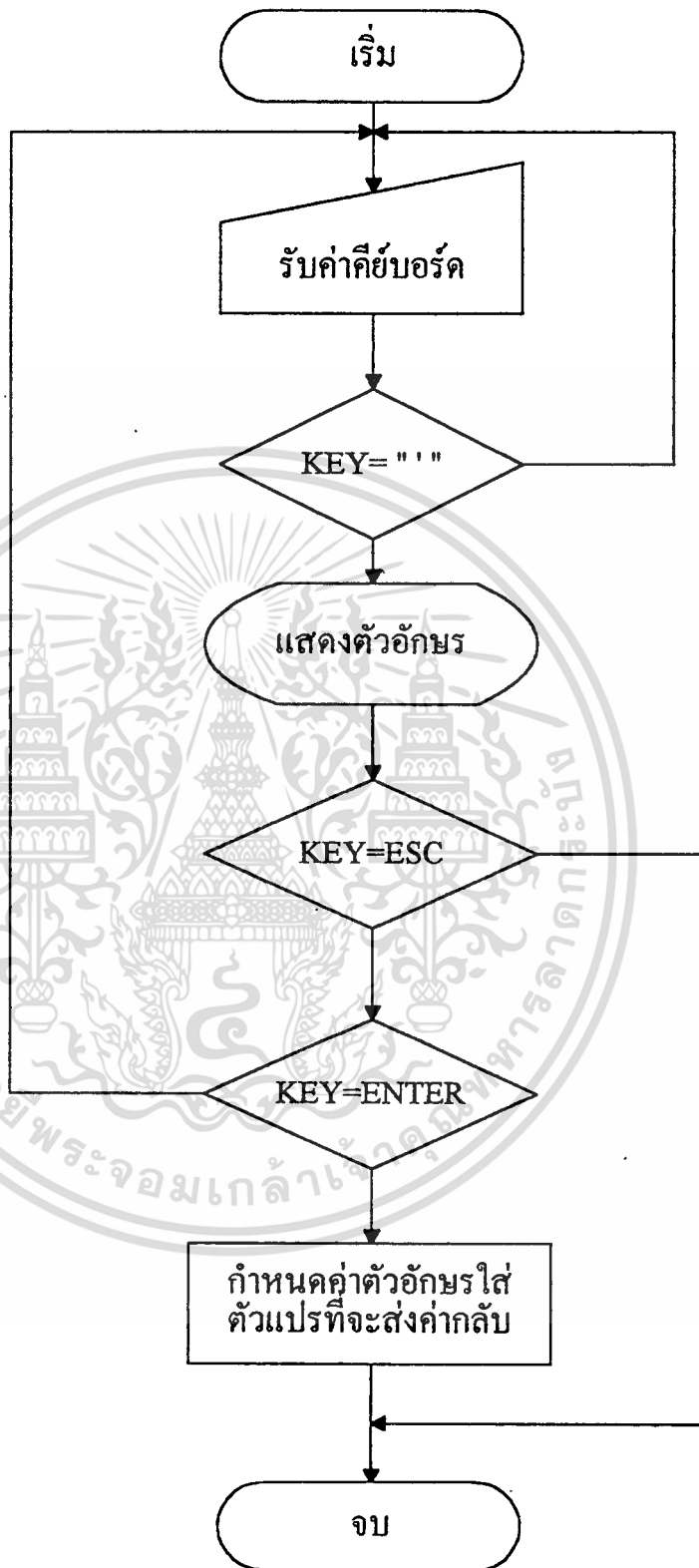
โฟลว์ชาร์ตการทำงานของโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

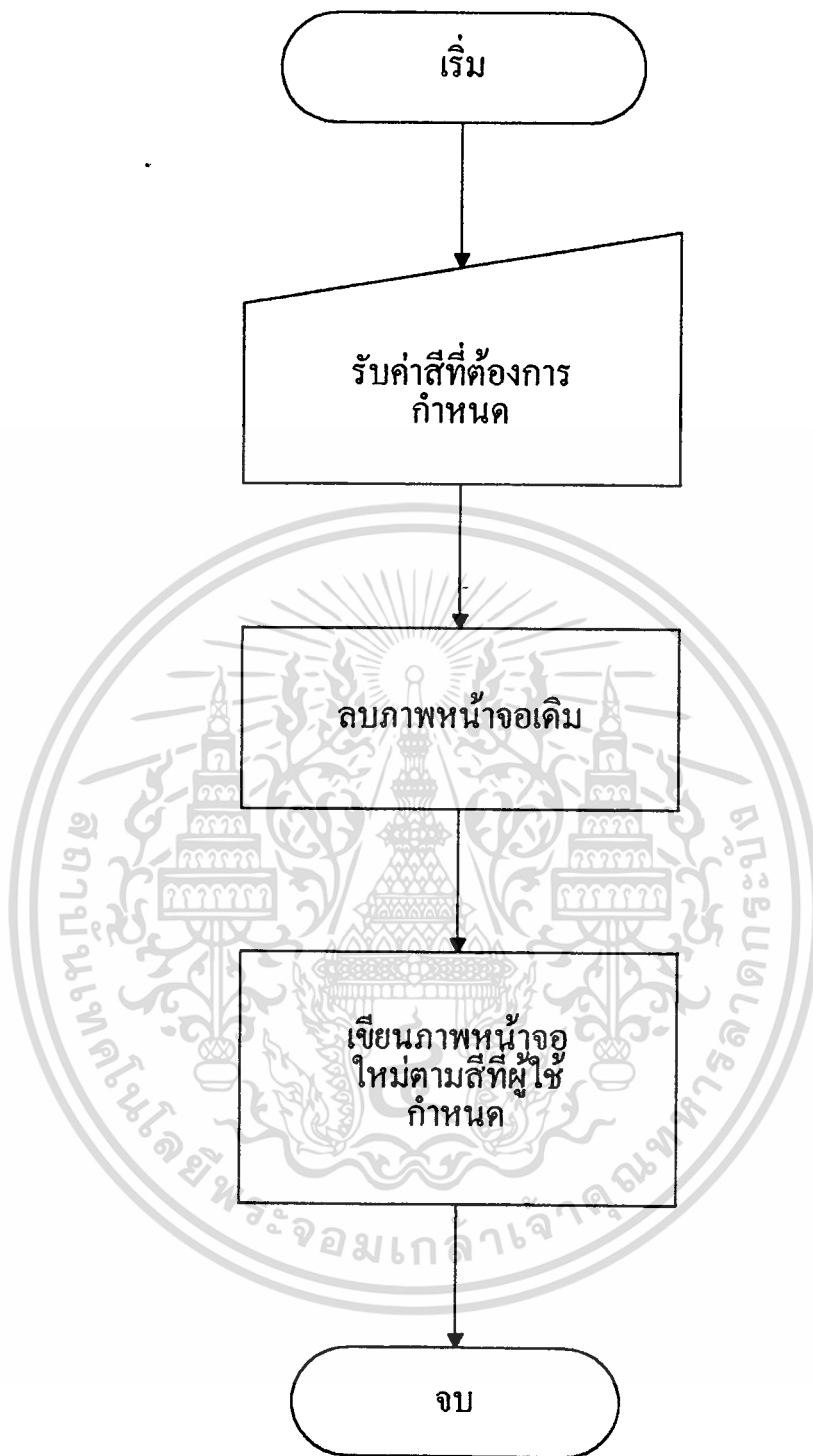
โฟลว์ชาร์ตการรับค่าจากคีย์บอร์ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โฟลว์ชาร์ตการไหลและการจัดเก็บเพิ่มข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

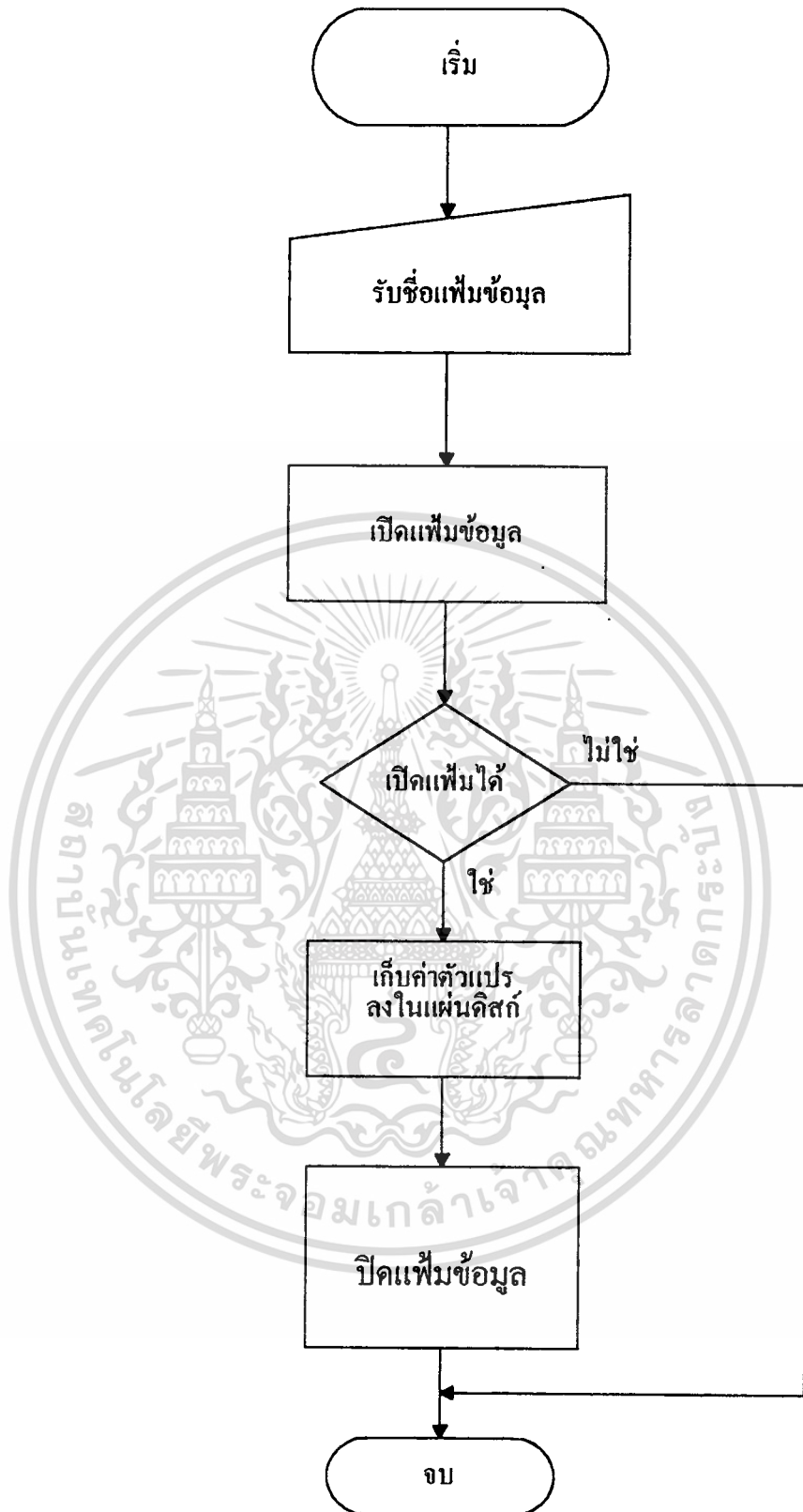
ไฟล์วชาร์ตการกำหนดลื่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โฟลว์ชาร์ตการวาดภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โฟลว์ชาร์ตการจัดเก็บเพิ่มข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรม SMITH.PRJ

โปรแกรม SMITH.PRJ เป็น โปรแกรมที่มีส่วนสำคัญมาก เพราะเป็น โปรแกรมที่ใช้ในการรวบรวม โปรแกรมต่างที่เราแยกกันเขียนไว้ มาทำการ LINK เข้าด้วยกันเมื่อผ่านขั้นตอนนี้เราจะได้โปรแกรมที่ชื่อ ว่า SMITH.EXE ซึ่งสามารถนำไปใช้งานได้ทันที

menug.c (scancode1.h)

chart.c (scancode1.h)

choice.c (scancode1.h)

thaidrv.c

mose_inf.c

file.c (scancode1.h)

crtprint.c

cadd1.c (scancode1.h)

sound.c

โปรแกรม MENUG.C คือโปรแกรมที่ใช้ในการสร้างเมนูของสมิธชาร์ด โปรแกรมทั้งหมด โดยจะมีการสร้าง include ที่ชื่อ scancode.h ไว้ด้วยเพื่อเก็บค่า สแกนโค้ด (scancode) ของแป้นพิมพ์ไว้มีการเก็บค่าตัวแปรเป็นตัวแปรโครงสร้าง Structure โดยจะมีโครงสร้างเป็น menu[], frame[], item และ choice

```
#include "scancode.h"

#define NO_CHOICE 10
#define NO_MAIN_MENU 6
#define TOTAL_MENU 8

extern char file_name[13];
typedef struct heading
{
    char *choice;
} /* data structure of choice heading */
/* data structure of a menu */
typedef struct menu_struct
{
    int frame[4];
    int row[NO_CHOICE];
    int col;
    struct heading item[NO_CHOICE];
    int last_choice;
};
struct menu_struct menus[TOTAL_MENU];
void far *pic_no;
unsigned int size;
int rad;
int dx, dy;
```

```
int short diskerr=0;
```

การประกาศชื่อฟังก์ชันต่างๆที่ใช้ในการสร้างเมนู

```
void Menu_Assignment(void);
void Display_Main_Menu(void);
void Display_Menu(int menu_no);
void Select_Menu(int menu_no,int choice_no);
void Select_hlp_menu(int menu_no,int choice);
void Call_function(int menu_no,int choice_no);
struct menu_status Clik_head(struct menu_status M,int xpix);
struct menu_status Check_row(struct menu_status M,int ypix);
int Readkey(void);
void Invese_head_menu(int menu);
void Normal_head_menu(int menu);
void Invese_menu(int menu_no);
void Normal_menu(int menu_no);
void Invese_choice(int menu_no,int choice_no);
void Normal_choice(int menu_no,int choice_no);
void Save_pic(int menu_no);
void Load_pic(int menu_no);
void Oshell(void);
void Tirtle(void);
void Zoomin(void);
void Zoomout(void);
void Move(void);
void Color_pattern(void);
void Mongkut(void);
void interrupt (*old24)();
void Help_Edit();
void About_Program();
```

Critical ERROR handle function reduce

ฟังก์ชัน interrupt int24 ฟังก์ชันนี้จะถูกเรียกใช้เมื่อเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการใช้งานโปรแกรม

```
void interrupt int24 (bp,di,si,ds,es,dx,cx,bx,ax,ip,cs,flag)
{
    /* Print message & wait for key press */
    diskerr=1;
    ax=0; /* Return release function call */
}
```

MAIN

ฟังก์ชัน main() เป็นโปรแกรมหลักในการสร้างเมนู โดยเริ่มจากการตั้งค่าอินเทอร์พเวคเตอร์ การตั้งโหมดการทำงานในโหมดกราฟฟิก แล้วทำการอ่านค่ารูปแบบภาษาไทยมาเก็บไว้ทำการแสดงไตเติลก่อนเข้าสู่โปรแกรมการใช้งาน ตั้งค่าการใช้งานของเมาส์ กำหนดค่าต่างๆ ในการสร้างเมนู ทำการแสดงผลเมนูตามโปรแกรมที่ออกแบบไว้แล้วทำการรีเซ็ต (reset) ค่าตัวแปรหลักทั้งหมด จากนั้นจะเป็นการเลือกใช้งานของผู้ใช้โปรแกรมสมิธชาร์ตจนกว่าจะได้รับคำสั่งให้ออกจากโปรแกรมสุดท้ายก็จะออกจากโปรแกรมกราฟฟิก

main() .

```
{
    old24=getvect(0x24); /* Set interrupt vector */
    setvect(0x24,int24);
    clrscr();
    Initial_gph();
    Readfont();
    Tirtle();
    Mouse_initialize();
```

```

Menu_Assignment();
Display_Main_Menu();
Mouse_img(HAND);
New();
}

Select_Menu(0,1);

closegraph();

setvect (0x24, old24);

return;
}

```

END MAIN

ฟังก์ชัน Menu_Assignment ฟังก์ชันตั้งค่าตัวแปรต่าง ๆ ให้กับเมนู

```

void Menu_Assignment(void)
{
    int rowwidth=22;
    int rowgap=18;
    int hgap=12;
    int colwidth=9;
}

```

ส่วนต่อไปนี้เป็นการทำงานตั้งค่าตัวแปรต่างๆ ในการสร้างเมนูเพิ่ม

```

/* assign menu no.0 menu file */
menus[0].frame[0] = 0;
menus[0].frame[1] = 51;
menus[0].frame[2] = 165;
menus[0].frame[3] = 200;

menus[0].row[0] = rowwidth+hgap;
menus[0].row[1] = 2*rowwidth+rowgap;
menus[0].row[2] = 3*rowwidth+rowgap;;
menus[0].row[3] = 4*rowwidth+rowgap;;

```

```

menus[0].row[4] = 5*rowwidth+rowgap;;
menus[0].row[5] = 6*rowwidth+rowgap;;
menus[0].row[6] = 7*rowwidth+rowgap;;
menus[0].col = (3-1)*colwidth;
menus[0].item[0].choice = "เพิ่ม";
menus[0].item[1].choice = "เปิดเพิ่มข้อมูลใหม่";
menus[0].item[2].choice = "เปิดเพิ่มข้อมูลเก่า";
menus[0].item[3].choice = "จัดเก็บเพิ่มข้อมูล";
menus[0].item[4].choice = "พิมพ์เพิ่มข้อมูล";
menus[0].item[5].choice = "ออกไป DOS ชั่วคราว";
menus[0].item[6].choice = "ออกจากโปรแกรม";
menus[0].last_choice = 6; [เก็บ choice ตัวสุดท้ายคือ 6 ]
;

```

ส่วนต่อไปนี้เป็น การตั้งค่าตัวแปรต่างๆ ในการสร้างเมนูมุมมอง

```

/* assign menu no.1 menu view */
menus[1].frame[0] = 65;
menus[1].frame[1] = 51;
menus[1].frame[2] = 180;
menus[1].frame[3] = 130;
menus[1].row[0] = rowwidth+hgap;;
menus[1].row[1] = 2*rowwidth+rowgap;;
menus[1].row[2] = 3*rowwidth+rowgap;;
menus[1].row[3] = 4*rowwidth+rowgap;;
menus[1].col = (10-1)*colwidth;;
menus[1].item[0].choice = "มุมมอง";
menus[1].item[1].choice = "ย่อภาพ";
menus[1].item[2].choice = "ขยายภาพ";
menus[1].item[3].choice = "เคลื่อนย้ายภาพ";
menus[1].last_choice = 3;

```

ส่วนต่อไปนี้เป็นกรตั้งค่าตัวแปรต่างๆ ในการสร้างเมนูกำหนดคสี

```

/* assign menu no.2 menu Edit */
menus[2].frame[0] = 135;
menus[2].frame[1] = 51;
menus[2].frame[2] = 305;
menus[2].frame[3] = 157;
menus[2].row[0] = rowwidth+hgap;;
menus[2].row[1] = 2*rowwidth+rowgap;;
menus[2].row[2] = 3*rowwidth+rowgap;;
menus[2].row[3] = 4*rowwidth+rowgap;;
menus[2].row[4] = 5*rowwidth+rowgap;;
menus[2].col = (18-1)*colwidth;;
menus[2].item[0].choice = "ตัวเลือก";
menus[2].item[1].choice = "กำหนดคสี SMITH-CHART";
menus[2].item[2].choice = "กำหนดคสีพื้น";
menus[2].item[3].choice = "กำหนดคสีของรูปที่จะวาด";
menus[2].item[4].choice = "กำหนดคสีของรูปที่จะลบ";
menus[2].last_choice = 4;

```

ส่วนต่อไปนี้เป็นกรตั้งค่าตัวแปรต่างๆ ในการสร้างเมนูเปลี่ยนค่าตัวแปร

```

/* assign menu no.4 menu change value */
menus[3].frame[0] = 225;
menus[3].frame[1] = 51;
menus[3].frame[2] = 430;
menus[3].frame[3] = 220;
menus[3].row[0] = rowwidth+hgap;
menus[3].row[1] = 2*rowwidth+rowgap;
menus[3].row[2] = 3*rowwidth+rowgap;

```

```

menus[3].row[3] = 4*rowwidth+rowgap;
menus[3].row[4] = 5*rowwidth+rowgap;
menus[3].row[5] = 6*rowwidth+rowgap;
menus[3].row[6] = 7*rowwidth+rowgap;
menus[3].row[7] = 8*rowwidth+rowgap;
menus[3].col = (28-1)*colwidth;
menus[3].item[0].choice = "เปลี่ยนค่าตัวแปร";
menus[3].item[1].choice = "ความต้านทานเข้าที่ทุก";
menus[3].item[2].choice = "ความต้านทานโหลด";
menus[3].item[3].choice = "ค่า ADMITTANCE";
menus[3].item[4].choice = "ความต้านทานโหลดคอนอมอลโลสต์";
menus[3].item[5].choice = "ADMITTANCE นอมอลโลสต์";
menus[3].item[6].choice = "ความถี่";
menus[3].item[7].choice = "ความยาวคลื่น";
menus[3].last_choice = 7;

```

ส่วนต่อไปนี้เป็น การตั้งค่าตัวแปรต่างๆ ในการสร้างเมนูวาด

```

/* assign menu no.5 menu Draw */
menus[4].frame[0] = 360;
menus[4].frame[1] = 51;
menus[4].frame[2] = 505;
menus[4].frame[3] = 170;
menus[4].row[0] = rowwidth+hgap;
menus[4].row[1] = 2*rowwidth+rowgap;
menus[4].row[2] = 3*rowwidth+rowgap;
menus[4].row[3] = 4*rowwidth+rowgap;
menus[4].row[4] = 5*rowwidth+rowgap;
menus[4].row[5] = 6*rowwidth+rowgap;
menus[4].col = (43-1)*colwidth;

```

```
menus[4].item[0].choice = "วาด";
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

menus[4].item[1].choice = "ความต้านทานโหลด";
menus[4].item[2].choice = "วงกลม VSWR";
menus[4].item[3].choice = "ADMITTANCE";
menus[4].item[4].choice = "หมายเหตุ";
menus[4].item[5].choice = "ลบบภาพ";
menus[4].last_choice = 5;

```

ส่วนต่อไปนี้เป็นคำสั่งค่าตัวแปรต่างๆ ในการสร้างเมนูเครื่องมือ

```

/* assign menu no.6 menu Tool */
menus[5].frame[0] = 430;
menus[5].frame[1] = 51;
menus[5].frame[2] = 630;
menus[5].frame[3] = 260;
menus[5].row[0] = rowwidth+hgap;
menus[5].row[1] = 2*rowwidth+rowgap;
menus[5].row[2] = 3*rowwidth+rowgap;
menus[5].row[3] = 4*rowwidth+rowgap;
menus[5].row[4] = 5*rowwidth+rowgap;
menus[5].row[5] = 6*rowwidth+rowgap;
menus[5].row[6] = 7*rowwidth+rowgap;
menus[5].row[7] = 8*rowwidth+rowgap;
menus[5].row[8] = 9*rowwidth+rowgap;
menus[5].row[9] = 10*rowwidth+rowgap;
menus[5].col = (51-1)*colwidth;
menus[5].item[0].choice = "เครื่องมือ";
menus[5].item[1].choice = "วงกลม";
menus[5].item[2].choice = "เส้นตรง";
menus[5].item[3].choice = "จุด";
menus[5].item[4].choice = "ส่วนของวงกลม";

```

```

menus[5].item[6].choice = "ส่วนของวงกลมCONSTANT G";
menus[5].item[7].choice = "อ่านค่าความต้านทาน";
menus[5].item[8].choice = "อ่านค่าของ LAMDA SCALE";
menus[5].item[9].choice = "อ่านค่าของมุม(องศา)";
menus[5].last_choice = 9;

```

ส่วนต่อไปนี้เป็น การตั้งค่าตัวแปรต่างๆ ในการสร้างเมนูคำแนะนำ

```

/* assign menu no.7 menu Help */
menus[6].frame[0] = 460;
menus[6].frame[1] = 51;
menus[6].frame[2] = 635;
menus[6].frame[3] = 130;
menus[6].row[0] = rowwidth+hgap;
menus[6].row[1] = 2*rowwidth+rowgap;
menus[6].row[2] = 3*rowwidth+rowgap;
menus[6].row[3] = 4*rowwidth+rowgap;
menus[6].col = (54-1)*colwidth;;
menus[6].item[0].choice = "คำแนะนำ";
menus[6].item[1].choice = "เกี่ยวกับตัวแปรต่างๆ";
menus[6].item[2].choice = "เกี่ยวกับ SMITH-CHART";
menus[6].item[3].choice = "การใช้งาน PROGRAM";
menus[6].last_choice = 3;
}

```

ฟังก์ชัน Display_Main_Menu ฟังก์ชันที่ใช้ในการแสดงเมนู หรือ
เฟรมใหญ่ของเมนู ซึ่งจะประกอบด้วย

การตีกรอบเมนู

การระบายสีลงในกรอบเมนูสีพื้นจะเป็นสีเทา

การวาดกรอบทั้งหมด 4 กรอบด้วยกัน

```

void Display_Main_Menu(void)
{
    int count;

    clearviewport();

    Mouse_hide_cursor();

    setcolor(DARKGRAY);

    rectangle(0,0,639,479); /* MAIN FRAME */
    rectangle(224,51,636,476); /* CHART FRAME */
    line(0,51,639,51);

    setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
    floodfill(1,100,DARKGRAY); /* FILL FRAME AREA */
    setfillstyle(1,CYAN);
    bar(3,403,219,424); /* text fram lower */
    bar(3,358,100,380);
    bar(120,358,219,380);
    Mouse_show_cursor();
    Frame_down(3,403,219,424); /* text fram lower */
    Frame_down(3,358,100,380);
    Frame_down(120,358,219,380);
    Mouse_hide_cursor();
    setcolor(BLACK);
    bar(1,0,638,25);
    line(385,0,385,25);
    setfillstyle(1,WHITE);
    bar3d(0,25,639,50,0,0);
    Mouse_show_cursor();
    Outthaibar(5,435,"ชื่อเพิ่มข้อมูล :");
    Outthaibar(10,340," มุม(องศา)");
    Outthaibar(126,340,"LAMDA SCALE");
    Outthaibar(60,387," ค่าความต้านทาน");

    for(count=0;count<=NO_MAIN_MENU-1;count++)

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

    Outthaibar(menus[count].col,menus[count].row[0],
               menus[count].item[0].choice);
    Outthaibar(menus[count].col+80,menus[6].row[0],
               menus[6].item[0].choice);
    Mouse_hide_cursor();
    line(1,201,222,201); /* shadow line1 */
    line(1,333,222,333); /* shadow line2 */

```

ส่วนนี้เป็นการสร้างเงาของกรอบเมนู เงาของเมนูที่แสดงจะเป็นสีขาว

```

    setcolor(WHITE);
    line(1,202,222,202); /* shadow line1 */
    line(1,334,222,334); /* shadow line2 */
    Mongkut();
    Mouse_show_cursor();
}

```

ฟังก์ชัน Inverse_choice ฟังก์ชันนี้เป็นการเปลี่ยนสีของเมนูย่อยของเมนู คือ เป็นลักษณะของการเปลี่ยนสีหัวข้อย่อยในตอนที่ใช้เลือกหัวข้อเมนูลักษณะของไฮไลต์ (high light) ถ้าเลือกหัวข้อใดหัวข้อนั้นก็จะเปลี่ยนสีไปเป็นสีเหลือง

```

void Inverse_choice(int menu_no,int choice_no)
{
    Mouse_hide_cursor();
    setcolor(YELLOW);
    Outthaibar(menus[menu_no].col,menus[menu_no].row[choice_no],
               menus[menu_no].item[choice_no].choice);
    setcolor(WHITE);
    Mouse_show_cursor();
}

```

ฟังก์ชัน Normal_choice ฟังก์ชันนี้เป็นการเปลี่ยนสีของหัวข้อเมนูย่อยให้กลับเป็นสีเดิม หลังจากการอินเวอร์สให้กลับเป็นสีดำ

```
void Normal_choice(int menu_no,int choice_no)
{
    Mouse_hide_cursor();
    setcolor(BLACK);
    Outthairbar(menus[menu_no].col,menus[menu_no].row[choice_no],
                menus[menu_no].item[choice_no].choice);
    setcolor(WHITE);
    Mouse_show_cursor();
}
```

ฟังก์ชัน Inverse_head_menu เปลี่ยนสีของหัวข้อเมนูที่เป็นหัวข้อหลักให้เป็นสีเหลืองเช่นเดียวกับ การเปลี่ยนสีของหัวข้อเมนูย่อย

```
void Inverse_head_menu(int menu_no)
{
    int col,x1,x2;
    Mouse_hide_cursor();
    setcolor(YELLOW);
    if(menu_no==6) {
        col=menus[menu_no].col+80;
        x1=524;
        x2=635;
    } else {
        col=menus[menu_no].col;
        x1=menus[menu_no].frame[0];
        x2=menus[menu_no+1].frame[0];
    }
    if(menu_no==5) x2=530;
```

```

bar(x1,26,x2,49);
Outthaibar(col,menus[menu_no].row[0],
menus[menu_no].item[0].choice);
setcolor(WHITE);
Mouse_show_cursor();
}

```

ฟังก์ชัน Normal_head_menu เป็นการเปลี่ยนสีของหัวข้อเมนูหลักให้กลับเป็นสีเดิมหลังจากการอินเวอร์สให้กลับเป็นสีดำ

```

void Normal_head_menu(int menu_no)
{
    int col,x1,x2;
    Mouse_hide_cursor();
    setcolor(BLACK);
    if(menu_no==6) {
        col=menus[menu_no].col+80;
        x1=524;
        x2=635;
    } else {
        col=menus[menu_no].col;
        x1=menus[menu_no].frame[0];
        x2=menus[menu_no+1].frame[0];
    }
    if(menu_no==5)
        x2=530;
    setfillstyle(1,WHITE);
    bar(x1,26,x2,49);
    Outthaibar(col,menus[menu_no].row[0],menus[menu_no].item[0].choice);
    setcolor(WHITE);
    Mouse_show_cursor();
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังก์ชัน Normal_menu เป็นฟังก์ชันที่โหลดภาพพื้นหลังของเมนูมาเก็บไว้จะทำให้ภาพเมนูที่จอหายไป

```
void Normal_menu(int menu_no)
{
    Mouse_hide_cursor();
    Load_pic(menu_no);
    Mouse_show_cursor();
}
```

ฟังก์ชัน Inverse_menu เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการเก็บภาพเมนูหลังของเมนูนั้นไว้ก่อนแล้วจึงแสดงกรอบของเมนูนั้นออกมา

```
void Inverse_menu(int menu_no)
{
    Mouse_hide_cursor();
    Save_pic(menu_no);
    Display_Menu(menu_no);
    Mouse_show_cursor();
}
```

ฟังก์ชัน Save_pic เป็นการเก็บภาพพื้นหลังของเมนูโดยที่จะหาขนาดของหน่วยความจำที่ใช้ในการเก็บภาพก่อนใช้คำสั่ง imagesize นอกจากนี้ยังมีการเช็คการจองหน่วยความจำไว้ด้วย ถ้าจองไม่ได้จะแสดงข้อความ NOT - ENOUGH MEMORY ถ้าจองได้จะไปทำโปรแกรมต่อไป

```
void Save_pic(int menu_no)
{
    size=imagesize(menus[menu_no].frame[0],
    menus[menu_no].frame[1],
    menus[menu_no].frame[2],
```

```

menus[menu_no].frame[3]);
pic_no=farmalloc(size);
if(pic_no!=NULL) {
    Mouse_hide_cursor();
    getimage(menus[menu_no].frame[0],
    menus[menu_no].frame[1],
    menus[menu_no].frame[2],
    menus[menu_no].frame[3],pic_no);
    Mouse_show_cursor();
} else {
    printf("%c","\07");
    Outmsg("ไม่สามารถจองหน่วยความจำได้");
    getch();
}
}

```

ฟังก์ชัน Load_pic เป็นฟังก์ชันที่โหลดภาพแบ็คกราวด์เก็บไว้ที่ตำแหน่งเดิม แต่จะมีการตรวจสอบว่ามีการจองหน่วยความจำได้หรือไม่เสียก่อน

```

void Load_pic(int menu_no)
{
    if(pic_no!=NULL) {
        Mouse_hide_cursor();
        putimage(menus[menu_no].frame[0],
        menus[menu_no].frame[1],pic_no,0);
        Mouse_show_cursor();
        farmfree(pic_no);
    }
}

```

ฟังก์ชัน `Display_Menu` ฟังก์ชันนี้จะใช้แสดงเมนูย่อยที่แสดงรายละเอียดของหัวข้อเมนูหลักเป็นการสร้างกรอบของเมนูย่อย พร้อมทั้งมีการตกแต่งด้วย

```
void Display_Menu(int menu_no)
{
    int i;
    Mouse_hide_cursor();
    setcolor(WHITE);
    setfillstyle(1,LIGHTBLUE); /* fill menu */
    bar(menus[menu_no].frame[0],menus[menu_no].frame[1],
        menus[menu_no].frame[2],menus[menu_no].frame[3]);
    rectangle(menus[menu_no].frame[0]+2,menus[menu_no].frame[1]+2,
        menus[menu_no].frame[2]-2,menus[menu_no].frame[3]-2);
```

ส่วนนี้จะเป็นการนำข้อความที่เป็นภาษาไทยออกไปแสดง

```
setcolor(BLACK);
for(i=1;i<=menus[menu_no].last_choice;i++)
{
    Outthaibar(menus[menu_no].col,menus[menu_no].row[i],
        menus[menu_no].item[i].choice);
}
setcolor(WHITE);
Mouse_show_cursor();
}
```

ฟังก์ชัน `Select_Menu` ฟังก์ชันนี้จะเป็นการเลือกเมนูต่างๆ โดยที่คีย์บอร์ดหรือเมาส์ โดยที่คีย์บอร์ดที่รับเข้ามาจะต้องไม่เป็น ALT-X

```
void Select_Menu(int menu,int choice)
{
    struct menu_status M;
    int new_choice_no=0,new_menu_no=0;
    int xpix,ypix;
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

M.choice_no=choice;
M.menu_no=menu;
setcolor(WHITE);
Invese_head_menu(M.menu_no);

```

ส่วนนี้เป็นการเลือกใช้เมนูต่างๆ ด้วยเมาส์

```

do
{
    Mouse_show_cursor();
do
{
    M.key=0;
    Outmsg("MAIN MENU");
    Mouse_wait();
    sts=Readkey();
    switch(sts)
    {
        case 0 : M.key = bioskey(0);
                break;
        case 1 : xpix = Mouse_x();
                ypix = Mouse_y();
                if(ypix>25&&ypix<50)
                    M = Clik_head(M,xpix);
                else
                    if(M.door==ON)
                        { switch(M.menu_no)
                            {
                                case 0 : if(xpix>menus[0].frame[0]&&xpix<menus[0].frame[2])
                                    M=Check_row(M,ypix);
                                    break;

```

```

case 1 : if(xpix>menus[1].frame[0]&&xpix<menus[1].frame[2])
        M=Check_row(M,ypix);
        break;

case 2 : if(xpix>menus[2].frame[0]&&xpix<menus[2].frame[2])
        M=Check_row(M,ypix);
        break;

case 3 : if(xpix>menus[3].frame[0]&&xpix<menus[3].frame[2])
        M=Check_row(M,ypix);
        break;

case 4 : if(xpix>menus[4].frame[0]&&xpix<menus[4].frame[2])
        M=Check_row(M,ypix);
        break;

case 5 : if(xpix>menus[5].frame[0]&&xpix<menus[5].frame[2])
        M=Check_row(M,ypix);
        break;

case 6 : if(xpix>menus[6].frame[0]&&xpix<menus[6].frame[2])
        M=Check_row(M,ypix);
        break;
    }
    }
    break;
}
}while(M.key==0);

```

ส่วนนี้เป็นการเลือกใช้เมนูต่างๆ ด้วยการรับค่าจากคีย์บอร์ด

```

switch(M.key)
{
case LEFT_ARROW :
    if(M.menu_no == 0)new_menu_no = 6;
    else new_menu_no = M.menu_no-1;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Normal_head_menu(M.menu_no);

if(M.door==ON)

{ Normal_choice(M.menu_no,M.choice_no);

  Normal_menu(M.menu_no);

  M.choice_no=1;

  Inverse_menu(new_menu_no);

  Inverse_choice(new_menu_no,M.choice_no);

}

Inverse_head_menu(new_menu_no);

M.menu_no=new_menu_no;

break;

case RIGHT_ARROW :

if(M.menu_no == 6) new_menu_no = 0;

else new_menu_no = M.menu_no+1;

Normal_head_menu(M.menu_no);

if(M.door==ON)

{

  Normal_choice(M.menu_no,M.choice_no);

  Normal_menu(M.menu_no);

  M.choice_no=1;

  Inverse_menu(new_menu_no);

  Inverse_choice(new_menu_no,M.choice_no);

}

Inverse_head_menu(new_menu_no);

M.menu_no=new_menu_no;

break;

case UP_ARROW :

if(M.door==ON)

{

  if(M.choice_no == 1)

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

new_choice_no = menus[M.menu_no].last_choice;
else
new_choice_no = M.choice_no-1;
Normal_choice(M.menu_no,M.choice_no);
Invese_choice(M.menu_no,new_choice_no);
M.choice_no = new_choice_no;
}
break;
case DOWN_ARROW :
if(M.door==ON)
{
if(M.choice_no == menus[M.menu_no].last_choice)
new_choice_no = 1;
else
new_choice_no = M.choice_no+1;
Normal_choice(M.menu_no,M.choice_no);
Invese_choice(M.menu_no,new_choice_no);
M.choice_no = new_choice_no;
}
break;

```

เมื่อมีการกดปุ่ม RETURN โปรแกรมจะเรียกใช้งานในฟังก์ชัน Call_function()

```

case RETURN :
if(M.door==ON)
{
Normal_menu(M.menu_no);
M.door=OFF;
Call_function(M.menu_no,M.choice_no);
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

else {
    M.door=ON;
    Invese_menu(M.menu_no);
    M.choice_no=1;
    Invese_choice(M.menu_no,M.choice_no);
}

break;
case MOUSE :
    Normal_menu(M.menu_no);
    M.door=OFF;
    Call_function(M.menu_no,M.choice_no);
    M.choice_no=1;
break;
case ESCAPE :
    if(M.door==ON)
    {
        M.door=OFF;
        Normal_choice(M.menu_no,M.choice_no);
        Normal_menu(M.menu_no);
    }

break;
} /*switch i*/
} while(M.key!=ALT_X);
}/*end*/

```

ฟังก์ชัน Call_function ฟังก์ชันนี้จะถูกใช้เมื่อมีการเลือกเมนูใช้งาน

```
void Call_function(int menu_no,int choice_no)
```

```

switch(menu_no)
{
    case 0 : switch(choice_no)
        { case 1 : New();      break;
          case 2 : Load();    break;
          case 3 : Save();     break;
          case 4 : Printer();  break;
          case 5 : Oshell();   break;
          case 6 : setvect (0x24, old24);
                closegraph();
                exit(0);      break;
        }; break;
    case 1 : switch(choice_no)
        { case 1: Zoomin();    break;
          case 2: Zoomout();   break;
          case 3: Move();      break;
        }; break;
    case 2 : switch(choice_no)
        { case 1: Color_chart(0);    break;
          case 2: Color_chart(1);    break;
          case 3: Color_chart(2);    break;
          case 4: Color_chart(3);    break;
        }; break;
    case 3 : switch(choice_no)
        { case 1: Change_zo();      break;
          case 2: Change_zl(1);    break;
          case 3: Change_yl(1);    break;
          case 4: Change_zl(0);    break;
          case 5: Change_yl(0);    break;
          case 6: Change_frequency(); break;
        };
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        case 7:Change_wavelength(); break;
    }; break;
case 4 : switch(choice_no)
    { case 1: Draw_zl();          break;
      case 2: Draw_vswr();       break;
      case 3: Draw_admittance(); break;
      case 4: Comment();         break;
      case 5: Delete();          break;
    }; break;
case 5 : switch(choice_no)
    { case 1: Tools(CIRCLE);     break;
      case 2: Tools(LINE);       break;
      case 3: Tools(POINT);      break;
      case 4: Arrc();            break;
      case 5: Scale(2);          break;
      case 6: Scale(3);          break;
      case 7: Scale(1);          break;
      case 8: Read_scalc();      break;
      case 9: Read_degree();     break;
    }; break;
case 6 : switch(choice_no)
    { case 1: Help_Edit();       break;
      case 2:About_Program();    break;
      case 3:                    break;
    }; break;
/* end switch */
}

```

ฟังก์ชัน struct menu_status Clik_head ส่วนนี้ใช้กำหนดสถานะของเมนูหลักในการรับค่าจากเมาส์

```

struct menu_status Click_head(struct menu_status M,int xpix)
{
    int new_menu;
    if(xpix<=menus[1].frame[0]) new_menu=0;
    if(xpix>menus[1].frame[0]&&xpix<=menus[2].frame[0])
        new_menu=1;
    if(xpix>menus[2].frame[0]&&xpix<=menus[3].frame[0])
        new_menu=2;
    if(xpix>menus[3].frame[0]&&xpix<=menus[4].frame[0])
        new_menu=3;
    if(xpix>menus[4].frame[0]&&xpix<=menus[5].frame[0])
        new_menu=4;
    if(xpix>menus[5].frame[0]&&xpix<=524)
        new_menu=5;
    if(xpix>524&&xpix<=menus[6].frame[2])
        new_menu=6;
    Normal_head_menu(M.menu_no);
    Inverse_head_menu(new_menu);
    if(M.door==ON)
    {
        Normal_menu(M.menu_no);
        if(new_menu==M.menu_no) M.door=OFF;
        else {
            Inverse_menu(new_menu);
            M.choice_no=1;
            Inverse_choice(new_menu,M.choice_no);
        }
    }
}
else {
    if(new_menu==M.menu_no)
    {
        M.door=ON;
        Inverse_menu(new_menu);
        M.choice_no=1;
    }
}
}

```

```

        Inverse_choice(new_menu,M.choice_no);
    }
}
M.menu_no=new_menu; M.key=0; return M;
}

```

ฟังก์ชัน struct menu_status Check_row ส่วนนี้ใช้กำหนดสถานะของเมนูย่อยบรรทัดต่างๆ ในการรับค่าจากเมาส์

```

struct menu_status Check_row(struct menu_status M,int ypix)
{
    if(ypix>60&&ypix<74)    {M.choice_no=1;M.key=MOUSE;}
    if(ypix>80&&ypix<94)    {M.choice_no=2;M.key=MOUSE;}
    if(ypix>105&&ypix<120)  { M.choice_no=3;M.key=MOUSE;}
    if(ypix>130&&ypix<140)  { M.choice_no=4;M.key=MOUSE;}
    if(ypix>150&&ypix<162)  { M.choice_no=5;M.key=MOUSE;}
    if(ypix>168&&ypix<185)  { M.choice_no=6;M.key=MOUSE;}
    if(ypix>187&&ypix<205)  { M.choice_no=7;M.key=MOUSE;}
    if(ypix>208&&ypix<230)  { M.choice_no=8;M.key=MOUSE;}
    if(ypix>235&&ypix<253)  { M.choice_no=9;M.key=MOUSE;}
    return M;
}

```

ฟังก์ชัน Readkey สำหรับอ่านสถานะการกดของเมาส์และคีย์บอร์ด

```

int Readkey(void)
{
    int sts;
    char far *info;
    info=NULL;
do {

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

printf(info,"%d , %d",Mouse_x(),Mouse_y());
bar(235,450,330,465);
outtextxy(240,455,info);
sts=Mouse_status();
} while((kbhit()==0)&&(sts==0));
return sts;
}

```

DO CHOICE FUNCTION

ฟังก์ชัน Tirtle ฟังก์ชันนี้ใช้แสดง Tirtle ก่อนเริ่มใช้โปรแกรม

```

void Tirtle(void)
{
setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
bar(0,0,639,479);
setfillstyle(1,LIGHTBLUE);
bar(100,100,539,379);
Frame_up(100,100,539,379);
setcolor(RED);
Outthaibar(160,150,"สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง");
Outthaibar(230,180,"คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม");
Outthaibar(230,210,"ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม");
Outthaibar(230,240,"โปรแกรม SMITH_CHART V1.0");
kmitl();
getch();
}

```

ฟังก์ชัน Osshell ฟังก์ชันนี้เป็นส่วนของเมนูย่อยในเมนูเพิ่มคือ เมนู
ออกไป DOS ชั่วคราว

```

void Oshell
{
if(Save_img(4,29,221,424)) {
    closegraph();
    printf("\n*****");
    printf("\n* type exit to return to program *");
    printf("\n*****");
    system("command.com");
    Initial_gph();
    Display_Main_Menu();
    Frame_down(100,430,219,448);
    Outthaibar(105,435,file_name);
    Clear_chart_frame();
    Redraw();
    Invese_head_menu(0);
    Mouse_img(HAND);
}
Load_img(4,29);
}

```

ฟังก์ชัน Zoomin ฟังก์ชันนี้เป็นส่วนของเมนูย่อยในเมนูมุมมองคือเมนู
ย่อภาพ

```

void Zoomin(void)
{
    rad=100;
    Clear_chart_frame();
    Redraw();
}

```

ฟังก์ชัน Zoomout ฟังก์ชันนี้เป็นส่วนของเมนูย่อยในเมนูมุมมองคือ เมนูขยายภาพ

```
void Zoomout(void)
{
    rad=180;
    Clear_chart_frame();
    Redraw();
}
```

ฟังก์ชัน Move ฟังก์ชันนี้เป็นส่วนของเมนูย่อยในเมนูมุมมองคือ เมนูเคลื่อนย้ายภาพ

```
void Move(void)
{
    int sts,key;
    do {
        Mouse_img(PLUS);
        Mouse_wait();
        sts=Readkey();
        switch(sts) {
            case 0: key=bioskey(0); break;
            case 1: dx=Mouse_x();
                    dy=Mouse_y();
                    dx-=226;dy-=51;
                    Clear_chart_frame();
                    Redraw();
                    key=ESCAPE;
                    break;
            case 2: key=ESCAPE; break;
        }
    } while(key!=ESCAPE);
    Mouse_img(HAND);
}
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังก์ชัน Color_pattern ฟังก์ชันสร้างรูปแบบของสีเพื่อใช้ในการเลือกใช้ในเมนูกำหนดสี

```
void Color_pattern(void)
{
    int i,x=0,y=0;

    setcolor(DARKGRAY);
    setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
    bar3d(250,140,610,340,0,0);

    setcolor(WHITE);
    line(250,140,610,140);
    line(250,140,250,340);

    setcolor(BLACK);
    rectangle(260,150,600,330);
    rectangle(270,160,591,191);
    for(i=0;i<=15;i++)
    {
        setfillstyle(1,i);
        x=270+i*20;y=161;
        bar(x,y,x+20,y+29);
    }
    Outthaibar(340,297,"ตกลง");
    Outthaibar(485,297,"ยกเลิก");
    Frame_up(320,290,400,315);
    Frame_up(470,290,550,315);
}
```

ฟังก์ชัน Mongkut ฟังก์ชันนี้จะใช้แสดงสัญลักษณ์ของมงกุฎบนจอภาพ

```
void Mongkut(void)
{
    int i;
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

unsigned mongkut[24]={0x0888,0x06b0,0x0140,0x1ebc,0x0660,0x0570,
                    0x09c8,0x12a4,0x2492,0x45d1,0x0948,0x1374,0x22a2,
                    0x27f2,0x46b1,0x0c58,0x0c58,0x1ddc,0x1b0c,0x1a7c,
                    0x1a7c,0x5a8f,0x7277,0x2112};

setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
Frame_up(0,0,25,25);
setcolor(RED);
for(i=0;i<=24;i++)
{
    setlinestyle(USERBIT_LINE,mongkut[i],1);
    line(20,1+i,5,1+i);
}
setlinestyle(0,0,1);
Outthaibar(40,8,"สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง");
Outthaibar(415,8,"โปรแกรม SMITH_CHART V1.0");
}

```

ฟังก์ชัน Help_Edit ฟังก์ชันนี้จะแสดงส่วนของเมนูย่อยในเมนูคำแนะนำ คือ
เมนูเกี่ยวกับตัวแปรต่างๆ

```

void Help_Edit()
{
    int maxx,maxy;
    maxx=getmaxx();
    maxy=getmaxy();
    setcolor(RED);
    setfillstyle(1,GREEN);
    bar3d(226,51,maxx-5,maxy-33,0,0);
    setcolor(RED);
}

```

```

line(maxx-6,51,maxx-6,maxy-33);
line(226,445,633,445);
setcolor(BLUE);
Outthaibar(235,60,"Zo:ค่าแอมพลิจูดของสายนำสัญญาณ");
Outthaibar(235,85,"ZL: โหลด อิมพีแดนซ์");
Outthaibar(235,110,"YL: โหลด แอดมิตแตนซ์");
Outthaibar(235,160,"YL/Yo:ค่าที่ได้จากการนอร์มอลไลซ์ค่าโหลดแอดมิตแตนซ์");
Outthaibar(235,185,"Frequency:ค่าความถี่(GHz)");
Outthaibar(235,210,"Wave Lenght:ค่าความยาวคลื่น(cm.)");
Outthaibar(235,235,"VSWR:Voltage Standing wave Ratio");
Outthaibar(235,260,"อัตราส่วนคลื่นนิ่งของแรงดัน");
Outthaibar(235,285,"SWR:อัตราส่วนคลื่นนิ่ง คือ VSWR ที่แสดงในหน่วย dB");
Outthaibar(235,310,"Powermismatch:กำลังงานสูญเสียจากการ mismatchdB");
Outthaibar(235,335,"Power return:กำลังงานย้อนกลับ(dB)");
Outthaibar(235,360,"Gamma:สัมประสิทธิ์การสะท้อนกลับของแรงดัน");
Outthaibar(235,385,"Gamma2:สัมประสิทธิ์การสะท้อนกลับของกำลังงาน");
getch();
Clear_chart_frame();
Redraw();
Invese_head_menu(6);
Mouse_img(HAND);
setcolor(WHITE);
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังก์ชัน About_Program ฟังก์ชันนี้จะแสดงส่วนของเมนูย่อยในเมนูคำแนะนำคือ เมนูเกี่ยวกับ SMITH-CHART

```

void About_Program()
{
    Save_img(150,190,580,378);
    setcolor(RED);
    rectangle(150,190,580,378);
    line(150,377,580,377);
    line(579,190,579,378);
    setfillstyle(1,GREEN);
    floodfill(151,200,RED);
    setcolor(BLUE);
    Outthaibar(310,200," SMITH-CHART ");
    setcolor(YELLOW);
    Outthaibar(165,225,"สมิทชาร์ตเป็นชื่อเรียกแผนภูมิที่เสนอขึ้น
        โดยวิศวกรชาวอเมริกันที่ชื่อ");
    Outthaibar(165,250,"P.H.Smith ในปี พ.ศ.2482 แผนภูมิ
        นี้จะให้ความสะดวกในการ ");
    Outthaibar(165,275,"พิจารณาการเปลี่ยนแปลงของค่าอิมพีแดนซ์
        ไปตามตำแหน่งของสาย ");
    Outthaibar(165,300,"นำสัญญาณ และสามารถใช้ประโยชน์
        ในการวัดค่าอิมพีแดนซ์ และใน");
    Outthaibar(165,325,"การแมตซ์อิมพีแดนซ์ได้เป็นอย่างดี");
    setcolor(WHITE);
    getch();
    setcolor(RED);
    rectangle(150,190,580,378);
    line(150,377,580,377);
    line(579,190,579,378);

```

```

setfillstyle(1,WHITE);
floodfill(151,200,RED);

setcolor(RED);
Outthaibar(300,200,"โปรแกรม SMITH-CHART ");
setcolor(BLUE);
Outthaibar(160,220,"จัดทำ โดย");
setcolor(CYAN);
Outthaibar(235,220,"นายชัยเลิศ สุทธิสัตตยาภรณ์ รหัส 36031305");
Outthaibar(235,240,"นายทวีศักดิ์ ชูรัตน์ รหัส 36031307");
Outthaibar(235,260,"นายเพชรรัตน์ ทัดสนธิ รหัส 36031321");
Outthaibar(235,280,"นายอนุพงษ์ แผ้ววณ รหัส 36031336");
setcolor(MAGENTA);
Outthaibar(255,300,"สาขา อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์");
Outthaibar(275,320,"ภาควิชา วิศวกรรมศาสตร์");
Outthaibar(295,340,"คณะ วิศวกรรมศาสตร์");
setcolor(BLINK);
Outthaibar(210,360,"สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง");
setcolor(WHITE);
getch();
Invese_head_menu(6);
Mouse_img(HAND);
Load_img(150,190);
}

```

จบการทำงานโปรแกรม MENU.G

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรม MOUSE.C

โปรแกรม MOUSE.C โปรแกรมนี้จะทำหน้าที่ในส่วนของการควบคุมเมาส์ เช่น การรีเซ็ตเมาส์ การซ่อนและแสดงเมาส์ การเปลี่ยนรูปเมาส์พ้อยเตอร์ หาตำแหน่งของเมาส์

```
#include"scancode1.h"
```

ประกาศชื่อฟังก์ชันย่อย

```
void Mouse_initialize(void);
void Mouse_show_cursor(void);
void Mouse_hide_cursor(void);
void Mouse_img(int mode);
int Mouse_status(void);
int Mouse_x(void);
int Mouse_y(void);
```

ฟังก์ชัน Mouse_initialize ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการติดตั้งเมาส์ใคร่ฟิวเจอร์และทำการรีเซ็ตเมาส์ตลอดจนกำหนดขอบเขตการเคลื่อนที่ของเมาส์ด้วย โดยอาศัยการ INTERRUPT หมายเลข 0x33. ตามฟังก์ชันต่างๆ

```
void Mouse_initialize(void)
{
    AX=0x00;
    geninterrupt(0x33);
    if(_AX == 0) {
        printf("Mouse could not be initialized.");
        exit(1);
    }
}
```

```

    AX=0x07;

    CX=0x03;

    DX=635;

    geninterrupt(0x33);
/* กำหนดช่วงการเคลื่อนที่ในแนวแกน y */
    AX=0x08;

    CX=0x03;

    DX=476;

    geninterrupt(0x33);
}

```

ฟังก์ชัน `Mouse_show_cursor` ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการบังคับการแสดงรูปของเมาส์พอยน์เตอร์ โดยอาศัย INTERRUPT หมายเลข 0x33 ฟังก์ชัน 0x01

```

void Mouse_show_cursor(void)
{
    AX=0x01;
    geninterrupt(0x33);
}

```

ฟังก์ชัน `Mouse_hide_cursor` ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการบังคับการแสดงซ่อนรูปของเมาส์พอยน์เตอร์ โดยอาศัย INTERRUPT หมายเลข 0x33 ฟังก์ชัน 0x02 ..

```

void Mouse_hide_cursor(void)
{
    AX=0x02;

    geninterrupt(0x33);
}

```

ฟังก์ชัน Mouse_status ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการรายงานสถานะของปุ่ม-
ของเมาส์ ว่ามีปุ่มใดถูกกดอยู่บ้าง และจะส่งค่าของหมายเลขปุ่มกลับในกรณี
ที่มีการกดปุ่ม

```
int Mouse_status(void)
{
    AX=0x03;
    geninterrupt(0x33);
    return _BX;
}
```

ฟังก์ชัน Mouse_x ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการรายงาน ตำแหน่งทางแกน x
ของเมาส์ว่าขณะนั้นอยู่ที่ตำแหน่งที่เท่าไร

```
int Mouse_x(void)
{
    AX=0x03;
    geninterrupt(0x33);
    return _CX;
}
```

ฟังก์ชัน Mouse_y ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการรายงานตำแหน่งทางแกน y
ของเมาส์ว่าขณะนั้นอยู่ที่ตำแหน่งที่เท่าไร

```
int Mouse_y(void)
{
    AX=0x03;
    geninterrupt(0x33);
    return _DX;
}
```

ฟังก์ชัน Mouse_wait ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่สำหรับการปล่อยเมาส์ในขณะที่
กดอยู่ในขณะนั้น

```
void Mouse_wait(void)
{
    int sts=0;
    do {
        * Mouse_show_cursor();
        sts=Mouse_status();
    } while(sts!=0);
}
```

ฟังก์ชัน Mouse_img ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเปลี่ยนรูปเมาส์จากรูปลูกศร
ซึ่งเป็นรูปมือชี้

```
void Mouse_img(int mode)
{
    void far *mousepic;
    {
        int x_spot,y_spot;
        char plus[]= 0x7f,0xff,0x7f,0xff,0x7f,0xff,0x7f,0xff,/*and Mask*/
                    0x7f,0xff,0x7f,0xff,0x7f,0xff,0x7f,0xff,0x00,0x00,0x7f,0xff,0x7f,0xff,0x7f,
                    0xff,0x7f,0xff,0x7f,0xff,0x7f,0xff,0x7f,0xff,
                    0x80,0x00,0x80,0x00,0x80,0x00,0x80,0x00,/*xor mask*/
                    0x80,0x00,0x80,0x00,0x80,0x00,0x80,0x00,0xff,0xff,0x80,0x00,0x80,0x00,
                    0x80,0x00,0x80,0x00,0x80,0x00,0x80,0x00,0x80,0x00;
        char hand[]= 0xff,0xf3,0xff,0xe1,0xff,0xe1,0xff,0xe1,/*and mask*/
                    0xff,0xe1,0x49,0xe0,0x00,0x80,0x00,0x00,0x00,0x00,0x00,0x00,0x00,0x00,0x00
                    0x00,0x00,0x00,0x80,0x00,0xc0,0x01,0xe0,0x03,0xe0,
                    0x00,0x00,0x00,0x0c,0x00,0x0c,0x00,0x0c,/*xor mask*/
```

```
0x00,0x0c,0xb6,0x0d,0xb6,0x6d,0xb6,0x6d,0xfe,0x7f,0xfe,0x6f,0xfe,0x6f,
0xfe,0x7f,0xfe,0x3f,0xfe,0x1f,0xfc,0x0f,0x00,0x00;
```

```
if(mode==HAND)
{
    mousepic=hand;
    x_spot=y_spot=1;
}
else
{
    mousepic=plus;
    x_spot=y_spot=8;
}
ES=FP_SEG(mousepic);
DX=FP_OFF(mousepic);
CX=x_spot;
BX=y_spot;
AX=0x0009;
geninterrupt(0x33);
}
```

จบโปรแกรม Mouse_inf.C

```
#include "scancode1.h"
```

```
void Save_cursor(void);
```

```
void Tools(int pic);
```

```
void Draw_pic(float fx,float fy,float lx,float ly,int pic);
```

```
void Scale(int mode);
```

```
void Read_scale(void);
```

```
void Read_degree(void);
```

```
void Arcc(void);
```

```
void Frame_up(int x1,int y1,int x2,int y2);
```

```
void Frame_down(int x1,int y1,int x2,int y2);
```

การเรียกโปรแกรมย่อยจาก ccc.c มาใช้ในโปรแกรม

```
extern void Outmsg(char item[100]);
```

```
extern void Outthaibar(int column,int row,char *content);
```

```
extern float Lamda_scale(float x,float y,int mode);
```

```
extern void Convert_zl2coor(float real,float complex);
```

```
extern void List_pic(int number,int colors);
```

```
extern void Mem_pic(int cmd,float xx1,float yy1,float xx2,float yy2,float
```

```
sang,float deng,float radl;
```

การเรียกค่าตัวแปรจากโปรแกรมอื่นมาใช้

```
extern struct command order[100];
```

```
extern struct comx comp;
```

```
extern int dx,dy,rad;
```

```
extern int seg;
```

```
extern int short thai;
```

```
extern int short NORMAL_CL;
```

```
extern int short INVESE_CL;
extern unsigned char inputstr[255];
```

โปรแกรมย่อย การหาค่าที่จะส่งไปทำการคำนวณเพื่อนำมาพล็อตเป็นกราฟในสมิธชาร์ต โดยการใช้เมาส์ (mouse) หาโดยมีขั้นตอนดังนี้
ขั้นแรก จะแสดงสัญลักษณ์ของเมาส์ โดยจะมีการตรวจสอบสถานะของเมาส์ และหาตำแหน่งทางแกน x และแกน y ตำแหน่งแรกจากนั้นเมาส์จะทำการค้นหาในตำแหน่ง x,y ต่อไป โดยจะมีการแสดงเส้นตรงไปด้วยค่าที่ได้ทั้งหมดจะถูกส่งไปยังโปรแกรมย่อยให้วาดกราฟ ซึ่งจะมีการเลือกอยู่ 3 ลักษณะคือ

- การวาดเส้นตรง
- การวาดวงกลม
- การกำหนดจุด

โดยเส้นตรง จะมีเพียงกำหนดจุดเริ่มต้นและจุดปลาย โดยที่การกดเมาส์ครั้งแรกจะเป็นการกำหนดจุดเริ่มต้นและลากเมาส์ไปที่ต้องการกดอีกครั้งจะเป็นตำแหน่งจุดปลายวงกลม กดเมาส์ครั้งแรกจะกำหนดค่าจุดศูนย์กลาง และใช้เมาส์ลากมาเพื่อหารัศมี กดอีกครั้งก็จะได้วงกลมที่มีรัศมีที่เราต้องการค่าทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะนำมาใช้ในโปรแกรมย่อยวาดกราฟ ซึ่งจะรับค่ามาเพื่อนำไปวาดกราฟที่ต้องการ โดยที่ผู้ใช้สามารถเลือกเองได้ตามความต้องการ การกำหนดจุดนั้น จะใช้เมาส์เพื่อค้นหาตำแหน่งจุดที่ต้องการที่จะแสดงออกมา โดยการกดเมาส์ 1 ครั้งก็จะได้จุดออกมา 1 จุด

```
void Tools(int pic)
{
    int sts=0,key;
    int fx=0,fy=0,lx=0,ly=0;

    Mouse_img(PLUS);
    Mouse_show_cursor();
    Mouse_wait();
    setwritemode(1);
```

```

do{   key=0;
      sts=Readkey();
      switch(sts){
          case 0: bioskey(0); break;
          case 1: key=ESCAPE; break;
          case 2: fx=Mouse_x();
                  fy=Mouse_y();
                  Point(fx,fy);
                  key=RETURN;
                  Mouse_wait();
                  break;
      }
    } while(key==0);
Mouse_wait();
if(key==ESCAPE)
Point(fx,fy);
else{
    if(pic<=2) sts=0;
    while(sts!=1&&sts!=2&&pic<=2)
        lx=Mouse_x();
        ly=Mouse_y();
    Mouse_hide_cursor();
        line(fx,fy,lx,ly);
        delay(100);
        line(fx,fy,lx,ly);
    Mouse_show_cursor();
        delay(100);    sts=Mouse_status();
    Point(fx,fy); } /* end else * /

```

```

setwritemode(0);
if(key==RETURN) {
    fx-=226;fy-=51;lx-=226;ly-=51;
    Draw_pic(fx,fy,lx,ly,pic); }
}
Mouse_img(HAND);
}

```

ฟังก์ชัน Draw_pic ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการวาดรูปต่างๆที่ต้องการคือ
เส้นตรง วงกลม กำหนดจุด และการกำหนดข้อความลงในที่ที่ต้องการ.

```

void Draw_pic(float fx,float fy,float lx,float ly,int pic)
{
    float R=0;
    if(pic==CIRCLE) {
        R=sqrt(pow((fx-lx),2)+pow((fy-ly),2));
        R/=rad;
        fx=(fx-dx)/rad;
        fy=-(fy-dy)/rad;
        lx=(lx-dx)/rad;
        ly=-(ly-dy)/rad;
    }
    Mouse_hide_cursor();
    switch(pic){
        case CIRCLE:Mem_pic(CIRCLE,fx,fy,0,0,0,0,R);
                    List_pic(seg-1,NORMAL_CL);
                    break;
        case LINE : Mem_pic(LINE,fx,fy,lx,ly,0,0,0);
                    List_pic(seg-1,NORMAL_CL);
                    break;

```

```

case POINT : Mem_pic(POINT,fx,fy,0,0,0,0);
                List_pic(seg-1,NORMAL_CL);
                break;

case TEXT : Mem_pic(TEXT,fx,fy,0,0,0,0);
                List_pic(seg-1,NORMAL_CL);
                break;
}

```

```

Mouse_show_cursor();
}

```

ฟังก์ชัน Arrc ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการวาดส่วนโค้งตามความต้องการตามคำสั่ง

```

void Arrc(void)
{
    int sts=0;
    float fx=0,fy=0,lx=0,ly=0,R=0,cx,cy,fxx,fyy;
    float ang1=0,ang2=0;

    Mouse_img(PLUS);
    Mouse_show_cursor();
    Mouse_wait();
    setwritemode(1);
    Outmsg("FIRST POINT");
    do{
        sts=Mouse_status();
    } while(sts!=1&&sts!=2);
    if(sts==1) {
        cx=Mouse_x();
        cy=Mouse_y();
        Point(cx,cy); }

    Outmsg("SECOUND POINT");
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

sts=0;
Mouse_wait();
while(sts!=1&&sts!=2) {
    delay(100);
    fx=Mouse_x();
    fy=Mouse_y(); }
Mouse_hide_cursor();
line(cx,cy,fx,fy);
delay(100);
line(cx,cy,fx,fy);
Mouse_show_cursor();
sts=Mouse_status(); }
if(sts==2)
    Point(cx,cy);
if(sts==1)
    Point(fx,fy);
Outmsg("THIRD POINT");
sts=0;
Mouse_wait();
while(sts!=1&&sts!=2) {
    delay(100);
    lx=Mouse_x();
    ly=Mouse_y(); }
Mouse_hide_cursor();
line(cx,cy,lx,ly);
delay(100);
line(cx,cy,lx,ly);
Mouse_show_cursor();
sts=Mouse_status();

```

```

if(sts==2) {   Point(fx,fy);
               Point(cx,cy); }

setwritemode(0); }

if(sts==1) {   setwritemode(1);
               Point(cx,cy);   Point(fx,fy); }

setwritemode(0);

fx=-226;fy=51;
cx=-226;cy=51;
lx=-226;ly=51;
fxx=(fx-cx)/rad;fyy=-(fy-cy)/rad;
lxx=(lx-cx)/rad;lyy=-(ly-cy)/rad;
cxc=(cx-dx)/rad;cy=- (cy-dy)/rad;
fxc=(fx-dx)/rad;fy=-(fy-dy)/rad;
R=sqrt(pow((fx-cx),2)+pow((fy-cy),2));
ang1=Angle_line(fxx,fyy);
ang2=Angle_line(lxx,lyy);
Mem_pic(ARC,cx,cy,0,0,ang1,ang2,R);
List_pic(seg-1,NORMAL_CL);
Mouse_img(HAND); }

```

ฟังก์ชัน Read_scale ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการอ่านค่าสเกลที่ได้ทำการวาดรูปแล้ว หรือต้องการจะวาดรูป

```

void Read_scalc(void)
{   float lx,ly,lamda,dxx,dyy,slope;
    int sts,zone,key,mx,my,mode=TO_GEN;
    char buff[15];

    Save_img(430,51,580,100);

```

```

setfillstyle(1,LIGHTBLUE);
setcolor(WHITE);
: Mouse_hide_cursor();
:     bar(430,51,580,100);
:     rectangle(432,53,578,98);
: Mouse_show_cursor();
setcolor(YELLOW);
:     Outthaibar(450,60,"ไปยังแหล่งจ่ายกำลัง");
setcolor(BLACK);
:     Outthaibar(450,82,"ไปยังโหลด");
do {
do {
:     key=0;
:     Mouse_wait();
:     sts=Readkey();
:     if(sts==0)
:         key=bioskey(0);
:     else
:         mx=Mouse_x();
:         my=Mouse_y();
:     if(mx>450&&mx<580)
:     if(my>55&&my<75){
:         mode=TO_GEN;key=RETURN; }
:     if(my>76&&my<98){
:         mode=TO_LOAD;key=RETURN;}
:     }
: }while(key==0);
switch(key) {
:     case UP_ARROW : setcolor(YELLOW);
:         Outthaibar(450,60,"ไปยังแหล่งจ่ายกำลัง");
:         setcolor(BLACK);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Outthaibar(450,82,"ไปยังโทลด์");
mode=TO_GEN;
break;

case DOWN_ARROW : setcolor(YELLOW);
Outthaibar(450,82,"ไปยังโทลด์");
setcolor(BLACK);
Outthaibar(450,60,"ไปยังแหล่งจ่ายกำลัง");
mode=TO_LOAD;
break;
}/*switch i*/
} while(key!=ESCAPE&&key!=RETURN);
Load_img(430,51);
if(key==RETURN)
dxx=dx+226;dyy=dy+51;
setwritemode(1);
Mouse_wait();
Mouse_img(PLUS);
Outmsg("LAMDA SCALE");
do {
lx=Mouse_x();
ly=Mouse_y();
sts=Mouse_status();
delay(70);
Mouse_hide_cursor();
line(dxx,dyy,lx,ly);
delay(100);
line(dxx,dyy,lx,ly);
Mouse_show_cursor();
lamda=Lamda_scale((lx-dxx)/rad,-(ly-dyy)/rad,mode);
setfillstyle(1,CYAN);

```

```

setcolor(WHITE);
bar(125,359,218,379);
sprintf(buff,"%-5.3f",lamda);
Outthaibar(130,365,buff);
setcolor(WHITE);
} while(sts!=1&&sts!=2);
setwritemode(0);
Mouse_img(HAND);
if(sts==1)
    if(lx==dxx)
        slope=INFINITY;
    else
        slope=(dyy-ly)/(lx-dxx);
        zone=Quardrent_coor((lx-dxx)/rad,(dyy-ly)/rad);
        X_line_cir(slope,1.1,zone);
        Mem_pic(POINT,comp.re,comp.im,0,0,0,0);
        List_pic(seg-1,NORMAL_CL);
}
}

```

ฟังก์ชัน Scale ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการกำหนดค่าสเกลของรูปภาพ

```

void Scale(int mode)
{
    int sts;

    float x,y,ang;

    float impr=0,impc=0;

    char far *content;

    content=NULL;

    if(mode==1)

        List_pic(0,NORMAL_CL);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Mouse_img(PLUS);
Mouse_wait();
Outmsg("อิมพีแดนซ์");
do {
    x=Mouse_x();
    y=Mouse_y();
    x-=226;y-=51;
    x=(x-dx)/rad;
    y=-(y-dy)/rad;
    Convert_coor2z1(x,y);
    if(impr!=comp.re&&impc!=comp.im) {
        impr=comp.re;
        impc=comp.im;
        setfillstyle(1,CYAN);
        setcolor(BLACK);
        if(impc>=0)    sprintf(content,"%-5.2f+j%5.2f",impr,impc);
        else          sprintf(content,"%-5.2f-j%5.2f",impr,impc*(-1));
        delay(100);
        bar(5,404,218,423);
        Outthaibar(60,408,content);
    }
    sts=Mouse_status();
} while(sts!=1&&sts!=2);
if(sts==1) {
switch(mode) {
    case 1: order[0].x1=x;
            order[0].y1=y;
            List_pic(0,NORMAL_CL); break;

```

```

case2 : Mem_pic(CIRCLE,comp.re/(comp.re+1),0,0,0,0,0,
               1/(comp.re+1 ));
        List_pic(seg-1,NORMAL_CL);
        break;

case 3: ang=2*atan(comp.im);
        if(comp.im<0) {
Mem_pic(ARC,1,1/comp.im,0,0,(PI/2),(PI/2)-ang,-1/comp.im);
        List_pic(seg-1,NORMAL_CL);
        } else {
Mem_pic(ARC,1,1/comp.im,0,0,(3*PI/2)-ang,(3*PI/2),1/comp.im);
        List_pic(seg-1,NORMAL_CL);
        }
        break;
}
}

Mouse_img(HAND);
setcolor(WHITE);
}

```

ฟังก์ชัน Comment ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการใส่ข้อความในที่ที่ต้องการ

```

void Comment(void)
{
    int load=0;

    struct regein ok,cancle;

    thai=ON;

    ok.fx=cancle.fx=525;

    ok.lx=cancle.lx=585;

    ok.fy=220;ok.ly=240;

```

```

cancle.fy=260;cancle.ly=280;

Mouse_hide_cursor();

Save_img(260,170,600,300);

Text_box();

setfillstyle(1,BLACK);

setcolor(BLACK);

Outthaibar(400,183,"ใส่ข้อความ");

bar(295,232,500,268);

Frame_down(295,232,500,268);

Mouse_show_cursor();

if(Readstr(39,16,22,ok,cancle)) {
    if(strcmp(inputstr,"") {
        Load_img(260,170);
        Tools(TEXT);
        load=1;
    }
}

if(load==0)
    Load_img(260,170);

.thai=OFF;
}

```

ฟังก์ชัน Frame_up ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการสร้างกรอบของรูป

```

void Frame_up(int x1,int y1,int x2,int y2)
{
setlinestyle(0,0,1);

Mouse_hide_cursor();

setcolor(BLACK);

line(x2,y2,x2,y1);

```

```

line(x2,y2,x2,y1);
line(x2,y2,x1,y2);
setcolor(WHITE);
line(x1,y1,x1,y2);
line(x1,y1,x2,y1);
Mouse_show_cursor();
}

```

ฟังก์ชัน Frame_down ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการสร้างกรอบของรูป

```

void Frame_down(int x1,int y1,int x2,int y2)
{
    setlinestyle(0,0,1);
    Mouse_hide_cursor();
    setcolor(BLACK);
    line(x1,y1,x1,y2);
    line(x1,y1,x2,y1);
    setcolor(WHITE);
    line(x2,y2,x2,y1);
    line(x2,y2,x1,y2);
    Mouse_show_cursor(); }

```

ฟังก์ชัน Read_degree ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการอ่านค่าของมุมของรูปสมิธ-ชาร์ต

```

void Read_degree(void)
{
    float lx,ly,ang,dxx,dyy,slope;
    int sts,zone;
    char buff[15];

    dxx=dx+226;dyy=dy+51;
    setwritemode(1);
    Mouse_wait();

```

```

Mouse_img(PLUS);
Outmsg("LAMDA SCALE");
do { lx=Mouse_x();
      ly=Mouse_y();
      sts=Mouse_status(); delay(70);
      Mouse_hide_cursor();
      line(dxx,dyy,lx,ly);
      delay(100);
      line(dxx,dyy,lx,ly);
      Mouse_show_cursor();
      ang=Angle_line((lx-dxx)/rad,-(ly-dyy)/rad);
      setfillstyle(1,CYAN);
      setcolor(WHITE);
      bar(5,359,98,379);
      sprintf(buff,"%-5.3f",ang*57.29578);
      Outthaibar(30,365,buff);
} while(sts!=1&&sts!=2);
setwritemode(0); Mouse_img(HAND);
if(sts==1) {
    if(lx==dxx) slope=INFINITY;
    else slope=(dyy-ly)/(lx-dxx);
    zone=Quardrent_coor((lx-dxx)/rad,(dyy-ly)/rad);
    X_line_cir(slope,1.1,zone);
    Mem_pic(POINT,comp.re,comp.im,0,0,0,0,0);
    List_pic(seg-1,NORMAL_CL); }
}

```

จบโปรแกรม CADD.C

```
#include "scancode1.h"
```

```
#define OHM 1
```

```
#define MHO 2
```

```
#define LAMDA 3
```

การตั้งค่าตัวแปรหลักที่หลายโปรแกรมสามารถเรียกไปใช้ร่วมกันได้

```
extern int rad;
extern int dx,dy;
extern int short chcolor;
extern int short bkcolor;
extern unsigned char inputstr[255];

struct command order[100];
struct comx comp;
int seg=0;
float xx,yy,rr;
float dis_to_ter,frequency,vswr,wave_lenght;
float max_from_load,min_from_load;
float resis,react;
float chim,zlc,zlr;
float zinc,zinr;
float ylc,ylr,zc,D1,D2;
float swr,pmis,pret,gamma;
int short NORMAL_CL=RED;
int short INVESE_CL=YELLOW;
void far *img;
unsigned int imgsize;
```

การประกาศชื่อโปรแกรมย่อยที่มีอยู่ในโปรแกรม CCC.C
--

```

int Save_img(int x1,int y1,int x2,int y2);

void Load_img(int x1,int y1);

void Redraw(void);

void Point(int x,int y);

void Clear_chart_frame(void);

void Delete(void);

void List_pic(int number,int colors);

void Mem_pic ( int comm,float x1,float y1,float x2,float y2,float st,
float en,float re);

void Vswr(void);

void Wave_lenght(void);

void Convert_coor2zl(float x,float y);

void Convert_zl2coor(float real,float complex);

float Slope_from_angle(float ang);

float Angle_from_lamda(float lamda,int mode);

float Angle_line(float x,float y);

float Lamda_scale(float x,float y,int mode);

int Quardrent_coor(float x,float y);

int Quradrent_lamda(float scal_c,int mode);

void X_line_cir(float slope,float r,int zone);

void Fine_y1(void);

void Swr(void);

void Power_mis(void);

void Power_return(void);

void Gamma(void);

void Draw_vswr(void);

void Draw_zl(void);

void Draw_admittance(void);

```

```

void Edit(void);
void Edit_paramiter(void);
struct menu_status Check_choice_editp(struct menu_status E,int ypix);
void Start_dialog(void);
void Outmsg(char item[100]);
void Write_content(void);
void Write_value(int row,float cpr,float cpc);
void Print_unit(int x,int y,int ptt);
void Normal_bar(int row);
void Inverse_bar(int row);
void Normal_row(int row,int start,int finish);
void Inverse_row(int row,int start,int finish);
void Inverse_edit(int row);
void Normal_edit(int row);
int Change_color(int oldcolor,int mx);
void Color_chart(int mode);
void Change_zo(void);
void Change_zl(int mode);
void Change_yl(int mode);
void Change_frequency(void);
void Change_wavelength(void);

```

โปรแกรมย่อยให้ับจำนวนภาพที่ได้ทำการวาดโดยที่สามารถนำมาวาดใหม่ได้ใหม่ถึงแม้ว่าภาพนั้นจะถูกลบไปแล้วก็ตาม ซึ่งเก็บไว้ในตัวแปร "seg"

```

void Redraw(void)
{
    int i;
    for(i=0;i<seg;i++)
        List_pic(i,NORMAL_CL);
}

```

โปรแกรมย่อย ลบหน้าจอที่มีขณะนั้นและทำการกำหนดหน้าจอขึ้นมาใหม่ โดยในที่นี้คือ กำหนดกราฟสมิธชาร์ตขึ้นมาใหม่นั้นเอง

```
void Clear_chart_frame(void)
{
    Mouse_hide_cursor();
    setfillstyle(1,bkcolor);
    bar(226,51,635,475);
    Mouse_show_cursor();
    Draw_chart();
}
```

โปรแกรมย่อย กำหนดค่าตัวแปรโดยให้เก็บของรูปภาพต่างๆ ไว้เพื่อที่จะนำมาใช้ได้อีกโดยที่ไม่มีการสูญเสีย

```
void Mem_pic ( int comm,float x1,float y1,float x2,float y2,
              float st,float en,float re)
```

```
{
    order[seg].comm=comm;
    order[seg].x1=x1;
    order[seg].x2=x2;
    order[seg].y1=y1;
    order[seg].y2=y2;
    order[seg].stang=st;
    order[seg].edang=en;
    order[seg].radial=re;
    if(comm==TEXT)
        strcpy(order[seg].content,inputstr);
    seg++;
}
```

โปรแกรมย่อย กำหนดค่าตัวแปรที่ใช้ในการวาดกราฟต่างๆ โดยที่ค่าเหล่านี้จะเป็นค่าที่นำไปวาดเป็นกราฟอยู่ 4 ลักษณะคือ

วาดเส้นตรง

วาดวงกลม

วาดเส้นโค้ง

การกำหนดจุด

```

void List_pic(int number,int colors)
{
    float xx1,yy1,xx2,yy2,ang1,ang2,radd;
    xx1=order[number].x1*rad+dx;
    xx2=order[number].x2*rad+dx;
    yy1=-order[number].y1*rad+dy;
    yy2=-order[number].y2*rad+dy;
    ang1=order[number].stang*57.296;
    ang2=order[number].edang*57.296;
    radd=order[number].radial*rad;
    Mouse_hide_cursor();
    setviewport(226,51,636,475,1);
    setcolor(colors);
    switch(order[number].comm)
    {
        case LINE: line(xx1,yy1,xx2,yy2);    break;
        case CIRCLE : circle(xx1,yy1,radd); break;
        case ARC : arc(xx1,yy1,ang1,ang2,radd);
                                break;
        case TEXT : Outthaibar(xx1,yy1,order[number].content);
                                break;
    }
}

```

```

case POINT : if(number==0)
                color(INVESE_CL);
                writemode(1);
                nt(xx1,yy1);
                if(number==0)
                setwritemode(0);
                break;
}
setcolor(WHITE);
setviewport(0,0,getmaxx(),getmaxy(),0);
Mouse_show_cursor();
}
}

```

โปรแกรมย่อย ให้ทำการลบเส้นกราฟที่ไม่ต้องการ การทำงานจะเลื่อนลูกศรไปตามเส้นกราฟที่เขียนอยู่เดิมถ้าไม่ต้องการเส้นใดก็จะกดแป้นลูกศร RETURN เส้นกราฟนั้นก็จะหายไปหรือถ้าไม่ต้องการลบก็จะกดแป้นลูกศร ESCAPE การทำงานก็จะออกจากโปรแกรม วิธีการจะใช้ในการสั่งให้ไปเก็บไว้ในตัวแปร "seg" อีกครั้ง

```

void Delete(void)
{
    int key,i=1,j;
    int sts,mx,my;
    if(seg>1) {
        List_pic(i,INVESE_CL);
        Mouse_hide_cursor();
        Save_img(220,450,635,477);
    }
    setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
}

```

```

bar(220,450,635,477);
Frame_up(225,453,315,476);
Frame_up(320,453,420,476);
Frame_up(425,453,525,476);
Frame_up(530,453,630,476);
Mouse_show_cursor();
setcolor(BLACK);
sprintf(inputstr,"%c = ขึ้น",24);
Outthaibar(245,462,inputstr);
sprintf(inputstr,"%c = ลง",25);
Outthaibar(345,462,inputstr);
Outthaibar(470,462,"ถป");
Outthaibar(555,462,"ขกเลิก");
setcolor(WHITE);
do {
    Mouse_wait();
    do {
        key=0;
        sts=Readkey();
        switch(sts) {
            case 0: key=bioskey(0); break;
            case 2: key=ESCAPE; break;
            case 1: mx=Mouse_x();
                    my=Mouse_y();
                    if(my>455&&my<635) {
                        if(mx>225&&mx<315)
                            Frame_down(225,453,315,476);
                            key=UP_ARROW;
                            Mouse_wait();
                            Frame_up(225,453,315,476);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

if(mx>320&&mx<420)
{
    Frame_down(320,453,420,476);
    key=DOWN_ARROW;
    Mouse_wait();
    Frame_up(320,453,420,476);
}

if(mx>425&&mx<525)
{
    Frame_down(425,453,525,476);
    Mouse_wait();
    key=RETURN;
    Frame_up(425,453,525,476);
}

if(mx>530&&mx<630)
{
    Frame_down(530,453,630,476);
    Mouse_wait();
    key=ESCAPE;
    Frame_up(530,453,630,476);
}
}
}

} while(key==0);
switch(key)
{
    case UP_ARROW : List_pic(i,NORMAL_CL);
                    if(i==1) i=(seg-1);
                    else i--;
                    List_pic(i,INVESE_CL);
                    break;

    case DOWN_ARROW : List_pic(i,NORMAL_CL);
                      if(i==(seg-1)) i=1;
                      else i++;

```

```

        List_pic(i,INVESE_CL);
        break;
    case ESCAPE : Load_img(220,450);
        List_pic(i,NORMAL_CL);
        break;
    case RETURN :
        for(j=1;j<=seg;j++)
        {
            order[i].comm=order[i+1].comm;
            order[i].x1=order[i+1].x1;
            order[i].x2=order[i+1].x2;
            order[i].y1=order[i+1].y1;
            order[i].y2=order[i+1].y2;
            order[i].stang=order[i+1].stang;
            order[i].edang=order[i+1].edang;
            order[i].radial=order[i+1].radial;
            strcpy(order[i].content,order[i+1].content);
        }
        seg-=1;
        Load_img(220,450);
        Clear_chart_frame();
        Redraw();

        break;
    }/* end switch */
} while(key!=RETURN && key!=ESCAPE);
}
/* end if */
} else Outmsg("NOT IMAGE");
}

```

ฟังก์ชัน Point ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการแสดงตำแหน่งและซ่อนรูปเมาส์ที่แสดงบนหน้าจอ โดยที่แสดงในตำแหน่งที่ต้องการ

```
void Point(int x,int y)
{
    Mouse_hide_cursor();
    line(x-3,y,x+3,y);
    line(x,y-3,x,y+3);
    Mouse_show_cursor();
}
```

ฟังก์ชัน Convert_coor2zl ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการแปลงค่าโคออดิเนตของไปเป็นค่า zl

```
void Convert_coor2zl(float x,float y)
{
    float k;
    if(x!=1) {
        k=( pow(x,2)+pow(y,2)-1)/(2*(x-1));
        comp.re=(1/sqrt(pow((k-1),2)))-1;
    } else comp.re=0;
    if(y!=0) {
        k=(pow(x,2)+pow(y,2)-2*x+1)/(2*y);
        comp.im=1/k;
    } else comp.im=0;
}
```

ฟังก์ชัน Convert_zlcoor ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการแปลงค่า zl ไปเป็นค่าโคออร์ดิเนตของจอภาพ

```
void Convert_zl2coor(float real,float imgin)
{
    float ang;
    if(imgin!=0)
    {
        ang=2*atan((real+1)/imgin);
```

```

comp.im=(sin(ang)/(real+1));
comp.re=(real/(real+1)+ 1/(real+1)*cos(ang));
} else {
comp.im=dy;
comp.re=INFINITY;
}
}

```

ฟังก์ชัน Angle_line ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการหามุมจากเส้นตรง

```

float Angle_line(float x,float y)
{
int zone;
float slope,ang;
if(x!=0) {
slope=y/x;
ang=atan(slope);
zone=Quardrent_coor(x,y);
if(zone==2||zone==3) ang=PI+ang; /* q 2 and 3 */
if(zone==4) ang=2*PI+ang; /* q4 ang subtrac */
/* accept q1 and y=0 is normal */
} else {
if(y>0) ang=PI/2;
else ang=3*PI/2;
}
return ang;
}

```

โปรแกรมย่อย คำนวณหาค่าความยาวคลื่น (แลมบ์ดา) มีลักษณะการหาอยู่ 2 ลักษณะ คือ

๓ หาคความยาวคลื่น (แลมบ์ดา) เข้าหาเครื่องกำเนิด
๔ หาคความยาวคลื่น (แลมบ์ดา) เข้าหาโหลด

```
float Lamda_scale(float x,float y,int mode)
```

```
{
    float ang,scal_c;
    ang=Angle_line(x,y);
    if(x<=0&&y==0) ang=PI;
    switch(mode)
    {
        case TO_GEN :if(ang>=PI)
            ang=3*PI-ang; /* to source */
            else ang=PI-ang;
            break;
        case TO_LOAD :if(ang>=PI)
            ang=ang-PI; /* to load */
            else ang=ang+PI;
            break;
    }
    /* end switch */
    scal_c=ang/(4*PI);
    return scal_c;
}
```

โปรแกรมย่อย หาคค่าความชันของเส้นโค้งรีแอกแตนซ์และซัสเซพแตนซ์คงที่

```
void X_line_cir(float slope,float r,int zone)
```

```
{
    if(slope!=INFINITY)
    {
        comp.re=sqrt(pow(r,2)/(pow(slope,2)+1));
        comp.im=slope*comp.re;
    }
}
```

```

else
{
    comp.re=0;
    comp.im=r;
}

if(zone==2 || zone==3) comp.re*=(-1);
comp.im*=(-1);
}

```

โปรแกรมย่อย หาค่ามุมของเส้นโค้งรีเอกแซนซ์และไฮเพอร์บอริกแซนซ์

```

float Slope_from_angle(float ang)
{
    float slope;
    if(ang!=(PI/2) || ang!=(-PI/2) ) slope=tan(ang);
    else slope=INFINITY;
    return slope;
}

```

โปรแกรมย่อย หาค่ามุมของความยาวคลื่น (แลมบ์ดา)

```

float Angle_from_lamda(float lamda,int mode)
{
    float ang;
    lamda*=(4*PI);
    switch(mode)
    {
        case 1 : ang=(3*PI)-lamda;
                if(ang>=(2*PI)) ang-=PI; break;
        case 2 : if(lamda>=PI) ang=-PI;
                else ang+=PI; break;
    } /* end switch */
    return ang;
}

```

โปรแกรมย่อยการแบ่งแนวแกน x,y ออกเป็น 4 ส่วน

```
int Quardrent_coor(float x,float y)
{
    int zone;
    if(x>=0 && y>=0) zone=1;
    if(x<0 && y>=0) zone=2;
    if(x<0 && y<0) zone=3;
    if(x>=0 && y<0) zone=4;
    return zone;
}
```

โปรแกรมย่อย คำนวณแบ่งและกำหนดค่าความยาวคลื่นมีทั้งหมด 4 ส่วน

```
int Quardrent_lamda(float scal_c,int mode)
{
    int zone;
    switch(mode)
    {
        case 1 : if(scal_c>=0 && scal_c<=0.125) zone=2;
                if(scal_c>12.5 && scal_c<=0.25) zone=1;
                if(scal_c>0.25 && scal_c<=0.375) zone=4;
                if(scal_c>0.375 && scal_c<0.5) zone=3;
                break;
        case 2 : if(scal_c>=0 && scal_c<=0.125) zone=3;
                if(scal_c>12.5 && scal_c<=0.25) zone=4;
                if(scal_c>0.25 && scal_c<=0.375) zone=1;
    }
```

```

        if(scal_c>0.375 && scal_c<0.5) zone=2;
            break;
    }
return zone;
}

```

โปรแกรมย่อยหาค่าความยาวคลื่น (แลมบ์ดา) มีการแสดงผลด้วย

```

void Wave_lenght(void)
{
if(frequency!=0) {
    wave_lenght=30000/frequency; /* frequency unit in kilo
*/
    Write_value(RWA,wave_lenght,0); /* wave lenght */
} else {
    wave_lenght=INFINITY; /* wave lenght==infinity */
    Normal_bar(RWA);
    Outthaibar(135,RWA,"Infinity");
}
}
}

```

โปรแกรมย่อย คำนวณหาค่า VSWR และมีการกำหนดค่าด้วย

```

void Vswr(void)
{
rr=sqrt(pow(xx,2)+pow(yy,2));
if(rr==1) {
    Normal_bar(14);vswr=INFINITY;
    Outthaibar(130,RVSWR,"Infinity");
} else vswr=2/(1-rr)-1;
}
}

```

```

Write_value(RVSWR,vswr,0); /* vswr */
}

```

โปรแกรมย่อย ค้นหาตำแหน่งเริ่มต้นในแกน y

```

void Fine_y1(void)
{
    Convert_coor2zl(-xx,yy);
    ylr=comp.re;ylc=comp.im; /* yl/yo */
    Write_value(RYLN,ylr,ylc); /* yl/yo */
    Write_value(RYL,ylr*chim,ylc*chim); /* yl */
}

```

ฟังก์ชัน swr ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการหาค่า Swr ของสมิซชาร์ต

```

void Swr(void)
{
    if(vswr>0)
    {
        swr=20*log10(vswr);
        Write_value(RSWR,swr,0); /* swr */
    }
    else
    {
        swr=INFINITY;
        Normal_bar(RSWR);
        Outthaibar(126,RSWR,"Infinity"); /* swr==infinity */
    }
}

```

ฟังก์ชัน Power_mis ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการหาค่ากำลังงานสูญเสียของสายอากาศ

```
void Power_mis(void)
{
    float temp;
    temp=pow(gamma,2);
    if(temp<=1)
    {
        pmis=10*log10(1/(1-temp));
        Write_value(RPM,pmis,0); /* power missmath */
    }
    else
    {
        pmis=INFINITY;
        Normal_bar(RPM);
        Outthaibar(126,RPM,"Infinity"); /* power mismatch==infinity */
    }
}
```

ฟังก์ชัน Power_return ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการหาค่ากำลังงานย้อนกลับของสายอากาศ

```
void Power_return(void)
{
    float temp,temp1;
    temp=gamma;
    if(temp==0) temp1=INFINITY;
    else temp1=1/temp;
    if(temp1>0)
    {
        pret=20*log10(temp1);
        Write_value(RPR,pret,0); /* power return */
    }
}
```


ฟังก์ชัน Draw_zl ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการวาดรูปแสดงค่า zI ที่ได้จากการคำนวณ

```
void Draw_zl(void)
{
    float ang;
    Mem_pic(CIRCLE, resis/(resis+1), 0, 0, 0, 0, 1/(resis+1));
    List_pic(seg-1, NORMAL_CL);
    ang = 2 * atan(react) ;
    if(react < 0) {
        Mem_pic(ARC, 1, 1/react, 0, 0, (PI/2), (PI/2)-ang, -1/react);
        List_pic(seg-1, NORMAL_CL);
    } else {
        Mem_pic(ARC, 1, 1/react, 0, 0, (3*PI/2)-ang, (3*PI/2), 1/react);
        List_pic(seg-1, NORMAL_CL);
        Mem_pic(POINT, xx, yy, 0, 0, 0, 0);
        List_pic(seg-1, NORMAL_CL);
    }
}
```

ฟังก์ชัน Draw_admittance ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่วาดรูปแสดงค่าแอดมิตแตนซ์ที่ได้จากการคำนวณ

```
void Draw_admittance(void)
{
    Mem_pic(LINE, xx, yy, -xx, -yy, 0, 0);
    List_pic(seg-1, NORMAL_CL);
    Mem_pic(POINT, -xx, -yy, 0, 0, 0, 0);
    List_pic(seg-1, NORMAL_CL);
}
```

ฟังก์ชัน Edit ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่แก้ไขค่าพารามิเตอร์ต่างๆของสมิธชาร์ต

```

void Edit(void)
{
    float tem;

    int key=0,row=21,i,j=0,k=0,abort=0;

    int mx,my,sts;

    unsigned char inputstr2[20];

    struct regein ok,cancle;

        ok.fy=cancle.fy=322;
        ok.ly=cancle.ly=345;
        ok.fx=336;ok.lx=416;
        cancle.fx=464;cancle.lx=544;

Save_img(260,100,600,380);
setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
Mouse_hide_cursor();
bar(260,100,600,380);
Frame_up(260,100,600,380);
Frame_up(270,110,590,370);
Mouse_show_cursor();
setcolor(BLACK);

Outthaibar(372,168,"ความต้านทานจําเพาะ");
Outthaibar(380,232,"ความต้านทานโหลด");
Outthaibar(395,296,"ความถี่(MHz)");

Outthaibar(549,136,"ohm");
Outthaibar(549,200,"ohm");
Outthaibar(549,264,"MHz");

Normal_row(9,42,68);
Normal_row(13,42,68);
Normal_row(17,42,68);
Normal_row(21,58,68);

```

```

Inverse_row(21,42,52);
sprintf(inputstr,"%-5.3f",chim);
Outthaibar(378,136,inputstr);
if(zinc<0) {
    sprintf(inputstr,"%-5.2f-j%-5.2f",zlr,zlc);
    Outthaibar(378,200,inputstr);
} else {
    sprintf(inputstr,"%-5.2f+j%-5.2f",zlr,zlc);
    Outthaibar(369,200,inputstr);
    sprintf(inputstr,"%-5.3f",frequency);
    Outthaibar(369,264,inputstr);
    Outthaibar(486,328,"ขกเล็ก");
    setcolor(YELLOW);
    Outthaibar(356,328,"ตกตง");
    etcolor(WHITE);
    do {
        Mouse_wait();
        sts=Readkey();
        if(sts==1) {
            mx=Mouse_x();
            my=Mouse_y();
            if(mx>336&&mx<543) {
                if(my>131&&my<154) {
                    Normal_edit(row);
                    row=9;
                    Inverse_edit(row);
                    key=RETURN;
                }
            }
            if(my>196&&my<217) {
                Normal_edit(row);

```

```

Inverse_edit(row);
key=RETURN;
}

if(my>258&&my<282) {
    Normal_edit(row);
    row=17;
    Inverse_edit(row);
    key=RETURN;
}

}

if(mx>336&&mx<416&&my>322&&my<345) {
    Frame_down(336,322,416,345);
    key=RETURN;row=21;
    Mouse_wait();
}

if(mx>464&&mx<544&&my>322&&my<345) {
    Frame_down(464,322,544,345);
    key=RETURN;row=21;
    key=ESCAPE;
    Mouse_wait();
}

} else {

    key=bioskey(0);

switch(key) {

    case DOWN_ARROW : Normal_edit(row);

        if(row==21) row=9;

        else row+=4;

        Inverse_edit(row);

        break;

    case UP_ARROW :Normal_edit(row);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการ if(row==9) row=21; เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

else row-=4;

Inverse_edit(row);

break;

case LEFT_ARROW : if(row==21)

Inverse_row(21,42,52);

setcolor(YELLOW);

Outthaibar(356,328,"ตกลง");

Normal_row(21,58,68);

setcolor(WHITE);

Outthaibar(486,328,"ยกเลิก");

abort=0;

break;

case RIGHT_ARROW :if(row==21)

Inverse_row(21,58,68);

setcolor(YELLOW);

Outthaibar(486,328,"ยกเลิก");

Normal_row(21,42,52);

setcolor(WHITE);

Outthaibar(356,328,"ตกลง");

abort=1;break;

case RETURN :switch(row){

case 9:Inverse_row(row,42,68);

if(Readstr(44,9,10,ok,cancel))

{ tem=chim;

chim=atof(inputstr);

if(chim==0)

{ chim=tem;

Outmsg("ค่าเป็นศูนย์");

}

}

}

```

```

        sprintf(inputstr,"%-5.2f",chim);
        Inverse_row(row,42,68);
        setcolor(YELLOW);
        Outthaibar(369,(row-1)*16+8,inputstr);

        break;

    case 13 :Inverse_row(row,42,68);
        if(Readstr(44,13,10,ok,cancle))
        { i=0;j=0;k=0;
          do {
            if(inputstr[i]=='+'||inputstr[i]=='-')j=1;
            if(inputstr[i]>=43&&inputstr[i]<=57)
            {
                inputstr2[k]=inputstr[i];k++;
                inputstr[i]="";
            }
            i++;
          } while(inputstr[i]!='');
          inputstr2[k]="";
          if(strcmp("",inputstr))
          {
              zlr=atof(inputstr);
              zlc=atof(inputstr2);
          }
        }

        if(zlc<0) sprintf(inputstr,"%-5.2f-j%-5.2f",zlr,zlc);
        else sprintf(inputstr,"%-5.2f+j%-5.2f",zlr,zlc);

        Inverse_row(row,42,68);
        setcolor(YELLOW);
        Outthaibar(360,(row-1)*16+9,inputstr);

        break;

    case 17:Inverse_row(row,42,68)

```

```

if(Readstr(44,17,10,ok,cancel)) {
tem=atof(inputstr);
if(tem>0) frequency=tem; {
sprintf(inputstr,"%-5.3f",frequency);
Inverse_row(row,42,68);
setcolor(YELLOW);
Outthaibar(360,(row-1)*16+9,inputstr);
break;
case 21:if(abort==1||abort==0)
key=ESCAPE;
break;
} /* end sub switch */
break;
} /* end switch */
while(((key==RETURN)&&(row!=21))||(key!=ESCAPE));
Load_img(260,100);
Write_value(RFR,frequency,0); /* frequency */
Wave_lenght();
Write_value(RZO,chim,0); /* Zo */
Write_value(RZL,zlr,zlc); /* Zl */
}

```

ฟังก์ชัน Normal_Edit ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการทำแถบสว่างของเมนู Edit

```

void Normal_edit(int row)
{
switch(row) {
case 9 :Normal_row(row,42,68);
sprintf(inputstr,"%-5.3f",chim);
Outthaibar(369,(row-1)*16+8,inputstr);

```

```

        break;
    case 13 :Normal_row(row,42,68);
        if(zinc<0)
            sprintf(inputstr,"%-5.2f-j%-5.2f",zlr,zlc);
        else sprintf(inputstr,"%-5.2f+j%-5.2f",zlr,zlc);
        Outthaibar(369,(row-1)*16+8,inputstr);
        break;

    case 17 :Normal_row(row,42,68);
        sprintf(inputstr,"%-5.3f",frequency);
        Outthaibar(369,(row-1)*16+8,inputstr);
        break;

    case 21 :Normal_row(21,42,52);
        Outthaibar(356,328,"ตกลง");
        Normal_row(21,58,68);
        Outthaibar(486,328,"ยกเลิก");
        break;
    }
}

```

ฟังก์ชัน Invert_Edit ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการทำแถบสว่างของเมนู Edit ให้เป็นอีกสีหนึ่ง

```

void Inverse_edit(int row)
{
    switch(row) {
        case 9 :Inverse_row(row,42,68);
            sprintf(inputstr,"%-5.3f",chim);
            setcolor(YELLOW);
            Outthaibar(369,(row-1)*16+8,inputstr);
            break;
    }
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

case 13 :Inverse_row(row,42,68);
        if(zinc<0)
            sprintf(inputstr,"%-5.2f-j%-5.2f",zlr,zlc);
        else sprintf(inputstr,"%-5.2f+j%-5.2f",zlr,zlc);
        setcolor(YELLOW);
        Outthaibar(369,(row-1)*16+8,inputstr);
        break;
case 17 :sprintf(inputstr,"%-5.3f",frequency);
        Inverse_row(row,42,68);
        setcolor(YELLOW);
        Outthaibar(369,(row-1)*16+8,inputstr);
        break;
case 21 :Inverse_row(21,42,52);
        setcolor(YELLOW);
        Outthaibar(356,328,"ตกลง");
        break;
    }
setcolor(WHITE);
}

```

ฟังก์ชัน Write_content ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเขียนข้อความลงในเมนู

```

void Write_content(void)
{
    int row;
    setcolor(BLACK);
    Outthaibar(9,RZO,"Zo =");
    Print_unit(212,RZO,OHM);
    Outthaibar(9,RZL,"ZL =");
    Print_unit(212,RZL,OHM);
    Outthaibar(9,RYL,"YL =");
    Print_unit(212,RYL,MHO);
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Outthaibar(9,RZLN,"ZL/Zo =");
Print_unit(212,RZLN,OHM);
Outthaibar(9,RYLN,"YL/Yo =");
Print_unit(212,RYLN,MHO);
Outthaibar(9,RFR,"ความถี่ =");
outtextxy(209,RFR,"Hz");
Outthaibar(9,RWA,"ความยาวคลื่น =");
outtextxy(209,RWA,"cm");
Outthaibar(9,RVSWR,"VSWR =");
Outthaibar(9,RSWR,"SWR =");
outtextxy(203,RSWR,"dB");
Outthaibar(9,RPM,"Power mismat=");
outtextxy(203,RPM,"dB");
Outthaibar(9,RPR,"Power Return=");
outtextxy(203,RPR,"dB");
Outthaibar(9,RG,"Gamma =");
Outthaibar(9,RGG,"Gamma 2 =");
setcolor(WHITE);
for(row=RZO;row<=RWA;row+=20)
    Normal_bar(row);
for(row=RVSWR;row<=RGG;row+=20)
    Normal_bar(row);
}

```

ฟังก์ชัน Write_Value ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเขียนค่าต่างๆลงในเมนู

```

void Write_value(int row,float cpr,float cpc)
{
setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
switch(row) {

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

case RZL : if(cpr>=1000000||cpc>=1000000)
            cpr/=1000000;cpc/=1000000;
            Outthaibar(197,RZL+3,"M");
            if(cpr>=1000||cpc>=1000)
                cpr/=1000;cpc/=1000;
            Outthaibar(197,RZL+3,"K");
            break;

case RYL : if(cpr>=1000||cpc>=1000)
            cpr/=1000;cpc/=1000;
            Outthaibar(197,RYL+3,"K");
            break;

case RZLN :if(cpr>=1000||cpc>=1000)
            cpr/=1000;cpc/=1000;
            Outthaibar(197,RZLN+3,"K");
            break;

case RYLN :if(cpr>=1000||cpc>=1000)
            cpr/=1000;cpc/=1000;
            Outthaibar(197,RYLN+3,"K");
            break;

case RFR :if(cpr>=1000)
            cpr/=1000;cpc/=1000;
            Outthaibar(197,RFR+3,"G");
            if(cpr<1)
                cpr*=1000;cpc*=1000;
            Outthaibar(197,RFR+3,"K");
            break;
}

```

```
Mouse_hide_cursor();
```

```
Normal_bar(row);
```

```
setcolor(WHITE);
```

```
if(row>=RZL&&row<=RYLN) {
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

if(cpc>=0) sprintf(inputstr,"%-5.2f+j%5.2f",cpr,cpc);
else sprintf(inputstr,"%-5.2f-j%5.2f",cpr,cpc*(-1));
Outthaibar(75,row,inputstr);
} else {
    if(row==RZO) {
        sprintf(inputstr,"%-5.3f",cpr);
        Outthaibar(75,row,inputstr);
    } else {
        sprintf(inputstr,"%-5.3f",cpr);
        Outthaibar(125,row,inputstr);
    }
}
}
Mouse_show_cursor();
}

```

ฟังก์ชัน Normal_bar ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการกำหนดแถบสว่างที่เมนู

```

void Normal_bar(int row)
{
    int col=120;
    Mouse_hide_cursor();
    setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
    setcolor(WHITE);
    if(row<=RYLN) col=70;
        bar3d(col,row-3,195,row+15,0,0);
    setcolor(DARKGRAY);
    line(col,row-3,195,row-3);
    line(col,row-3,col,row+15);
    setcolor(WHITE);
    Mouse_show_cursor();
}

```

ฟังก์ชัน Save_img ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเก็บรูปภาพที่หน้าจอ

```
int Save_img(int x1,int y1,int x2,int y2)
{
    imgsize=imagesize(x1,y1,x2,y2);
    img=farmalloc(imgsize);
    if(img!=NULL)
    {
        Mouse_hide_cursor();
        getimage(x1,y1,x2,y2,img);
        Mouse_show_cursor();
        return 1;
    } else {
        printf("%c",'7');
        Outmsg("");
        return 0;
    }
}
```

ฟังก์ชัน Load_img ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการโหลดรูปภาพที่เก็บไว้มาแสดงบนหน้าจอ

```
void Load_img(int x1,int y1)
{
    if(img!=NULL)
    {
        Mouse_hide_cursor();
        putimage(x1,y1,img,0);
        Mouse_show_cursor();
        farfree(img);
    }
}
```

ฟังก์ชัน Outmsg ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการแสดงข้อความออกที่หน้าจอตามตำแหน่งที่ต้องการ

```
void Outmsg(char item[100])
{
    Mouse_hide_cursor();
    setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
    bar(4,450,219,477);
    setcolor(BLACK);
    Outthaibar(4,460,item);
    setcolor(WHITE);
    Mouse_show_cursor();
}
```

ฟังก์ชัน Start_dialog ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเขียนกรอบเพื่อกำหนดค่าตัวแปรเริ่มต้น

```
void Start_dialog(void)
{
    Write_value(RZO,chim,0); /* Zo */
    Write_value(RZL,zlr,zlc); /* Zl */
    resis=zlr/chim;react=zlc/chim;
    Write_value(RZLN,resis,react); /* Zl/Zo Zl normalize */
    Convert_zl2coor(resis,react);
    xx=comp.re;yy=comp.im;
    Vswr();
    Fine_yl();
    Swr();
}
```

```

Power_mis();
Power_return();
Gamma();
Write_value(RFR,frequency,0); /* frequency */
Wave_lenght();
}

```

ฟังก์ชัน Normal_row ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการกำหนดแถบสว่างที่แถวหัว
 ชื่อของเมนู

```

void Normal_row(int row,int start,int finish)
{
Mouse_hide_cursor();
setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
setcolor(BLACK);
bar3d(start*8,(row*16)-14,finish*8,(row*16)+9,0,0);
setcolor(WHITE);
line(start*8,(row*16)-14,finish*8,(row*16)-14);
line(start*8,(row*16)-14,start*8,(row*16)+9);
Mouse_show_cursor();
}

```

ฟังก์ชัน Invert_row ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการกำหนดแถบสว่างที่แถว
 หัวชื่อของเมนูให้เป็นสีที่ต่างออกไป

```

void Inverse_row(int row,int start,int finish)
{
Mouse_hide_cursor();
setfillstyle(1,BLACK);
setcolor(WHITE);

```

```

bar3d(start*8,(row*16)-14,finish*8,(row*16)+9,0,0);
setcolor(BLACK);
line(start*8,(row*16)-14,finish*8,(row*16)-14);
line(start*8,(row*16)-14,start*8,(row*16)+9);
setcolor(WHITE);
Mouse_show_cursor();
}

```

ฟังก์ชัน Chang_zo ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเปลี่ยนค่า zo ให้มีค่าใหม่

```

void Change_zo(void)
{
    float zo;
    struct regein ok,cancle;
    Save_img(260,170,600,300);
    Text_box();
    setcolor(BLACK);
    Outthaibar(360,183,"กรุณาใส่ค่า Zo");
    Inverse_row(16,37,63);
    ok.fx=cancle.fx=525;
    ok.lx=cancle.lx=585;
    ok.fy=220;ok.ly=240;
    cancle.fy=260;cancle.ly=280;
    if(Readstr(39,16,22,ok,cancle))
        zo=atof(inputstr);
    if(zo!=0) chim=zo;
    Start_dialog();
    Load_img(260,170);
}

```

ฟังก์ชัน Chang_zl ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเปลี่ยนค่า zl ให้มีค่าใหม่

```

void Change_zl(int mode)
{
    int i,j,k;
    char inputstr2[20];
    struct regein ok,cancle;
    Save_img(260,170,600,300);
    Text_box();
    setcolor(BLACK);
    if(mode==1) Outthaibar(340,183,"กรุณาใส่ค่าความต้านทานโหลด");
    else        Outthaibar(355,183,"กรุณาใส่ค่า ZL/Zo");
    Inverse_row(16,37,63);
    ok.fx=cancle.fx=525;
    ok.lx=cancle.lx=585;
    ok.fy=220;ok.ly=240;
    cancle.fy=260;cancle.ly=280;
    if(Readstr(39,16,22,ok,cancle))
    {
        if(inputstr!="")
        {
            i=0;j=0;k=0;
            do{ if(inputstr[i]=='+'||inputstr[i]=='-')j=1;
                { if(j==1)
                    { if(inputstr[i]>=43&&inputstr[i]<=57)
                        { inputstr2[k]=inputstr[i];k++;
                          inputstr[i]=";
                    };
                };i++;
            } while(inputstr[i]!="");
            inputstr2[k]=";
            zlr=atof(inputstr);

```

```

        zlc=atof(inputstr2);
        if(mode==0)zlr*=-chim;zlc*=-chim;
        Start_dialog();
    }
}
Load_img(260,170);
}

```

ฟังก์ชัน Chang_yl ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเปลี่ยนค่า yl ให้มีค่าใหม่

```

void Change_yl(int mode)
{
    int i,j,k;
    char inputstr2[20];
    struct regein ok,cancle;
    float x1,y1;
    Save_img(260,170,600,300);
    Text_box();
    setcolor(BLACK);
    if(mode==1) Outthaibar(325,183,"กรุณาใส่ค่า ADMITTANCE");
    else        Outthaibar(340,183,"กรุณาใส่ค่า YL/Yo");
    Inverse_row(16,37,63);
    ok.fx=cancle.fx=525;
    ok.lx=cancle.lx=585;
    ok.fy=220;ok.ly=240;
    cancle.fy=260;cancle.ly=280;
    if(Readstr(39,16,22,ok,cancle)) {
        if(inputstr!="") {
            i=0;j=0;k=0;
            do

```

```

if(inputstr[i]=='+'||inputstr[i]=='-')j=1;{
    if(j==1) {
if(inputstr[i]>=43&&inputstr[i]<=57) {
    inputstr2[k]=inputstr[i];k++;
    inputstr[i]=";
    }
    };I++;
}
} while(inputstr[i]!=");
inputstr2[k]=";
ylr=atof(inputstr); /*normalize*/
ylc=atof(inputstr2); /*normalize*/
if(mode==0)ylr/=chim;ylc/=chim;
zlr=1/ylr; /*from zl=1/y1*/
zlc=1/ylc;
Start_dialog();
}
}
Load_img(260,170);
}

```

ฟังก์ชัน Chang_frequency ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเปลี่ยนค่าความถี่ ให้มีค่าใหม่

```

void Change_frequency(void)
{
    struct regein ok,cancel;
    Save_img(260,170,600,300);
    Text_box();
    setcolor(BLACK);
    Outthaibar(340,183,"ใส่ค่าความถี่ใหม่");
}

```

```

Inverse_row(16,37,63);

ok.fx=cancle.fx=525;

ok.lx=cancle.lx=585;

ok.fy=220;ok.ly=240;

cancle.fy=260;cancle.ly=280;

if(Readstr(39,16,15,ok,cancle)) {
    if(inputstr!="") {
        frequency=atof(inputstr);
        Write_value(RFR,frequency,0);
        Wave_lenght();
    }
}
Load_img(260,170);
}

```

ฟังก์ชัน Chang_wavelenge ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเปลี่ยนค่า
ความยาวคลื่นให้มีค่าใหม่

```

void Change_wavelenght()
{
    struct regein ok,cancle;
    Save_img(260,170,600,300);
    Text_box();
    setcolor(BLACK);
    Outthaibar(330,183,"ใส่ค่าความยาวคลื่นใหม่");
    Inverse_row(16,37,63);
    ok.fx=cancle.fx=525;
    ok.lx=cancle.lx=585;
    ok.fy=220;ok.ly=240;
    cancle.fy=260;cancle.ly=280;
    if(Readstr(39,16,15,ok,cancle)) {

```

```

if(inputstr!="") {
    wave_lenght=atof(inputstr);
    frequency=30000/wave_lenght;
    Write_value(RFR,frequency,0);
    Write_value(RWA,wave_lenght,0);
}

Load_img(260,170);
}

void Print_unit(int x,int y,int ptt)
{
    int i,j=0;
    unsignedohm[16]=0x3c,0x42,0x42,0x81,0x81,0x81,0x42,0x24,
                    0x24,0x24,0xe7;
    unsignedlamda[16]=0x80,0x40,0x20,0x10,0x08,0x14,0x22,0x41,
                     0x81,0x81,0x81;
    switch(ptt) {
        case 1: for(i=0;i<=10;i++) {
                setlinestyle(USERBIT_LINE,ohm[i],1)
                line(x,y+i,x+7,y+i);
            }
            break;

        case 2: for(i=10;i>=0;i--) {
                setlinestyle(USERBIT_LINE,ohm[i],1);
                j++;
                line(x,y+j,x+7,y+j);
            }
            break;

        case 3: for(i=0;i<=10;i++) {
                setlinestyle(USERBIT_LINE,lamda[i],1);
                line(x,y+i,x+7,y+i);

```

```

        break;
    }
    setlinestyle(0,0,1);
}

```

ฟังก์ชัน Color_Chart ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการกำหนดสีของรูปสมิทชาร์ต

```

void Color_chart(int mode)
{
    int sts,key;
    int mx,my,colors;
    Mouse_hide_cursor();
    Save_img(250,140,610,340);
    Color_pattern();
    Mouse_show_cursor();
    setfillstyle(1,colors);
    setcolor(BLACK);
    switch(mode) {
        case 0: Outthaibar(385,260,"สีของสมิทชาร์ต");
                colors=chcolor;
                break;
        case 1: Outthaibar(390,260,"สีของพื้นหลัง");
                colors=bkcolor;
                break;
        case 2: Outthaibar(410,260,"สีของรูป");
                colors=NORMAL_CL;
                break;
        case 3: Outthaibar(385,260,"สีที่ต้องการจะลบ");
                colors=INVESE_CL;
                break;
    }
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

setfillstyle(1,colors);
Mouse_hide_cursor();
bar3d(380,210,480,240,0,0);
Mouse_show_cursor();
do {
    Mouse_wait();
    sts=Readkey();
    switch(sts) {
        case 0: key=bioskey(0); break;
        case 2: key=ESCAPE; break;
        case 1: mx=Mouse_x();
                my=Mouse_y();
                if(my>161&&my<190) {
                    colors=Change_color(chcolor,mx);
                    setcolor(BLACK);
                    setfillstyle(1,colors);
                    bar3d(380,210,480,240,0,0);
                    setcolor(WHITE);
                }
                if(my>290&&my<315) {
                    if(mx>470&&mx<550) {
                        Frame_down(470,290,550,315);
                        key=ESCAPE;
                        Mouse_wait();
                    }
                    if(mx>320&&mx<400) {
                        Frame_down(320,290,400,315);
                        key=RETURN;
                        Mouse_wait();
                    }
                }
    }
}

```

```

        break;
    }
} while(key!=ESCAPE&&key!=RETURN);
Load_img(250,140);
if(key==RETURN) {
    switch(mode) {
        case 0: chcolor=colors;
                Clear_chart_frame();
                Redraw();
                break;
        case 1: bkcolor=colors;
                Clear_chart_frame();
                Redraw();
                break;
        case 2: NORMAL_CL=colors;
                Clear_chart_frame();
                Redraw();
                break;
        case 3: INVESE_CL=colors;
                break;
    }
}
}
}

```

ฟังก์ชัน Chang_color ฟังก์ชันนี้ทำหน้าที่ในการเปลี่ยนสีที่รูปภาพ

```

int Change_color(int oldcolor,int mx)
{
    int colors=oldcolor;
    if(mx>268&&mx<=286) colors=0;
    if(mx>286&&mx<=305) colors=1;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

if(mx>305&&mx<=325) colors=2;
if(mx>325&&mx<=346) colors=3;
if(mx>346&&mx<=367) colors=4;
if(mx>367&&mx<=386) colors=5;
if(mx>386&&mx<=406) colors=6;
if(mx>406&&mx<=426) colors=7;
if(mx>426&&mx<=446) colors=8;
if(mx>446&&mx<=466) colors=9;
if(mx>466&&mx<=487) colors=10;
if(mx>487&&mx<=507) colors=11;
if(mx>507&&mx<=525) colors=12;
if(mx>525&&mx<=546) colors=13;
if(mx>546&&mx<=567) colors=14;
if(mx>567&&mx<=587) colors=15;
return colors;
}

```

จบโปรแกรม CCC.C

โปรแกรม SCANDCODE.H

โปรแกรมนี้ใช้ในการเก็บรวบรวมค่าตัวแปรต่างๆ ที่แต่ละโปรแกรมใช้ร่วมกัน เช่น ค่าของตัวแปรต่างๆ ที่จำเป็นต้องมีการกำหนดค่าไว้ก่อนล่วงหน้า โดยทุกๆ โปรแกรมที่ใช้ตัวแปร หรือค่าอื่น ๆ ที่ถูกกำหนดไว้ในโปรแกรมนี้อาจต้องนำโปรแกรมนี้ออกไปรวมเข้าไปในโปรแกรมที่เขียนขึ้น ขณะที่เราทำการคอมไพล์ โดยใช้คำสั่ง `#include"scancode.h"`

```
#define INFINITY    9999
```

```
#define PI          3.141593
```

```
#define ON          1
```

```
#define OFF         0
```

```
#define NORMAL     1
```

```
#define INVERSE    0
```

```
#define TO_GEN     1
```

```
#define TO_LOAD   2
```

```
#define PLUS       0
```

```
#define HAND       1
```

```
#define LINE       1
```

```
#define CIRCLE     2
```

```
#define ARC        3
```

```
#define POINT     4
```

```
#define PIXEL     5
```

```
#define TEXT      6
```

```
#define RECTANGLE 7
```

```
#define ESCAPE     0x011b
```

```
#define RETURN    0x1c0d
```

```

#define SPACE      0x3920
#define UP_ARROW   0x4800
#define DOWN_ARROW 0x5000
#define LEFT_ARROW 0x4b00
#define RIGHT_ARROW 0x4d00
#define MOUSE      0x2b1c

#define ALT_X      0x2d00

#define RZO        60
#define RZL        80
#define RYL        100
#define RZLN       120
#define RYLN       140
#define RFR        160
#define RWA        180
#define RVSWR      210
#define RSWR       230
#define RPM        250
#define RPR        270
#define RG         290
#define RGG        310

```

ประกาศชื่อของไฟล์ที่ซึ่งจะดึงเข้ามาไว้ในโปรแกรมด้วย

```

#include<graphics.h>
#include<math.h>
#include<stdio.h>
#include<conio.h>

#include<alloc.h>

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
#include<string.h>
#include<dos.h>
#include<bios.h>
#include<ctype.h>
#include<process.h>
#include<dir.h>
```

ประกาศชนิดของตัวแปรที่กำหนดขึ้นเอง

```
typedef struct command {
    int    comm;
    float  x1;
    float  x2;
    float  y1;
    float  y2;
    float  stang;
    float  edang;
    float  radial;
    char   content[12];
}
```

```
typedef struct comx {
    float  re;
    float  im;
}
```

```
typedef struct menu_status {
    int    door;
    int    choice_no;
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        int    menu_no;

        int    key;
    }

```

```

typedef struct regein {

```

```

        int    fx;

        int    fy;

        int    lx;

        int    ly;
    }

```

ชื่อของฟังก์ชันย่อยที่กำหนดให้เป็นฟังก์ชันชนิด EXTERN

```

extern float Angle_line(float x,float y);
extern float Angle_from_lamda(float lamda,int mode);
extern void Convert_z12coor(float real,float complex);
extern void Delete(void);
extern float Slope_from_angle(float ang);
extern float Lamda_scale(float x,float y,
extern int Quardrent_coor(float x,float y);
extern void Move(void);
extern void Outthaibar(int column,int row,char *contents);
extern void Mouse_img(int mode);
extern void Redraw(void);
extern void Point(int x,int y);
extern void Clear_chart_frame(void);
extern void List_pic(int number,int colors);
extern void Mem_pic(int cmd,float xx1,float yy1,float xx2,
extern float yy2,float sang,float deng,float radl);
extern void Vswr(void);

```

```

extern void Convert_coor2zl(float x,float y);
extern int Quradrent_lamda(float scal_c,int mode);
extern void X_line_cir(float slope,float r,int zone);
extern void Fine_yl(void);
extern void Swr(void);
extern void Power_mis(void);
extern void Power_return(void);
extern void Gamma(void);
extern void Draw_zl(void);
extern void Draw_scalc(int mode);
extern void Draw_admittance(void);
extern void Edit(void);
extern void Start_dialog(void);
extern void Outmsg(char item[100]);
extern void Write_content(void);
extern void Write_value(int row,float cpr,float cpc);
extern void Inverse_bar(int row);
extern void Normal_bar(int row);
extern void Normal_row(int row,int start,int finish);
extern void Inverse_row(int row,int start,int finish);

```

จบโปรแกรม SCANDCODE.H

โปรแกรม SOUND.C

โปรแกรม SOUND.C เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการสร้างเสียงเพลงในตอนเช้าเข้ามาในโปรแกรมครั้งแรกจะใช้เพลงสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าโดยจะรองนกว่าผู้ใช้จะกดคีย์ใดๆจึงจะออกจากโปรแกรม

กำหนดความถี่ของโน้ตแต่ละเสียง

```
#define G1 196
#define A1 220
#define B1 244
#define c 262
#define d 292
#define e 330
#define f 349
#define g 392
#define a 440
#define b 494
#define c2 524
```

ฟังก์ชัน Song_Mach ฟังก์ชันนี้ใช้ในการสร้างเสียงเพลง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

```
Song_mach()
```

```
{ int note[266]= e,e,a,a,g,g,g,g,g,g,g,g,e,e,d,d,c,c,A1,A1,
d,d,c,c,A1,A1,G1,G1,G1,G1,e,e,a,a,g,g,d,e,e,a,a,g,g,c2,c2,a,a,e,eg,
g,c,c,d,d,e,e,d,d,d,G1,G1,e,e,d,d,d,d,d,d,d,d,c,c,A1,A1,G1,G1,c
,c,c,d,e,e,d,e,e,e,g,g,g,d,e,e,e,d,e,e,a,a,g,g,e,c,d,d,A1,A1,c,c,c,c
,c,c,c,c,f,f,f,g,f,f,g,g,g,c,c,c,c,c,a,a,g,e,e,g,g,e,e,d,d,c,c,c,d,d
```

```
,d,d,c,c,d,d,g,g,e,e,d,d,c,c,c,c,B1,B1,d,d,B1,B1,A1,A1,G1,G1,G1,G1
,G1,G1,G1,G1,G1,G1,G1,G1,e,e,a,a,g,g,g,g,g,g,g,g,ee,d,d,c,c,A1
,A1,d,d,c,c,A1,A1,G1,G1,G1,G1,e,e,a,a,g,g,g,d,e,e,a,a,g,g,c2,c2,a,a
,e,e,g,g,e,e,d,d,A1,A1,c,c,c,c,c,c,c,c,c;
```

```
int index=0;
do {
    sound(note[index]);
    delay();
    index++;
    if(index==266)
        index=0;
} while(!kbhit());
nosound();
}
```

จบโปรแกรม SOUND.C

โปรแกรม CRTPRINT.C

โปรแกรม CRTPRINT.C เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับการพิมพ์ภาพ สมิทซาร์ตออกทางเครื่องพิมพ์ ซึ่งโปรแกรมสามารถที่จะตรวจสอบความพร้อมของเครื่องพิมพ์ได้

```
#include "scancode1.h"
```

กำหนดสถานะต่างๆของเครื่องพิมพ์

```
#define TIME_OUT_BIT    0x0001
#define IO_ERROR_BIT    0x0008
#define PAPER_OUT_BIT   0x0020
#define ERROR_BITS (TIME_OUT_BIT|IO_ERROR_BIT|PAPER_OUT_BIT)
#define PORT_LPT1      0
#define MIN_TIME_OUT   1
#define TIME_OUT_ADDR   0x00400078
unsigned char far *time_out_pointer = (unsigned char far *)
TIME_OUT_ADDR;
```

ประกาศชื่อฟังก์ชันย่อย

```
int Get_time_out(int port)
    {return(time_out_pointer[port]);}
void Set_time_out(int value,int port)
    {time_out_pointer[port] = value;}
void Define_error(int status);
void Copydot(int scan);
void Hardcopy(int left);
```

```
void Prt_scr(void);
void Print_item(void);
void Printer(void);
```

ฟังก์ชัน Printer เป็นฟังก์ชันหลักที่จะทำหน้าที่เรียกใช้โปรแกรม

```
void Printer(void)
{ int old_value;
  old_value=Get_time_out(PORT_LPT1);
  Set_time_out(MIN_TIME_OUT,PORT_LPT1);
  Prt_scr(); Set_time_out(old_value,PORT_LPT1);
}
```

ฟังก์ชัน Copybyte เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการส่งข้อมูลไปยังเครื่องพิมพ์ โดยข้อมูลที่ส่งไปนี้ได้มาจากการตรวจสอบตำแหน่งจุดบนจอภาพ

```
int Copybyte(int byte)
{ unsigned int status;
  char ans;
  status = biosprint(0,byte,0);
  if(status & ERROR_BITS)
  { Mouse_wait();
    do
    { Outmsg("พริ้นเตอร์ไม่พร้อม กรุณาคอมไคๆ");
      delay(500);
      Outmsg("");
      delay(500);
    } while(!kbhit())&&Mouse_status()==0;
```

```

        return 1;
    }
    return 0;
}

```

ฟังก์ชัน Copydot เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการตรวจสอบตำแหน่งจุดบนจอภาพ โดยจะตรวจสอบครั้งละ 8 จุดจากนั้นจึงส่งข้อมูลที่ได้ออกไปยังฟังก์ชัน Copybyte

```

void Copydot (int scan)
{
    int    bits[8] = 128,64,32,16,8,4,2,1;
    int bit, printbyte, maxx, xpix, n1, n2, exit;
maxx=getmaxx()+1;
    do {
        printbyte=0; maxx = maxx--;exit=27;
        for(bit=0;bit<=7;bit++)
        {
            if(getpixel(maxx,scan+bit) != 0)
                printbyte = printbyte + bits[bit];
        }
        exit = printbyte;
        if(maxx==0)exit=27;
    } while(exit==0);
    if(printbyte!=0)
    {
        maxx=maxx++;
        n2 = maxx/256;
        n1 = maxx-n2*256;
        /* set 10/180 inch line space */
        Copybyte(27);Copybyte(51);Copybyte(20);
    }
}

```

```

/* set for print bit imag mode 38 */
Copybyte(27);Copybyte(42);Copybyte(38);
Copybyte(n1);Copybyte(n2);
/*      check      pixel      */
for(xpix=0;xpix<=maxx;xpix++)
{
    printbyte=0;
    for(bit=0;bit<=7;bit++)
    {
        if(getpixel(xpix,scan+bit) != 0)
            printbyte = printbyte+bits[bit];
    }
    Copybyte(printbyte);
}
} /* if */
} /* end*/

```

ฟังก์ชัน Hardcopy เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการควบคุมการตรวจสอบตำแหน่งจุด (pixel) บนจอภาพ โดยจะควบคุมให้ตรวจสอบครั้งละ 8 จุดทางแนวตั้ง

```

void Hardcopy(int left)
{
    int scanline;
    Mouse_hide_cursor();
    if(!Copybyte(27))
    {
        Copybyte(108);
        Copybyte(left);
        scanline=0;
        do
        {
            Copydot(scanline);
            scanline=scanline+8;

```

```

Copybyte(10);
} while(scanline<getmaxy());
Copybyte(27);Copybyte(2);
}
Mouse_show_cursor();

```

ฟังก์ชัน Prt_scr เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการควบคุมรูปแบบในการแสดงผลบนจอภาพก่อนการออกทางเครื่องพิมพ์

```

void Prt_scr(void)
{
    if(Save_img(4,29,221,424))
    {
        Mouse_hide_cursor();
        clearviewport();
        rectangle(3,20,638,479); rectangle(3,400,221,479);
        line(3,425,221,425);      line(3,450,221,450);
        Mouse_show_cursor();
        Clear_chart_frame();
        Redraw();
        Print_item();
        Hardcopy(5);
        Display_Main_Menu();
        Clear_chart_frame();
        Redraw();
        Inverse_head_menu(0);
        Mouse_img(HAND);
    }
    Load_img(4,29);
}

```

ฟังก์ชัน Print_item เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการควบคุมรูปแบบในการแสดงผลข้อความบนจอภาพก่อนการพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์

```

void Print_item(void)
{
    int row;
    Mouse_hide_cursor();  setcolor(WHITE);
    Outthaibar(9,RZO,"Zo  =");  Print_unit(212,RZO,OHM);
    Outthaibar(9,RZL,"ZL  =");  Print_unit(212,RZL,OHM);
    Outthaibar(9,RYL,"YL  =");  Print_unit(212,RYL,MHO);
    Outthaibar(9,RZLN,"ZL/Zo ="); Print_unit(212,RZLN,OHM);
    Outthaibar(9,RYLN,"YL/Yo ="); Print_unit(212,RYLN,MHO);
    Outthaibar(9,RFR,"ความถี่ =");
    Outthaibar(209,RFR,"Hz");
    Outthaibar(9,RWA,"ความยาวคลื่น =");
    Outthaibar(209,RWA,"cm");
    Outthaibar(9,RVSWR,"VSWR  =");
    Outthaibar(9,RSWR,"SWR    =");
    Outthaibar(203,RSWR,"dB");
    Outthaibar(9,RPM,"Power mismat=");
    Outthaibar(203,RPM,"dB");
    Outthaibar(9,RPR,"Power Return=");
    Outthaibar(203,RPR,"dB");
    Outthaibar(9,RG,"Gamma  =");
    Outthaibar(9,GG,"Gamma 2  =");
    Mouse_show_cursor();
}

```

จบโปรแกรม CRTPRINT.C

โปรแกรม THAIDRV.C

โปรแกรม THAIDRV.C เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับรับและแสดงผลภาษาไทย โดยภาษาไทยที่ใช้เป็นภาษาไทยที่ใช้รูปแบบตัวอักษรของแฟ้ม THAIENG.FON ซึ่งเป็นแฟ้มที่จัดเก็บรูปแบบตัวของอักษรไว้ ดังนั้นการใช้งานโปรแกรมสมิธชาร์ตจึงจำเป็นต้องมีแฟ้ม THAIENG.FON ด้วยเพื่อใช้ในการแสดงผลภาษาไทย

```
#include"scancode1.h"
```

ประกาศชื่อของฟังก์ชันย่อย

```
void Clrascii();
void Clsgr(int x1,int y1,int x2,int y2);
void Outthaibar(int column,int row,char *content);
void Readchr();
void Readfont();
void Readnumber(int column,int row,int count);
int Readstr(int column,int row,int count,struct regein ok,struct
regein cacle);
void Set_color(int colors);
void Showchar(int x,int y,unsigned char ASCII);
```

ตัวแปรชนิด GLOBAL

```
int color,crtmode;
int short thai=OFF;
unsigned char inputstr[255];
unsigned char font[4080];
unsigned char thaikay[96];
unsigned char ascii,funckey;
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังก์ชัน Set_color เป็นฟังก์ชันสำหรับการกำหนดสีของการแสดงผล

```
void Set_color(int colors)
{
    setcolor(colors);color=colors;
    if(crtmode==7) { setcolor(1);color=1;}
    if(crtmode==5) { setcolor(3);color=3;}
}
```

ฟังก์ชัน Clsgr เป็นฟังก์ชันที่ทำหน้าที่ในการลบรูป CURSOR ขณะทำการรับค่าจากคีย์บอร์ด เพื่อให้รูป CURSOR เกิดการกระพริบ

```
void Clsgr(int x1,int y1,int x2,int y2)
{
    struct fillsettingstype fillinfo;
    getfillsettings(&fillinfo);
    setfillstyle(0,CYAN); bar(x1,y1,x2,y2);
    setfillstyle(fillinfo.pattern,fillinfo.color);
}
```

ฟังก์ชัน Readfont เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการอ่านลักษณะรูปแบบตัวอักษร ทั้งหมดจากแฟ้ม THAIENG.FON มาไว้ในหน่วยความจำ

```
void Readfont()
{
    int file;
    file = open("thaieng.fon",1);
    read(file,thaikey,96);
    read(file,font,4080);
    if(crtmode==7)
        read(file,font,4080);
    close(file);
}
```

ฟังก์ชัน Readchr เป็นฟังก์ชันที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับข้อมูลจากคีย์บอร์ดแต่การรับค่าคีย์บอร์ดโดยจากฟังก์ชันนี้จะไม่มีการหยุดรอรับคีย์บอร์ด

```
void Readchr()
{
    _AH=0;
    geninterrupt(0x16);
    ascii=toascii(_AX);
    funckey=0;
    if(ascii==0) funckey=toascii(_AH);
}
```

ฟังก์ชัน Showchar ฟังก์ชันนี้จะทำหน้าที่ในการนำตัวอักษรไปทำการแสดงบนจอตามตำแหน่งที่ได้ผ่านค่าพารามิเตอร์มาให้

```
void Showchar(int x,int y,unsigned char ASCII)
{
    int k;
    Mouse_hide_cursor();
    for(k=0;k<=15;k++) {
        if(font[(ASCII-1)*16+k] !=0) {
            if((biosequip()&48)==48)
                setlinestyle(4,font[(ASCII-1)*16+k]<<7,1);
            } else {
                setlinestyle(4,font[(ASCII-1)*16+k],1);
                line(x,y+k,x+15,y+k);
            }
        }
    Mouse_show_cursor();
    setfillstyle(1,getcolor());
}
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังก์ชัน Outthaibar นำข้อความที่โปรแกรมผ่านค่าพารามิเตอร์มาให้
เพื่อไปแสดงผลในตำแหน่งที่กำหนด โดยจะต้องกำหนดตำแหน่งเป็น
จุดพิกเซล

```

void Outthaibar(int column,int row,char *contents)
{
    int k,ypix,xpix;
    unsigned char asc,num,ASCII;
    column=(column-1)*9;
    row=(row-1)*22+12;
    num=0;
    for(k=0;k<strlen(contents);k++) {
        ypix=0;xpix=0;
        if(contents[k]==(char)14) {
            num=num+82;k++; if(num>82) num=0;
            if(tolower(contents[k])>160)
                asc=tolower(contents[k]);
            } else {
                asc=toascii(contents[k]);
            if(tolower(contents[k+1])>160)
                ASCII=tolower(contents[k+1]);
            else
                ASCII=toascii(contents[k+1]);
            if((asc>47) & (asc<58)) asc=asc+num;
            if(ASCII>223) {
                if(asc==217) {asc=ASCII+14; k++;}
                if(asc==218) {asc=ASCII+19; k++;}
                if(asc==219) {asc=ASCII+23; k++;}
                if(asc==220) {asc=ASCII+27; k++;}
                if(asc==221) {asc=ASCII+10; k++;}
            }
        }
    }
}

```

```

if(asc==207) {Showchar(column-8,row-16,222); asc=206;}
    if(ASCII==207) {
        if(asc>223) {
            Showchar(column-8,row-16,asc+6);
            asc=206; k++;}
        }
    if(asc>216) {ypix=-16;xpix=-8;}
    if((asc<217)&(asc>214)) {ypix=8;xpix=-8;}
    Showchar(column+xpix,row+ypix,asc);
    if(asc<215) column+=8;
}
setlinestyle(SOLID_LINE,0,NORM_WIDTH);
}

```

ฟังก์ชัน Clrscii เป็นฟังก์ชันที่ทำหน้าที่ในการกำหนดรหัสแอสกีให้เป็นศูนย์พร้อมทั้งส่งเสียงเตือน เพื่อให้ผู้ใช้รู้ว่าเกิดการผิดพลาดจะได้แก้ไขได้

```

void Clrscii()
{
    int k; ascii=0;
    for(k=0;k<=4000;k++) sound(k % 400+400); nosound();
}

```

ฟังก์ชัน Readstr เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการรับค่าตัวอักษรจากคีย์บอร์ด โดยที่เราสามารถที่จะกำหนดตำแหน่งที่จะทำการรับตัวอักษร และกำหนดจำนวนตัวอักษรที่จะรับเข้ามา นอกจากนี้ยังสามารถเลือกรับข้อความเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษได้อีกด้วย

```
int Readstr(column,row,count,ok,cancle)
```

```
int column;
```

```
int row;
```

```

int count;

struct regein ok;

struct regein cancel;

{
    int xx,yy,ypix,c;

    int sts,mx,my,tmode;

setcolor(YELLOW);

column=(column-1)*8;

row=(row-1)*16+8;

setfillstyle(1,YELLOW);

if(column<0) column=0;c=0;tmode=0;ypix=8;

do {

    Mouse_wait();

do{

    sts=0;

    bar(column+1,row+ypix,column+7,row+11);

    delay(100);

    sts=0;

    Clsgr(column+1,row+ypix,column+7,row+11);

    delay(100);

    sts=Mouse_status();

} while(!kbhit()&&(sts!=1));

switch(sts){

    case 0: Readchr(); break;

    case 1: mx=Mouse_x();

            my=Mouse_y();

            ascii=0;

if((mx>ok.fx)&&(mx<ok.lx)&&(my>ok.fy)&&(my<ok.ly)) {

            ascii=13;

            Frame_down(ok.fx,ok.fy,ok.lx,ok.ly);

            Mouse_wait();

            Frame_up(ok.fx,ok.fy,ok.lx,ok.ly);

```

```

    }

    if((mx>cancle.fx)&&(mx<cancle.lx)&&(my>cancle.fy)&&
        (my<cancle.ly)) {
        ascii=27; /* escape */

        Frame_down(cancle.fx,cancle.fy,cancle.lx,cancle.ly);
        Mouse_wait();
        Frame_up(cancle.fx,cancle.fy,cancle.lx,cancle.ly);
    }

    if(mx>265&&mx<295&&my>175&&my<200) {
        if(thai==ON) {
            Frame_down(265,175,290,200);
            ascii=96;
            Mouse_wait();
            Frame_up(265,175,290,200);
        } else ascii=0;
    }

    break;
    case 2: ascii=27; break;
}

if((tmode==1)&(ascii>32)) ascii=thaikey[ascii-32];
Clsgr(column,row-4,column+7,row+15);
if(thai==ON) {
    if(ascii==96) {
        Clrascii();
        tmode=tmode++;ypix=2;
        if(tmode==2){ tmode=0;ypix=8;}
        Mouse_hide_cursor();

        switch(tmode){
            case 0 : setfillstyle(1,LIGHTBLUE);

```

```

        bar(275,182,282,195);
        Outthaibar(275,183,"E");
        break;
    case 1 : setfillstyle(1,LIGHTBLUE);
        bar(275,182,282,195);
        Outthaibar(275,183,"T");
        break;
    }

    setfillstyle(1,YELLOW);
    setcolor(YELLOW);
    Mouse_show_cursor();
}
if((ascii==8)&(c!=0)) {
    Mouse_hide_cursor();
    if(tolower(inputstr[c-1])<215)
    {column-=8; Clsgr(column,row-4,column+8,row+15);}
    } else {
        if(inputstr[c-1]>(char)216){
            if(inputstr[c-2]>(char)216)
                Clsgr(column-8,row-16,column,row-4);
            else
                Clsgr(column-8,row-6,column,row+1);
        }
    }

    if(inputstr[c-1]<(char)217)
        Clsgr(column-8,row+12,column,row+17);
    }
    c--; inputstr[c]=(char)32;
    Mouse_show_cursor();
}
if(c==0)

```

```

        Clrascii();
        if((ascii>223) & (inputstr[c-1]==(char)207))
            Clrascii();
        if((ascii>223) & (inputstr[c-1]>(char)223))
            Clrascii();
        if(((ascii>216)&(ascii<224))&(inputstr[c-1]>(char)217))
            ascii();
        if(((ascii==207)&((inputstr[c-1]>(char)216)&
            inputstr[c-1]<(char)224)))
            Clrascii();
        if((ascii>214)&((inputstr[c-1]>(char)203)&
            (inputstr[c-1]<(char)214)))
            Clrascii();
        if(((ascii>214)&(ascii<217))&((inputstr[c-1]>(char)214)&
            (inputstr[c-1]<(char)217)))
            Clrascii();
        if((ascii>31)&(c<count)) {
            xx=0; yy=0;
            if(ascii>214) {xx=-8; yy=8;}
            if(ascii>216) {
                xx=-8; yy=-16;
                if(inputstr[c-1]>(char)216) yy=-20;
            }
        }

        Showchar(column+xx,row+yy,ascii);
        if(ascii<215) column +=8;
        inputstr[c]=(char)ascii;
        c++; inputstr[c]=(char)32;
    }
}while(ascii != 13 && ascii != 27);

```

```
inputstr[c]='\x0';
```

```
setlimestyle(0,0,1);
```

```
if(ascii==27) return 0;  
else return 1;  
}
```

จบโปรแกรม THAIDRV.C

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรม FILE.C

โปรแกรม FILE.C เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับการเปิดปิดเพิ่มข้อมูล การโหลดเพิ่มข้อมูล และการเก็บเพิ่มข้อมูลลงแผ่นดิสก์

```
#include "scancode1.h"
```

ประกาศชื่อฟังก์ชันย่อย

```
void New(void);
void Load(void);
void Save(void);
void Text_box(void);
void File_frame(void);
void Show_file(void);
```

ตัวแปรชนิด GLOBAL

```
int short chcolor;
int short bkcolor;
char file_name[13];
FILE *fp;
```

ตัวแปรชนิด EXTERN

```
extern struct command order[100];
extern float xx,yy,rr;
extern float dis_to_ter,frequency,vswr,wave_lenght;
extern float max_from_load,min_from_load;
extern float resis,react; extern float chim,zlc,zlr;
```

```
extern float zinc,zimr; extern int dx,dy,rad;

extern int seg;

extern unsigned char inputstr[255];

extern int short NORMAL_CL;

extern int short INVESE_CL;
```

ฟังก์ชัน New ทำหน้าที่ในการกำหนดค่าเริ่มต้น ให้กับตัวแปรต่างๆ แล้วทำการรีเซ็ตค่าเดิมทั้งหมด

```
void New(void)

{
bkcolor=BLACK;
chcolor=WHITE;
NORMAL_CL=RED;
INVESE_CL=YELLOW;
Write_content();
frequency=100;
wave_lenght=30/100;
chim=50;
zlc=100;
zlr=200;
strcpy(file_name,"noname.smt");
seg=0;rad=180;dy=210;dx=205;
setcolor(BLACK);
setfillstyle(1,CYAN);
bar(500,406,218,423);
Outthaibar(60,408,"1.00+j0.00");
setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

key=bioskey(0);

else
{
mx=Mouse_x();
my=Mouse_y();
if((mx>ok.fx)&&(mx<ok.lx)&&(my>ok.fy)&&(my<ok.ly))
{
Frame_down(ok.fx,ok.fy,ok.lx,ok.ly); key=RETURN;

Mouse_wait();

Frame_up(ok.fx,ok.fy,ok.lx,ok.ly);
}
if((mx>cancel.fx)&&(mx<cancel.lx)&&(my>cancel.fy)&&
(my<cancel.ly))
{
Frame_down(cancel.fx,cancel.fy,cancel.lx,cancel.ly); key=ESCAPE;

Mouse_wait();

Frame_up(cancel.fx,cancel.fy,cancel.lx,cancel.ly);
}
if(mx>295&&mx<478&&my>245&&my<265)
key=1;
}
}while(key==0);
if(key!=ESCAPE)
{
if(key!=RETURN)
{

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

strcpy(file_name,inputstr);
if(Readstr(39,16,21,ok,cancle))
{
if(inputstr!="")
strcpy(file_name,inputstr); else key=ESCAPE;
{
if(key!=ESCAPE)
{
if((fp=fopen(file_name,"w"))==NULL)
Load_img(260,170);
Save_img(260,170,600,300);
Text_box(); setfillstyle(1,LIGHTGRAY); bar(280,225,500,280);
setcolor(BLACK);
Outthaibar(300,255,"ไม่สามารถจัดเก็บเพิ่มข้อมูลนี้ได้");
Frame_down(280,225,500,280); printf("%c",'7'); sts=Readkey();
if(sts==1)
{
mx=Mouse_x();
my=Mouse_y();
if((mx>ok.fx)&&(mx<ok.lx)&&(my>ok.fy)&&(my<ok.ly))
{
Fame_down(ok.fx,ok.fy,ok.lx,ok.ly);
Mouse_wait();
Frame_up(ok.fx,ok.fy,ok.lx,ok.ly);
}
if((mx>cancle.fx)&&(mx<cancle.lx)&&(my>cancle.fy)&&(my<cancle.ly))

```

```

    {
        Frame_down(cancle.fx,cancle.fy,cancle.lx,cancle.ly);

        Mouse_wait();

        Frame_up(cancle.fx,cancle.fy,cancle.lx,cancle.ly);

    }
else
    {
        fputs("#SmItH-ChArT",fp);
        fprintf(fp,"%d",seg);
        for(i=0;i<=seg;i++)
            {
                fprintf(fp,"%d ",order[i].comm);
                fprintf(fp,"%f ",order[i].x1);
                fprintf(fp,"%f ",order[i].x2);
                fprintf(fp,"%f ",order[i].y1);
                fprintf(fp,"%f ",order[i].y2);
                fprintf(fp,"%f ",order[i].stang);
                fprintf(fp,"%f ",order[i].edang);
                fprintf(fp,"%f",order[i].radial);

                fprintf(fp,"%d %d",bkcolor,chcolor);

                fprintf(fp,"%d %d",NORMAL_CL,INVESE_CL);

                fprintf(fp,"%f %f %f",xx,yy,rr);

                fprintf(fp,"%f %f %f",frequency,vswr,wave_lenght);

                printf(fp,"%f %f %f",resis,react);

                fprintf(fp,"%f %f %f",chim,zlc,zlr);
            }
    }

```

```

    }
fclose(fp);

}

Load_img(260,170);

]

```

ฟังก์ชัน Load ทำหน้าที่ในการนำค่าตัวแปรต่างจากแผ่นดิสก์ มาเก็บไว้ในหน่วยความจำเพื่อที่จะทำงานต่อไป

```

void Load(void)
{
    int i,key=0,mx,my,sts,chk;
    struct regein ok,cancle;
    ok.fx=cancle.fx=525;
    ok.lx=cancle.lx=585;
    ok.fy=147;ok.ly=167;
    cancle.fy=177;cancle.ly=197;
    Save_img(260,100,600,400);
    File_frame();
    Show_file();
    setcolor(BLACK);
    Outthaibar(350,118,"ใส่ชื่อเพิ่มข้อมูล");
    do{
        Mouse_wait();
        sts=Readkey();
        if(sts==0)
            key=bioskey(0);
        else
            {

```

```

mx=Mouse_x();
my=Mouse_y();
if((mx>ok.fx)&&(mx<ok.lx)&&(my>ok.fy)&&(my<ok.ly))
{
Frame_down(ok.fx,ok.fy,ok.lx,ok.ly); key=RETURN;

Mouse_wait();

Frame_up(ok.fx,ok.fy,ok.lx,ok.ly);
}
if((mx>cancel.fx)&&(mx<cancel.lx)&&(my>cancel.fy)&&(my<cancel.ly))
{
Frame_down(cancel.fx, cancel.fy, cancel.lx, cancel.ly); key=ESCAPE;
Mouse_wait();
Frame_up(cancel.fx, cancel.fy, cancel.lx, cancel.ly);
}
if(mx>272&&mx<597&&my>145&&my<169) key=1;
}
}while(key==0);
if(key!=ESCAPE)
{
if(key!=RETURN)
{
Inverse_row(10,34,62);
if(Readstr(36,10,26,ok,cancel))
{
if(inputstr!="")
strcpy(file_name,inputstr);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

else key=ESCAPE;

}

if(key!=ESCAPE)

{

if((fp=fopen(file_name, "r+"))==NULL)

{

Outthaibar(351,280,"ไม่สามารถเปิดเพิ่มข้อมูลนี้ได้");

printf("%c",'7');

Readkey();

}

else

{

chk=strncmp(fgetc(inputstr,13,fp),"SmItH-ChArT");

if(chk==0)

{

fscanf(fp,"%d",&seg);

for(i=0;i<=seg;i++)

{

fscanf(fp,"%d",&order[i].comm);

fscanf(fp,"%f",&order[i].x1);

fscanf(fp,"%f",&order[i].x2);

fscanf(fp,"%f",&order[i].y1);

fscanf(fp,"%f",&order[i].y2);

fscanf(fp,"%f",&order[i].stang);

fscanf(fp,"%f",&order[i].edang);

fscanf(fp,"%f",&order[i].radial);

```

```

fscanf(fp, "%d %d", &bkcolor, &chcolor);

fscanf(fp, "%d %d", &NORMAL_CL, &INVESE_CL);

fscanf(fp, "%f %f %f", &xx, &yy, &rr);

fscanf(fp, "%f %f %f", &frequency, &vswr, &wave_lenght);

fscanf(fp, "%f %f %f", &resis, &react);

fscanf(fp, "%f %f %f", &chim, &zlc, &zlr);

}
else
{
Outthaibar(351,280, "ไม่สามารถเปิดเพิ่มข้อมูลนี้ได้"); getch();
}
fclose(fp);
}
Load_img(260,100);
if(key!=ESCAPE)
{
Start_dialog();
Clear_chart_frame();
Redraw();
setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
setcolor(BLACK);
Frame_down(100,430,219,448);
Outthaibar(105,435,file_name);
setcolor(WHITE);
}

```

ฟังก์ชัน Text เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการสร้างกรอบข้อความ เพื่อใช้ในการใส่ค่าต่างๆในโปรแกรมเช่น การโหลดเพิ่มข้อมูล การจัดเก็บเพิ่มข้อมูล เป็นต้น

```
void Text_box(void)
{
    setfillstyle(1,LIGHTGRAY);
    Mouse_hide_cursor();
    bar(260,170,600,300);
    Frame_up(260,170,600,300);
    Frame_up(525,220,585,240);
    Frame_up(525,260,585,280);
    setfillstyle(1,LIGHTBLUE);
    bar(265,175,595,200);
    Frame_up(265,175,290,200);
    setcolor(BLACK);
    rectangle(265,205,595,295);
    Mouse_show_cursor();
    Outthaibar(540,225,"ตกลง");
    Outthaibar(537,265,"ยกเลิก");
    setcolor(WHITE);
    Outthaibar(275,183,"E");
}
```

ฟังก์ชัน Show_file เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการแสดงชื่อเพิ่มข้อมูล จะฟังก์ชันนี้ในกรณีที่มีการเปิดเพิ่มข้อมูลเก่า หรือมีการจัดเก็บเพิ่มข้อมูล

```
void Show_file(void)
```

```
{ int count=0,done,i;
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

struct fblk fblk;
char far *dta;
char far *oldpath;
char name[13][100];
oldpath=NULL;

dta=getdta();
getcurdir(0,oldpath);
done=findfirst("*.smt",&fblk,0xff);
while(!done)
{
strcpy(name[count],fblk.ff_name);
done=findnext(&fblk);
count++;
}
if(count!=0)
{
setcolor(BLACK);
for(i=0;i<count;i++)
outtextxy(280,190+(i*20),name[i]);
setcolor(WHITE);
setdta(dta);
chdir(oldpath);
}

```

ฟังก์ชัน File_frame เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการสร้างกรอบที่จะใช้ในการแสดงรายชื่อแฟ้มข้อมูล

```

void File_frame(void)
{
    int x1=260,y1=100,x2=600,y2=400;

    Mouse_hide_cursor();

    setfillstyle(1,LIGHTGRAY);

    bar(x1,y1,x2,y2);

    setfillstyle(1,LIGHTBLUE);

    bar(x1+10,y1+10,x2-10,y1+35);

    Mouse_show_cursor();

    Frame_up(x1,y1,x2,y2);

    Frame_down(x1+12,y1+45,x2-103,y1+69);

    Frame_down(x1+10,y1+80,x2-100,y2-10);

    Frame_up(x1+10,y1+10,x1+35,y1+35);

    Frame_up(525,147,585,167);

    Frame_up(525,177,585,197);

    Frame_up(525,207,585,227);

    Frame_up(525,237,585,257);

    setcolor(BLACK);

    Outthaibar(540,152,"ตกลง");

    Outthaibar(537,182,"ยกเลิก");

    sprintf(inputstr,"%c",24);

    Outthaibar(550,212,inputstr);

    sprintf(inputstr,"%c",25);

    Outthaibar(550,242,inputstr);

    Outthaibar(280,117,"E");

    setcolor(WHITE);

}

```

จบโปรแกรม FILE.C

ภาคผนวก ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ASCII มาตรฐาน

DEC	HEX	CHAR	DEC	HEX	CHAR	DEC	HEX	CHAR
0	0	Ctrl-@	26	1A	Ctrl-Z	52	34	4
1	1	Ctrl-A	27	1B	Esc	53	35	5
2	2	Ctrl-B	28	1C	Ctrl-\	54	36	6
3	3	Ctrl-C	29	1D	Ctrl-]	55	37	7
4	4	Ctrl-D	30	1E	Ctrl-^	56	38	8
5	5	Ctrl-E	31	1F	Ctrl- <u></u>	57	39	9
6	6	Ctrl-F	32	20	SPACEBAR	58	3A	:
7	7	Ctrl-G	33	21	!	59	3B	;
8	8	Ctrl-H	34	22	"	60	3C	<
9	9	Ctrl-I	35	23	#	61	3D	=
10	A	Ctrl-J	36	24	\$	62	3E	>
11	B	Ctrl-K	37	25	%	63	3F	?
12	C	Ctrl-L	38	26	&	64	40	@
13	D	Ctrl-M	39	27	'	65	41	A
14	E	Ctrl-N	40	28	(66	42	B
15	F	Ctrl-O	41	29)	67	43	C
16	10	Ctrl-P	42	2A	*	68	44	D
17	11	Ctrl-Q	43	2B	+	69	45	E
18	12	Ctrl-R	44	2C	,	70	46	F
19	13	Ctrl-S	45	2D	-	71	47	G
20	14	Ctrl-T	46	2E	.	72	48	H
21	15	Ctrl-U	47	2F	/	73	49	I
22	16	Ctrl-V	48	30	0	74	4A	J
23	17	Ctrl-W	49	31	1	75	4B	K
24	18	Ctrl-X	50	32	2	76	4C	L
25	19	Ctrl-Y	51	33	3	77	4D	M

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ASCII มาตรฐาน (ต่อ)

DEC	HEX	CHAR	DEC	HEX	CHAR	DEC	HEX	CHAR
78	4E	N	95	5F	_	112	70	p
79	4F	O	96	60	'	113	71	q
80	50	P	97	61	a	114	72	r
81	51	Q	98	62	b	115	73	s
82	52	R	99	63	c	116	74	t
83	53	S	100	64	d	117	75	u
84	54	T	101	65	e	118	76	v
85	55	U	102	66	f	119	77	w
86	56	V	103	67	g	120	78	x
87	57	W	104	68	h	121	79	y
88	58	X	105	69	i	122	7A	z
89	59	Y	106	6A	j	123	7B	{
90	5A	Z	107	6B	k	124	7C	
91	5B	[108	6C	l	125	7D	}
92	5C	\	109	6D	m	126	7E	~
93	5D]	110	6E	n	127	7F	DEL
94	5E	^	111	6F	o			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ASCII ส่วนขยาย (Extended ASCII Code)

DEC	HEX	CHAR	DEC	HEX	CHAR	DEC	HEX	CHAR
128	80	«	154	9A	Û	180	B4	†
129	81	»	155	9B	Ü	181	B5	‡
130	82	É	156	9C	£	182	B6	‡
131	83	â	157	9D	¥	183	B7	¶
132	84	ä	158	9E	€	184	B8	¶
133	85	à	159	9F	ƒ	185	B9	¶
134	86	å	160	A0		186	BA	¶
135	87	Ç	161	A1	Í	187	BB	¶
136	88	ê	162	A2	Ó	188	BC	¶
137	89	ë	163	A3	Ú	189	BD	¶
138	8A	è	164	A4	Ë	190	BE	¶
139	8B	ï	165	A5	Ñ	191	BF	¶
140	8C	î	166	A6	ª	192	C0	¶
141	8D	ì	167	A7	º	193	C1	¶
142	8E	Ä	168	A8	¿	194	C2	¶
143	8F	Å	169	A9	ƒ	195	C3	¶
144	90	É	170	AA	—	196	C4	¶
145	91	æ	171	AB	½	197	C5	¶
146	92	Æ	172	AC	¼	198	C6	¶
147	93	ô	173	AD	ı	199	C7	¶
148	94	ö	174	AE	«	200	C8	¶
149	95	ò	175	AF	»	201	C9	¶
150	96	û	176	B0	■	202	CA	¶
151	97	ù	177	B1	■	203	CB	¶
152	98	ÿ	178	B2	■	204	CC	¶
153	99	Ö	179	B3		205	CD	=

ตาราง ASCII ขยาย (ต่อ)

DEC	HEX	CHAR	DEC	HEX	CHAR	DEC	HEX	CHAR
206	CE	⚡	225	E1	Γ	244	F4	⌋
207	CF	⚡	226	E2	Π	245	F5	÷
208	D0	⚡	227	E3	Σ	246	F6	≈
209	D1	⚡	228	E4	σ	247	F7	°
210	D2	π	229	E5	μ	248	F8	•
211	D3	□	230	E6	τ	249	F9	•
212	D4	⌋	231	E7	Φ	250	FA	√
213	D5	F	232	E8	⊙	251	FB	n
214	D6	π	233	E9	Ω	252	FC	²
215	D7	⚡	234	EA	δ	253	FD	■
216	D8	⚡	235	EB	∞	254	FE	□
217	D9	⌋	236	EC	∅	255	FF	
218	DA	Γ	237	ED	ε			
219	DB	■	238	EE	∩			
220	DC	■	239	EF	≡			
221	DD	■	240	F0	±			
222	DE	■	241	F1	≥			
223	DF	α	242	F2	≤			
224	E0	β	243	F3				

ตารางค่าคีย์บอร์ด

KEY	NORMAL	SHIFT	ControlAlt	
Esc	011B	011B	011B	
1!	0231	0221	7800	
2@	0332	0340	0300	7900
3#	0433	0423	7A00	
4\$	0534	0524	7B00	
5%	0635	0625	7C00	
6^	0736	075E	071E	7D00
7&	0837	0826	7E00	
8*	0938	092A	7F00	
9(0A39	0A28	8000	
0)	0B30	0B29	8100	
-_	0C2D	0C5F	0C1F	8200
=+	0D3D	0D2B	8300	
Bksp	0E08	0E08	0E7F	
Tap	0F09	0F00		
qQ	1071	1051	1011	1000
wW	1177	1157	1117	1100
eE	1265	1245	1205	1200
rR	1372	1352	1312	1300
tT	1474	1454	1414	1400
yY	1579	1559	1519	1500
uU	1675	1655	1615	1600
iI	1769	1749	1709	1700
oO	186F	184F	180F	1800
pP	1970	1950	1910	1900
[{	1A5B	1A7B	1A1B	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางค่าคีย์บอร์ด (ต่อ)

KEY	NORMAL	SHIFT	ControlAlt	
}]	1B5D	1B7D	1B1D	
ENTER	1C0D	1C0A		
Ctrl				
aA	1B61	1B41	1B01	1B00
sS	1F73	1F53	1F13	1F00
dD	2064	2044	2004	2000
fF	2166	2164	2106	2100
gG	2267	2247	2207	2200
hH	2368	2348	2308	2300
jJ	246A	244A	240A	2400
kK	256B	254B	250B	2500
lL	266C	264C	260C	2600
::	273B	273A		
“	2827	2822		
	2960	297		
Lshift				
v	2B5C	2B7C	2B1C	
zZ	2C7A	2C5A	2C1A	2C00
xX	2D78	2D58	2D18	2D00
cC	2E63	2E43	2E03	2E00
vV	2F76	2F56	2F16	2F00
bB	3062	3042	3002	3000
nN	316E	314E	310E	3100
mM	326D	324D	320D	3200
,<	332C	333C		
.>	342E	343E		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางค่าคีย์บอร์ด (ต่อ)

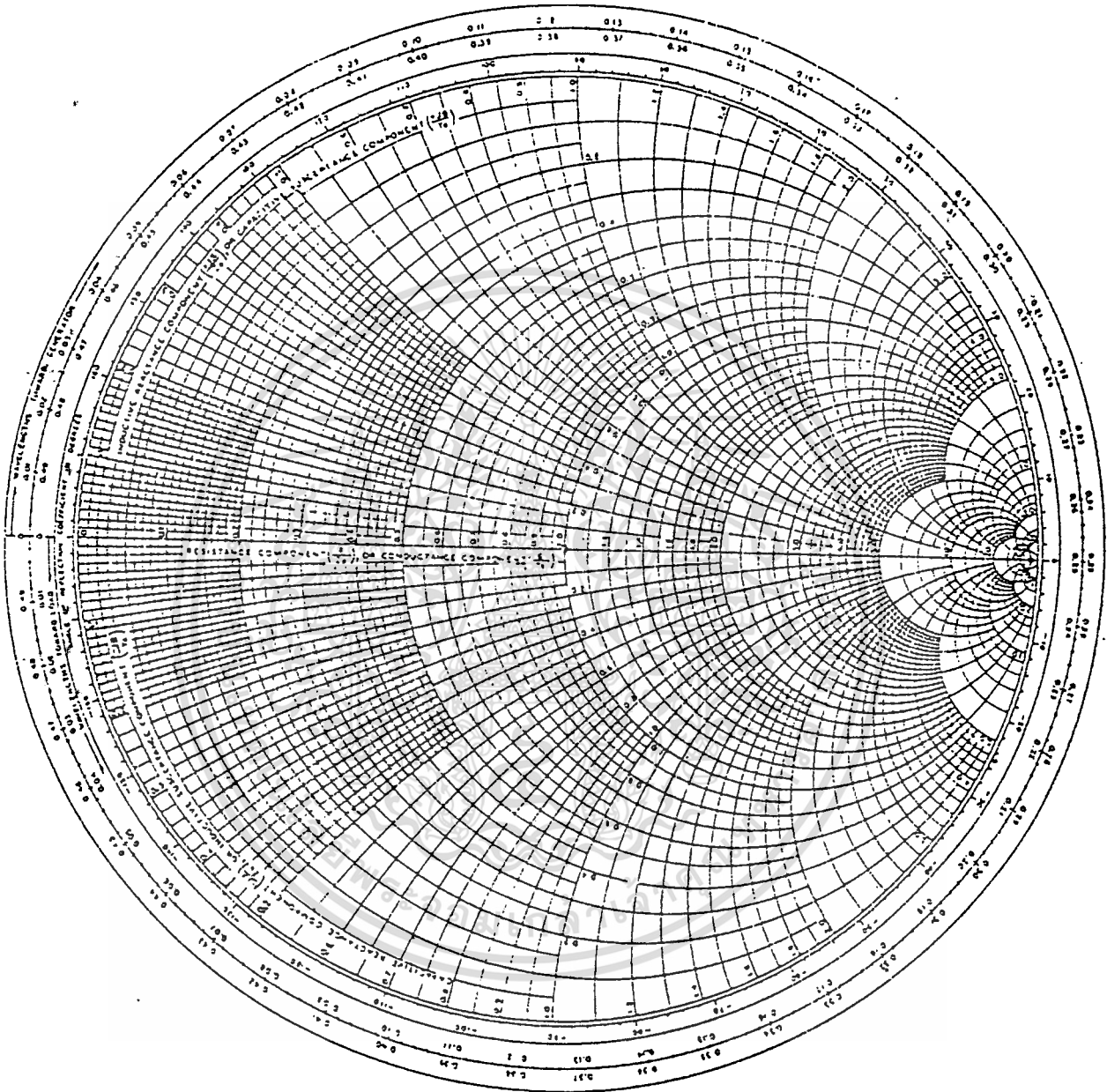
KEY	NORMAL	SHIFT	Control	Alt
/	352F	353F		
Rshift				
PrtSc	372A	7200		
Alt				
Space	3920	3920	3920	3920
CapsL				
F1	3B00	5400	5E00	6800
F2	3C00	5500	5F00	6900
F3	3D00	5600	6000	6A00
F4	3E00	5700	6100	6B00
F5	3F00	5800	6200	6C00
F6	4000	5900	6300	6D00
F7	4100	5A00	6400	6E00
F8	4200	5B00	6500	6F00
F9	4300	5C00	6600	7000
F10	4400	5D00	6700	7100
F11	8500	8700	8900	8B00
F12	8600	8800	8A00	8C00
NumLock				
Scroll				
7 Home	4700	4737	7700	
8 Up	4800	4838		
9 PgUp	4900	4939	8400	
Grey -	4A2D	4A2D		
4 Left	4B00	4B43	7300	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางค่าคีย์บอร์ด (ต่อ)

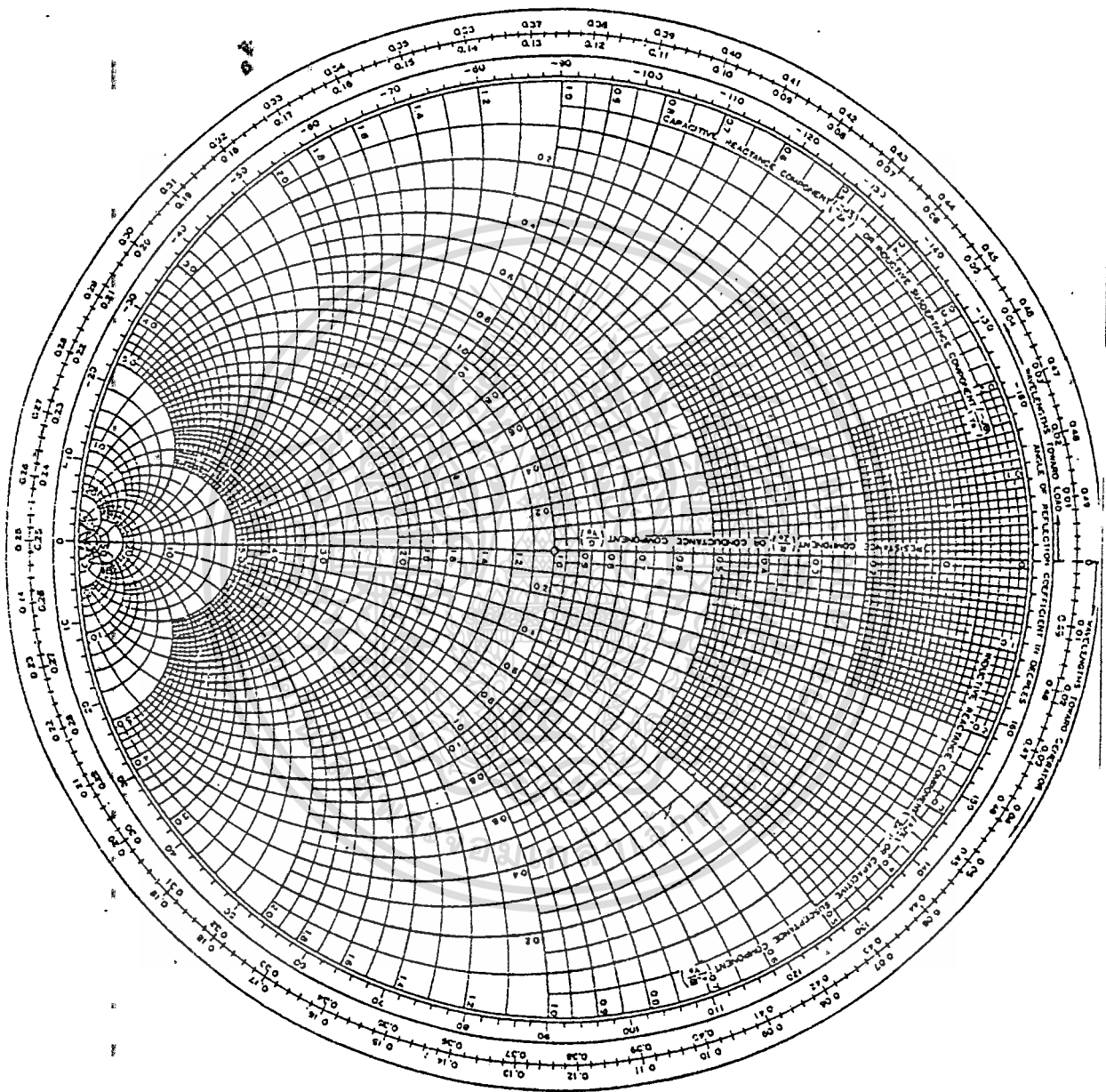
KEY	NORMAL	SHIFT	Control/Alt
5	4C35		
6 Right	4D00	4D36	7400
Grey +	4E2B	4E2B	
1 End	4F00	4F31	7500
2 Down 5000		5032	
3 PgDn	5100	5133	
Ins	5200	5230	
Del	5300	532E	

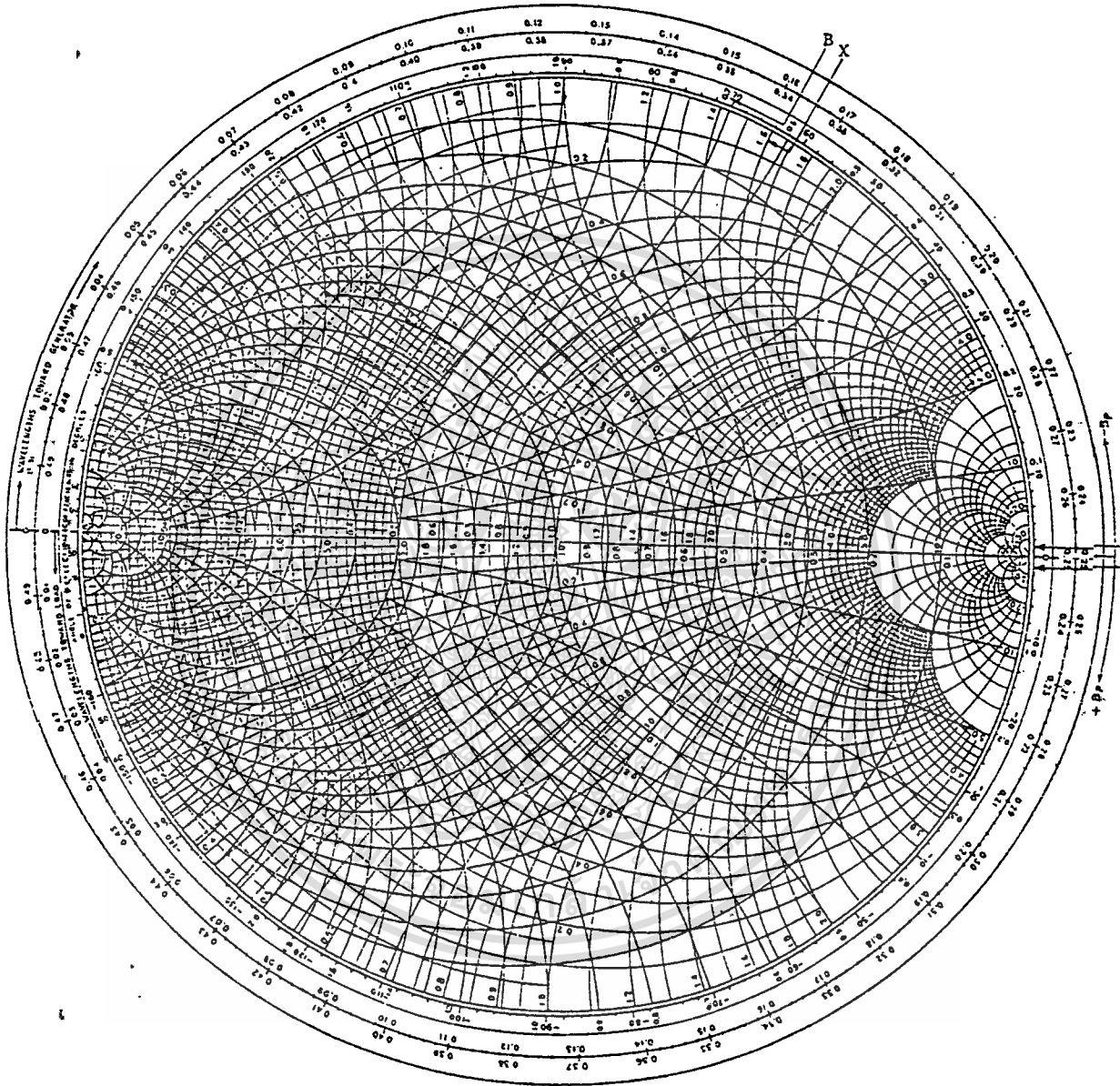
อิมพีแดนซ์สมิทชาร์ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แอดมิตแดนซ์สมิทชาร์ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิมิตแทนซ์สมิทชาร์ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

บัณฑิต โรจน์อารยานนท์, วิศวกรรมไมโครเวฟ, พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536

พงษ์ระพี เตชพาทพงษ์, แอดวานซ์เอ็มเอสคอส, พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ, บริษัท ซีเอ็ด ยูเคชั่น จำกัด, 2521

พิชัย ภักดีพานิชย์เจริญ, ทฤษฎี และการใช้งานความถี่ย่านไมโครเวฟ, พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ ฟิสิกส์เซ็นเตอร์, 2529

มงคล อัสวโกวิทกรณ์, การเขียนโปรแกรมกราฟิกส์, พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ, บริษัท ดวงกมลสมัย จำกัด, 2530

ธันวา ศรีประโม่ง, การเขียนโปรแกรมภาษาซีสำหรับวิศวกรรม, พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร, 2521

Borland International, Inc., "Turbo C User's Guide.", Borland International, Inc., 1987

Steven Harrington., "COMPUTER GRAPHIC.", Second Edition., Mc Graw-Hill Book Company, 1982